

پزیشکی دِلان

فوسینی
ابن قَیِّم الجوزیة

وہرگی پانی
خوبہ یبہہ ورامی

نارین

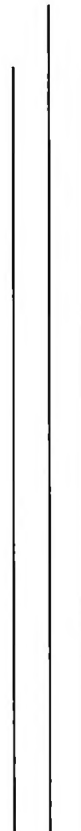
منتدی اقرأ النفاوی

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نارین

پزیشکی دلائل

طَب القلوب لابن قِيمَ الجوزية	ناوی کتیب به عره بی
پزشکی دلان	ناوی کتیب به کوردی
صالح احمد الشامی	ناماده کــــــــــــــــار
عبدالعزیز سلیمی	وه رگیپانی بو فارسی
	وه رگیپانیــــــــــــــــی
خوبه یب که مال هه ورامی	له فارسییه وه بو
	کــــــــــــــــوردی
ریاز مه حمود کاکه مه حمود	تایــــــــــــــــپ
کۆمپیوتهری نارین (محمد علی)	نه خشه سازی ناوه وه
دووه م ۲۰۱۴	نۆره و سالی چاپ
(۱۴۸۶) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه	ژماره ی سپاردن

دهزگای

چاپ و په خشی نارین

هه ولیر: بازاری زانست بو کتیب و چاپه مه نی

website: www.nareenpub.com

E-mail: nareenpub@gmail.com

ته له فۆن: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

مۆبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۶۶۱۰

پزیشکی دلائل

نووسینی

ابن قیم الجوزیة

نامادہ کار

صالح احمد الشامي

وہرگیرانی

خوبہ یب ہہورامی

ناشر

پیشہ کی

بہ ناوی خودای گہرہ و بیّ ہاوتا

پیش ہموو شتیّ پیویستہ ئاماژہ بہوہ بکہم کہوا ئہوہی کہ بووہ ہۆکار و پالہنریّ بۆم، بۆ ئہوہی ئہم پەرتووکہ دەستنیشان بکہم و وەرگیچمہ سەر زمانی پاراوی کوردی چەند شتیّ بوو لەوانہ: یەکہم، خودی نوسەرەک، چونکہ یەکیّ لەو ہۆکارانہی کہ وا دەبیّتہ ہۆی بہ پیژی و ناواژہ بوونی ہەر پەرتووکێ، بە دلنیا ییہوہ نوسەرەکە یەتی و ئایا نووسەری ئہو پەرتووکە تاجەندە لای خەلکی و بە تاییبەتی چین و توژی خوینەران و پۆشنبیران ناسراوہ و ناویانگی ہە یە. دیارہ ئیمام (ئەبن قەیمی جەوزی) ش یەکیّکە لەو کەلہ پیاو و نوسەر و خامە پەنگینانہی کہوا خزمەتییکی بەرچاوی بە مرقایەتی کردوہ بە تاییبەتی لە بواری ئایینی پیروزی ئیسلامدا. یەکیّکی تر لەو ہۆکارانہ ناوینیشانی کتیبەکە بوو بہ ناوی (طب القلوب) واتە: (پزیشکی دِلان)، کہ وا ہەر لە خودی ناوہ کە یەوہ بۆمان دەر دہ کەوێ کہ ئہم پەرتووکە باس لە بەشیکی گرنگ و کاریگەری جەستہ دہکات کہ ئہویش (دلہ). کہ بە فەرمانپەرہوا و ہەلسورپنەری تەواری ئەندامانی تری جەستہ دادەنری و لە ئیسلامدا و لە فەرموودە شیرین و ناواژہکانی پیغەمبەریشماندا موخەممەد (ﷺ) باس لەو بەشە ی جەستہ کراوہ و گرنگی پیادراوہ. ہەر وەک چۆن لە فەرموودە یەکیدا پیشەوا و تاجی سەرمان موخەممەد (ﷺ) فەرموویەتی: "...الا وان فی الجسد مضغة اذا صلحت صلح الجسد کلہ و اذا فسدت فسد الجسد کلہ الا و هی القلب". واتە: "ئاگادار بن لە ناو لاشە ی ئادەمیزادا پارچە گوشتیک ہە یە ئەگەر ئہم پارچە گوشتہ باش بوو ہموو لاشہ و ئەندامانی ئادەمیزا باش ئەبی، ئەگەر خراب بوو ہموو لاشہ خراب و ناپیک ئەبی، ئہم پارچە گوشتہ (دلہ)".

لە پوانگە ی ئہم فەرموودە یەوہ دەتوانین ئہوہ بلّیین کہ وا، ئیمە ی مرقّ کہ یەکیّکی لە بوونەوہر و دروستکراوہکانی پەرورەدگار، گەر بمانہوێ لە ژيانا

خۆشبهخت و کامه‌ران بێن و به‌دوور بێن له‌ قه‌له‌قی و دله‌پاوکی و ناپه‌حه‌تی و چه‌رمه‌سه‌ریه‌کانی ژیان، پێویسته‌ گرنگیه‌کی ئه‌وتۆ و به‌رچاو به‌ دِلمان بده‌ین، که‌ به‌ سه‌نته‌ر و سه‌رچاو و هه‌لسۆپنه‌ری ته‌واوی هه‌ره‌که‌ و سه‌که‌ناتی جه‌سته‌مان داده‌نری. هه‌ر وه‌ك چۆن له‌ وه‌رمووده‌یه‌دا باس له‌وه‌ كراوه‌ كه‌وا گه‌ر بێت و دلی ئاده‌می ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست بێت ئه‌وا ته‌واوی ئه‌ندام و كاره‌کانی چاك و سه‌لامه‌ت و باش ده‌بن. كه‌ واته‌ ئیمه‌ی مرۆڤ به‌ هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ بپه‌وه‌ریکی جوڵه‌جولگه‌ر و عه‌جول و لاوازین و به‌رده‌وام له‌ بزاون و هه‌له‌كردنداين، "...و خلق الانسن عجولا (اسراء ئایه‌تی ١١)"، "...و خلق الانسن ضعیفا (النساء ئایه‌تی ٢٨)" پێویسته‌ گرنگیه‌کی باش به‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان (دِل) بده‌ین و به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی بکه‌ین و پابه‌یته‌ین له‌سه‌ر شتی چاك و كاروكرده‌وه‌ی باش بۆ ئه‌وه‌ی به‌ سه‌لامه‌تی و ساغی بمینێته‌وه‌، چونكه‌ گه‌ر ئه‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان ساغ و ته‌ندروست بێت ئیدی ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامانی جه‌سته‌شمان ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست ده‌بن و گه‌ر بێت و ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست نه‌بێ ئه‌وا ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامه‌کانیشی له‌ ساغی و سه‌لامه‌تی بپه‌ش ده‌بن و ئیدی ژیان له‌و جوړه‌ جه‌سته‌ و له‌وکه‌سانه‌شی كه‌ خاوه‌نی ئه‌و جوړه‌ دِل و جه‌سته‌ نه‌خۆش و ناساغن تال ده‌بێت و له‌ ژیانی حه‌قیقی و راسته‌قینه‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه‌ و چێژی لێوه‌رناگرن.

هه‌ر وه‌ك چۆن سه‌ردارو پێشه‌وامان موحه‌مه‌د (ﷺ) وه‌ك پێشه‌وايه‌کی خه‌مخۆر و دلسۆز فێری کردوین و داوای لێکردوین كه‌وا هه‌میشه‌ له‌ په‌روه‌ردگار بپارێینه‌وه‌ و بڵێین: "يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك" واته‌: "ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی كه‌وا گۆڕین و گۆرانندی دله‌كانت به‌ده‌سته‌، داوات لێده‌که‌ین دله‌كانمان سه‌قامگیر و پاوه‌ستاو بکه‌یت له‌ سه‌ر دینه‌که‌ت." له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ په‌روه‌ردگار ئه‌م کاره‌م بۆ بکاته‌ توێشویکی خێر بۆ دواژۆڤم و هۆکاری بێ بۆ خۆم و بۆ ئه‌و خۆینه‌ره‌ به‌پێزاننه‌شی که‌ ده‌یخویننه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پێگه‌یه‌وه‌ بتوانین چاکتر و باشت‌ر دِلمان په‌روه‌رده‌ بکه‌ین و

شاره زای ئه و شتانه بین که وا ده بنه هۆی نه خۆش خستن و لاوازکردنی دٲمان و
خۆمانی لی بپاریژین و لییان دوور بکه وینه وه .

که مالی و ته واوی و بی غه ل و غه شی و بی که م و کوپی، ته نیا بۆ خودایه و به س.

وه رگی پی کوردی

۱۳/زیلقه عده ی ۱۴۳۱ ک

۲۱/۱۰/۲۰۱۰ ز (خورمال)

پیشہ کی نامادہ کار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، حمداً طيباً مباركاً فيه، وافضل الصلاة واتم التسليم على سيدنا محمد النبي الأمثل، وعلى آله وصحبه اجمعين.

نیمہ لہ سہ ردہم و باروودوخیکدا ئہ ژین کہ زانستی ماددی مروؤ بہ شیوہ یہ کی ئیجگار بہ رفراوان پیشکے وتوہ، نامراز گہ لیکئی ناسوودہ بہ خش و کہ یف خوشی جوڑاو جوڑی بو مروؤ بہرہم ہیناوہ، بہ ردہ وام بہرہ و پیشہ وہ ہنگاو دہنی، وہ ہموو پوڑی بہرہ میکی تازہ تر پیشکے ش دہکات.

شوینہات و شونہ ما ی ئہم ہنگاوہ خیرایانہ لہ گوڑہ پانی پیشکے وتنی ماددیدا، پہلہ کردنی مروؤہ بو بہ دہست ہینانی ہوکاری ناسوودہ یی و کامہ رانی پوڑ و کہ لک و ہرگرتن لییان، بہ لام ہیچ کات ناگات بہو ئارہ زوہی خوئی، چونکہ تواناکان و بہرہمہ تازہ کان بہ بی و ہستان و بہ بی وچان دہکے ونہ بازارہ وہ!

پہلہ کردن لہ بہرہم ہیناندا کہ پہلہ کردن لہ بہ کارہینانی شیدا بہ دواوہ وہ یہ! شونہ ما و ئہ نجامی ئہم دیار دہیہ، چاو لہ دوو بوون و زگ برسبیہ تی بہ دواوہ یہ، چونکہ بہرہمہینہر بہ ردہ وام بہ دوا ی نواندن و پیشکے شکردنی کالای تازہ وہ یہ و بہ کارہینہ ریش رادہ کیشتی بہ دوا ی بہ دہست ہینانی بہرہمہ تازہ کانی خویدا.

شتی کہ لہم نیوہ ندہدا سہرسورہینہرہ ئہمہ یہ کہ ہیچ یہ کی لہ وانہ ناتوانن بو تازہ کردنہ وہی نہ فسی خویان تہ نانہات توڑیکیش بوہستن و کوتایی پی بہینن. پیشکے وتنی ماددی مروؤ نہ مروکہ ہاوکاتہ لہ گہل بہرز بوونہ وہی پڑہی جوڑہا نہ خوشی کہ مروؤ زیاتر پییان ئاشنا نییہ و لہ لای مروؤ نامون! دیار دہیہ کہ بہ سہرچاوہی سروشتی پیشکے وتن و شارسنانیہ تی ماددی دہزانی و ہموو پوڑی ہہوالی دوزینہ وہی نہ خوشبیہ کی تازہ دہ بیستین!

چالاکي شه و پوڙي تافيگاكان و ناوهنده پزيشكي و تهنډروستيبهكان سه بارهت به دوزينه وهی دهرمانگه ليكي نوئ که نه خوشييه تازه كان؟! چاره سهر بکات، نه و پيکخراو و دامه زراوانه شي له پيگهي په له کړدنې بئ ناکام و چاو له دوو و شت ويستن به جوړيکي تر جيگير کړدوه.!

نه خوشييه کاني دل – هر وه کو به شه كان و نه دامه کاني تري جهسته – زياتر و فراوانتر بووه و ژماره ي تووش بووان به و نه خوشييه گه يشتووه ته ژماره يه کي سه رسو پهيڼه ر. نه مه بارودوخي مروفي نه مړويه.

گرنګي داني زياتر به نه خوشييه کاني دل له بهر نه ويه که دل ناوه ند و ته وه ره ي نه ساسي جهسته ي مروفه و نه داميکه که نه گهر ته واو تهنډروست بيټ ته واوي جهسته تهنډروست و له کاتيکدا نه گهر ناته واو و ناساغ بيټ ته واوي جهسته نه خوش ده که ويټ، وه ته واوي نه دامي جهسته پي کاريگه رن. به لام نه خوشي تري نه دنام تاييه تيبه و په يوه سته به هه مان نه دامي دياړي کراوه وه.

پيژهي پزيشکاني دل و نه شته رگه ره کاني دل ته واو زوړيوون و دهرمانگه ليكي زوړيش بو چاره سهر کړدنې نه خوشييه کاني به رهم هاتوون، وه به هوئ نه شته رگه ريبه پيشکه و توه کانه وه تا پاده يه ک نازارو نه خوشييه کاني که ميان کړدوه. نه مه بارودوخي دلي مروفه کانه له م سهرده مه دا.!

به لام نابي نه وه ش له بير بکين که مروځ – جگه له دلي مادبي – (واته نه و دلي که بهر يه کي يا چند هه ستي له هه سته کاني مروځ ده که وي، وه کو هه ستي بينين، ده ست... وه رگيږي کوردي) خاوه ني دليکي تره که نابيږي. که پول و گرنګي نه و يش که متر نييه له و دلي که باسما ن کړدو قسه مان له سهر کړد، هه مان نه و دلي که قورثاني پيوژ باسي ده کات و ناوي هي ناوه له چند تايه تيکي زوړدا و له باره يه وه دواوه و باسي کړدوه.

کاتى که به له کارکه وتنى دلى ماددى پویه پوی مردن و له دست دانی ژيان ده بینه وه، به له ناو چوون و له کار که وتنى دله که ی تر به مردنى همه لایه نه ی مروقایه تی مروڤ و له دست دانی سه ربه رزی دونیاو به خته وه ری دواپوژ کوتایی پی دیت. ده بیته نه و دله ی که قورئانی پیروژ باسی لیوه ده کات و ده فهرمویت: ﴿...خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ سووره تی حج ۱۱.

واته: هه ندیک له خه لکی هه یه له یه ک حاله تدا خواپه رستی ده کات (نه ویش نه و حاله ته یه که دنیا به دلی نه و بیت) نه گهر تووشی خیر و خوشی بوو دلی پی خوشه، خو نه گهر تووشی تاقیکردنه وه یه ک هات، سواری سه ری خو ی نه بیت و هه لده گه پیته وه، ئا به و حاله ته ی، دنیا و قیامت له دست خو ی نه دات و زهره رهنه ندی هه ردولایه و هه نه وه شه خه ساره تمه ندو زهره رهنه ندی پوون و ناشکرا.

گرنگی باس و به دوا داچوون له باره ی دلی نه بینراو و نادیاره وه لیتره وه سه رچاوه ده گری. کیشه و گرفتگی سه ره کی له په یوه ندی له گه ل دلدئا نه مه یه که خاوه نه که ی ناگاداری نه خوشییه که ی نییه، چونکه وه کو دلی ناشکرا و دیار خاوه نی نیشانه و کاریگه ری دیار و به رچا و نییه به سه ر جهسته وه.

له بهر نه وه هه ندی جار دلی نادیار و شاراوه به بی نه وه ی خاوه نه که ی ناگای لی بیت تووشی جوژه ها نه خوشی خراپ و زیان به خش نه بیت، له م باره وه نه رکی زانایانه که له گوژه پانی گه شه و بره ودانی په روه رده کردن و داهیتانه ته ندروستییه مه عنه و بییه کان و پیدانی زانیاری به خه لکی و به رز کردنه وه ی ئاستی به رچا و پوونیان (لیتره دا مه به سستی چاوی ناخه) له باره ی کاروباره کانی خویانه وه و به رگریکردن له تووش بوونیان به نه خوشییه هه ست پینه کردنه کان دل و که سایه تی به نه رکی خویان هه لسن... و زانایانی موسلمان ی پابردو به جوانی ناگایان له و نه رک و به رپرسیاریه تییه بووه.

نه گهر چی پسپوژانی نه خوشییه کانی دل له م سه رده مه ی ئیمه دا که من، به لام ده رگا کانی نوژینگه ی پزیشکه کان و کارزانه کانی پابردو به رده وام کراونه ته وه و

هه‌میشه به‌بی چاره‌نواری چاره‌سەری نه‌خۆشییه‌کانیان کردووه و له‌م پێناوه‌دا ته‌نیا چاویان له‌ پاداشتی په‌روه‌ردگار بووه و به‌س، وه‌ بو‌ زانیاری و به‌ئاگا هێنانه‌وه‌ی خه‌لکی په‌رتووک گه‌لێکی پێوستان خستووه‌ته‌ خزمه‌تی هه‌مووانه‌وه‌.

هه‌ندی له‌و پسرپۆره‌ دلسۆزانه‌ که‌ نورینگه‌کانیان هه‌میشه‌ به‌پووی نه‌خۆشه‌کاندا کراوه‌ن، بریتین له‌:

حه‌سه‌نی به‌صری، حارس محاسبی، جه‌نید به‌غدادی، ئیمام موحه‌مه‌دی غه‌زالی، سه‌لامی خاویان لی بی‌ت و چه‌ندانی تر...

ئیمام ئیبن قه‌ییمیش (په‌زای خوای له‌سه‌ر بی‌ت) یه‌کیکه‌ له‌و پسرپۆرانه‌ له‌م گو‌په‌پانه‌دا، که‌ زۆریک له‌ زانایان و گه‌وره‌کان له‌سه‌ر کارزانی و لی‌هاتوویی و زانایی و ناشنایه‌تی نه‌و که‌له‌ پیاوه‌ شایه‌تیان داوه‌. شایان و شایسته‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ مه‌به‌ستی که‌لک وه‌رگرتن له‌ زانیاری و کارزانی نه‌و سه‌ردانی نورینگه‌که‌ی بکه‌ین و سوودوکه‌لکی پێوستانی لی وه‌ربگیرن.

ئه‌مه‌ بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی که‌ وا گرنگی به‌ کو‌کردنه‌وه‌ و ئاماده‌کردنی بابته‌کانی نه‌م په‌رتووکه‌ بده‌م.

ئومیده‌وارم که‌ په‌روه‌ردگاری پایه‌به‌رز نه‌م کاره‌م پاک بکاته‌وه‌ و جیگه‌ی په‌زنامه‌ندی خۆی بی‌ت و لی‌م قه‌بوول بکات. چونکه‌ چاکترین باره‌گا بو‌ قبوول کردنی نزاو داواکان باره‌گای په‌روه‌ردگاری به‌ده‌سه‌لاته‌!

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

۶/شوال، سال‌ی ۱۴۲۱هـ

۱/۱/۲۰۰۱ز

صالح احمد الشامی

ژياننامه‌ی نيمام نين قه‌ييمی جه‌وزی

زانای فهرموده‌ناس شه‌مسه‌دين (عبدالله) موحه‌ممه‌دی کوپي نه‌بوو به‌کری کوپي نه‌یوب کوپي سه‌عد کوپي ه‌ریز زه‌رعی دیمه‌شقیه، ناسراوه به (نین قه‌يیمی جه‌وزی)).

جه‌وزی ناوی قوتا‌بخانه‌یه‌که که یوسف کوپي عبدالرحمن جه‌وزی درووستی کردووه و باوکی نيمام نين قه‌ييم سه‌رپه‌رشتیار و چاودیریکه‌ری بووه، له‌به‌ر نه‌وه به نین قه‌يیمی جه‌وزی ناسراوه.

نيمام نين قه‌ييم له‌سالی (۶۹۱) ه.ق له‌گوندی (ازرع) سه‌ر به ناوچه‌ی (حوران‌ی) ولاتی سوريا له‌دايک بووه، له سه‌رده‌می لاویدا چووه‌ته دیمه‌شق و له خزمه‌ت زانایانی نه‌و شاره‌دا ده‌ستی به خویندن کردووه و خویندن فی‌ر بووه. دواي گه‌رانه‌وه‌ی شیخی نيسلام نين ته‌يمیه له میسره‌وه بو دیمه‌شق له‌سالی (۷۱۲) تا کاتی مردنی نه‌و له سالی (۷۲۸) ه.ق له نزیکان و هاوړتیانی نین ته‌يمیه بوو. نه‌م هاوړته‌تیه بواری بو نین قه‌يیمی جه‌وزی په‌خساند تاوه‌کو له نزیکه‌وه شاره‌زای بو‌چوون و نیجته‌هاداتی شیخی نيسلام نين ته‌يمیه بی‌ت و هیشو‌وچنی خه‌رمانی زانستی نه‌و بی‌ت، وه ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل شیوه‌کانی به‌لگه هینانه‌وه‌ی نه‌و له‌کاتی مونا‌قه‌شه و باس و وتوو و یژدا ناشنا بی و بکه‌ویته ژیر کاریگه‌ری چو‌نیه‌تی نووسینی کتیب و شیوه‌ی نووسینه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کان.

گرنگ‌ترین وانه‌یه‌ک که نین قه‌يیمی جه‌وزی له شیخی نيسلام نين ته‌يمیه‌وه فی‌ر بوو بانگ کردن بو زانایی و په‌په‌ر و کردن له کتیبی په‌روه‌دگار و سوننه‌تی پاستی بوو به شیوه‌ی سه‌له‌فی سالح.

نه‌ویش هه‌ر وه‌کو ماموستا‌که‌ی پوویه‌پووی نه‌زییه‌ت و نازاریکی زور بوویه‌وه و هاوړی له‌گه‌ل نه‌ودا له به‌ندیخانه‌ی قه‌لعه‌ی دیمه‌شق به‌ندکرا و ته‌نیا دواي وه‌فاتی

شیخی نیسلام ئیبن تهمیه بوو که نهویش نازاد کرا. دواى وهفاتی ماموستاکهیشی هرخوشی دهویست و له زانست و پرهوشتیدا شیوهی نهوی ههآدهبژارد.

ئیمام ئیبن قهیممی جهوزی زۆر نههلی پهرستش و شهو نوپژ بوو و نوپژهکانی زۆر به درپژى دهخویند، تا نهو شوینهی که (ئیبی کهسیر) له بارهیهوه دهآیت: (لهم سهردهمهدا کهسیک شک نابه که به نهندازهی نهو نههلی پهرستش بیت. ! نهو له بهجیهینانی نوپژدا خاوهنی شیوهیهکی تایبته بهخوی بوو و خویندن و کرپنوش و سهجدهکانی زۆر درپژ بوون، نهگهر چی هندی جار له لایه ن هاورپیانیهوه سهبارته بهمه و بههوی درپژ کردنهوهی نوپژهوه دهکهوئته بهر لومه و سهرکوته کردنهوه، بهلام نهو شیوهی خوی نهدهگوپی، (دروود و پهرمهتی خوی له سهربیت). !

کهسانی که له بارهی ژبانی نهوهوه شتیکیان نووسیوه، سهبارته به پهرستشی زۆر و پاریزگاری و پاستگوپی نهو له قسه و کرداردا شت گهلیکی زۆریان باس کردوه. نهو خاوهنی چهندن بهرهمه که تهنیا نزیکه (۳۰) پهرتوکی به چاک کهیهندراون.

ئیمام ئیبن قهیممی جهوزی له مانگی پهجهبی سالی (۷۵۱) هـ ق کوچی دواپی کردو له مزگهوتی گهرهی دیمه شقدا نوپژی له سهر کرا. !

بو زیاتر ناسینی کهسایهتی ئیبن قهیمم، جپی خوپیتهی که باس له بوچوون و پووانگهی هندی له زاناکان لهم بارهیهوه بکهین:

ئیبی حهجهر عهسقهلانی له بارهیهوه دهفهرموویت: (ئیبی قهیممی جهوزی زۆر نازا و بویر بوو زانست و زانیارییهکی زۆری ههبوو و شارهزاییهکی باشی له بارهی جیاوازی و مهزه بهکان و بوچوونی سهلهفهوه ههبوو).

علامه ئیبی رهجهب حهنبهلی دهفهرموویت: (هیچ کهسیکم زانتر لهو نهناسیوه، وه له گوپه پانی زانایی و ناشنایهتی واتای قورشان و فرهموده و پاستیهتی ئیمام هیچ کهسیکی پی ناگات، نهگهرچی بی تاوان نهبوو بهلام کهسیکی وهك نهوم نهبینیوو).

قازی بورهان الدین زهرعی ده لیت: (له ژیر میچی (سه قف) سی ناسماندا له سرده می خومدا که سیکم په یدا نه کردوه که له نه و زانتر بیت).

حافظ عماد الدین ئین که سیر ده لیت: (شهو و پوژ به خویندنه وه و لیکولینه وه وه سه رقال بوو نوژ و خویندنه وه ی زور، په وشت جوان و نهرم و نیان و میهره بان بوو نیشانه یه که له بق و کینه و به خیلی تیدا په یدا نه ده بوو).

ئین العماد حه نبله ده لیت: (ئین قه ییمی جه وزی زانایه کی ئایینی ته و او پافه که ری قورنانی پیروژ، نه خو اصول، نه هلی که لام و له زانستی ئیسلامیدا نه هلی سه رگرمی و داهینان بووه و له پافه کردنی قورنندا بی هاوتا و له ئوصولی بیروباوه پی ئایینی سه رچاوه و قسه ی کوتایی له لای نه بوو. له تیگه یشتن و زانایی دروستی فهرموده کان و ه لیتجانه ورده کان لیتان خاوه نی بیروپاو بلیمه تییه کی بی وینه بوو و له فقهو ئوصولی فقهدا بی هاوتا و له زمان و نه ده بیاتی عهره ب و زانستی که لام و که لیک تر له زانسته کانی تر بالا ده ست بوو و له زانستی په وشت و عیرفانیشدا بی هاوتا و بی وینه بوو).

سه بارهت بهم په رتووکه (۱)

کاتې که ده گه پټنه وه بو ژياننامه ی ئيمام نېن قه ييمی جه وزی و ته ماشای ده که ين، له نيو نه و په رتووکانه دا که دایناون پووبه پووی کتیبی ده بینه وه به ناوی (پزیشکی دِلان).

زوربه ی که سانی که ژياننامه ی ئه ویان نووسیوه ته وه باسیان له و په رتووکه کردوه^۱ به لام تا کو ئیسته ده ستنوسی ئه و کتیبه نه دوزراونه ته وه. ئه گهر چی له زانکو ی نیسلامی موحه ممدی کوپی سعودی پیا ز (پایته ختی عه ره بستان) وینه یه که له ده ست نووسی په رتووکخانه ی (برلین باشوری) بوونی هیه، به لام له راستیدا شتی جگه له بهش گه لیک له په رتووکي (زاد المعادی) ئه و نییه، وه ئه و لاپه رانه ی که له ژیر ناویشانی (پزیشکی دِلان) بوونی هیه به کتیبی سهریه خو له قه لم نادری.^۲

ئه گهر چی ده ستنوسه کانی ئه و کتیبه تا کو ئیسته نه دوزراونه ته وه، به لام ئيمام نېن قه ييمی جه وزی له م په رتووکانه ی خواره وه دا سه بارهت به بابته تی (پزیشکی دِلان) خاوه نی بابته گه لیکي دور و دریژه:

۱. مدارج السالکین.
۲. طریق الهجرة.
۳. الداء والدواء (الجواب الکافی لمن سأل عن الدواء الشافی).
۴. اغاثه اللهفان.
۵. الفوائد و...

^۱ بو نمونه ته ماشای کتیبی (التقريب لفقہ ابن قيم الجوزية) نووینی دکتور بکر ابو زید، بهرگی یه که م، لاپه ره ۲۲۱ بکه.

^۲ په رتووکي (رسالة ابن قيم ال احد إخوانه) لیکولینه وه ی شیخ عبدالله المديفر، لاپه ره ۷۶.

ئیمام ئیبن قهیممی جه وزی له و پهرتووکانه دا سه بارهت به نه خوشیه کانی دَلْ -
سه رچاوه گر له دوو دَلْ و هه وهس - وه دهرمان و پښگه چاره کانی ئه و نه خوشییانه
قسه ی کردوه .

کو کردنه وهی بابه ته په یوه سته کان به م مه به سته وه و له بهرده ست دانانیان کاریکی
سوودمه نده و ده بیته هو ی که م کردنه وهی هه ول و کوشش و کاتی خوینهر.

کاتی که له چوارچپوهی ته پرح کردنی له بهرده ست دانانی میراتی فیکری و زانستی
ئیمام ئیبن قهیممی جه وزیدا، بریارمدا بو به کرده یی کردنی ئه م کاره دوا ی که میك
لیکولینه وه و به دوا داچوون زانیم که له به شی سهره تای کتیبی (اغاثه الله فان فی
مصادی الشیطان) بابهت گه لی بوونی هه یه که ده توانی بیته بناغه و پایه یه ک بو ئه م
کاره . وه له پهرتووکه کانی تریشیدا بابهت گه لیك و مه سه له گه لیکم دوزیه وه که
ده توانن بو ته واو کردنی بابه ته که هاوکاریم بکن.

کاتی که که ره سته و بابه ته پئویستییه کانم کو کرده وه، بریارمدا که پښک و پښکیان
بکه م و پزیزان بکه م و په روه ردگاریش هوکاره کانی ئه و کاره ی بو ده سته بهرکردم و
له کوتاییدا ئه م پهرتووکه ی لی درووست بوو.

سه بارهٲ به م په رتووكه (۲)

له گه وړه يې باس كړدنى بابۀ تيكي زوړ گرنگى وهك (پزىشكى دٲان و پاك كړدنه وهى نه فس) كه ئىمام ئيبن قه ييمى جه وزي له ژماره يه ك له كتيبۀ كانيدا سه بارهٲ به وه قسه ي كړدووه، جېي خوٲيه تى كه خوٲنه رانى نازيز له چوارچپوه و شيوۀ پټكخستنى بابۀ تى په رتووكه كه ناگادار بكه ينه وه و شاره زاي بن، شتى كه ده بټته هوٲى ئه وهى كه وا خوٲنه ر بوچوونټكى گشتى له باره ي بابۀ ته كه وه هه بى.

به شى سه ره تاي په رتووكه كه — وه كو پټش زه مينه يه كى گشتى — سه بارهٲ به گه وړه يې و مه زنى دل له مروٲدا ده دوى و دواتر له پووى سه لامه تى و نه خوشيه وه به:

* دلۀ ساغ و سه لامه ته كان.

* دلۀ ده رده دار و نه خوشه كان.

* وه دلۀ مردووه كان، دابه ش و خه سلۀ و تايبه تمه ندييه كانى هه ريه كى له وانه ي باس كړدووه.

به شى دووه مى كتيبۀ كه تايبه ته به خستنه پووى نيشانه كانى هه ريه كى له دلۀ سه لامهٲ و نه خوشه كان و خراپه كارى كه ده بټته هوٲى له ناو بردن و نه خوش خستنيان.

له به شى سيټه مدا حه قيقه تى ناساغى و نه خوشى دل تاوتوى ده كات و ئه م بابۀ ته وه بير دٲنټه وه كه دل له په يوه ندى له گه ل نه خوشى و دهرمانه چاره سه ركاره كان، وه كو جه سته ي مروٲ وايه.

به م جوړه له سى به شى سه ره تاي په رتووكه كه دا، خوٲنه ر له گه ل چه مكه گشتييه كانى تايبهٲ به دل له پووى سه لامه تى و نه خوشى و نامراز و هوكارى كه تووشيان ده بى، ئاشنا ده بټت، وه ئه م ئاشنايه تيبه هاوكارى خوٲنه ر ده كات بو دوورى كړدن له هوكارى نه خوشى و ناگادار بوون له بوونى ئه و نه خوشييه له كاتى سه ر هه دٲانى نيشانه كاندا.

پېښت به بیرھینانه وه دهکات که وَا دَلْ له لایه ن سئ دوزمنی (نه فس، شهیتان و گوښه ند (فیتنه و تاوان)) هه میسه له بوښی مه ترسیدایه.

له بهشی چواره می کتیبه که دا ئیمام ئیبن قهیممی جهوزی باس له چۆنیه تی بهرگری کردن له زَالْ بوونی هه وَا و ئاره زوو دهکات به سهر دَلْی مروڤدا.

له بهشی پینجه مدا له باره ی چۆنیه تی پاریزراوی له زَالْ بوونی شهیتان به سهر دَلْدا ده دوی.

له بهشی شه شه میسدا باس له مه ترسییه کان و زیانه کانی گوښه ند و تاوانه کان و ئاسه واره کانی دهکات به سهر دَلْه وه.

به خویندنه وه ی بابه ته ته پڅ کراوه کان له و به شانده خویته ر ناگاداری ناوه نده مه ترسی داره کان ده بیته وه و ناشنای بارودوڅ و حالّی خو ی ده بیته و نه گهر بیهو ی ده توانی چاودیری کردنه پېښتییه کان به جی بهینی.

نه گهر چی له م په رتوو که دا قسه له سهر چاره سه رکردنی دَلْه کان ده کری. ته نیا نه و دلانه شایانی چاره سه رکردن که ژیانکیان تیدا ماوه، به لام دَلْه مردووه کان به هیچ شیویه ک چاره سه ر ناکرین و ده وَا و دهرمان کاریگه رییان له سهر نابی، له بهر نه وه له بهشی حه وته مه دا له باره ی نیشانه کانی دَلْه زیندوو ه کانه وه قسه ده که ین و ده دویین.

دوای دَلْنیا بوون له بوونی ژیان له دَلْی مروڤدا و ناگایی و ویست و ئاره زووی نه و بو چاره سه رکردن به ئومیدی په روه ردگار چاره سه ر و دارو یکی سوودمه ند ده بیته، وه لیره دایه که له باره ی جوژه ها دهرمان و پڼگه چاره ی دَلْه نه خو شه کان له بهشی هه شته مدا، قسه ده کریته و لئی ده دویین، ناسینی ناوه نده کانی مه ترسی و که لک وهرگرتن له ته وای پڼگه کان بو دورکه وتنه وه لییان و خیرا ده ست به کار بوون بو چاره سه رکردن له کاتی دهرکه وتنی نیشانه کانی نه خو شی ناوه کی دَلْ، بوار دهره خسینی بو مانه وه ی سه لامه تی و تهن دروستی مه عنه وی نه و ته نیا شتی که له باره ی مانه وه ی تهن دروستی و سه لامه تی، که لی کاریگه ره، هه و لدان و تی کو شانه بو

پاککردنه وهی دِل له پیسی و ناپاکییه کان، که له بهشی نوښه مدا باسی لیوه ده کړی و ده خرڅته پوو.

هه روه ها نیمام ئیبن قه ییمی جه وزی ده لښت: دواي (پاک کردنه وه و خاویښی دِل) دښینه سهر (خاویښ کردنه وه و گه شه سهندنی دِل)، وه بابه ته کانی تایبته به وه وه له بهشی ده یه می په رتووکه که دا باس ده کړی.

کاتی که دِل له پله ی پاکژ بوونه وه جیگیر بوو ده رگا کانی به خته وه ری به پوویدا ده کړینه وه، وه لیږه دایه که ناگایی و شاره زایی له باره ی ئه وه ی که ده بیته هو ی به خته وه ری دلّه که پیویسته و بهشی یانزه یه م که بهشی کو تایی کتښه که یه، باس له وانه ده کات.

ئه مه پوونکردنه وه یه کی کورت بوو له باره ی ئامرازی پښک و پښک کردنی کتښ به م جوړه ی که هه یه، ئومیده وارم که له پیزی ئه و که سانه دا بم که کوشش و ئیجته اديان کردووه و حق و راستیان دوژیوه ته وه.

پیشہ کی نووسہر

بسم الله الرحمن الرحيم

رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا، وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا عَمَدٍ وَأَلِّهِ
وَاصحابہ اجمعین۔

سوپاس و ستایش شایانی پہرہردگارہ کہ بہ سیفہ تہ گہورہ کانی خوئی نیشانی
دوستانہ کانی داوہ و لہ پڑگہی تہ ماشاگردن و سہرندجانی سیفہ تی کہ مالئیہ وہ
دلہ کانیانی نوورانی کرد، وہ لہ پڑگہی بہ خشش و تہ و چاکانہی کہ پئی بہ خشین
خوئی ناساندوہ پئیان و زانیویانہ کہ زاتی تہ و تہ نیاو بیٰ ہاوتا و تاکیکی بیٰ نیازہ کہ
لہ تہ زہلدا، سیفہ ت و کارہ کانی خواہنی شہریک و ہاوپڑ نییہ، وہ تہ و ہمان تہ و
کہ سہیہ کہ خوئی، خوئی و ہسف کردوہ و زیاتر لہ و ہشہ کہ بہ ندہ کانی کہ م و زور
و ہسفی دہ کہن و پیناسہی دہ کہن۔

ہیچ کہ سیٰ ناتوانیٰ مافی و ہسف کردن و ستایش کردنی پہرہردگار بدات، وہ تہ و
بہ ہمان شیوہیہ کہ لہ سہ زمانی تہ و کہ سہی پہیامی خوئی خستہ سہر شانی
لہ بارہیہ وہ دہ فہرمویتی:

(یہ کہ مینیٰ کہ پیش تہ و دیار دہ و بوونہ و ہریٰ نہ بووہ و دواہ مینیٰ کہ دوائی تہ و
خولقینہریٰ نابی، پہیدایہ کہ ہیچ شتیٰ و ہیچ کہ سیٰ لہ و بہر زتر نییہ و ناوہندیٰ کہ
جگہ لہ و دیار دہیہ ک بوونی نیہ۔ وہ ہیچ بوونہ و ہریٰ بہ شاردنہ و ہی خوئی لیٰ شاراوہ
نابی، تہ و سہر چاوہی ژیان و ہلسووپینہر و بہر پتوہ بہریکہ کہ بہ تہ نیایی خواہنی
مانہ وہ و بہر دہ و امییہ و تہ و اوی درووستکراوہ کان و بوونہ و ہرہ کان چارہ نووسیکیان
جگہ لہ نہ مان و لہ ناو چون نییہ۔ بیسہریٰ کہ پازہ کان و واتای تہ و اوی وشہ کان و پڑای
جیاوازی جوڑا و جوڑ داواکاریہ کانیان دہ بیستیٰ و بیستنیٰ کہ دوری ناخاتہ وہ لہ
بیستنیکی ترو کاروبار و مہ سہ لہ کان لای تہ و ون نابن، وہ پاز و نہینییہ کانی تہ ہلی
پارپانہ وہ و داواکردن تہ و ناہرہ حہت و بیزار ناکہن۔

بينهريءَ ڪه جوڙهي ميڙولهيءَ ڪ به سهر پارچه به رديڪه وه له تاريڪي شه ودا و له دهشت و شاخدا ده بيني، وه گه وره تر و جوانتر له مه نه وه يه گوڙپانڪاريه ڪاني دلي به نده ڪاني و گوڙپانڪاري حالي نه واني به ته واري و ڪه مالي ته ماشا ده ڪات: به باوه شيڪي ڪراوه وه له هاتنه پيشه وه ي به نده ڪاني پيشوازي ده ڪات، چاوديري ڪرني به نده ڪان ته نيا له پال چاوديري نه وه وه شيوا و مسوگره، وه نه گهر پو له پهروه رڱار هه لگيڙن و ليئي دور بڪه ونه وه ناياندا ته ده ست دوزماني خوي و له بيڪه لڪي و بي قازانجيدا به جتيان ناهي لٽ، چونڪه ميهره باني و دلسوزي نه و بو به نده ڪاني له ميهره باني و دلسوزي دايڪان به رامبر به منداله ڪانيان له ڪاتي سڪپريدا و بريني شير له مندال به پله زياتر و زورتره.!

نه گهر توبه ڪر و په شيمان بووه وه، له ڪه سي ڪه تويشو و خواردن و ناوي خوي له بيابانيڪي گهرمدا ون ڪردي و خوي ناماده ڪرديت بو مردن، به لام له ناڪاودا خواردن و تويشو وه ڪي بدوزيته وه، گه لي خوشحال و شادومان ده بيت. به لام نه گهر مروفه ڪان پشتي تي بڪن، وه نزيڪ نه بنه وه له هوڪاري به زهبي و په حمه تي پهروه رڱار، له قسه و ڪرداري خوياندا سوور بن له سهر تاوان و نافه رماني، وه له گه ل دوزماني پهروه رڱاردا هاوپڙيه تي بڪن و په يوه ندي خويان له گه ل پهروه رڱاريان بچيڙن، شاياني مردن و له ناو چوونن و به هوئي فراواني و گه ورهبي به زهبي و په حمه تي گه وره ي مروفاهه تي، نه مه ته نيا خه لڪانيڪي نه گه تن ڪه نه گه تي و به دب ختيان ڪردووه ته پيشه ي خويان ڪه موري ڪه ساسي و ڪلولي و زهره ر و زيان ده دري به نيو چاوانيانه وه.

شايه تي ده دم ڪه جگه له پهروه رڱاري په رستراو په وانيه، په رستراويڪي تاڪ و ته نيا و بي نياز ڪه پله و پايه ي به رزتره له هاوشيوه و هاوتا بووندا و گه ورهبي و مه زني نه و له پڪا به ر و شهريڪ و هاوشيوه بوون پاڪ و پيروزه.

هەرشتی که په‌روه‌ردگار بیه‌خشی و بیدات هیچ کهس ناتوانی پوه‌پووی بیت‌ه‌وه و ه‌ر شتیکیش نه‌و نه‌یدات هیچ کهس ناتوانی بیدات، وه له به‌رام‌به‌ر فەرمان و حوکمی نه‌ودا هیچ له‌مپ‌ر و پښگری نییه.

په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ سوورده‌تی په‌عد ۱۱.

واته: (بو‌خوا‌ه‌یه فریشته‌ی بی‌شومار که به‌نوره به‌دوای یه‌کدا دین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له به‌ر و پشت و له‌ه‌موو لایه‌که‌وه بیپارین به‌فرمانی خوا، بیگومان خوا باروودوخی هیچ گه‌ل و قه‌ومیک ناگوریت (له‌خو‌شیه‌وه بو‌ناخو‌شی، یان له‌زه‌للییه‌وه بو‌سه‌ربه‌رزی، یان له‌گرانیه‌وه بو‌ه‌رزانی) ه‌تا نه‌وان نه‌وه‌ی به‌خو‌یان ده‌کریت نه‌یگو‌پن و نه‌یکه‌ن، کاتیکیش خوا بیه‌و‌یت به‌لایه‌ک به‌سه‌ر میله‌تیکدا به‌ینیت (له‌ده‌ره‌نجامی سه‌رکه‌شی و یاخی بوونیان)، نه‌وه هیچ ه‌یزیک ناتوانیت به‌ری بگریت، هیچ که‌سیش ناتوانیت جگه له‌خوا فریایان بکه‌و‌یت و پزگاریان بکات.

شایه‌تی ده‌ده‌م که موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌نده و نیردرار و پاوه‌ستاو به‌حه‌ق، ه‌ه‌لگری په‌یامی خودایی و ناسمانی و به‌رزترین درووستکه‌ری په‌روه‌ردگاره، وه پیغه‌مبه‌ری بو‌په‌حه‌مت و به‌زه‌یی و به‌خته‌وه‌ری جیهانیان، وه پیشه‌وای پاریزکاران، وه په‌روشی و که‌ساسی و کلوالی بی‌باوه‌پان و ته‌واوکه‌ری بیانوو بو‌جیهانیان ناردووه. نه‌و_موحه‌مه‌د_له‌باروودو‌خیکدا که ماوه‌یه‌کی زو‌ر به‌سه‌ر ه‌ناردنی پیغه‌مبه‌ره‌کاندا تیپه‌پی بوو نیردران تاوه‌کو خه‌لکی پښموونی بکات بو‌پووناکترین ریگه و پته‌وترین پښان، وه گو‌پراه‌لی، خو‌شه‌ویستی و دو‌ستایه‌تی، پښ و به‌جیه‌پنانی مافه‌کانی له‌سه‌ر نه‌ه‌لی نیمان و باوه‌پ پښویست کرد. ته‌واوی نه‌و پښگایانه‌ی که نه‌لین کو‌تاییان به‌به‌شت دیت — جگه له‌پښگه و سوننه‌تی نه‌و — په‌دی کردونه‌ته‌وه و فه‌شه‌لی پښناون، وه سنگی شه‌ق کردووه و کو‌لی تاوانی له‌سه‌ری لابردووه و یادکردنی پیرو‌ز و له‌سه‌ر نیو‌چاوانی نه‌یار و ناحه‌زه‌کانی داواکردن و دو‌ورکه‌وتنه‌وه‌ی

(نه مرو نه هی) مؤزی زه لیلی و که ساسی داناوه و له کتیبه که یدا (په رتو که که ی په روه ردگار که قورئانی پیروژه) سوئندی به گیان و ژیانی خواردوه و ناوی له پال ناوی خویدا داناوه و له شایه تی دان و وتار خوئندن و بانگ دانداناوی شهوی له نزیک ناوی خوئی داناوه.

پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) که له ته واوی ته مهنی دا به ویستکی پولایینه وه به رده وام داواکاری و فرمانه کانی په روه ردگاری جی به جی کردوه و به جی هینان و هیچ شتی توانای پوهه پوو بوونه وهی نه بوو له گهل ئه ویسته یدا، وه ته واوی هه ول و کوششی خوئی بو به ده ست هینانی په زامه نی په روه ردگار به کارهیناو هیچ گرفتئی نه یده توانی ببیته له مپهر و پیکر له به رده م هه نگاوانانی ئه ودا له م پیکه یه دا، تاوه کو تیشکی نووری په یامه که ی ته واوی دونیای پووناک کرده وه و خه لکی دهسته دهسته پوویان کرده نایینی په روه ردگار و باوهریان پی هینا، وه داوینی بانگخوازیه که ی به سر ته واوی گوی زه ویدا که تیشکی هه تاوی پی ده گشت و شه و پوژی تیدا جیهانی پوژن و تاریک ده کرد بلاو بوویه وه، وه نایینه پته و پایه داره که ی جی پیی خوئی به هیز کرد.

دوا ی که یاندنی په یام و به جیهینانی نه مانه ت و ناموژگاری ئوممه ت و گهل، وه تیکوژشانی شیاو و شایسته له پیناو بلاو کردنه وهی نایینی گه وره ی مرو قایه تی، وه به جیهینانی شه ریه ت، وه جیکیر کردنی ئوممه ت له سر پیکه ی په واه و حه قیقه ت و په وانه کردنی پیپوارانی پیکه ی به خته وره ی دنیا و دوا پوژ، په روه ردگار گه پاندیه وه بو لای خوئی و به ره و باره گای خوئی بر دیه وه، تا ئه و به لینه ی که له قورئانی پیروژدا بریاری دابوو به جی بهینی و جی به جی بکات: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ سوورده تی یوسف ۱۰۸.

واته: ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم). تو بلی: ئا ئه مه پیکه و پیبازمه، من و شوینکه و تووانم بانگ ئه که یین بو لای خوا ی په روه ردگار له سر بنچینه و بناغه یه کی

پوون و ئاشکرا، پاکی و بیگەردیش بۆ زاتی پەرورەدگارە، من هیچ کاتێک لە موشریک و ھاوەلگەران نیم.

دواتر:

بە پاستی پەرورەدگار و تاک و تەنیا بەبێ ھۆ و لە خۆرا بەرگی وە دیھێنانی نەکردوو بە بەر لاشە ی دروستکراوەکاندا، وە ئەوانی بێ کەلک و بیکار نەھێناوە تە دنیا. بەلکو ئەوانی بەپرسیار کردوو و داوای ھەندێ کاروباری لێ کردوون و ھەندیکیشی لێ دوور کردوونەتەو (واتە ئەمر و نەھ ی پێ کردوو سەبارەت بە ئەنجام دانی ھەندێ کار، واتە ھەندیکیان ئەنجام بدات و لە ھەندیکیشیان خۆی دوور بخاتەو، وەرگێڕی کوردی)، وە ھەندێ جار بە درێژی و تیرو تەسەلی و ھەندێ جاریش بە کورتی داوای لێ کردوون کە شەریعەتەکە ی بناسن و ئەوانی بەسەر دوو تاقمی ئەھلی بەختەو ھەری و خوشبەختی و ئەھلی بەدبەختی و شەقاوت دابەش کردوو و ھەریەکێ لەو دووانەشی لە شوێنێکی تایبەتدا جێگیر کردوو و ئامراز و لێھاتووی و بزێوی زانست و کردەو و واتە (دڵ و گوێ و چاو) و ئەندامانی تری جەستە ی پێ بەخشیون.

ھەریکەسێ کە لە پێگە ی پەرستشا بەکاریان بەیئێ و پێگە ی ناسینی بۆ ئاگادار بوون لە پێگە ی پاست و پێتموونی بپێوی و لێی دوور نەکەوێتەو و پووی لێ ھەلنەجەرخێنێ، مافی سوپاس گوزاری نیعمەتە ی پێ بەخشاوەکانی داو و پێگە ی پەزمامەندی پەرورەدگاری گەورە و تاک و تەنیا ی گرتوو تە بەر.

بەلام ھەریکەسێ کە ئەو ھۆکار و لێھاتوویانە لەپێناو شوێنکەوتن و پراکێشانی ناپەرەوای ھەوا و ئارەزوو جێگیربکات و بە مافی پەرورەدگار و بەپرسیاریبەتی خۆی لەبەرەمبەر ئەو دا گوێ نەدات، لە پۆژی پریار دراوی دواپۆژدا و لە بەردەم پەرورەدگارددا توشی پەشیمانی و پەڕۆشی دەبیئت و خەمیکی زۆری توش ئەبیئت، چونکە دەبێ حیسابی چۆنییەتی بەکارھێنان و کەلک وەرگرتنی ئەو ئامراز و توانایانە بداتە داو،

په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: نهی ټینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده باره ی نییه، چونکه به پاستی ده زگاګانی بیستن و بینین و ټیګه یشتن هر همووی، به پرسیاره له بهرام به رییه وه.

به هووی نه وهی که و دل له په یوه ندی له ګل نه ندامه ګانی تردا له پله و پایه یه کی وه که فرمان په واکمه ګاندايه و نه ندامه ګانی تر وه کو کار به ده ستن و ګوړپایه لی نه ون و هه مان نه و کاره ی که نه و بریاری له سهر ددات نه نجامی دده ون و هه موویان به بریاری نه و پټګه ی نازاد بوون و سهر لیشیواوی ده ګر نه بهر و شوینکه وتوی ویست و ناره زوی نه ون و پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ﴿أَلَا وَانَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ﴾^۳.

واته: بزائن که له جهسته دا پارچه یه که هیه که نه ګر نه و پارچه یه صالح بیت، ته و اووی جهسته صالح و نارام ده بیت.

دل حاکم و فرمان په وای مروقه و نه ندامه ګانی تریش جی به جی که ری فرمانه ګانی نه ون، هه مان نه و پټګه یه ی که نه و داوای ده کات و بانګه وازی بو ده کات نه ندامه ګانی تریش ده ګر نه بهر، هیچ قسه و کردار ی که له پیش ویست و خواستی نه وه وه نه نجام ناده ن، له ناکامدا بهرام بهر به هه موویان به پرسیاره. چونکه هر فرمان په واکمه ګانی، له باره ی کار به دهسته ګانی به بهر لپرسینه وه ده که ویت، که واته ګرنگی دان به چاکسازي و پاک کردنه وه و به هیز کردنی دل له نه وله وییه تی به پرسیاییه تی ریوارانی پټګه ی سهر به رزی دنیا و به خته وه ری دوا پوژدایه.

کاتی که شهیتانی ناګر هه لګیرسینه و ګر ټیبه ری به خته وه ری و خوشبه ختی، له پولا و پله و پایه ی دل و ته وه ری نه و ناګدار بوو خراب کردن و له ناو بردنی دل

ئامانجی سهرهکی ده بیّت و به جوړه ها و سوسه و دله راوکی و پازاندنه وه و پاکیشانی ناره وای هه و ا و ناره زوو و جوان پیشان دانی کردار و قسه و وتوو و یژی خراب و هه و هس بازانه له سهر پښه یدا داو داده نیّت و ئامرازی لادان و هه لدیرانی بو ئاماده ده کات تاوه کو مروژ له جوړه له پیناو په رستش و به ندایه تی کردندا بووه ستیئی و دووری بخاته وه، وه نه گهر نه توانی له پښه ی نه و داو و فو فیلا نه وه به ته وای بی توانای بکات، هه ول و تی کو شانی سست و لاواز ده کات.

که واته بو دوورکه و تنه وه مان له سهر لیشتی وای هیچ پښه چاره یه کی ترمان نییه جگه له وه رگرتنی یارمه تی و هاوکاری له پښموونی په روه ردگاری تاک و مه زن و پارانه وه و لالانه وه به مه بهستی په زامه ندی نه و شوینکه و تنی هه مه لایه نه ی دل له نه مرو نه هییه کانی و جگه له پو شانندی خه لات و به خششی به ندایه تی و په پره و کردن له شه ریه تی هیچ پښه یه کی تر بو زامن کردنی پاریزوای له شه پی شه یتان بوونی نییه.

په روه ردگار له م باره وه ده فهرموویّت: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾
سووره تی حه جر ۴۲.

واته: به راستی به نده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ ده سه لاتیکت نییه به سه ریاندا (مه به ست له ئیبلیه سه)، جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سه رکه ش و یاخی و سه رگه ردانه کان.

هینانه دی به ندایه تی پاک و جوان و ته و او پښه کانی زال بوونی شه یتان به سه مروژدا داده خات، وه سه رنه نجام مروژ به پله و پایه ی به ندایه تی کردنی په روه ردگاری جیهانیان ده گه یه نیّت و پاکیه تی کرده وه و به رده وامی و دل قایمی بو دل به دیاری ده هیئی، وه هه ر کاتی دل حه قیقه ت و چیژی راسته قینه ی به ندایه تی و پاکیه تی چیشت و ههستی پی کرد، له نزیکه کانی په روه ردگار ده بیّت و خاوه نی نه م جیاوازی و جیا کردنه وه یه ده بیّت که: ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ سووره تی حه جر ۴۰.

واته: بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزده کانی خوټ نه بیټ (چونکه دلیان به باوه پ به تو و یادی تو ټاوه دانه، ههول و کوټشی من (ئیبلیس) بو و ټل کردنیان ناکامه).

به لام په روه ردگاری به به زهیی و میهره بان به چاکی خوئی مروئی له نه خوشییه کانی دل و دهرمانه چاره سه رییه کان (شیفا دهره کان) و دل ټاوکئی و وه سوه سهی شهیتانه ناگر به دهست و نه نجام و شوینها ته کرده ییه کانی ئه و دل ټاوکئیانه و باروودوخانه ی که بواتر دل په یدای دهکات، ناگادار و شاره زای کردووه نه ته وه.

کاری خراب دهرنه نجامی خراپی مه به ست و ویستی دل، وه کاری خراب پیس کردن و پش کردنه وهی دلیان به دواوهیه و نه خوشی و نازاردانی دل زیاد دهکات و له کوتاییدا ده بیټه هوئی مردنی و تیشک و پووناکی ئه و دل ټاوکئیانه وه. (لیره دا مه به ست له مردن ئه وه نییه که وا به یه کجاری ئه و دل له کار و جوول ټاوکئیانه، به لکو ئه وه یه که وا به هوئی زوئی تاوانه وه ئه و دل ټاوکئیانه و به ردی لی دیت و پش ده بیټه وه و ئیتر توانای نه نجامدانی کاری چاکی نابی و گهر توانایشی هه بی زور که مه، وهرگپری کورد).

ته واوی ئه و خراپی و سهر لیشی ټاواویانه دهرنه نجامی هه لځه له تاندنه به رامبه ر به وه سوه سه و دل ټاوکئی و ههوا و ئاره زووه کانی شهیتان و خو به دهسته وه دانه به رامبه ر به دوژمن و نه یاری که ته نیا له پڼگه ی نا فرمانی هه مه لایه نه ی ئه و دوژمنه یه که ده توانین نازادی و به خته وه ری به دهست بینین.

برپارمدا له م په رتووکه دا به باس کردن و خستنه پووی نه خوشییه مه عنه وییه کانی دل و پڼگه چاره کانیان سه رقال بم و خو م خه ریک بکه م، تاوه کو به خشش و چاکی په روه ردگار وه بیر خو م بینمه وه و دانی پیدا بنیم، وه ئومیده وارم که بو خوینه ره کان سوودمه ند و به که لک بیټ و بو نووسه ره که ی داوا ی لی خوش بوون به به زهیی بو بکه ن له لای په روه ردگار.

هيوادارم په روه ردگار نه م كار هم بو پاك بكته وه، و له زهره رو زيان و خراپه پاريزاوى بكت، وه نووسه ر و خوينه ره كانى له دونيا و دواړوځدا سووډمه ند بكت و سووډيان پى بگيه نى، چونكه به راستى هر ئه و بيسه ر و زانايه، وه هيچ هه لگه پانه وه و توانايه ك جگه له لايه ن په روه ردگارى به رزى به ده سه لاته وه مومكين نيه.

بەشى يەكەم

سەلامەتى و نەخۇشى دل

سه لاهه تی و نه خوشی دل

پله و پاییه دل:

دل فەرمانپره وایه که به سهر ته وای ته ندام و توانا جه سته یی و مه عنه و ییه کانی مروّفا فەرمان ته دات و نه وانی له نه ستوگر توه و پوئی سهره کی ده بینی له نیوانیاندا. دل گرنه گرتین ته ندامی ناده می و کوله که و پاییه ژیان و سهرچاوه ی پوچی نازه لی و جیگه و شوینی غه ریزه و بو ماوه یه.

دل کانگه و شوینگه ی هوش و ژیری، زانست، هیمنی و، به خشنده یی، نازایه تی و بویری، پشوو دریزی، خوڤاگری، نهوین و حه ز لیکردن، ویست و ئیراده، توورپه یی و دلخوشی و چه ند سیفه تیکی تری مروّفه.

ته وای ته ندام و توانا په واله تی و ناوه کییه کان، سهر یاز گه لیکی گوڤرایه ل و به رده ست و گوڤگری دلن.

چاو دیده وه ری یه که م و پینموونی که ری نه وه بو دوزینه وه ی شته بینراوه کان و هه رکاتی چاو شتی ببینی هه وال ده داته دل و به هوئی په یوه ندی و نزیککی به هیزی نیوان دل و چاو هه رکاتی شتی له یه کیکیاندا جیگیر بی، له نه وی تریاندا به دیار ده که ویت و له پاستی دا چاو ناوینه یه که که ده توانی له پالیدا نه وه ی که له دلدا جیگیره و بوونی هه یه، ببینی.

هه روه ها زمانیش وه رگپ و گپره ره وه ی نه و شتانه یه که له دلان.

به هوئی نه مه وه یه که په روه ردگاری بهرز و به توانا له زوڤه ی بواره کانداه و سیانه ی له پال یه کتردا باس کردوه و ناویانی هیناوه و ده فره مویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: ئەي ئينسان له شتێك مه دوی و شوینی شتێك مه كهوه كه زانست و زانیاریت ده‌بارە‌ی نییه، چونكه به پاستی ده‌زگاكانی بیستن و بینین و تیگه‌یشتن هه‌ر هه‌مووی، به‌پر‌سیاره له به‌رامبه‌رییه‌وه.

هه‌روه‌ها له ئایه‌تیکی تردا دَل و چاوی له پال یه‌كتردا هه‌یناوه و ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَلْبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ﴾ سووره‌تی نه‌عام ۱۱۰.

واته: ئەو کاته دَل و چاوه‌کانیان هه‌لده‌گیرینه‌وه (له‌ نیوان جو‌ره‌ها لی‌کدانه‌وه و نه‌گه‌ردا) هه‌ر وه‌کو چۆن یه‌که‌مجار له سه‌ره‌تاوه باوه‌ریان نه‌هه‌ینابوو (به‌ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوا و ئەم هه‌موو موعجیزه‌ بی شوماره که ده‌وری داوێ) ئیمه‌ جارێ وازیان لێ ده‌هه‌نین تا له‌ سته‌م و سه‌رکه‌شی خویاندا سه‌رگه‌ردان بن و پو‌چن (بو‌ کوی ده‌چن له‌ ده‌ستمان ده‌رناچن).

بیستنیش (گو‌ی) کاری گه‌یاندنی هه‌وال و قسه‌ی خه‌لکانی تری بو‌ دَل له‌ نه‌ستو‌دایه، وه‌ زمانیش هه‌ر وه‌کو وترا، نه‌ینی و شاراوه‌کانی دَل به‌خه‌لکانی تر ده‌گوازیته‌وه. به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بل‌یین که: ئەندامه‌ پو‌واله‌تی و ده‌روونییه‌کانی تری مرو‌ف کاریه‌ده‌ست و گو‌ی‌پایه‌لی دَلن، وه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ٤.

واته: بزانی که له‌ جه‌سته‌دا پارچه‌یه‌ک بوونی هه‌یه که ئەگه‌ر سالح بی‌ت ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف سالح ده‌بی‌ت، وه‌ هه‌ر کاتی خراپ و ناله‌بار بی‌ت، ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف خراپ و ناله‌بار ده‌بی‌ت، ئاگادار بن که ئەو پارچه‌یه‌ دَله‌).

ئه‌بوو هوره‌یره (په‌زای خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: ((دَل فه‌رمانپه‌وایه و ئەندامه‌ ئاشکرا و ده‌روونییه‌کان سه‌ریازی ئەون، ئەگه‌ر فه‌رمانپه‌وا پاک بی‌ت،

کاربه دهسته کانیش پښکې پاکي دهگر نه بهر، به لام نهگر نه و ناپاک و پيس بیت،
کاربه دهسته کانیشی پښکې ناپاکي دهگر نه بهر).^۵

به هوې نه وهی که دل به ژيان و مردن باسکراوه و وهسف دهکړی، سی باروودوخی
تاییه ت پیدا دهکات:

یه که م: دلپکې ته ندروست (صحیح):

دلې ته ندروست نه و دلپه که ته نیا خاوه نانی نه و دلانه له دواړوژدا نه هلی ناسووده
بیون و به خته وهری و خوشبه ختی ده بن، هره کو چوڼ پهره ردگاری که وره و
به به زه یی ده فرموویت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾
سوورته شیوعه را ۸۸ - ۸۹.

واته: نه و پوژهی که نه مال سوود ده به خشیت و (فریای ئاده میزاد ده که ویت) نه
مندال و نه وه، مه گر که سیک به دل و دهرونی پاک و بیگره رد و پر له نیمان، به
خرمه ت پهره ردگار که یشتبیت.

دلې ته ندروست، هه مان دلې ساغ و درووسته و به م هوپه وشه ی ساغ وه کو: دریژ و
که م کورتی و جوان بو سیفه ت و تاییه تمندی به کار دین، پهره ردگاریش نه وی بو
پیناسه کردن و وهسف کردنی دل به کار هیناوه.

دلې ته ندروست، دلپکه که سه لامه تی و ته ندروستی بو ی به شیوه ی سیفه ت که لپکې
به رده وام و پاره ستاویان لی هاتبی، وه کو: زانا و به توانا، له لایه که وه ته ندروست
له خالی به رامبه ری نه خویش و ناساز و ناساغدا جیگیره.

پیناسه که لیک که بو (دلې ساغ و ته ندروست) به کار هاتون، جیاوازن، به لام
پیناسه یه که که کو که ره وه و خرپ که ره وهی هه موویانه نه مه یه که: ((دلې ساغ و
ته ندروست دلپکه که له که ل ته وای نه و پاکیشان و هه و هه و سانه ی که له که ل پښکې

پیدراو و پښه پښه دراهه کانی په روه ردگاردا نا له بار و ناسازگارن، ساغ و تهن دوست بووه و له هر جوړه شک و گومانې که له گهل پښمونږییه کانی په روه ردگاردا دزایه تی هه بی، خالی بیت.

له به ندایه تی کردن جگه بو په روه ردگار، ناوېژوانی کردن جگه له ناوېژوانی کردنې پیغه مېهر (صلی الله علیه وسلم) ساغ و تهن دوست بیت و له ئه وین و خوشه ویستی و گوږپایه لی ته وای په روه ردگار که سې یاخود شتی نه کاته شریک و هاوتای و له ترس و پارانه وه و پشت به ستن و چاودېری و لاوای و بی دسه لاتی له بهرامبر غیری په روه ردگار پاک بیت، له هر باروودوڅیکدا په زامه ندی ئه و بخاته پېش په زامه ندی خه لکانی تره وه و که لک له هه مو پښه که وه رېگری بو دور که وتنه وهی له خه شم و توپه یی په روه ردگار.))

نه وهی که و ترا له راستیدا حقیقه تی په خواپه رستیه که ته نیا بو په روه ردگاری به دسه لات و مه زن پښه پیدراو و په وایه، به واتایه کی تر گه ر دلی به م جوړه بی له: هاوه ل بریاردان (شرک)، به دیه پتان (بدعه)، گومرای و پروو پوچی و بیهوده یی پاک و خاوینه، وه ئه م ساغی و تهن دوستیه ته وای ئه و پیناسانه یی که له باره ی دلی ساغ و تهن دوسته وه و ترا له خو ده گری.

دلی تهن دوست و ساغ ئه و دله یه که له هر جوړه هاوه ل بریاردانې به هر جوړ و شتویه که پاک بیت و له به ندایه تی کردنې په روه ردگار و باوه پدا، ویست و ئیراده، خوشه ویستی، پشت به ستن، ئه نابته، ملکه چی، ترس و پارانه وه پاک و بی دوودلی بی.

کردار و کرده وهی خو ی پاک بکاته وه بو په روه ردگار، ئه گه ر دوستایه تی و دوزمنایه تی ده کات، دوستایه تی و دوزمنایه تییه که ی بو په زامه ندی په روه ردگار بیت، ئه گه ر ده به خشی و یاخود له به خشین خو ی دور ده خاته وه، له پیناو په زامه ندی په روه ردگاردا ئه وانه ئه نجام بدات.

ئەمە کاتیک ئەو تیر دەکات که له خۆ بە دەستەوه دان و پایەداری کردن جگە له بو
پێغه مبه‌ری خوا دووره په‌ریزی بکات و خۆی بپاریزی، به‌ ویست و توانای دل
پیداگری و سوور بوونی خۆی بو شۆینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و
پویشن به‌دوای پێنموونی کردنی ئەودا له‌ کار و کرده‌وه و قسه‌دا لی‌پراو بی‌ت، وه‌ له
(بیرو باوه‌پدا) که‌ حالێ دله‌ و له‌ و قسه‌دا که‌ گوزارشته‌ له‌ ناخی خۆمان، له
په‌په‌وه‌کردنی جگە له‌ خاوه‌نی په‌یام دووره په‌ریزی بکات.

هه‌روه‌ها له‌ ئیمان و ویست و خوشه‌ویستی و دوژمنی و نه‌یاری و شۆینکه‌وته‌کانی
ئه‌وانه‌ و کار و کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان له‌ شۆینکه‌وتن جگە له‌ شۆینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) دووره په‌ریزی بکات. به‌سه‌ر ته‌واوی بابته‌ گرنگ و نا
گرنگه‌کانی ژیان و پێنموونییه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) جی به‌جی بکات و
هیچ باوه‌پ و کار و کرده‌وه و قسه‌یه‌ک که‌ جگە له‌وه‌ی ئەو پێنموونیکه‌ریان بووه‌ قبوڵ
نه‌کات و ئەنجامیان نه‌دات.

هه‌روه‌ها چۆن په‌روه‌ردگاری به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ سووره‌تی حو‌جرات ۱.

واته‌: ئە‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی باوه‌پتان هه‌تاوه‌ پێشی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا مه‌که‌ون له
ب‌پیار و پێش‌نیاردان له‌ خوا ب‌ترسن و پاریزکار بن، چونکه‌ به‌پاستی خوا بی‌سه‌ره‌ به
گو‌فتارتان، زانایه‌ به‌ نیاز و نه‌هه‌نییه‌کانتان.

واته‌ پێش قسه‌ی ئە‌و نه‌که‌ون (مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه‌ که‌ قسه‌ی خۆتان و خه‌لکانی ت‌ریش
با زاناو لی‌زانیش بن، نه‌خه‌نه‌ پێش قسه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌، چونکه‌ گه‌ر هه‌ر چه‌نده‌ش زانا
بن له‌چاو زانایی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر نه‌زان و هه‌یج نه‌زانن، (وه‌رگه‌ی‌ری
کورد)) وه‌ قسه‌ نه‌که‌ن و کار و کرده‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی پێنموونی کردنی ئە‌و ئە‌نجام
نه‌ده‌ن.!

هه ندى له زانايانى سه له ف فهمويانه: ((هيچ كار و كرده ويه ك نيبه، — نه گهرچى كه مېش بېت — كه له باره يوه دوو پرسىار له مروځ نه كړئ، يه كه م: بوچى نه و كار هت نه جامدا...؟ دوو مېش: چوڼ و به چ شيو هيه ك نه نجامت داو جى به جيت كړد؟))

پرسىاره كه ي نه و له گهل بوته و هو كارد ا ده سته كار بووه و له په يوه نديدايه كه: **ثايا** پاكيشان و ويست و خواستى تايبه تى و به په له و ثاره زوى دونيابى وه كو: خوشه ويستى پياهلدان و ستايش كړدى خه لك و توو په يى له دادگه ريان ياخود به ده ست هينانى خوشويستنېكى خيرا ياخود ناپه سهندي و ناپه واييه ك ناپاه دار و بى ده واهه، ياخود بوته و هو كاره كه ي ده ست به كار بوونى له پيناو به ندايه تى په روه ردگار و ويستنى نزيك بوونه وه و هه ول و كوژشش بو پاران ه وه و لالانه وه له پڼگه ي ثامراز و هو كاره وه بو به ده ست هينانى په زامه ندى نه و بووه (په روه ردگار)؟

زه مينه ي نه م پرسىاره نه وه يه كه: **ثايا** سه باره ت به و كار ه له به رامبه ر په روه ردگار تدا هه ست به به پرسىار ييه تى ده كړد، ياخود ته نيا بو به جي هينانى خو و پاكيشانېكى هه وه س بازانه و ثاره زوو ويستانه نه نجامت ده دا؟

نووه م: ده گه پيته وه بو نه و پرسىاره سه باره ت به په پره وي كړدن له په وشت و شه ريعه تى پيغه مبه رى خودا (صلى الله عليه وسلم) سه باره ت به و كار ه، به واتاى نه وه ي كه په روه ردگار له مروځ ده پرسى كه **ثايا** نه و كار ه به شيك بووه له كارى له سه ر زارى پيغه مبه ر وه له سه ر تو م پتويست كړد بوو؟ ياخود كارى بووه كه من بريارم له سه ر نه داوه وه و پيى پازى نه بووم؟

پرسىارى يه كه م: پرسىار كړدنه له باره ي (يه ك دلى و دل پاكى) واته (الاخلاص).

پرسىارى دووه م: له باره ي په پره و كړدن و پابه ند بوونه (التزام).

چونكه په روه ردگار هيچ كارى به بى هينانه دى نه و دووانه قبول ناكات و وه ريناگرى. وه پڼگه ي ده رياز بوون و وه لامدانه وه به پرسىارى يه كه م: بوونى ويست و نيازىكى پاك و خاوين.

وه پښگه‌ی دهریاز بوون له پرسپاری دوهم: هیئانه‌دی په‌یروو کړنه له خاوه‌نی په‌یام و سه‌لامه‌تی دل له هه‌رشتی که له‌گه‌ل پاکي و شوینکه‌وتن و په‌یروو کړدن له دزایه‌تی دا بی.

نهمه حه‌قیقه‌تی دلښکه که بو خاوه‌نه‌که‌ی ئاسووده‌یی و پزگاریی و خوشبه‌ختی گرتووه‌ته نه‌ستو.

دوهم: دلښکی مردوو (میت):

دلښکی مردوو له خالی به‌رامبه‌ر دلښکی زیندودا جیگیره.^۱ دلښکه که خاوه‌نی ژيانښکه به وانا پراسته‌قینه‌که‌ی نا، په‌روه‌رډگاری خوځی نانا‌سی، برپار و فه‌رمانه‌کانی په‌یروو ناکات و به‌دوای به‌ده‌ست هیئانی په‌زانه‌ندی نه‌وه‌وه‌نییه، به‌لکو هاوړپښی هه‌وا و هه‌وه‌س و ناره‌زووه‌کانییه‌تی و به‌مه‌ی که‌وا نه‌وه‌سه‌ره‌ری و هه‌وه‌س و ناره‌زوو بازییه ده‌بیته هوځی خه‌شم و تووړه‌یی په‌روه‌رډگار گرنگی پښی نادات و گوځی پښی نادات! مه‌به‌ستی نه‌و ته‌نیا که‌یشتنه به‌ ئامانجه تاوانبار و گونا‌هباره‌کانی خوځه‌تی و په‌زانه‌ندی و تووړه‌یی په‌روه‌رډگار (جل جلاله) بو نه‌و گرنگ نییه.

خاوه‌نی دلښکی مردوو ته‌واوی خوشه‌ویستی، تووړه‌یی، په‌زانه‌ندی، پځ و تووړه‌یی و هه‌ستی که‌وره‌یی تاییه‌ت کردووه به‌ غه‌یری خواوه‌وه و له‌ خه‌لکانی تر‌په‌یرووی و گوځپایه‌لی ده‌کات: نه‌گر شتیکی خوش بووځت یاخود پځی له‌ شتی هه‌بی، ببه‌خشی یاخود له‌ به‌خشین و خه‌لات کړدن دووره په‌ریزی بکات، ته‌واوی نه‌وانه له‌ پښاوه‌وا و هه‌وه‌س و ناره‌زووی خوځه‌تی که‌ نه‌نجامی ده‌دات. نه‌و ته‌واوی نه‌وه‌ی که‌ له‌ خزمه‌تی دایه داویه‌تی به‌سه‌ر په‌رستش و خوشه‌ویستی په‌روه‌رډگارا، ئیام و پښه‌واوی نه‌و

۱ مه‌به‌ست له‌ دلښکی زیندوو و دلښکی مردوو لیږده‌ا ژیان و مردن به‌ واتای زاراوه‌یی نییه، به‌لکو مه‌به‌ست له‌ زیندوو بوونی دل هوشپاری و به‌ ناگایی و وه‌گرتنی حه‌ق و پاکي و مه‌به‌ست له‌ مردن پښه‌وانه‌که‌یه‌تی.

ههوا و ههوهس و ئارهزوه و پَئيموونی کهری ئه و نه زانی و بی ئاگاییه و
مه ره که به کهشی بی خه بهری و نه شاره زاییه.

تهواوی توانای هزری خوئی بو به دهست هینانی ئامانجه دونیایه کان به کارهیناوه و
سه رخووشی و بی ئاگایی و ههوا و ههوهس و خووش ویستنی دنیا سهراپای ئهوی
داگیرکردوه و هاواری که پانه وه بو گوپراهی لی کردنی پهروهردگار و به دهست هینانی
تویشووی دواپوژ له شوینیکی دووره وه ده بیستی و گوئی ناداته ئاموژگاری ئاموژگاری
که ران و گرنگی نادات به به زهیی و دلسوژی دلسوژان و له هه ر شهیتانیکی دیار و نا
دیار گوپراهی لی ده کات؟

تهنیا مه سه له ماددی و دونیایه کانه که تووپهیی و یاخود ئاسودهیی و دلخووشی
ئه و ده بزوینی و گوئی ئه و له ئاست بیستنی حق و راستیدا که په و هیچ نابیستی و
بو بیستنی شتی نا په و و هیچ و پوچ کراوه و والایه و ده بیستی.
هاوپیه تی له که ل خاوه نی ئه م جوژه دل دا سهراپای نه خووشی و ناهه مواری و
هه لئس و کهوت و هاوده می کردن له که لیدا ژه هریکی کوشنده و له ناو به ره و مایه ی
نه نگیه و هاو ده م و هاو مال بوون له که لیدا به واتای مردن و له ناو چوونه.

سییه م: دلیکی نه خوش (نه خوش):

جووری سییه م دلئیکه که هه م خاوه نی ژیا نه و هه میش له ئازار و دهرد و نا په حه تی،
په نچ و ئازار ده کیشی. وه له دهروونی دا دوو هیژ بوونیان هه یه که هه ر کامیکیان بو
لای خوئی پایده کیشی، ساتی ئه م و ساتی ئه ویان زال ده بن به سه ر دلیدا.

خوشه ویستی و باوه پ و پاکیه تی و پشت به ستن که تایبه ته ندی ژیا ن بوونیان
هه یه له ناویدا، به لام له به رامبه ردا هه ز کردن له په یه وی کردن له ههوا و ههوهس و
ئارهزو و زال بوون و گرنگی دان پییان و ههول و کوشتش بو به دهست هینانیان و
مهروه ها پژدی و خو به کهوره زانین و خو ویستن و خو شه ویستی و فپو فیل و

پووبازیی، که هوکاری له ناو چوون و تیشکانی دِلن، تییدا جیگه و شوینی خویانیان چاک کردوه.

ئهم جوړه دله له لایه ن دوو جار چیبیه وه (هاوارکه) له بهردهم تووش بوون و تاقیکردنه وه دایه. جارچی یه کهم بانگی دهکات بو ئیمان و په پیره وی کردن له پهره ردگار و به دهست هینانی به خته وهری و خوش به ختی له دواپوژدا. وه بانگی دووهم و هاواری دووهمیش بانگهیشتی دهکات و هاواری لی دهکات بو نافهرمانی کردنی پهره ردگار و به دهست هینانی شتی دونیایی و خوشی و کهیف خوشبیه زوو تیپه په کانی دنیا. وه له م نیوه نده شدا دل به و هاوار و بانگ هیشت کردنه پازی ده بیت و قبولی دهکات که له خوی به نزدیکتر و هاو دهم ده زانی.

دلی یه کهم: زیندوو ستایشکری خوا، هوشیار و به ناگا و چاکه.

دلی دووهم: مردوی بی ناگا، نه زان و پدهش هه لگه پاره.

دلی سییه م: نه خوش و ناهه موواره، ساتی نزیک ده بیته وه له تهن دوستی و سه لامه تی و ساتیکیش دوور ده که ویته وه له سه لامه تی و تهن دوستی. له نایه تیکی قورئانی پیروژدا به هر یه کی له م سی جوړه دله ناماژه کراوه و پهره ردگاری پایه به رز ئهم سی دله ی له پال یه کتردا داناوه و له م باره وه ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۵۲) لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۳) وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

سووره تی حه ج ۵۲ - ۵۴.

واته: ئهی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) پش تو هیج پیغه مبه ریکی په یامدار و بی په یاممان په وانه نه کردوه ناواتی نه خواستی به باوه پ هینانی قه ومه که ی، به لام کاتیک ناواتی خواستوه شه یان ئه وه ی به فرسه ت زانیوه، شتی نا به جی تی که ل به

ناواته‌ک‌ه‌ی کردووه، ټینجا خوایش فریای که‌وتووه و ټه‌وه‌ی شه‌یتان فری‌ی داو‌ته‌ ناو
 ناواته‌ک‌ه‌یه‌وه، سپړویه‌تییه‌وه، له‌وه و دوا‌خوا‌ی که‌وره‌ ټایه‌ت و به‌رنامه‌ک‌ه‌ی خو‌ی
 چه‌سپاو دامه‌زراو کردووه، خوا‌خو‌ی زانا و دانایه. (خوا‌ی که‌وره‌ بو‌یه ټه‌و ده‌سه‌ل‌ته‌ی
 دلوه به‌ شه‌یتان) تا ټه‌و (خه‌ته‌ره و خه‌یال و وه‌سوه‌سه‌یه‌ی) شه‌یتان فری‌ی ده‌داته‌ ناو
 ناو‌اتی پی‌غه‌مبه‌رانه‌وه ببی‌ته هو‌ی سزا و ټاقیک‌ردنه‌وه بو‌ ټه‌وانه‌ی له‌ دل و ده‌رونیاندا
 نه‌خو‌شی و دوو‌پووی و ټاپاکی هه‌یه و بو‌ ټه‌وانه‌ش که‌ به‌رامبه‌ر ټایینی خوا‌ دل‌ په‌قن،
 به‌ پاستی سته‌مکاران له‌ دژایه‌تی و شه‌په‌نگی‌زیه‌کی قول و بی‌ بن‌دا پو‌چوون. بو‌
 ټه‌وه‌ی ټه‌وانه‌ی زانست و زانیارییان پی‌ به‌خشراره‌ دل‌نیا بن و بزنان که‌ بی‌گومان ټه‌م
 قورټانه‌ حه‌قیقه‌ت و پاسته و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری تو‌وه (ټه‌ی مو‌حه‌مه‌د صلی الله
 علیه وسلم) په‌وانه‌ کراوه، ټینجا بپو‌ای پته‌وی پی‌ ده‌ی‌تن و دل‌کانیشیان ملکه‌چ
 ده‌بی‌ت بو‌ خوا، بی‌گومان خوا هیدایه‌ت ده‌ری ټه‌وانه‌یه که‌ باوه‌ریان هی‌ناوه بو‌ پی‌گه و
 پی‌تازی پاست و دروست.

په‌روه‌ردگاری به‌ ده‌سه‌لات له‌م ټایه‌ته‌دا ټاماژ‌ه‌ی به‌ سی‌ جوړ دل‌ کردووه که‌ دووان
 له‌وانه له‌ به‌رده‌م تووش بوون و (فتنه) و له‌ناو چووندان و سی‌ه‌مینیشیان دل‌یکه که‌
 ده‌بی‌ته هو‌ی پزگاری و به‌خته‌وه‌ری و خو‌شبه‌ختی خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی. یه‌ک‌ی له‌و دوو جوړه،
 دل‌یکی شله‌ژاو و گپ‌وده‌یه و ټه‌وی‌تریشیان دل‌یکه که‌ به‌ بو‌نه‌ی نه‌خو‌شی ده‌رونییه‌وه
 نازار ده‌ک‌یشی و ټه‌وه‌ک‌ه‌ی تریان دل‌یکه که‌ په‌شی و تاوان دایگرتووه.

دل‌ی سی‌ه‌م و ده‌ریاز بوو دل‌ی مرو‌قی ټه‌ه‌لی ټیمان و باوه‌په، که‌ پووی کردووه‌ته
 په‌روه‌ردگار و به‌پاستییه‌تی پی‌نموونی کردنی ټه‌و باوه‌په‌ی هه‌یه و دل‌نایه‌و گوپرایه‌لو
 کاربه‌ده‌ستی برپار و فه‌رمانه‌کانی ټه‌وه. چونکه له‌ دل و ټه‌ندامه‌ دیار و نا‌دیاره‌کانی
 مرو‌ق چاوه‌پووان ده‌ک‌ری که‌ ساغ و ته‌ندروس‌ت بن و له‌ هی‌چ جوړه‌ ده‌رد و نه‌خو‌شی
 نازار نه‌ک‌یشن، تاوه‌کو بتوانن بو‌ ټه‌و شته‌ی که‌ دروست کراون، کرده‌وه‌یی پی‌ بکه‌ن.

دوورکه و تنه وهی دِل له دۆخی سهلامهتی و پایه داری، یا به هوئی تاوان و تووچهیی و هه لئه سانه به جی به جی کردنی به پرسیاییه تی که بو ئه وه دروست کراوه، وه کو: دهست و پیئی ئیفلیج و نه خوش، زمانی لال، چاوی کویر. یا به هوئی نه خوشی و به لای دهروونییه وهیه که ده بیته له مپهر و پئنگر له بهردهم ههستانی دِل بو جی به جی کردنی کاره کان به شیوهیه کی دروست. به هوئی ئه مه وهیه که دله کان به سهر سی جوړدا دابهش بوون:

دلی دروست و ته ندروست: که له نیوان ئه و و قبول کردنی حق و خوشه ویستی و پیز و زال کردنیدا به سهر کاره کانی تر دا، ته نیا دهرک و ناسین و ناشنایه تی ئه وان جیگیره و دواي درک کردن و ناسینی دروست، حق و حقیقه ت مل ده دات و له باره ی ناسینی حه قیقه ت و بپیار دان و په پره و کردن لیی گرفتگی نییه.

به لام دلی که تاوان و گوناخ سهراپای ئه وی داپوشیوه و تووشی مردنی مه عنه وی بووه به ناره حه ت گوئی بیستی حه ق و راستی ده بی و گویرایه لی ده بی.

دلی نه خوشیش نه گهر زال نه بی به سهر نه خوشییه کهیدا، هیور هیور به ره و پووی تاوان و مردن ده پوات و نه گهر سهلامه تی و ته ندروستی شی زیاد بکات زیاتر به ره و پووی چاکه و به خته وهری و خوشبه ختی ده پوات.

شهیتان دووره له دلی ته ندروسته وه:

ئه و دوودلی و گومانانه ی که شهیتان له گوئیکاندا ده بیته وه و ئه و گومان و دوودلیانه که ده یانخاته نیو دله کانه وه، پئنگه خوشکهری تووش بوون (فته نه) و خراپه کاری، ئه و دوو جوړه دلانه یه واته دلی نه خوش و دلی تاوانبار و پهرش و هه لگه پاو.

به لام دروست کردنی ئه و گومان و دوو دلایانه بو دلی ته ندروست ده بیته هوئی به هیزی و سه قامگیری و دریایی و زیره کی زیاتر، چونکه ئه وانه به هیچ نازانی و

به هيچ و پوچ و ناپه و ايان ده زانئ، وه ده زانئ كه حق و پاستي و حقيقت له به رامبه ر ئه وانه وه جيگيره، به م هوپه وه ده پوات به دواي حق و پاستيدا و ئاسووده يي خوئ له ئاگايي و په يوه ست بوون پيانه وه ده زانئ، وه زياتر ه ست ده كات به پوچي و به تالئ دوو دلييه كاني شه يتان و ئيمان و باوه پ و پزگرتني بو حق و پاستي و دوركه و تنه وه و تووپه يشي له باتل و شتي ناپه و زياتر ده بيت.

به لام دله نه خوش و توش بووه كان هميشه له پووبه پوو بوونه وه ي گومان و دوو دلييه كانن له لايه ن شه يتانه وه.

به لام دله ساغ و ته ندروسته كان به هيچ جوړئ ناكه ونه ژير پاله په ستوئ دوو دلي و هه څه له تاندنه كاني شه يتانه وه.

به شی دووهم

نیشانه کانی سه لامه تی و

نه خوشی دل

ته وهری یه که م: نیشانه کانی سه لاهه تی و نه خوشی دل

پیناسه ی نه خوشی دل:

هه ریه کی له نه دنامه کانی جهسته ی مروژ بۆ کاریکی تایبه ته وه دروست کراوه و ته وای و کاملی نه و له به جیهینانی هه ر چ باشتری نه و کاره دهسته بهر ده بی و دیته دی. به لام نه خوشیه که ی نه مه یه که له دهست به کار بوونی کاری که بو ی دروست کراوه به ته وای دوا بکه ویت، یاخود به شیوه یه کی لاواز و نا ریک و پیک نه نجامی بدات.

نه خوشی و که م و کوپی دهست نه مه یه که ناتوانی کار و بهرپرسیارییه تی خوی به جوانی به نه نجام بکه یه نی.

نه خوشی چاو نه وه یه که توانای بینین و سه رنجانی به شیوه یه کی و یستراو و خوازاو له دهست داییت.

نه خوشی و که م و کوپی زمانیش نه مه یه که توانای وتوو و وژوو قسه کردنی نه بیت. نه خوشی جهسته یی نه وه یه که جووله و هیژی سروشتی خوی له دهست بدات یا لاواز و بی هیژ بیت.

نه خوشی دل: نه ویش نه وه یه که له ناسین و ناشنایه تی، ریز، خوشه ویستی و حه ز لیکردن بو بینینی په روه ردگار و چاودیژی و گه پانه وه بو ی و بهر ز نرخاندنیان به سه ر کاره کانی تر دا — که به هو ی نه وانه وه دروست کراوه — بی تواناو بی هیژ بیت.

هه ره کو چۆن که مروژ جگه له خودای خوی هه ر شتیکی تر به رستی و بناسی و نه گه ر چی بگاته ته وای خوشی و به خششه کانی دونیا، ناگاته پله و پایه ی

خوشه ویستی په روهردگار و ټاره زوو و مهیلی بینین و هاوډه می و هاوډازی له گه لی دا و وه کو نه وه وایه که به هیچ شیوه یه ک به چیژ، به خشش و به خته وه ری و خوش به ختی نه گه یشتبی.

ته نانه ت نه گه ر دلی مروځیش خالی بیت له خوشه ویستی په روهردگار، ته وای چیژو به خششه کان ده گوږین بو ټازار و به دب ختی و چاره پرسی و له دوو پوانگه وه به هه مان نه و پږه و نه اندازه یی که له به خششه کان به هر مه ند بووه، له پریشانی و ټازاردا ده بی:

— به هوئی له ده ست دانیانه وه و به هوئی خوش ویستن و دلخوازی و ټاره زوویه کی زور که هه یانه بو نه و به خشش و چیژ وه رگرتانه و نه مه ی که و پوځی له ده ستیان ده دهن،

— هه روه ها به هوئی له ده ست دانی شتی که له ته وای نه و خوشی و چیژ و به خششه مادیدانه به رزتر و به رده وام تر و هه میشه یی ترن.

هه رکه سی به ناسینی پاسته قینه ی په روهردگار بگات، به دروستی نه وی خوش ده وی، په رستش و یاد کردنی بو په روهردگار پاک ده کاته وه و خوشه ویستی نه و له گه ل خوشه ویستی هیچ شتی کی تردا ناگوږپته وه.

هه رکه سی خوشه ویستی شتی له گه ل خوشه ویستی په روهردگاردا بگوږپته وه و خوشه ویستی نه و شته له خوشویستنی په روهردگار به به زرترو باشت بزانی، نه و دل نه خوشه، به هه مان شیوه که نه گه ر گه ده به خواردن گه لیکی پیس و خراپ خوو بگریټ و پاییت، نه و سا نه و خواردنه پیس و به سهر چوانه به باشت ده زانی له خواردنه پاک و دلخوازه کان، خواردنی نه و دووانه له گه ل په کتردا ده گوږدري.

ههست کردن به نه خوشی دل:

ههندی جار دل تووشی نه خوشی دهبی و له کاتیڤدا پوژ له دوی پوژ نه و نه خوشییه زوژتر دهبی، خاوهنی نه و دل به هوئی، سه رقائی دلّیه وه و بی ئاگابوونی له ئامراز و هوکاری تهندروستی و نه خوشی دل، لی بی ئاگا دهبیّت و تهنا نه ههندی جاریش دل پوویه پووی مردن و تیاچوون دهبیته وه، به لام خاوه نه که ی ئاگای له مردنی نییه.

نیشانه ی مردنی دل نه مه یه که:

- ههست به خرابی و ناپه سهندی تاوانه کان ناکات.
- نه ناسینی حق و راستی و گیرۆده بوون له نئو دوی باوه په هیچ و پوچه کانی خویدا، ئازار و نه زییه تی نادات.
- چونکه نه گهر دل زیندوو بیّت، له گیرۆده بوونی به خرابییه کان و کار گه لی ناشیرین و ناپه و تووشی ئازار و نه زییه ت و په رچه کردار دهبیته وه و به نه ندازه ی به هره مه ند بوونی خوئی له ژیا نی راستی و حه قیقی، له نه زانی و بی ئاگایی خوئی به رامبه ر به حه ق ههست به ئازار و نه زییه ت دهکات.
- چونکه ((وما لجرح بمیت ایلام)) واته: ((بریندار کردن و زامدار کردن مردوو مردوو که ئازار نادات)).

سه ختی خوړاگری له سه ر دهرمان (دهوا):

ههندی جار مروژ ههست دهکات که دلی تووشی نه خوشی بووه، به لام سه ختی خوړاگری له سه ر دهوا و دهرمان و پشوو درژی له باره یه وه به لایه وه قورس و سه خته، وه به رده وامی نه خوشییه که به باشتر دهزانی له ئازار و نه زییه تی دهرمانه که چونکه دهوا و دهرمانی نه و له به رامبه ریدا به پوویه پوو بوونه وه له گه ل ههوا و هه وه س و ئاره زوودا جیگیره و نه م کارهش له سه ر نه فسی مروژ زوژ سهخت و قورسه، له کاتیڤدا هیچ شتی له وه سوودمه ندر و به که لک تر نییه بوئی.

هه ندي جاريش ويست و نيازي خوي بو خوراکرتني سه ختييه کاني به ربه ره کاني له
 گه ل پاکيشانه کان و هه واو ناره زووه کاني نه فس ليده پري و سوور ده بي، به لام دواي
 ماوه يه که ويست و نيراده که ي لاواز ده بيت و به هوي لاوازي زانست، تيگه يشتن و
 خوراکري له دريژه داني به ريگه که دوا ده که وي و به جي ده مي ني. هه روه کو چون
 که سي که له ريگه يه کی پر مه ترسيدار و ترسناکدا که له کوتاييدا نارامي و
 ناسوده يي و ناسايش جيگير بوو بي. بيه وي هه نگاو هه لبرگري و بزاني نه گه ر خوراکرو
 به توانا بيت، ترس پي ديت و به مه به ست و نامانج و نارامش ده گات.

نهم جوړه مروقه بو گه يشتن به نامانج پيويستي به توانايي، هه ول و کوشش،
 خوراکري و دلنيايي هه يه، به لام هه رکاتي خوراکري و دلنيا بووني نه و لاواز بيت، له
 دريژه دان به ريگه به جي ده مي ني و دووباره ده گه پي ته وه بو هه مان جيگاو شوي ني
 پيشووي خوي، وه خو گرتن و به رگه گرتني سه ختييه کان له ده ست ده دات. به تاييه ت
 نه گه ر له ريگه دا هورپييه که هورپييه تي و هاورده مي نه و نه کات و ترس له ته ني اي دا
 سه راپاي دابگري و به خوي بلي: خه لکي بو هه ر کوي پويشتن و هه ر ريگه يه کيان گرته
 به ر، منيش هه مان ريگه ي نه وان ده گرمه به ر.

نهمه باروودوخي زوريکه له مروقه کان و هه ر نهم باب ته ش بواري په خساندووه بو
 له ناو بردني زوريک له و مروقانه.

نیشانه کاني نه خوشي دل:

هه روه کو و ترا: يه کي له نيشانه کاني دلي تووش بوو به نه خوشي دوور که و تنه وه يه
 له خواردني مه غه وي گونجاو و ويستني کاروباري خراپ و پيس و زيان به خش و له
 بري به کار هي ناني ده وا و ده رمان پوو ده کاته لايه ني زياتر کردني نيش و نازاري خوي.
 له م په يوه ندييه دا چوار باب ته بوونيان هه يه:

١. خواردني کي چاک و به سوود.

٢. ده رمان کي چاره سه رکه ر.

۳. خواردنیکى خراپ و بى که لک و زیان به خش.

۴. دهرمانیکى مرینه ر و له ناو به ر.

نیشانه کانی سه لامة تی دل:

به لام دللى ساغ و سه لامة ت، کاروبارى سوودمه ندو چاره سه رکه ر له چاو کاروبارى خراپ و زیان به خش و له ناو به ر - به پیچه وانه ی دللى نه خوش - به باشتر ده زانی.

- چاکترین و گرنگترین خواردنی دل، ناگایی و شاره زایی و ئیمان و باوه په .

- وه به که لکترین و باشترین داو و دهرمان، ئایه ته چاره سه رکه ره کانی (شفا به خش) قورئانه که هه ریه کى له وانه ش خواردن و دهوا و دهرمانه .

یه کیکتی تر له نیشانه کانی دللى ساغ و ته ندروست و زیندوو ئه مه یه که، له په رستش و خوش ویستنی دنیا پاده کات و خو ی لى دهریاز ده کات و پوو ده کاته ویستنی دواپوژ، وه به جوړى باوه پى به دنیای داوی مردن هه یه و هه ول و کوششی بو ددهات و تویشووی خو ی ئاماده ده کات که هه روه کو ئه وه وایه له ئه ساس و بنچینه دا زیدو نشینگه ی ئه سللى ئه و له ویدایه . هه ر وه کو چو ن پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به عبدالله ی کوپى عومه ری فهرموو: (کن فی الدنیا کأنک غریب او عابر سبیل، وعد نفسك من اهل القبور).

واته: له دنیا دا به شیوه یه کبه وه کو پېیوار و ئاواره و دهر به ده ری و خو ت به ئه هلی گوپستان له قه له م بده .!

فحیَ علی جنات عدن فإنها منازل الأولى وفيها المخیم
ولکننا سبي العدو فهل ترى نعود الى أوطاننا ونسلم

واته: (بو پویشتن به ره و باخه کانی به هه شتی هه تا هه تایى خو ت ئاماده بکه، چونکه مال و جیگه ی مانه وه ی سه ره تایى تو له وپییه، به لام ده ست به سه ری داوی

دوژمنین، ههست ئەکەن و وا ئەزانین بە ساغ و سهلامهتی دهگه پێینهوه بو ژێد و نیشتمانی خویمان).

عه لی (خوای لی پازی بیت) فەرمووێتی: ((دولیا له کاتی پوێشتن و پشت تیکردنایه و دواپوێش له کاتی هاتن و پیشوازی کردنایه و بو ههریه که یان ئەهل وشوینکه وتوانی ههیه، ههول بدەن و تیبکوژن له ئەهلی دواپوژ بن و دل به دولیا خوش نهکەن، چونکه ئەمپووش پوژی ههولدانه به بی لپرسینهوه و سبهینیش پوژی لپرسینهوه و لپپچینهوهیه و دهرفتهی نابی بو ههول و تیکوژان.))

به هه ر پێژهیهك كه نهخووشی دل ببوژێتهوه و گهشه بکات، ههنگاو به رهو دولیا به کی تر هه لدهگری و خووی لی نزیک دهکاتهوه و ئەو نیشتمانه به جیگه ی ئاسوودهیی و دامرکاندن و نیشتنگی خووی دهزانی. به لام به هه ر پێژه و ئەندازهیهك كه دل تووشی نهخووشی بیت ئەو پێژهیه زیاد بکات، زیاتر پوو دهکاته دولیا و به باشتری دهزانی له چاو دواپوژداو به ژێد و نیشتمانی خووی دهزانی و به شیوهی ئەهلی دولیای لی دیت.

یهکیکی تر له نیشانهکانی سهلامهتی دل: ئەوهیه كه بهردهوام خاوه نهکە ی دهخاته بهر سه رزه نشت و لۆمه کردنهوه تاوهکو نهیگه پێنێتهوه بو باره گای پهروهردگار و پووکردنه پهحم و میهره بانی پهروهردگار وازی لی ناهێتی و دهست بهرداری نابێ. وهکو ئەوینداری كه به لا ئیرادهیی دهبیته شوینکه وتهی یاره که ی و ژیان، بهخته وهری، سه ره رزی و ئاسایش و ئارامی خووی ته نیا له پێناو به دهست هێنایی په زامه ندی، هاو ده می و هاو پازی، نزیک ی ئەو به جیگیر دهزانی. ئارامی و ئاسوودهیی به بوونی له پال په رستراو و خوشه ویسته راسته قینه که ی و شادمانی و پشت نهستووری و دلنایی و هیوا و ئومێد و ترسیشی ته نیا بو ئەوهیه.

هێزو توانای خووی له یاد کردن و ستایش کردن، وه خواردنیشی له گوێرا به لی و ژیان، بهخشش، چێژ و شادی و دلخووشی خووی له خوشه ویستی و پێزگرتنی ئەودا

ده دوزيټه وه. وه چاره سهری ته وای نازاره کانی خوئی به چاودیږی نه و و نامراز و هوکاري ته وای نه خوشييه کانیشی به چاودیږی کردن و گه پانه وه بو لای نه و ده زانی نه ک که سیکی تر.

هرکاتی به باره گای گه وره ی په روه ردگاری بگات هه ست به ئاسووده یی و ئارامی ده کات و په ریښانی و نیگه رانی و دل په شیوییه کانی له ناو ده چی و ته وای پیویستییه کانی خوئی به به رهم هاتن ده زانی.

چونکه دل پیویستییه کی هیه که هیچ شتی جگه له خوشویستن، ناسین و په رستنی په روه ردگار ناتوانی چی به جیی بکات. وه ئاوات و پیویستییه کی هیه که جگه له پووکرده په روه ردگار هیچ شتیکی تر به رزی ناکاته وه. نه خوشیه کیشی هیه جگه له دلسوزی و په کخوابه رستی په روه ردگار به هیچ شتیکی تر چاک نابیته وه.

دلی سه لامه ت به رده وام خاوه نه که ی خوئی ده خاته به رده م لیپرسینه وه و تا نه و کاته ی که له پال خوشه ویستی و په رستنی په روه ردگاریدا ئارامی و دلتیای به ده ست نه هینی وازی لی ناهینی و به ته نیا به جیی ناهیلی. ته نیا نه و کاته یه که له گه ل پوچ و راستی ژيان هاوپاز و هاوده م ده بی و چیژ و خوشی نه و ده چیژی و له ژيانی به هرهمه ند ده بی که له گه ل ژيانی بی ناگایانی که له ئامانچ گه لی که بو نه وان دروست کراون، پاشگه ز و په شیمان بوونه و (ئامانچ گه لی جهه ننه م و به هه شت بو نه وه دروستکراوه و پیغه مبه ران (سه لامي خویان له سهر بیت) پاسپیږدراون و په رتووک گه لی په وانه کراون و دابه زیون) جیاوازه)).

نه گه ر نه و جگه له بوونی نه فسی خوئی ده سته کوت و پاداشتیکی نه بووایه، نه مه بو نازاردانی نه و به س بوو وه به هوئی له ده ستدانی نه و تووشی خراپترین په رویشی و توله کردنه وه و سزادان ده بوو. هه ندی له زانایان و خواناسان و توویانه: ((دوینیا په رستانی بیچاره، کاتی ده ستیان له دنیا کورت بوویه وه، که له گرنگترین و به بایه خ ترین به خشش و چیژی نه و بیبه ش بوون...!

پرسپاريان لى کړا که: چاکترين و به که لک ترين به خششى دونيا چپيه...؟
وتيان: خوشه ويستی په رستش و په پره وى کردن و گوړپايه لى په روه ردگار و نه وين و
خوشى بو بينينى نه و که له گه ل هپچ به خشش و چپژ و خوشيپه کى تر شايه نى به راورد
کردن و هه لسه نگاندن نيپه)).

په کيکى تر له زانايان و خواناسان وتوپه تى: ((هه ندی جار بارودوخ گه ليکم
به سهردا ديت و ده روات که تييدا ده ليم: نه گهر به دروستى به هه شتيپه کانيش له م
جوړه ژيانه پر له به خشش و خوشيپه به هر مه ند بن، به راستى نه هلى به خته وهري و
کامه رانين!!))

په کيکى تر وتوپه تى: ((سويند به په روه ردگار دونيا جگه به خوشه ويستی،
گوړپايه لى و په رستش خوا باپه خيکى نيپه و به هه شتیش به بى بينينى نه و تام و
چپژو باپه خى نيپه!!))

ابو الحسن الوراق وتوپه تى: ((ژيانى دل به يادکردن و په رستش زيندو و نه مرو
خوشويستن و هز ليکردن به ژيانتيکى هيمن و باوه پر پيکراو له خزمهت و ديوان و
باره گای مه زنى په روه ردگار وابه سته يه)).

له بهر نه مه يه مردنى دل و بى بهش بوون له ناسين و په رستش په روه ردگارى تاك و
ته نيا له لای زانايان و خواناسان به نوږه ي خوى له مردنى سروشتى سه ختتر و قورس
تره. چونکه بى بهش بوون له ناسين و په رستش په روه ردگار، داپرانه له حق و
راستى و مردنى سروشتیش داپران و دوورکه وتنه وه يه له خه لک و سروشت و جپاوازی
نيوان نه م دووه جپاوازيپه کى گه وره يه.

په کيکى تر له خواناسان نه لیت: ((نه گهر سه رقالي و شادوماني هه رکه سى به ناسين و
په رستش په روه ردگار بى، هه موو شتى و هه موو که سى دل به ندی ده بن و له بوونى نه و
شادومان و خوشحال ده بن. به لام که سى که ته واو سه رقالي ناسين و په پره و کردن و

گوپرایه لی کردنی په روهردگار نه بی، خه م و په ژاره ی دنیا دلی پارچه پارچه ده کات)).

یه حیای کوپی مه عاز نه لیت: ((هر که سی له په پړه وی کردن و گوپرایه لی کردنی په روهردگار خوشحال و شادومان بیت، هه موو که سی و هه موو شتی له خزمه ت کردن به و خوشحال و دلخوشن و هر که سی له ناسینی په روهردگار دلخوش و خوشحال بی هه مووان به بینینی نه و شادومان و که یفخوش ده بن)).

یه کیکی تر له نیشانه کانی سه لامه تی دل: نه ویه که له یاد و ستایشی په روهردگار که مته رخه می ناکات و له خزمه تکردن پی ماندوو نابیت و جگه له نه و نابیت هه اوده م و بوستی که س، مه گهر که سی یا خود شتی که و پینمونی بکات بولای زیکر و یاد و نریکبوونه وه له خودا.

یه کیکی تر له نیشانه کانی سه لامه تی دل: نه ویه که هه رکاتی یادکردن و نویژی له ده ست بروت - له مروتیکی زور چاو له دوو (زگ برسی) و دنیا په رست که دنیای خو ی له ده ست بدات - زیاتر هه ست به نیش و نازار و ناپه حه تی ده کات.

یه کیکی تر له نیشانه کانی دلی ساغ و تهن دوست نه مه یه که وه کو تامه زوی ی که سیکي ون بوو و زور برسی بو خوار دنیکی به تام، بو په رستن و په پړه وی کردنی په روهردگار خوشی و شادی و مه یل نیشان ده دات.

یه کیکی تر له نیشانه کانی سه لامه تی دل نه ویه که هه رکاتی ده ستی کرد به نویژ کردن، ته وای خه م و سه رقالبیه کانی دنیا له بیر ده کات و کوتایی هاتن به نویژه که له لای نه و قورسه، چیژ و ناسووده یی خو ی له و نویژه دا ده بینیی و به هیوه وه هه ست به خوشی و شادومانی ده کات.

یه کیکی تر له نیشانه کانی دلی سه لامه ت و تهن دوست نه مه یه که خوشه ویستی و سه رقالی خاوه نه که ی به په رستش و گوپرایه لی کردنی په روهردگار دیاری کراو و سنووردار ده بی.

نیشانه یه کی تر، نه و سه بارهت به هه دهر نه دانی کات و ته مه نی خوئی له مروقه پژد و مال په رسته کان، زیاتر هه لپه هه لپ و چاو چنوکي نیشان ددهات. یه کیکی تر له نیشانه کانی نه مه یه زیاتر له و بایه خهی که به رامبه ر به کار و کرده وه و په رستش هه یه تی، گرنگی ددهات به چاکسازی نه وان، وه به هیئانه کایه ی دلپاکي و شوینکه وتن و چاکسازی کردنی نه وانه له خوئی خوشی و شادی و مه یل نیشان ددهات و له هه مان کاتدا به زه یی و میهره بانی و به خششی پینموونی په روه ردگار و که م ترخه می و لاوازی خوئی له به رامبه ر نه ودا فه راموش ناکات. نه مه سی پله و پایه یه، که ته نیا دله ساغ و سه لامه ته کان پیی ده گن.

به کورتی؛

سه بارهت به دلی دروست و سه لامهت ده بی بلتین که ته وای هه م و خه می نه و له ناگاداری بوون له په روه ردگار و (هه میشه هه ول نه دات په روه ردگاری له بیر نه چی و له یادیدا بی، وهرگیپی کورد)، ته و او خوشه ویستی و مه به سته کانی، توانای مادی و مه غه وی، خه وتن و به ناگا بوون و کرده وه و قسه ی له ناست په زامه ندی په روه ردگاردا پڼک ده خات و ته وای بیر و نه ندیشه و سه رقالییه کانی له په یوه ندی به ناسین، په رستش و به ده ست هیئانی په زامه ندی په روه ردگار.

خاوه نی نه م جوړه دله ته نیا بوون و هاو ده م بوون له گه ل په روه ردگاردا به باشت ده زانی له دوستانه تی و هه لسوکه وت کردن له گه ل خه لکی دا. مه گه ر نه وه ی که و ا هاو ده م بوونی له گه ل خه لکی دا پڼگه یه ک بیت بو به ده ست هیئانی په زامه ندی په روه ردگار (جل جلاله). نه و خوشی و ناسووده یی و هیمنی و ناسایشی خوئی له په یوه و کردن له پینموونی په روه ردگار ده دوژیته وه، وه هه رکاتی جگه له په روه ردگار داوای یارمه تی کردن له که سیکی تر بکات نه گه ر چی که میش بیت، نه م و ته

پښمونیکه ره ی په روه ردگار به بیر دینیته وه که ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوره تی فہ جر ۲۷ - ۲۸.

واته: به ټیمانداري سہ رفرزا له سہ رهمہ رگدا ده وتریت ته ی خاوه نی دل و دہروونی پر له نارامی (ته ی ئاده میزای ژیر و هوښمند که له تہمہ نی کوتایی دونیادا په روه ردگار ناسی و به جوانی ده تپہ رست، بگہ پیره وه بو لای په روه ردگار که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه.

نو ته و ته ی په روه ردگار به رده وام به سہ نفسی خو ی دا ده خوینیته وه و هہست ده کات که له په روه ردگار وه ده بیستی، وه ته م باوه پ و دلنیا ییہ ده بیتہ هو ی ته وه ی که دل هہست به وه بکات که له خزمہت په روه ردگار دایہ و به باروودوخی به ندایہ تی کردن خو ی له په روه ردگاری نژیک ده کاتہ وه و به ندایہ تی کردن و په پره وی کردن و گوپراه لی کردن ی په روه ردگار ده بیتہ تاییہ تہندی و سروش تی نو له پوی خوشه ویستی و مهیل و ئاره زووه وه نه ک به زور لیکردن و ناچار کردن پوو ده کاتہ گوپراه لی کردن ی په روه ردگار، وه کو نه وینداریکی سہر لیشیواو که تہنیا هہم و خہمی نو به دہست هینان و وه دہستخستنی چاودیری و پره زامہندی خوشه ویستہ که یه تی، خاوه نی دل ی سہ لامہت و تہندروس تیش تہواو سہ رقالبیہ کانی نو بو به دہست هینانی پره زامہندی په روه ردگار له پښگہ ی پهرستش و گوپراه لی کردنییہ وه.

هہرکاتی ته م و نه می په روه ردگاری وه بیر بخړیتہ وه، له دلیدا جاپی جاپچی دہ بیستی که ده لی: په روه ردگارا! من به ندہ یه کی که م دہست و داواکارم و توش په روه ردگاریکی خاوه ن گہ ورہ یی و پږ و خوشه ویستی! ته گہر پشوو درژم نه که یت، پشوو درژنی خو م له دہست دہدم و ته گہر هیز و توانام پی نه به خشی، خو م له هیزو توانا به ہرہمند نام! هہچ مہ کو و سایہ و پہنا و فریاد پره سی جگہ له پووکردنه بارہ گای گہ ورہ ی تو و داوای یارمہ تی کردن له تو پره وا و شیوی گرفته کانم نابی، هہچ

کاتی پُشت ناکه مه دیوان و باره گاکهت و له دهر وازه و دهر گاکهت هه راسان و وه پز نابم.

ئهو به ته وای خوی ده سپیری به په روه ردگاری زانا و بینهر و به توانا و پُشتی پی ده به سستی، نه گهر تووشی گرفت و ناپه حهتی بوو پاستگوئیانه ده لی که: په روه ردگارا! ئه مه په حمهت و میهره بانییه که به منت به خشیوه و دهرمان و چاره سه ریکه که له پووی دلسوزییه وه بو منی نه خوش و دهرده دارت پهوا بینیه و به باشت زانیوه و وه کو چۆن که شتیکی خوش بو، لیی دوور ده خاته وه، به وپه پی پازی بوونه وه ده لیت: به دلتیاییه وه نه وشته بو من خراپ و زهره ردهر بووه و ده لی: په روه ردگارا! (که مه نه بوون نه و کاروبارانیه که ویستومه نه نجامیان بدهم، به لام منت وای کردووه که ده ستیان لی هه لگرم و لییان دوور بکه و مه وه و تو له خوم زیاتر بوم به میهره بان و دلسوز تری).

به هه جوړه خوشی و شادومانییه که و یاخود که سه ر و په ژاره و نیگه رانی تووش بووی، نهوی به پیگه یه که بو گه یشتن و نزیک بوونه وه له په روه ردگار و دهر گایه که بو گه یشتن به دیوان و باره گای په روه ردگاری زانیوه.

هه روه کو چۆن شاعیری ده لی:

الا اهدیت به الیک طریقاً

مامسنی قدر بکره او رضی

انی وجدتك فی البلاء رفیقاً

امض القضاء علی الرضا منی به

واته: ((هیچ شتیکی چاک و خراپم بو پیش نه هاتووه، مه گهر نه وه که واه نوم کردوته پیگه یه که بو گه یشتن به تو، قهزا و قهدهری تو نه مه یه که من پیی پازیبم، به پاستی له به لاو دهرده سه رییه کاندای توم کردووه به هاوپی خوم.))

خوشی و به خته وهری و کامه رانی بو خاوه نانی نه و جوړه دل و نادیار و خوشیانه ی که تییدا جیگیرن و خه زینه و گه وه ره یه که که له دلیاندا کوکراونه ته وه، چه نده پاکه

دیاره کانیان و چنده جوانه نه‌نیییه کانیان به تاییه تی کاتی که نه‌نیییه کانیان ناشکرا ده‌بن.!

سویند به په‌روه‌ردگار، به‌یداغیگی گه‌وره و پښموونیکه‌ریکی وایان بو هه‌لکراوه و به‌ته‌واوی توانایانه‌وه به‌ره‌و پووی ده‌پوڼ و له‌ پښگه‌یه‌کی پاستدا که بو‌یان دیاری کراوه هه‌نگاو هه‌لده‌گرن، وه‌ جگه‌ له‌ خوداوه‌ند گه‌لیکی تر نه‌وانیان به‌ره و لای خو‌یان بانگ کردوه، به‌لام گو‌یی خو‌یانان لئی که‌پ‌کردوه و ئیمان و گو‌پراه‌لی کردن له‌ په‌روه‌ردگاریان له‌ هه‌موو شتی و هه‌موو که‌سیکی تر به‌ باشتر زانیوه.

ته‌وه‌ری دووهم: له‌نیویه‌ره‌کانی دڼ و هوکاره‌کانی نه‌خو‌شکه‌وتنی:

له‌نیویه‌ره‌کانی دڼ پینج شتن:

۱. زیاده‌پو‌یی له‌ تیکه‌لاوی کردن له‌گه‌ل خه‌لکی دا.

۲. هیوا و ئاره‌زووی دوور و دریژ.

۳. په‌یوه‌ندی و به‌سراوه‌یی به‌ غه‌یری خواوه.

۴. هه‌له‌ خه‌رجی و ده‌ست بلاوی له‌ خواردن و خوارده‌مه‌نی.

۵. زیاده‌په‌وی له‌ خه‌وتن و پشووداندا.

نهم پینج بنه‌مایه له‌ گرن‌گترینی له‌ناو به‌ره‌کانن، ئیمه له‌م ته‌وه‌ره‌دا ده‌ست ده‌که‌ین به‌ باسکردنی نه‌نجام و شوته‌ما هاوبه‌ش و تاییه‌ته‌کانی هه‌ریه‌کی له‌وانه. ده‌بی بزانیان که‌وا دڼ کاتی پوو ده‌کاته په‌روه‌ردگار و پو‌ژی دوا‌یی و پښگه‌ی حق و شیوه‌ی دروست ده‌دو‌ژیته‌وه، شاره‌زای به‌لا و ئازاره‌کانی نه‌فس و کار و دزو جه‌رده ده‌بی که له‌ تیشکی، ژیان، هیژ، سه‌لامه‌تی، ناسین و ته‌ندروستی گو‌ی و چاو (لی‌رده‌مه‌به‌ستی چاوی ناخه) به‌هره‌مه‌ند بی، وه‌ سه‌رقالییه درو‌ژن و دوا که‌وتووه‌کان خه‌ریک و خافلاو نه‌که‌ن به‌ خو‌یانه‌وه.

ئەم پېنج ھۆکارە تیشك و پووناكى دِل دەكوژئىتتەو و بىناى و بىنىنى لەناو دەبەن و دەبىنە ھۆى خراپ بىستنى ئەو. ئەگەر بە تەواى كەر و حوێرى نەكەن تەواى تواناكانى لاواز و تەندروستى و سەلامەتیشى تووشى شلەژاوى و تىكچوون دەكات و وىست و ئىرادەشى بە توندى كەم دەكاتەو و تووشى پەرسىنى بىر و برىوى كۆن و پاوەستانى دەكات.

ئەگەر دلى كەسى ھەست بەم بىنەمايانە نەكات، ئەوا بە ماناى تەواو دلى تووشى مردن بوو، چونكە مروڤى مردوو ھەست بە زام و برىنەكانى جەستەى خوڤى ناكات، ئەم ھەست نەكردنە بە مردنى دِل لەمپەر و پىگىيەكى بنچىنەيە لە سەر رىگەى گەشەكردنى ئادەمى و دەبىتە پىگەر لە بەردەم ئەوئەى كەوا ناتوانى ھەنگاوە لىگى بۆ گەشتن بەو ئامانجەى كە بوى دروست كراو، وە تام و چىژ و بەختەوئەرى و كامەرانى و دلخوشى خوڤى لە گەشتن بەو ئامانجە بزائى.

ھىچ بەخشش و خوشى و شادومانى و كامەرانى و ھەنگاوە لىگرتن لە پىگەى گەشەكردنى، جگە لە پىگەى ناسەين و خوشەوىستى پەرەردگار و ھىمنى و ئاسوودەيى بەھۆى ياد كردن و ستايش كردنى ئەو و كەيف خوشى و شادومانى بەھۆى نزىكى ئەو و وىست و مەيلى بىنىنى شىاو و ئاسان نىە و ئەمە بەھەشتى يەكەمى و سەرەتايى خواوەنانى دلى ساغ و سەلامەتە.

بە ھەمان شىوہ كە تەنبا لە پىگەى ئيمان و بەندايەتى و پەپرەوكردنى پاستگوڤانەو پاكانەى پەرەردگارەوئەى كە دەتوانى بەخششە بى سنوورو لە پادەبەدەرەكانى دواپۆژ بەدەست بەيئن: واتە بۆ خواوەنانى دلى ساغ و تەندروست دوو بەھەشت ھەيە يەككىيان لە دونيادا و ئەوى تریشيان لە دواپۆژدا، ئەگەر لە دونيادا خوڤانى لى بى بەش بكن و دوور بكەونەو، لە پاشەپۆژ شدا لى بى بەش دەبن.

لە شىخى ئىسلام احمد بن تيمى (رحمە اللہ) بىستم كە دەيفەرموو: ((لەم دونيايەدا بەھەشتى ھەيە كە ئەگەر كەسى نەپواتە ناوى، ناپواتە ناو بەھەشتى دواپۆژيش)).

یه کئی له زانا یان و خواناسان وتوویه تی: ((هه ندی جار دل، باروودوخ و خوشی و شادومانی و که یف خوشییه کی وای هه یه، که ده لیم: په روه ردگار! نه گه ر به هشتیه کانیش له م جوړه باروودوخه دان، به راستی له ژیانیکي پر له به خشش و به خته وهری و کامه رانی به هره مه ندن.))

یه کئی له دوستانه په روه ردگار وتوویه تی: (بیچاره یی بو دنیا په رستانه که به بی به هره مه ند بوونیان له چاکترین تام و چیژه کان له دنیا دهره دچن! پرسیار کرا: چاکترین تام و چیژو خوشی دنیا کامه یه..؟

وتی: خوشه ویستی، پړیز، هاو ده می و تامه زوویی بو دیداری په روه ردگار و پووکرده نه و پشت کردن و پوه له چرخان بو غیری خوا، به خششیکه که له گه ل هیچ تام و چیژو خوشی و به خششیکي تر شایانی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه.))

هر که سی که دلکی زیندو و به ناگای هه بیت، به سه لیکه ی خوی هه سستی پی ده کات و شایه تی له سهر ساغی و تهن دوستی ده دات. به لام نه و پینج نامراز و هوکاره نه م پیگه یه به پووی مروثدا داده خات، له نیوان دل و نه و خوشیانه و به خششانه به ربه ست و دیواریکي به هیزو گه وره دروست ده کات و له جوولای ده خات و پایده وه سستینی، نه خوشی گه لیکي بو دروست ده کات، وه نه گه ر مروثی نه خوش و به نازار دلی خوی له وانه چاره سهر نه کات، له ناوچوون و مردن له چاوه پووانی کردنیدایه.

(له ناو به ری یه که م: زیاده روئی له تیکه لاوی کردن له گه ل خه لکی دا):

نیشانه و شوینها ته کانی زیاده پوهی له په یوه ندی له گه ل خه لکاندا بریتین له: که له که بوونی دل له بیستن و بینینی قسه و کارو کرده وهی ناپه سندی خه لکانی ترو پهرش و په ق بوونی دل، که ده بیته هوئی په ریشانی و پهرش و بلاوی و سهرقائی و خم و خه فته و لاواز کردنی توانا کانی. وه بار و کو لیکي له پاده به دهر ده خرپته سهر شانی و ناچار ده بیت زیاتر سهرقائی کیش و گرفته کانی دوستان و هاو پریانی بیت و خیر و چاکه و به رزه وه ندی خوی له ده ست بدات، وه بیرو نه ندیشی نه و له دهشت و

دهری خواست و باوهره کانی نه واند ا په ریشان و سه رلیشیاو بیت و بو نه ندیشه و کاری خوئی و به ده ست هیئانی هاوده می و نزیکي په روه ردگارو به ده ست هیئانی تویشوو بو پوژی دوايي تواناو کاتیکي نه وده ندی بو نامینیتته وه .!

له لایه کی تره وه تیکه لی کردنی له پاده به در له گه ل خه لکی دا چ به خشش گه لیک نه بوونه ته هوکار و چ به خشش گه لیکي له ناو نه بر دوه ...؟!

به پاستی هاوپازی و هاوده می زیاتر له پیویست، مهینه ت بارو له ناو بهری خوشبه ختی و کامه رانی و دور خه روه ی ناسایش و ناسوده یی و پیگره له به رده م هیمنی و نارامیدا. مه گر به لای گیان و دهر دو نازار پساندن بو به خته وه ری مروث، جگه له پیگه ی کرده وه و قسه و هاوده می زیاد له پیویست له گه ل خه لکی دا، شیاو و مومکینه .؟ مه گر نه وه هر نه و هاوده م و نزیکه ناساغ و نا ته ندروستانه نه بوون که ته نانه ت له ساته وه خته کانی مردندا بوونه هوکاری نه وه ی که نه بوو تالیب باوکی حه زره تی عه لی (خوای لی پازی بیت) وشه یه ک بیتته سه ر زمانی، که کامه رانی و خوشبه ختی هه تا هه تایي نه و بگریته نه ستو چ زهره رو زیانی خراپتر له مه ؟!

نه م هاوده می و تیکه ل بوونه که زیاتر له چوارچیوه ی هاوپپیه تی و براده رایه تی دونیایی و دامه زراوی و دلنیا یی پاکیشانه نه فسییه کانی به رامبه ره، کاتی که پاستیه کان دهر ده که ون ده گوپی بو دوزمنی و ناحه زی و ده بیتته هو ی په شیمانی.

به هه مان شیوه که په روه ردگاری به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ﴿ سورة تی فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: پوژیک دیت سته مکار قه پ ده کات به هه ردو ده ستی خویدا و گاز له هه ر دو ده ستی خوئی ده گریت (له په شیمانی داو) ده لیت: خوژگه له گه ل پیغه مبه ردا پیبازی نیمانم بگرتایه، مه رگ بو خوم، خوژگه فلانه که سم نه کردایه ته هاوه ل و دوستی خوم

(چونکه سه‌ری لَ شِیواندم)، به پاستی گومپا و ویلّی کردم له به‌رنامه‌ی خوا دواي
ئه‌وه‌ی که پیّم پراگه‌یه‌نرابوو!

هه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ﴾ سووره‌تی الزخرف ۶۷.

واته: دۆستان و براده‌ران هه‌ر هه‌موو له‌و پۆژده‌دا دۆژمنی به‌کترن، هه‌موو رقیان له
یه‌ک ده‌بیته‌وه، جگه‌ له‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر بنچینه‌ی ته‌قوا و خواناسین کو‌بوونه‌ته‌وه
و برابه‌تیان به‌رپا کردوه.

حه‌زده‌تی ئیبراهیم الخلیل به‌گه‌له‌که‌ی خوی فه‌رموو: ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا
وَمَا أَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ سووره‌تی العنکبوت ۲۵.

واته: له‌وه‌و دوا پپی وتن: به‌ پاستی ئه‌وه‌ی ئیوه له‌ جیاتی خوا ده‌تانپه‌رست ته‌نها
بت و په‌یکه‌رن، له‌به‌ر خاتری به‌کتر و پۆژ دانانتان بو‌یه‌کتر له‌ ژیا‌نی دونه‌ادا، دوا‌جار
له‌پۆژی قیامه‌تدا به‌کتر کافر ده‌که‌ن و به‌خه‌ی به‌کتر ده‌گرن، هه‌ندیک‌یشتان نه‌فرین له
هه‌ندیکی ترتان ده‌که‌ن، سه‌ر ئه‌نجامیش شوین و جیگه‌ی دیاری کراوتان ناو ئاگره‌،
پزگار که‌ریشتان نییه‌.

ئه‌مه‌ حال و وه‌زعی ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئامانجی ماددی،
دونیایی و ناشه‌رعی پیکه‌وه بو‌ونه‌ته‌ دۆست و براده‌ر. تا ئه‌و کاته‌ی که مه‌به‌ست و
ئامانجیان دابین بکری درێژه به‌ دۆستایه‌تی و هاو‌پێیه‌تی خویان ده‌ده‌ن و هه‌ر کاتی
ئه‌و ئامانجه‌ پچرا و نه‌ما، په‌شیمانی و ئازار و خه‌می به‌دواوه‌یه و ئه‌و دۆستایه‌تییه
ده‌گو‌پدری بو‌ دۆژمنی و ناحه‌زی.

هه‌ردولا ده‌ست ده‌که‌ن به‌ جنیو و قسه‌ی خراپ به‌ به‌کتر گو‌تن و ئه‌و ئامانج و
مه‌به‌سته ده‌گو‌پدری بو‌ خه‌م و نیگه‌رانی و خه‌فت. ئه‌مه‌ شتی‌که‌ که له‌م دونه‌یاده‌دا و
له‌نیو دۆستان و براده‌رانی که له‌سه‌ر بناغه‌ی ناپه‌سه‌ند و نا به‌رده‌وام له‌گه‌ل به‌کتردا

بوونه ته دۆست و هاوډه، ههستی پێ دهکړی و دهبینرئ. هه رکاتی ئه و دووانه (دو هاورپیه) سه رزه نشت و سه رکۆته بکړین، هه ردوکیان له سه ر ناحه ق بوون و دۆستی و براده رایه تی ئه وان له سه ر پایه یه کی پوولاش و تولاش جیگیره و سروشتیه که هاوډه می دۆستایه تییه کی وه ها بێ په گ و پشه ده گوډرئ بو دۆژمن و ناحه زییه کی په گ و پشه دار.!

یاساو بنچینه ی هاوډه می ئاره زوو کراو و سووډمهند ئه مه یه که له په یوه ندی له گه ل کاروباری خیرو چاکه وه کو به شداری کردن له نویژی ههینی و به کو مه ل و جه ژنه کان، هه ج کردنی مالی خوا، به ده ست هینانی زانست و زانیاری، تیکۆشان و ئه مر به چاکه و نه می له خراپه له گه ل ئه هلی ئیمان و خواناساندا هاوپی بین. به لام سه باره ت به کاروباری شه پو خراپه و ناره وا و مه سه له حه لال و نا پتویسته کان پتویسته له هاوډه می و براده رایه تی کردن له گه لیاندا دووره په ریزی بکهین و دوور بکه وینه وه.!

ئه گه ر ناچاری وه های بویستایه که له کاری ناپه سه ندا له گه لیاندا ببینه هاوپی و هه یج پێگه یه ک بو هاورپیه تی نه کردن و دوور که و تنه وه لییان نه بوو ده بی به ویست و ئاره زویه کی ته واو له پازی بوون و شه ریکایه تی له گه لیاندا دوور بکه وینه وه و ئازارو ئه زییه ت و توانج و سه رکۆته کردنی ئه وان به گیان بکړین. (مه به ست ئه وه یه که وا بو کار و کرده وه ی خراپ هاورپیه تی و براده رایه تیان نه کهین و شوینیان نه که وین و ئه گه ر ئازارو ئه زییه ت و توانجیشیان لی داین به بۆنه ی هاوډه می و براده رایه تی نه کردن له گه لیاندا، ئه وا وه ری بکړین ئه گه ر چی له سه ر دلشمان قورس بیت، وه رگپزی کورد). ئه گه ر ئه و له هیژ و توانای خو ی و یارمه تی دانی خه لکی بی به ش بیت، ئه وان خو به خو ده یخه ینه به ر ئه زییه ت و ئازاره وه، به لام ئه زییه ت و ئازاریکه که سه ره رزی، خوشه ویستی، پیز و پێ هه لگو تنی په روه ردگاری هه موو جیهانیان و باوه پدارانی له خوا ترسی به دواوه یه. به لام پازی بوون و شه ریکایه تی کردن له گه ل ئه هلی ناحه ق و ناره وا، سه رشوپی و دامای، توانج و سه رکۆته و نه فرینی په روه ردگاری هه موو

جيهانينان و باوه ٲداران و ٲياوچاكانى به دواوويه. خوٲراگرى له سهر نه زيبهت و نازارى نه هلى ناحهق و ناٲهوا، چاكتړ و باشتړ و داهاتوودارتره.

به لآم نه گهر سه بارهت به كارووباريكى ٲهوا و حه لآل و نا ٲٲويست، مروٲى ناچار بوو كه له گهل نه هلى ناحهق و ناٲهوا هاوده مى و هاوٲٲيه تى بكات، هه ول بډات و تى بكوٲى كه نه و كوٲوونه وه و هاوٲٲيه تيبه تا نه و شوٲنهى كه ده توانى بگوٲى بو كوٲوونه وه يه كى ناموژگارى و گوٲرايه لى كردن له ٲهروه ردگار و هٲز و وزه ببه خشٲته خوٲى و هه ول بډات و باوه ٲ به خوٲوونى خوٲى به هٲز و به توانا بكات. وه گوٲى نه داته وه سوه سه و دل ٲاوكيكانى شه يتان كه گوايه نه م كارهى تو كه ده يكه يت بو خوٲ دهرخستن و خستنه ٲوى زانستى خوٲ و فروٲيل و ٲووبازيبه...! له گهل دا ٲووبه ٲوو بيٲه وه و داواى يارمه تى و هاوكارى له ٲهروه ردگار بكات و به ٲٲى توانا هاوده مى و هاوٲٲيه تى خوٲى له گهل نه وانه دا به ناراستهى خير و چاكه هان بډات.

نه گهر نه م به لايه وه ناسان نه بوو وه كو دهره يتان و ٲاكيٲشانى تاله موويه ك له ناو هه ويرا، دللى خوٲى له نيوانياندا دهر بهٲنى. (مه به ست نه وه يه كه وا له ناوياندا ته نيا به جهسته بوونى هه بى و ٲوچ و گيانى له وى ناماده نه بى و سه فهر بو جيگايه كى تر بكات، وه رگٲى كورد)، له نيوانياندا وه كو ناماده بوويه كى ناديار، نزيكيكى دوور و خه وتوويه كى به ناگا، بيٲ كه له كاتى سه رنجان و گوٲى گرتندا، نه وان نه بينى و قسه كانيان نه بيسى. ! چونكه بينين و بيستن كارى دل و نه و دللى له نيوان نه وانه هه لكه ندوه و نه وى به رز كردوه ته وه بو ناسمانه كان و هاوٲى له گهل ٲوچه ٲاك و به رزه كاندا له ده ورى عهرشى ٲهروه ردگاردا خهريك و سه رقالى ته سبيحات و يادكردنه.

نه م كار هه سهر نه فسى مروٲ زوړ قورس و گرانه، به لآم بو كه سانى كه هاوكارى يارمه تى دانى ٲهروه ردگار هاوٲٲيان بيٲ، ناسان ده بيٲ. ته نيا نه مه به سه كه ٲه يوه ندى مروٲ له گهل خوادا ٲه يوه ندييه كى زانايانه و ٲاستگوٲايانه بيٲ و هه ميشه

هاوار بۆ لای په‌روه‌ردگار ببات وسه‌ری خۆی بپه‌یزانه و داماوانه له دیوان و باره‌گای
که‌وره‌یی په‌روه‌ردگارا له‌سه‌ر زه‌وی دابنئ و کړنوش ببات.

ئهمه ته‌نیا خوشه‌ویستی پاک و یادکردنی دل، زمان و دوورکه‌وته‌وه له بابه‌ته له‌ناو
به‌ره چوار لایه‌نه‌کانی تره که ماونه‌ته‌وه، که ده‌توانن هیژ و وزه به مروځه‌ بده‌ن و له‌م
رېگه‌یه‌دا هاوړپیه‌تی بکه‌ن، به پارانه‌وه و تویشوویه‌کی پاک و توانا به‌خش له‌لایه‌ن
په‌روه‌ردگاره‌وه و ویست و ئاره‌زووی پاستگۆیا‌نه و ده‌ریاز بوون له‌ گېروځه‌بوونی
پاوه‌ن و داوه‌کانی غه‌یره په‌روه‌ردگارییه که ده‌توانن به‌و ئامانجه‌ که‌وره بکه‌ین.
ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر مروځه، هاوړپیه‌تی و شه‌ریکایه‌تی کردنه له‌گه‌ل‌ خه‌ل‌کانی تردا به
ئه‌ندازه و پړژه‌ی پټویست، به‌لام ده‌بی ئهم پاستییه‌ بزانی‌ن که سه‌باره‌ت به‌پیکه‌وه
ژیان و دوستانه‌تی، به‌سه‌ر چوار ده‌سته و تاقمدا دابه‌ش ده‌بی، وه هه‌رکاتئ تاقمئ
له‌گه‌ل‌ تاقمئ‌کی تردا تیکه‌ل‌ بکه‌ین و هه‌له بکه‌ین تووشی شه‌ر و خراپه و زه‌ره‌رو زیان
ده‌بین.

ده‌سته‌ی یه‌که‌م: که‌سانئ‌کن که هاوده‌می و پیکه‌وه ژیان له‌گه‌ل‌یاندا وه‌کو خواردن
پټویسته و به‌دریژایی شه‌و و پوژ ناتوانئ‌ی لټیان بی‌ نیاز بین. هه‌رکاتئ پټویستی خۆی
لئ‌ وه‌رگرتن له‌ هاوړپیه‌تیان دوور ده‌که‌وټته‌وه، دواتر هه‌رکاتئ پټویست بوو جارئ‌کی
تر له‌گه‌ل‌یاندا داده‌نیشئ و به‌رده‌وام ئهم کاره دووباره ده‌کاته‌وه.

نرخ و بایه‌خی هه‌ل‌س و که‌وت کردن له‌گه‌ل‌ ئهم تاقم و ده‌سته‌یه‌دا له‌ زټ‌ر به
نرخ‌تره، ئه‌وانه زانایانئ‌کن که له‌ بریاره‌کانی په‌روه‌ردگار و نه‌خو‌شیه‌کانی دل به‌ ئا‌گاو
شاره‌زان، ئاموژگاریی که‌رانیکی د‌ل‌سوژ و میهره‌بانن، که له‌ رېگه‌ی په‌رتووی
په‌روه‌ردگاره‌وه و به‌شیوه‌ی پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاموژگاری خه‌ل‌کی
ده‌که‌ن. هاوده‌می و هه‌ل‌سوکه‌وت کردن له‌گه‌ل‌ ئهم گروپ و ده‌سته‌یه‌دا هه‌مووی خیر و
چاکه‌یه.

دهسته‌ی دووهم: ئەوانەن کە هەلس و کەوت و هاوڕێیەتی لەگەڵیاندا وەکو دەوا و دەرمانی وایە کە لەکاتی نەخۆشیدا پتۆیستمان پێی دەبێت. تائەوکاتە کە سەلامەت و تەندروستین پتۆیستمان پێیان نە، بەلام کەسانی هەن کە بە مەبەستی دابینکردنی بەرژەوهندی و پتۆیستییه‌کانی ژیان و پۆژی دوازی و بەجێهێنانی بەرپرسیارییه‌تی و ئەنجامدانی جوړەها سەوداگەری و بەشداری کردن و پاویژ و تەگبیر کردن و چاره‌سەری نەخۆشی لەوان ناتوانن هەست بە بێ نیاز بکری. (واتە بۆ ئەنجام دانی ئەو کارانە پتۆیستمان بەو جوړە گروپ و دەستە هەیه، وەرگێڕی کورد).

بەلام هەرکاتی لەپێگەیانەوه پتۆیستییه‌کە خۆمانمان بەجێ هێنا، هەلس و کەوت و هاوڕێیەتی لەگەڵیاندا وەکو هاوڕێیەتی و هاو دەمی کردنە لەگەڵ دەسته‌و تاقمی سی‌یه‌دا.

دهسته‌ی سێیه‌م: کەسانێکن کە هەلس و کەوت و هاو دەمی کردن لەگەڵیاندا – وێرایی جیاوازی پلەو پایە و جوړی تواناو لاوازیان – وەکو تووش بوونە بە دەرد و نەخۆشی. هاو دەمی و هەلس و کەوت کردن لەگەڵ هەندێ ئەوانەدا وەکو تووش بوونە بە نەخۆشییه‌ سەخت و زیانبەخشەکان. ئەوانە کەسانێکن کە هاوڕێیەتی و هەلس و کەوت کردن لەگەڵیاندا سوود و قازانجی ماددی، مەعنەوی، ئایینی و دنیایی تووشی مەوێ نایێت. لە هەمان کاتدا هەلس و کەوت کردن لەگەڵیاندا بە دلتیاییه‌وه دەبێتە هۆی لەناو چوون و زەرەر و زیانی ئایینی و دنیایی یا یەکی لەو دووانە. هاو دەمی و هاوڕێیەتی لەگەڵ ئەم تاقم و گروپەدا ئەگەر بەهێز و پایەدار و هەمیشەیی بێت بەشیوێ نەخۆشییه‌کی مەترسەر و لەناوبەری ئی دێت. هەلس و کەوت و هاوڕازی لەگەڵ هەندێکی تریاندا وەکو ئازاری (ئیش و ئازار) ددان وایە، کە تەنیا بە دەر هێنانی ددانەکەیه‌ کە ئەو ئیش و ئازارە نامێنی.

دانێشتن و هاو دەم بوون لەگەڵ هەندێکی تریاندا دەبێتە هۆی تاییه‌کی بە ئاریشه‌ و مەعنەوی، ئەوانە مەوێ گەلیکی وشک و می‌شک سووک و بێ خەیاڵن، کە توانای

هه لسه نگاندنې قسه يان نښه، تاوه کو که لک و قازانجکت پي بگه يه نن، وه له هونه ري بيستن بي به شن، تاوه کو سوود و که لک له قسه کانت وه رېگرېت. که سانېکن که خويان ناناسن تاوه کو خويان له شوين و جيگه يه کی گونجاودا جيگير بکه ن. نه گه ر قسه يه ک بکه ن قسه کانېان وه کو نه وه وايه لووته ک و چه کوش بدا به سر ناماده بوواندا و له هه مان کاتدا خویشی که يفی به قسه که ی خوۍ ديت و پي شادومان و خوشحال ده بيت. له وه ده لين که له دل په ش و په قه که ياندا جيگيره، وه به لای خويه وه واده زانی بوئی خوش و گول به سر گوډگران و ناخيوه راندا دابه ش ده کات. ! وه کاتيکيش که بيده نگ داده نيشن و قسه ناکن وه کو به ردیکی ناسياوانی قورس وايه که گواستنه وه ی بو ناماده بووان ناشياو و له تواناياندا نښه.

له نيمامی شافعييه وه (خوای لي پازی بيت) ده گيرنه وه که فهرموويه تي: ((هرکاتي که سيکی وشک و که لله په ق له تهنيشتما داده نيشی، هه ست ده کم که نه و لایه م که نه و که سه ليی دانيشتووه قورستره له و لایه که ی ترم.!!))

((پوژيک کابرايه کی له م جوړم له پال ماموستای گوره و به پيژمدا — ابن تيميه — (خوای لي پازی بيت) بينی، ماموستاکم به هر نارپه حه تی و نه هامة تيه ک بوو بوونی نه وی قبول کرد، تا پووی کرده من و فهرمووی: دانيشتن و هاوده می له گه ل مروف که ليکی که لله په ق و وشکدا مايه ی نه زيبه ت و نازاری پوچه.

نه و له دريژه ی قسه کانی دا فهرمووی: به لام به داخه وه له م جوړه که سانه مان زوره و بينيومانن و له بهر نه وه يه که پوچی نيمه به رانبر به نه زيبه ت و نازاری نه وان خوړاگرو له سر خويه.))

به گشتی هاوده می و هه لس و کهوت له گه ل که سانی که دلایان په ق بووه مايه ی تا و نه زيبه ت و نازاری پوچه، به لام تايه کی پووخساری و هندی جاريش هه ميشه یی و به رده وامي. يه کی له و به لایانه ی که له وانه يه بو مروف پيش بيت. نه مه يه تووشی ببیت به تووشی هه لس و کهوت و هاوده می نه و جوړه که سانه و چاره يه کی جگه له

تيكه لاوبون له گه ټاندا بوونی نه بې واته ته نيا پټگه چاره نه وه په كه له گه ټاندا دا
تيكه ل بې و هه لس و كهوت بكات. له سه ر نه م كه سه وا پټويست دهكات كه به
جوړيكي شياو له گه ټاندا هه لس و كهوت بكات و دابنیشي و تا كاتي كه فهرحانه و
خوشبیه ك دټه پيش و له دهستي پزگاري دهبيت. پټگه و پټبازي خوږاگري و پشوو
دریژی بگرنه بهر.

دهستي چواره م: خه لكاننك كه هه لس و كهوت و دانیشن له گه ټاندا وهكو
ژههريكي كوشنده وايه، وه نه گهر به كارهيته ره كي له سه رته اي كاتدا و به خيږايي به
دهرمانی دژه ژههري گونجاو چاره سه ري نه كات، مردن و له ناو چوون په خه ي دهگري و
له ناوي ده بات.

ژماره ي نه و جوړه كه سانه - به داخه وه - كه م نين، نه وانه خه لكاننك نه هلي
به ديهيتان (البدعة) و گومپايي كردن كه له شريعتي پټغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم)
دوره كه وتونه ته وه و خه لكانی تر به پيچه وانه ي نه وه فير دهكهن و بانگيان دهكهن،
شريعتيان به تازه گهري (بدعة) و تازه گهرييان به شريعت و په وا به ناره وا و ناره وا
به په وا ده زانن.

نه گهر سه باره ت به تاك و ته نيایي په رستني په روه ردگار قسه يان له گه ل بكه ي،
دهلټن: پله و پايه و جي و شويي پياوچاكان و خواناسانتان به كه م زانيوه.؟!
هه روه ها نه گهر له گرنگي شويكه وتن له شريعتي پټغه مبه ر (صلي الله عليه
وسلم) بلټي، دهلټن: نه م قسانه ي ئوه سووكايه تي كردنه به پله و پايه ي نيردراوان و
پيشه وايان.

وهكو چوڼ په روه ردگار به و شيوه كه خو ي وه سفي خو ي كردووه و نيردراوه كه ي
موحه ممه د (صلي الله عليه وسلم) نه وي پټناسه كردووه و پيايا هه لداه، به بې
زياده په وي و له سنوور ده رچووني باسي بكه ي، دهلټن تو شويكه وته ي بيو باوه پي
نه هلي چواندنې...؟!

ئەگەر بەو شەریعەتەى که پەرۆەردگار و پێغەمبەرەکەى (صلی اللہ علیہ وسلم) بپاریان لەسەر داوہ و داوایان کردووە، داوا بکەیت و دەستوور بدەى و لە ناپەرەوايەک که پەرۆەردگار و پێغەمبەر نەهێ و دووریان لێ کردووە، نەهێ بکەیت، دەلێن: تۆ خەریکی لەنیوان موسلماناندا جیابوونەو و ئاشووب (فتنە و تفرقە) بەرپا دەکەیت؟! ئەگەر شوێنکەوتەى شەریعەت بێ، وە لەگەڵ ئەوانەدا که دژی شەریعەتن، داژەیتى بکەیت، دەلێن: تۆ ئەهلى بەدیهێنانى (البدعة) و خەریکە خەلکى سەرگەردان و سەرلێشێواو دەکەیت...؟!

ئەگەر لەگەڵ پەرۆەردگاردا تەنیاى (خەلۆت) بکەیت، وە لەگەڵ دونیا نەویستیدا بە تەنیا جێى بهێلێ، دەلێن: بێچارە هەلخەلەتێنراو و سەر لێشێواو بوو...؟! بەلام بە تەواوى توان و ویست و ئێرادەىەکی پایەدار دەبێ لەبەر خاترى پەرەزەماندى پەرۆەردگار، توو پەریان قبوول بکەیت و نابێ بە توانج و سەرکۆتە و هەر پەشەکردنى ئەوانەو خۆت سەرقال بکەیت و نابێ بايەخ بە شەپانگێزى و پاشەملەى ئەوان بدەیت، چونکە ئەم جوۆرە شێوازە شێوازێکى کەمال و ورە بەرزىیە. هەرۆەکو چۆن شاعیرێ و توو یەتێ:

واذا انتك مذمتي من ناقص فهمي الشهادة لى بائى فاضل

واتە: (هەرکاتى مەزمتى لاواز و نەزان لەلای تۆ لە پاشەملە باسى منى کرد، ئەمە شایەتێ دانیکە بە قازانجى من، که بە پاستى ئەهلى چاکە و بەخشینم).

لەناوبەرى دووهم: ئارەزوو و درێژەکان:

هۆکارى دووهمى لەناوبەرى دل، سواربوونىیەتى بەسەر شەپۆلەکانى دەریای ئارەزوو و درێژەکانى، دەریایەک که هیچ جوۆرە پۆخ و کەناریکی نییە و تەواوى داماو و هەژار و کەساسەکانى جیهان کاریان سوار بوونە بەسەر شەپۆلەکاندا. دەلێن: ئارەزوو و درێژەکان تەنیا دەسکەوت و دەست هاتى مەوۆ گەلى هەژار و داماو و کەساسن و کالائ سەرۆت و سامانى سواربووێکە سەر بەلەمى

تیکشکاو ی به لینه کانی شه ی تانن، وه ک بیر و نه ندیشه ی نه گونجاو سه رلیشیتواوه کانه به دوا ی کویره ناو و تراویله که وه (سراب).

شه پوله کانی ئاره زووه دروینه و نه ندیشه کال و نه گه یشتووه کان، هه میشه سوار بووه کانی خو یان — وه کو یاری کردنی سه گه کان له گه ل جه سته ی ئاره له مرداره بووه کاند — به گالته و فشه ی ده زانن.

هیوا و ئاره زووه کال و نا ته واوه کان شتوومه ک و ده سمایه و سه رمایه ی مروقه کال و پی نه گه یشتوو و نا پیاوه و بی و یسته کانه، که له تو زقالی و یست و ئیراده بو پو به پوو بوونه وه له گه ل پاستیه کانی ژیاندا به هره مه ند نین.

به لکو به هو ی نه ندیشه و ئاره زووه زه ینیه کانه وه، هه ریه کیکیان به جو ری له پاستی تووشی بی ئاگایی بوون و هه ندیکی تر له ئاره زووی گه یشتن به هیژ و توانا و پاشایه تی، ئه وی تر به هیوا ی گه یشتن و به ده ست هیئانی سه روته و سامان، وه کامه ران خوازی له پیاوان و یاخود ژنان، بو پو یشتن بو گه شت و گوزار له شوینه سه ر سه وز و خو شه کانی جیهان، شه و و پو ژ له وی بکه نه وه.

ویسترا و خو شه ویستی خو یان له زه ین و هو شدا به رجه سته ده که ن، یاخود له خه ودا ده بیبنن و وه ک بلئی پی گه یشتوون و کامه رانی ل ده خوازن، به لام کاتی که هو شیار و به ئاگا و به خۆدا دینه وه، ده بیبنن که نه وانه و هه مان به ره و پاخه رن و هیچی تر.

به لام خاوه نانی ویستی گه وره و به رز و خواست و ئیراده ی پولا ین ئاره زووه کانیا ن به ده ور (زانست و ئیمان) و کار و کو شش و ته قه للا ده سووپته وه، کاروباری که ده بنه هو ی په زامه ندی و خو شحالی په روهر دگار و نزیک ی ده خاته وه بو دیوان و باره گای گه وره ی په روهر دگار. هیوا و ئاره زووی نه مانه هه مووی ئیمان و تیشک و کارزانییه و ئاره زووه کانیا ن شتی نین جگه له خو فریو دان و که ساسی و کلۆلی نه بی.

پیغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کہسانی کہ ئارہزوی خیر و چاکہ دہکەن و ھاوپی ئەگەل ئەوھشدا لە کار و کۆشش و ھەڵدان بێ ئاگانین، ستایش کردوون و ھەندئ جاریش پاداشتی ئەوان وەکو ئەجر و پاداشتی ئەنجامدەری ئەو ژمێردراو و حیسابی بو کراو. وەکو کەسێ کہ دەلێ: خۆزگە منیش وەکو فلان کەس خاوەنی سەرۆت و سامان دەبووم کہ خۆ پاریزی (تەقوا) پەرۆردگار پەچاو دہکات و پەیوەندی خزمایەتی (صلۃ الرحم) بەجی دەھێنێ و ماف و زەکاتی سەرۆت و سامانەکی دەدات. ! دہفەرمووی: ئەجر و پاداشتی ئەو دوو کەسە وەک یەک وایە. !

پیغهمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە وتاری مائتاوایی دا (حجۃ الوداع) ئارەزوی فەرموو کہ خۆزگە کەلکی وەرەدەگرت (تمتع) و جلی ئیحرامی دادەکەند و لای دہبرد لەبەر خویاو قوربانی (ئاژەل سەرپرین) دہکرد – چونکە ئەو بە شێوەی قورئان حەجی (سەفەری مالی خوا) خوی ئەنجام دابوو. لەبەر ئەوە پەرۆردگار پاداشتی حەجەکە ی کہ بە شێوەی (قورئان) ئەنجام دابوو ھەرۆھا پاداشتی کەلک وەرگرتن (تمتع) کہ ئارەزوی دہکرد پێی بەخشی، وە ھەردوو پاداشتی پێی بەخشی و بە ھەرەمەندی کرد... !

لە ناوی ھەری سییەم: خوشەویستی بو غەیری پەرۆردگار:

سییەمین خراپە و لە ناوی ھەر لەوانە ی کہ دلی مڕۆڤ خراپ و گەندەل دہکەن، پەیوەندی و وابەستە بوونە بە غەیری خوا، کہ بە خراپترین ئامراز و ھۆکاری خراپکردنی دل لە قەلەم دہدری.

ھیچ شتێ لە پەیوەندی و ئاوێزان بوون بە غەیری خواوہ بو مڕۆڤ زەرەرمەندتر و زیان بەخش تر نییە، چونکە پەیوەندی تاکە کەس بە بەرژەوہندی و سوود و قازانجی ئایینی و سەربەرز ی و بەختەوہری دواوژ دەچرپێتی.

پەیوەندی و ھەلاوہسەران بە غەیری پەرۆردگارەوہ، مڕۆڤ لە ئامانج و مەبەستی سەرەکی خوی کہ تاکییەتییە لە بەندایەتی کردنداو داوای یارمەتی کردنە لە

په روه ردگار، دور ده خاته وه، چونكه نه و بهم لادانه و دور كه وتنه وهی له پښگه ی پاست (الصراط المستقیم) نه توانیو ییبه تی بهش و پشکی خوئی له به خششی به ندایه تی کردنی په روه ردگار به ده ست بهیښی و نه به هیوا و ئومید و ئاره زووه کانی خوئی له په یوه ندی به غه یری خواوه وه ده ست خستووه.

په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا (٨١) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ سوورده تی مه ریه م ٨١ - ٨٢.

واته: نه و بی باوه پانه له جیاتی خوا جوړه ها شتی تریان کردو ته خوا ی خو یان تا پایه داری و ده سه لاتیان (به خه یالی خو یان) ده ست بکه ویت، نه خیر وانیه، (خه یالیان خاوه)، نه و شتانه ی نه وان ده په رستن، (له پوژی قیامه تدا) باوه پیان به په رستن نه وان نییه و نا په زایی ده رده پین، (به لکو به سه ختی) دژایه تیان ده کن و به په رچیان ده ده نه وه.

هه روه ها فهرموویه تی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ (٧٤) لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ﴾ سوورده تی یس ٧٤ - ٧٥.

واته: سه ره پای نه م هه مو ناز و نیعمه ته ئاشکرایه، نه فامه کان: له جیاتی خوا په رستی، بت و شتی تر ده په رستن و بو نه وهی له ته نگانه دا کو مه کی بکړین و سه ربخړین! به لام ناتوانن سه ریان بخه نه لکو هه ر نه ماته بوونه ته سه رباز و پاسه وان بو بته کان و هه میسه له خزمه تیاندا ناماده کراون.

کلؤل و که ساسترین و زیانبارترین مروغه کان که ساننیکن که به غه یری په روه ردگار وه خوشه ویستی و په یوه ندی په یدا ده کن، چونکه به خته وهی و سه ریه رزی و شکو مه ندی و به رژه وه ندی و پزگار بوونی که به هوئی نه وه وه له ده ستی ده دن، به هچ جوړی له گه ل نه وهی که به ده ستیان هیناوه شایانی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه! و نه وانه له دوخی تیا چوون و له ناو چووندان. که سی که په یوه ندی به غه یری خواوه وه هیه و دلی پیی خوشه، وه نه و که سه وایه که له تاو

گه رمای زوری هه تاو په نا بهریتته بهر سیبهری خانه و لانه‌ی جالجالۆکه. ! که خاوتر و بی هیژتر له و ماله دهست نه که ویت.

به گشتی ده بی بزانی که بناغه و بنچینه‌ی هاو له بریاردان بو خوا (شرك)، په یوه ندی و خوشه ویستییه بو غهیری په روهردگار و ئه م جوړه شایانی توانج و سه رکونه و که ساسی و کلۆلیه.

به هه مان شیوه که په روهردگاری مه زن دهفه رموویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۹.

واته: نه که یت خوایه کی تر به هاوتای خوا ی بالادهست بزانیته، چونکه نه گه ر وایت، فپړی ده دریتته ناو ناگری دوژه خه وه به سه رزه نشت کراوی و پسوایی و شه رمه زاری و دور خراوه ی له به زه بی خوا.

لو مه کراوی که هیچ که سی ستایشی ناکات و زه لیل و که ساسی که هیچ که س هاوکاری و هاریکاری ناکات. ! چونکه هه ندی مروقه کان هه ن که له کاتی سووکایه تی کردن پییان خوشه ویست و گه ورن، وه کو ئه وانه ی که به بی هو و به ناحق ده که ونه بهر ته شهیر و بچوک کردنه وه و لو مه کردنه وه، وه هه ندی جاریش که سانی هه ن که له کاتی لو مه کردن و خراپه گوتن و پاشمله باس کردنیان له لایه ن خه لکییه وه جیی پشتیوانی کردن و به بی هو و به نا په وا که وتوونه ته بهر لو مه و سه رزه نشت کردنه وه. له لایه کی تره وه که سانی هه ن هه م ده که ونه بهر ستایش کردن و پیا هه لگوتن و هه میش پشتیوانیان لی ده کری، وه کو که سانی که به حق و مافی خویان هه وسار و لغاوی ده سه لات و حوکه تیان به دهست هیئاوه.

به لام بهش و پشکی که سیکی هاو له بریاردهر (موشريك) که به غهیری خواوه په یوه ندی وابه سته یی پهیدا کردووه، له نیوان ئه و چوار جوړه دا، خراپترین و بی بایه خترین پشکه، چونکه نه ستایش کراوه و نه یارمه تی دراوه و نه پشتگیری کراوه.

له ناوېهرې چوارهم: زیاده‌پړه‌وی و ده‌ست ېلاوی له خواردن و خوراکدا:

خرابی و له ناوېردنی نه، دوو جوړه:

جوړیکیان به‌هوی خرابی و گنده‌لی چاو و د‌ه‌روونی نه‌وه وه‌کو: قه‌ده‌غراوه‌کان،

که نه‌مه‌ش خوی دابه‌ش ده‌بی به‌س‌ر دوو جوړدا:

۱. نه‌وه‌ده‌غه‌کراوانه‌ی که به‌شیکن له‌مافی په‌روه‌ردگار وه‌کو: مرداره‌وه‌ بوو، خوین، گوشتی به‌ران، ناژه‌لانیکی د‌پ‌رنده‌ که خاوه‌نی که‌لپ‌هن وه‌ک (سه‌گ، شیر، و... هتد. وه‌رگپ‌ری کوردی) وه‌ک نه‌وه‌له‌وه‌رانه‌ی که خاوه‌نی په‌نجه و چه‌پو‌له‌ی نیچ‌یر و پاو‌ن.

۲. قه‌ده‌غه‌کراوانی که به‌شیکن له‌مافی خه‌لکی، وه‌کو: که‌ل و په‌ل و شمه‌کی د‌زراو‌و ده‌ست‌به‌س‌ردا گیراو و نه‌وه‌ی که به‌بی په‌زامه‌ندی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ پ‌یگه‌ی زو‌ر یاخود زه‌وت‌کردنی ناموس و به‌هوی به‌رگری کردن له‌ لو‌مه‌و توانجی خه‌لکی داگیر کرابی.

جوړی دووهم نه‌وه‌ کارووبارانه‌ن که زیاده‌پړه‌وی و تیپه‌پ‌ین له‌سنووری شه‌ری ده‌بیته‌ هوی له‌ناو‌ بردن و خراپ‌ کردنیان، وه‌کو: زیاده‌پړه‌وی له‌کاری په‌وا و پ‌یگه‌ پ‌یدراودا (حلال)، زیاده‌پړه‌وی له‌ خواردن و خوراک. ! چونکه زو‌ر خواردن مرو‌ف له‌ په‌رستش مس‌ت و که‌م ته‌رخه‌م ده‌کات، وه‌ دلّ سه‌رقالی ده‌کات به‌کارووباری خواردن و خوراک و تی‌رکردنی زگ له‌ پ‌اده‌به‌ده‌ر، وه‌ به‌رده‌وام به‌دوای به‌ده‌ست هی‌نانی خواردنه‌ به‌ تام و جو‌را و جو‌ره‌کانه‌وه‌یه، وه‌ هه‌رکاتی گه‌یشته‌ ئامانچ و مه‌به‌ستی خوی، ته‌واوی هه‌م و خه‌می نه‌وه‌له‌لایه‌که‌وه‌ تام و چیژ وه‌رگرتن و له‌لایه‌کی تره‌وه‌ نیگه‌رانیه‌تی له‌ زه‌ره‌ر و زیانه‌کانی نه‌وه‌ له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ وزه‌ و هی‌زی هه‌وا و هه‌وه‌سی ناژه‌لی زالّ ده‌بیّ به‌سه‌ریداو پ‌یگه‌کانی چوونه‌ ناوه‌وه‌ی شه‌یتان هه‌موار ده‌کات. چونکه شه‌یتانیش هه‌روه‌کو خوین ده‌توانی بج‌یته‌ ناو‌ په‌گ و خوین‌به‌ره‌کانی مرو‌فه‌وه‌.

پوڏو پڳه کانی چوونه ژوړه وهی شهیتان ده به سستی و دایانده خات، به لام زوړ خواردن و زگ پر کردن پڳه چوونه ناوړه وهی نه و نازادو هه موږ ده کات، هه رکه سستی خواردنی زوړ بخوات به خواردنه وه و خه وتنیش زیاتر پیویستی هیه و له نه نجام و ناکامیشتدا خیر و به رژه وهندی و قازانچ گه لیکي زوړ له ده ست ده دات.

له فهرموده یه کی دیار و به ناو بانگدا هاتووه که: (ما ملا ابن آدمي وعاء شراً من بطنه، بحسب ابن آدم لقیعات یقمن صلبه، فإن کان لا بد فاعلاً فثلث لطعامه وثلث لشرابه وثلث لنفسه).^۷

واته: هیچ شتی خراپتر له وه نییه که مروژ زگی خوی به خواردن تیر و پر بکات، چهند پاروویه که توانای نه و بیاریزی به سه، نه گهر خواردنی زیاتری پیویست بوو یه که له سهر سیتی به خواردن و یه که له سهر سیتی به خواردنه وه و یه که له سهر سیتی بو نه فوس کیشانی خوی تایبه ت بکات.

ده گپړنه وه که شهیتان نه فرینی خوی له سهر بیت له لای یه حیای کوپی زه که ریا ده رکه وت و زه که ریا پیی وت: تا کو نیستا له بابۀ تیک یا خود مه سه له یه کدا به سه رمدا زال بوویت؟ شهیتان وتی: جگه له بواریکدا که زال بووم به سه رتدا نیتر بواری ترش نابهم! وه نه و بوارهش نه وه بوو که شهوی خواردنیان بو ناماده کرد بوویت، مه یلی خواردنتم بو زوړ خوړی زیاد کرد! وه تیرو پرت خوارد و خه وتیت و له خویندنی نویژ و په رستش به جی مایت و دواکه وتیت!؟

یه حیا وتی: دواي نه وه له قاپی په روهردگار به لئین ده دم که هیچ کاتی فره خوړی نه که م! شهیتان وتی: منیش له قاپی و ده روازه ی په روهردگاردا به لئین ده دم، که هیچ کاتی که سستی به م جوړه ناموژگاری نه که م!

۷ اخرجه الترمذی (۲۳۸۰) وابن ماجه (۳۳۴۹).

له ناوېره پېنجه م: زیاده پړه وی له خه ووتندا:

زیاده پړه وی له خه ووتندا بوار بو مردنی دل د پړه خسیښی، جهسته قورس و ته مهن و کات له ناو د ه بات و ده بیته هوئی بی ټاگایی و بی توانا گه لیکی فراوان. هندی له خه وتنه کان نه ویستراو و هندیکی تریشیان بو جهسته زیان به خش و بی سوود و بی که لکن.

به سوودترین جوړی خه و نه ویه که مروځ به سهختی پیویستی پیی بیت. وه خه وتنی سهره تای شه و له کوتایی شه و باشته، وه خه وتن له نیوه ندی پوژدا له سهره تاو کوتایی پوژ گونجاو تره. به هر نه اندازه کی که کاتی خه وتن به سهره تا و کوتایی پوژ نزیك بیت به تایبه تی خه وی عه سرو به ره به یان جگه بو شه و زیندوو که ره وان زهره ر و زیانی زوژتره.

له پړوانگه ی زانایانه وه خه وتن دواي نویژی به یانی تاکو به دهر که وتنی هه تاو ناپه سنده، چونکه نه و کاته هه لیکه بو یاد کردن و خویندنی قورئان، وه نه م ماوه زه مینه به لای پېیوارانه وه خاوه نی سوودیکی گهره یه و ته نانه ت نه گهر ته وای شه و نه خه وتن و به ټاگابوین، پیکه ناده ن که نه ریت و پړه وشتی خوئی له و ماوه زه مینه دا تاکو هه لپه اتنی خوژ بووه ستین. چونکه هه لپه اتنی خوژ ده ست پیکردنی پوژو و کاتی ناردنی پزق و پوژییه، وه پوژ له و کاته وه هه لپه اتن و به دیار که وتنی خوئی ده ست پی ده کات و که لک وه گرتن له و کات و زه مهنه به و اتای به هر مه ند بوونه له خپرو چاکه، وه جگه له بواړی تایبه تیدا نه بی نابی نه و کات و زه مهنه تایبه ت بکه ین به خه وتنه وه.

کورته ی قسه که نه میه که هاوسه نگ و به سوودترین خه و خه وی نیوه ی سهره تای شه و ویه که له سهره ششی کوتایی شه وه، که نزیکه ی (۸) کاترمیر، وه به لای پزیشکانه وه گونجاو ترین و به که لک ترین شیوه ی خه وه له پړوی کات و پیزه وه و به هر نه اندازه یه کی لپی که م بکری یاخود پیی زیاد بکری، به لای نه وانه وه له سروشتی مروځدا گرفت و ناهه مواری دروست ده کات.

یه کی له جوړه کانی خه وی بی سوود خه وتنی دوی پوژناوا بوونه تاكو پیش تاریک بوون و هاتنی شه وی ته واو. پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه وه به خراب و ناپه سهند ده زانی و له پووانگه ی شریعت و سروشتی شه وه ناپه سهند و باش نییه. به هه مان شیوه که زیاده پوهی له خه وتندا پڼگه خوشکری سهره لدانی نه م به لایانه یه، که م خه وی و زور خه ویش ده بیته هو ی سهره لدانی به لاگه لیکی تری گوره. که ده توانی به ناهه موار که لیکی وه: خو و سروشتی خراب، وه لدانی نه فس، که مکړدنی توانا و وزه، له بواری نه ندیشه و کارو کرده وه دا، ثاماره بکه یڼ. هه روه ها ده بیته هو ی هندی نه خوشی ترسناک که دل و جه سته ی مرو ف توانای خوگرتن و خوږاگری نه و نه خوشییانه ی نابی. چونکه هه ستان و دریژده دان به ژیان له سهر بناغه و بنچینه ی دادگه ریبه و هه رکه سی په چاویان بکات، ته واوی خیر و چاکه ی به ده ست هیناوه، وه ده بی له پڼموونی په روه ردگار داوی یارمه تی و هاوکاری بکات.

له ناو به ری شه شه م: ته ماشا کړدنه نا پیو یسته کان:

سهرنج و ته ماشای زیاده، ده بیته هو ی پووتکړدنی ته ماشاکه ر و په یکه ر و هه یکه لی لایه نی به رامبه ر له دلیدا ده کښی و ته ماشاکه ر به خو یه وه سهرقال ده کات و سه باره ت به به ده ست هینانی نه و ده چیتته نیو قولایی بیرکړدنه وه. ده توانین بلین که: ته ماشا کړدنه نارپه وا و پڼگه پی نه دراوه کان پڼگه خوشکری زوریک له گیره شیوینی و پشوی و نا هه موواریبه کان، به هه مان شیوه که له په رتووی (المسند) دا له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه که: ((النظره سهم مسموم من سهام ابليس، فمن غض بصره لله اورثه الله حلاوة يجدها في قلبه الى يوم يلقاه)).

واته: ته ماشا کړدنی نامه حره م تیریکی ژه هراویبه له تیره کانی شه یتان، هه رکه سی له بهر خاتری په روه ردگار (سهری نامه حره م) نه کات، په روه ردگار تام و چیرزکی پی

ده به خشی، که تا پوژی بینینی په روه ردگار له دلی خوی دا هه ست به و تام و خوشییه ده کات.

زوریک له کیشه و گرفته گوره خانه واده یی و کومه لایه تییه کان له پښه ی ته ماشا کړنه ناروا و پښه پښه درواوه کانه وه دروست بوون، که م نه بوونی نه و ته ماشا کړنه ده ی که نه ک ته نیا یه ک داخ و په روښ و په شیمانی به لکو ده یان په شیمانی و داخ و په روښی به دواوه بووه. به هه مان شیوه که شاعیری و تویه تی:

كل الحوادث مبدئها من النظر ومعظم النار من مستصغر الشرر
كم نظرة فتكت في قلب صاحبها فتك السهام بلا قوس ولا وتر

واته: سه چاوه و کانگه ی ته وای پو دواوه کان ته ماشا کړنی نامه شرووع و ناروا یه، وه زوربه ی ناگره گوره کان له یه ک تیشک و پرووسکه وه دروست بوون، چ ته ماشا گه لی که دپاوی و دپاوی (پژو بلاو) له دلی ته ماشا کړدا دروست ده کات، چونکه ته ماشا کړنه کان تیر گه لیکن به یی که وان و ژی.

له ناو به ری هه و ته م: زور قسه کړن:

قسه و ته ی زیاده و نا پیویست، ده رگا و ده روازه گه لی شه پ و خراپه ی زور بو زه فر بردن و چوونه ناوه وه شه یان به پوی قسه کړدا ده کاته وه. به لام دور که و تنه وه له قسه ی نا پیویست و نابجی ته وای نه و ده رگا و قاپیانه به پوی شه یاندا داده خات.

که م نه بوون، نه و شه پ و مش و مړانه ی که هوکاره که یان ته نیا یه ک پسته و قسه بووه. ! پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پوژی به مه عازی کوپی جه به لی فرموو: ((وهل یکب الناس علی مناخرهم فی النار الا حصائد السنتهم)).^۸

واته: ((مه گره شتی جگه له داهات و بهرهمی زمان، خه لکی به لووت (سهر و نیو چاوان) له نیو ناگردا ژیره و ژور ده کات؟))

^۸ رواه الترمذی (۲۶۱۶) و ابن ماجه (۳۹۷۳).

له سه حیحی ترمزی دا هاتووه که، پیاوړکی نه نصاری کوچی دواپی کردو خه لکی دهیان وت: خوش به حالی شه! پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((فما یدرک فلعله تکلم بما لایعنیه او بخل بما لاینقصه))^۹.

واته: له کوپوه دهزانن له وانه یه قسه یه کی بی که لک و خراپی (بو دین و دنیای خوئی) کردبی یاخود سه بارهت به شتی که لیتی که م نه بووه ته وه، پیسه کی و ئیره یی کردبی)).

قسه ی له پاده به در و ته ماشاگردنی ناپه وا و حرام، سه رچاوه و کانگی زوریک له تاوانه کان. وه چولترین پیگن بو هاتنه ناوه وهی شهیتان. چونکه زام و برینی شه تاوانانه هیچ کاتی چاک بوونه وه په یدا ناکن و چاک نابنه وه. به لام هوا و هوهس و ناره زوی زگ تیر کردن و پر کردن به م جوړه نییه و هر کاتی که پر تیر بووی، مهیل و ناره زوی بو خواردن که م بووه ته وه.

به لام نه گهر چاو و زمان بخړینه دوخی خویمان و وازیان لی بهینی و لییان نه پرسیته وه، هیچ کاتی له ته ماشاگردن و قسه کردن ماندوو و بیتاقت نابن، وه تاوان و لادانیان داوینته دار و شوتهاته کانیان به رفراوان و به ریلوترن. (سه بارهت به به لاو تاوانی زمان، ده گپړنه وه که نیمامی نه بوبه کر (په زای خوی له سه بیت)، به ردیکی خستووه ته ناو ده می و به رده وام وه ک بنیشت هاتوو چوی پی ده کرده و لییان پرس، بو وا ده که یت نهی نیمام؟ نه ویش فهرمووی: ده مه وی سهری زمانم بشکینم و ناگام لیتی بیت، چونکه گهر سهری نه شکینم شه سهرم ده شکینی و سهرم ده خوات، واته تووشی تاوانم ده کات، وه رگپری کورد).

سه له فی صالح نه هلی نیمان و باوه پریان له زور بلتی و قسه زور کردن و ته ماشاگردنه نا پیویسته کان دوور خستو ته وه و ناگاداریان کردوونه ته وه، وه دهیان وت: هیچ شتی له به ند کردنی ماوه دریزی زمان چاکتر نییه.!

به‌شی سیّهم

راستی و حقیقه‌تی

نه‌خویشی دلّ

تهوهری یه کهم: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل:

له چه ند ئایه تیکی قورئانی پیروژدا باس له نه خوشی و دهرده داری دل کراوه:
په روهردگاری به توانا له باره ی دوو پوهه کانه وه ((المنافقین)) ده فهرموویت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ سووره تی البقرة ١٠.

واته: ئه وانه له دل و دهرووناندا نه خوشی بی باوه پی و حه سوودی و کینه هه یه،
خوایش (به سه رخستنی حه ق و ئیمانداران) ئه وهنده ی تر دهردیان گران و کاریگر
ده کات و سزایه کی سه ختیش (له دونیا و قیامه تدا) چاوه پڕیانه، به هوئی دروکردن و
(دژایه تییان بو ئیسلام).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ سووره تی نه حزاب ٣٢.

واته: ئه ی ژنانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئیوه وه ک هیچ ئافره تیکی تر نین،
ئه گه ر به ته واوی ترسی خوا له دل و دهرووناندا هه یه، قسه به ناسکی و شیوه یه ک
مه که ن، نه وه کو ئه وه ی دلی نه خوشه بووژژیت و نیازی خراپ بکات.

په روهردگاری مه زن داوای له وانه کردوه که وه کو هه ندی له ژنانی لاواز و ناسک بیژ
له قسه کانیاندا ناسکی و لاوازی نیشان نه دن، تا که سانی که دلیان نه خوشه،
زه فهریان پی نه بن، به لام له پال ئه وشدا نابی قسه کانیان به جوړیکی توند و تووپه
نامیز بیټ، که له شیوه ی جنیو و قسه ی خراپدا بن، به لکو ده بی به وردی و جوانی
قسه بکه ن.

په روهردگاری مه زن فهرمویه تی: ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ﴾ سووره تی نه حزاب ٦٠.

واته: سویند به خوا ئه گه ر دوو پوهه کان و دل بیمار ه کان و پپو پاگه نده چیبه کان،
له مه دینه دا کو ل نه دن، مو لته و هانی تو ده دین که تو له یان لی بسینیت و زو به یان
ده ربه دهر بکه یت و پاشان که میکیان نه بیټ له شاردا نه میننه وه.

جیواواری هه ټوټه نواندنی دل:

هه ندی جار سه بارهت به بابته، دل هکان خاوهنی هه ټوټه جیواون. په روه ردگاری به ده سه لات ده فهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سوره ته المدثر ۳۱.

واته: جا نیمه وه نه بیت کار گوزارانی دوزه خمان له که سانی تر جگه له فریشته به دی هینابیت، نهو ژماره یشمان ته نها بو ټاقیکردنه وه دیاری کردوه بو نه وانه ی که بی باوه پ بوون، هه روه ها بو نه وه ی نه وانه ی کتیبیان پیدراوه دلنیا بن له پاستی نه م قورثانه (چونکه له تهرات و ټینجیدا نهو باسه هه یه)، وه بو نه وه ش که نیمانداران زیاتر باوه پان دامه زراو بیت و نه وانه ش که کتیبیان پیدراوه، نیماندارانیش حه ق نییه تووشی دوو دلی بین.

په روه ردگار له م باره یه وه ده فهرمویت، که له بهر هوکار گه لیکه که نوژده (۱۹) فریشته ی له لای ناگری دوزه خ دیاری کردوه، وه له نیوان نه وانه دا پینج هوکاری باس فهرمووه:

۱. گوټه ند و ټاقیکردنه وه ی بی باوه پان، که به هو یه وه زیاتر له بی باوه پی و گومپایی دا نقوم بوون.

۲. به هیژ کردنی باوه پی نه هلی په رتووک، که به هو ی باوه پ هینان به و هه واله که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به بی چاوپیکه وتن له گه ل پیغه مبه ره کانیا ن نه وی هیناوه، نه فسی خو یان به هیژ ده که ن و بو نه وانه ی که نه هلی بی به قایی و نکولین، په لپ و بیانوویان ناهیللی، وه پینمونی ویستانیش په روه ردگار پینمونیان ده کات.

۳. هه‌روه‌ها باوه‌پی ئه‌ه‌لی ئیمان به‌ه‌وی شایه‌تی دان و په‌سه‌ندکردنی ته‌واو دانپیدا‌نانیدا زیاد ده‌کات.

۴. گومان و دوو دلی له‌نیو دلی ئه‌ه‌لی کتیب و ئه‌ه‌لی باوه‌پ به‌ه‌وی دَلنیایی ئه‌وان و شایه‌تی و باوه‌پی ته‌واوی ئه‌مان جی به‌جی ده‌کات.

واته‌ ئایه‌تیک که هاتووه‌ خاوه‌نی ئه‌م چوار هوکاره‌یه:

– گو‌به‌ند (فیتنه) بو‌ بی باوه‌پان.

– دَلنیایی و پشت ئه‌ستوری ئه‌ه‌لی کتاب.

– زیاد کردنی ئیمان و باوه‌پی موسلمانان.

– له‌ناو بردنی گومان و دوو دلی ئه‌ه‌لی کتیب و ئه‌ه‌لی ئیسلام.

۵. سه‌ر لیشیواوی و که‌ساسی بی باوه‌پان و دل نه‌خو‌شان و دل مردووه‌کان سه‌باره‌ت به‌دیاری کردنی (۱۹) فریشته بو‌ به‌پێوه‌بردنی دۆزه‌خ، که ده‌لین: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سووره‌تی البقرة ۲۶.

واته: جا ئه‌وانه‌ی ئیمانیا‌ن هیناوه‌ ئه‌وه چاک ده‌زانن ئه‌م نمونه‌یه‌ پاسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارییا‌نه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ش کافر و بی باوه‌پ بوون که ده‌لین: خوا مه‌به‌ستی چی بوو له‌م نمونه‌یه‌دا...؟!

– دلی که به‌ه‌ویه‌وه زیاتر له‌بی باوه‌پی و بی به‌قای و گومپایی دا‌نقوم ده‌بیت.

– دلی که ئیتر ئیمان و په‌سه‌ندکردنی زیاد ناکات.

– دلێکی تر باوه‌پی پی ده‌کات و ئیتر به‌لگه‌ و بیانوی نامینی.

– دلێکی تر سه‌ر لیشیواو و سه‌رگه‌ردان ده‌بی، وه‌ نازانی مه‌به‌ست له‌وه‌ چیه‌..؟

– دلانیکی تر له‌گومان و دوو دلی له‌م باره‌یه‌وه‌ پزگاریان ده‌بی.

قورئان چاره‌سەر و ده‌وا و ده‌رمانی دله‌کانه:

په‌روه‌ردگاری مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهَلْىَ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره‌تی یونس ۵۷.

واته: ئه‌ی خه‌لکینه، به‌پاستی ئیوه ئاموزگارویه‌کی گه‌وره‌و گرنگتان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه بو‌ هاتوو که (قورئانه) شیفاو چاره‌سهریشه بو‌ نه‌خو‌شی دل و ده‌روونه‌کان و پێ نیشانده‌رو په‌حمه‌تیشه بو‌ ئیماندران.

قورئان ده‌واو ده‌رمانی چاره‌سهرکه‌ری دله‌کانه له‌ نه‌خو‌شی نه‌فامی و نه‌زانی و گومپایی، چونکه زانست و پێنموونی ده‌واو ده‌رمانی نه‌خو‌شی بێ ئاگایی و نه‌زانینه، گه‌شه‌و پێنموونی ده‌واو ده‌رمان و چاره‌سهری گومپایی و تاریکین.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌م دوو نه‌خو‌شی و ده‌رده‌دارییه‌ پارێزراو پاک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالنُّجْمُ إِذَا هَوَىٰ (۱) مَا ضَلُّ صَاغِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ سووره‌تی نه‌جم ۱ - ۲.

واته: سویند به‌ ئه‌ستیره‌ کاتیک له‌ شوینی خو‌ی ده‌ترازیت و به‌خیرایی به‌ر ده‌بیته‌وه‌و ئاوا ده‌بیّت. هاو‌ه‌ل و هاو‌پێ ئیوه ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) گومپاو سه‌ر لیشتیواو نه‌بووه، له‌پێگه‌ی پاست و په‌وان نه‌ترازاوه.

پێغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) جێنشینه‌کانی خو‌ی به‌ زانست و پێنموونیکه‌ری پێناسه‌و وه‌سف کردوووه‌و فه‌رموویه‌تی: (علیکم بسنتی و سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي).^{۱۰}

واته: له‌سه‌رتان پێویسته که له‌ شه‌ریعه‌تی من و شه‌ریعه‌تی جێنشینه‌ گه‌شه‌کردو پێنموونی کراوه‌کان و پێنموونی که‌ره‌کانی دوا‌ی من په‌یره‌وی بکه‌ن.

په روه ردگاری به ده سولات و تهی خوئی بو ئاموژگاری کردنی ته وای خه لک و پینموونی که رو په حمه تی بو ئه هلی ئیمان و چاره سهری نازاری دلّه کان داناوه . هه رکه سی له قورئان بو چاکبوونه وهی نه خوشییه فیکری و هزرییه کان، ئه خلاقی په وشتی و کرده یی خوین که لک و قازانچ وهریگری، کیشو نه خوشی ئه و چاره سهر ده کری و هه رکه سی به م جوړه نه کات به لگه ی پاست بیژی شاعیره که ده لیت:

فاذا بل من داء به ظن انه نجا و به الداء الذي هو قاتله

واته: هه رکاتی که نه خوشییه کی هه بوو و چاره سهرکراو چاک بوویه وه، هه ست ده کات که پزگاری بووه، به لام نازانی که به ده ست نه خوشییه کی تری کوشنده وه ئیش و نازار ده کیشی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ سووره تی ئه سرا ۸۲.

واته: ئیمه له قورئان ئایهت و سووره تانیک داده به زینین، که بیته هوئی شیفاو چاره سهر بو نه خوشییه دهروونی و جهسته ییه کان هه روه ها په حمهت و میهره بانیش بو ئیمانداران، بو سته مکارو خوانه ناسانیش ته نها زیاد کردنی زه ره رو زیان نه بیت هیچی تر نییه، هیچ به ره و سوودیکی لی نابین.

پای باشت ئه مه یه که قسه ی (من) له م ئایه ته دا بو (باسکردنی په گه زه)، چونکه قورئانی پیروژ هه مووی بو ئه هلی ئیمان چاره سهر و په حمه ته.

تهوهری دووهم: نامراز و هوکاري نه خوشييه کاني دل و جهسته

نه خوشييه کاني جهسته و ريگه چاره کانيان:

نه خوشييه جهسته ييه کان له بهرام بهر ته ندروستی و سه لامه تی جهسته وه جيگير بوون و له ناکامدا له دوخی هاوسانی و هاوسه نگيدا درده چی و کار و چالاکی سروشتی نه ندامه کانی تووشی شیواوی و تیگچوون دکات، یا وه کو کوړی، که پی و نیفلیجی، تواناو هیزی خوئی به تهواوی له دهست ددات و یاخود به هوئی نه خوشييه وه تووشی لاوازی و گرفت دهبی و بهو شیوه یه که گونجار و پیویسته له نه ستوی کار و بهر پرسیاریه ته کانی نایهت.

له بوار که لیکي تریشدا نه ندام و ههسته کانی مروژ به هوئی نه خوشی و پووداوه وه له دوخی ناسایی خوئیان درده چن و پیچه وانه ی پاستی و حقیقه ت پیشانی خاوه نه که ی ددهن و شیرین به تال و تال به شیرین و پاک به ناپاک و ناپاک به پاک، ههست پیده کن.

خرابی و شیواوی و تیگچوونی کاری سروشتی نه وان وه کو تیگچوون و لاوازی له کاری سیسته می هه رس کردن، ههست کردن، بهرگری کردن، پاکیشان.. که به هوئی دور که وتنه وه و درچوونیان له دوخی هاوسانی و هاوسه نگی دا تووشی ئیش و نازار و ژان دهن، به لام له هه مان کاتدا توانای خوئیان به تهواوی له دهست نه داوه و تووشی له ناو چوون و تیاچوون نه بوون، به لگو تا راده یه ک توانای جوولہ ی خوئیان ده پارین.

نامراز و هوکاري نه و درچوونه له دوخی هاوسانی و هاوسه نگی، یاخود خرابی و له ناوچوون له چه ندییه تی و چونیییه تی دا، خرابی و تیگچوون له (چه ندییه ت) دا، یا به هوئی که مایه تی و ناتهواوی مادده یه کی تاییه تییه که دهبی رژه که ی زیاد بکهین، یاخود به هوئی زیادی و له راده به ده رییه تی که پیویسته رژه که ی کم بکهینه وه.

شیواوی و تیځچوون له (چوښیه) یشدا یا به هوۍ زوړی گه رما، سه رما، ته پایی و وشکی و په قییه وهیه، یا به هوۍ که مکړدن له نه اندازه ی سروشتی که هر یه کیکیان ده بی به شیوه و دهواو دهرمانیکی گونجاو چاره سر بکه ین.

بناغه و ته وهری سه لامه تی جه سته له سر پاراستنی توانایی و پاریزگاری کردن له به رامبر نه خوشیبه کان و هینانه دهره وهی ماده ی خراب و به سرچوو له جه سته دا جیگیره.

دوژینه وه و دیاری کردنی پزیشکه کان له سر بنچینه ی هم سی بناغه یه جیگیره، که قورثان ثمازه ی بو کردوه و په روه ردگاری که نه وی بو چاره سر و په حمه تی مروغه کان ناردوه نیمه ی بو نه و سی بناغه یه پښمونی فهرمووه.

بناغه ی به که م: پاراستن و پاریزگاری کردن له هیز و توانا: په روه ردگاری مه زن داوی له نه خوشان و پیواران کردوه که له مانگی پیروزی په مه زاندا له پوڅوو گرتن دووره په ریژی بکه ن، وه پیواره کان دواي کوتایی هاتنی سه فهر و نه خوشیبه که یان و دواي بووژانه وه و چاک بوونه وه یان، قهره بوو و فراهه می بکه نه وه. تاوه کو هیز و توانای خوین بپاریزن. ! چونکه پوڅوو گرتن هندی جار نه خوشی نه خوشه کان زیاد ده کات، وه پیواران به هوۍ نیش و کار و سه رقالی سه فهره که یانه وه پتویستیان به پاراستن و پاریزگاری کردنی هیز و توانا که یانن.

بناغه ی دووه م: ناگا لیبوون و پشتیوانی و چاودیزی کردن له به رامبر کاروباری زیان دهر و خراب: په روه ردگاری به ده سه لات پوخه تی به مروغه ناساغ و نه خوشه کان داوه که له به کارهینانی ناوی سارد بو خوشورین و ده ست نویژ گرتن دووره په ریژی بکه ن. چونکه بو نه وان خرابه و زهره ری هیه و ریگه ی پیداون که له بری نه و به خاکی پاک ته یه موم بکه ن. تا له چوونه ناوه وهی شتی پیس و زهره ردهر بو پواله تی له ش و به شیوه ی به که م بو دهروونی نه و بکه ونه بهر پاریزگاری کردنه وه.

بناغهي سټيم: لابرډن و دوور خستنه وهی ماددهی ژه هراوی و زیاده له له شدا: په روه رډگار به حاجیان که له کاتی ئی حرامدا سهرشانیان بریندار یاخود نه خوشییه کی تاییه تیان هه یه، پښکي داوه به کورت کړدنه وهی مووی قزیان، تاوه کو له قزو هه لمی پیس پاک بن. ئه مه یه کی له ساده و ساکارترین پاک پاریزی جهسته یه که ده توانی ئاماژه یه ک بیت به پیویستی جی به جی کړدنې ئه م شیوازه له نه خوشی و گرفته گه وړه کاندا. ئه م بابه ته م بو یه کی له پزیشکه گه وړه و ناوداره کانی ولاتی میسر باس کړد، نه و وتی: سویند به خوا نه گه ر بو دوزینه وهی ئه م بابه ته گه شتم بو پوژئاوا بکړدایه، به گه شت و سه فهریکی قورس و گرانم له قه لم نه ده دا!

دڼ وه کو جهسته وایه له نه خوشی و دژنه خوشیدا

دواي نه و پوونکړدنه وانه به دیار ده که ویت که دلش داواکار و ناواته خوازی:

- کارووباریکه که له هوکاري به میزی و به توانایی نه و - واته ئیمان و یادکړدن و په پړه وی کړدن و گوپړایه ل بوون - پاریزگاری بکات.

- بو پاریز و پاریزگاری کړدن له به رامبه ر شته خراپ و زیانباره کانی به سووریکړدن و دوور که و تنه وه له تاوان و گوناح و دووریکړدن و خوگرتن له دژایه تی کړدن له گه ل شه ریه تدا، پیویستمان هه یه.

- بو ده ست به تالی و خالی بوون له کارووباری خراپ و له ناوېره، به توبه و گه پانه وه یه کی پاستگوئیانه و په شیمانی و لالانه وه یه کی به ئاگایانه پیویستمان هه یه.

نه خوشی دل، گرفت و نه نگییه که که بو ی دپته پیش و ناسین و په پړه وی کړدن له حه قی لی تیک ددات و حه ق به حه ق نابینی و یاخود وه ئه وهی که هه یه به پیچه وانه وه هه سستی پی ده کات و یاخود درک کړدنې پاستی و حه قیقه تی به لاوه به توندی که م ده بیت ه وه، وه ویستی بو قه بوول کړدن و په سه ندکړدنې حه ق سست ده بی و له گه ل حه ق و پاستی و به رژه وه ندی دا نه یاری و دوزمنی ده کات و باتل و

ناړه وای خوښ دهوئ و حهزی لی دهکات، وه زوړیک له مروښه کان ههردوکی نه م
بابه تانه ی تیدا دپته دی.

به هوئ نه مه وه نه خوښی و پیتاک و باجانہی که تووشی دل دهن، هندی جار
به لیکدانه وهی گومان و بوختان و گنچه ل لیک ده درپته وه، ههروکو مواهیدو قه تاده
له م نایه ته دا لیکانداوه ته وه: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ سوورته ی به قهره ۱۰.
واته: نه وانه نه خوښی بی باوه پی و حه سوودی و کینه هیه.

هندی جاریش (نه خوښی دل) بیان به هوا و هه وه سی زینا لیکداوه ته وه، وه کو نه م
نایه ته که ده فهرموویت: ﴿...فَيَطْمَعُ النَّفْسُ فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ سوورته ی نه حزب ۳۲.
واته: ((...نه وه کو نه وهی دلی نه خوښه بوورویت و نیازی خراب بکات، هه میسه و
برده و امیش قسه ی چاک و به جی بکه ن(که هیچ که س نه توانی په خنه ی لیگریت)))).
یه که م: نه خوښی گومان و دوو دلی.

دووه م: نه خوښی هوا و هه وه س و ناره زوو.

ته ندروستی و سه لامه تی به هوئ وچوون و هاوتا بوونه وه پاریزراو ده بی، به لام
نه خوښی و ناساگی به هوئ دزایه تی و پیچه وانه که یان جی به جی ده کری.
له پاستی دا نه خوښی به هوئ نامراز و هوکاریکی وه ک هوکاری خوئ به میز بووه و
به هوئ دزه که یه وه جی به جی ده کرین، وه ته ندروستی و سه لامه تی له پیگی هوکاری
وچووه وه هوکاری نه وان پاریزراوه و به پیچه وانه نه وانیس له نیو ده چی.
جه سته ی مروښی نه خوښ به هوئ شت گه لیکی وه ک: سه زما، گه زما و نیش و کار،
که جه سته ی مروښی ساغ و ته ندروست نه وه نده نه زییه ت و نازار نادات، تووشی په نج و
نازار ده بیټ.

دلی نه خوشیش به هوئ هندی کارووباری وه ک: (گومان و هوا و هه وه س و
ناره زوو) نه خوشیبه که ی زیاتر ده بیټ. چونکه توانای پووبه پوو بوونه وهی نه وانی نییه.

به لَام دَلّی ساغ و تهنډروست و به هیز، کارووباری له وه خراپتریش به هیز و توانا و ویست و ئیراده وه لاده بات و دوور دهخاته وه. به گشتی ده توانین بَلّین که: هرکاتی شتی وه کو هوکاری نه خوشی نه خوشان په یدا ببی، پیزهی نه خوشییه که یان زیاد ده بی و هیز و توانایان نامیّنی و لاواز ده بن، وه نه گهر نه م هوکارانه به دروستی له ناو نه برین و ئامراز و هوکاری له ناو بردنی نه خوشی فراهه م نه کری به ره و مردن و تیاچوون هه نگاو هه لده گرن.

کورته یه ك له باروودوخی دل:

- دلّیش هاوشیوهی جهسته تووشی نه خوشی ده بیّت.
- چاره سه ره که ی له ریگهی توّبه و گه پانه وه و چاودیری کردنه وه دیته دی.
- دلّیش وه کو ئاوینه پیس ده بیّت، وه ته نیا ریگهی پاک کردنه وهی، ناسین، یادکردن و گوپراهی په روه ردگاره.
- دلّیش وه کو جهسته پووت و قووته و داپوشین و چوانکردن و پازاندنه وهی ته نیا له ریگهی (ته قوا و خواناسینه) وه یه.
- دلّیش وه کو جهسته برسی و تینووی ده بی، وه خواردنیشی (یه کخوابه رستی، پشت به ستن به خوا، په شیمانی و گه پانه وه و پیز و خوشه ویستی) په روه ردگاره.

به‌شی چواره‌م

رینگه‌کانی به‌رگری کردن، له زال
بوونی نه‌فس به‌سه‌ر دل‌دا

ته وهری یه کهم: سه رچاوهی نه خوشییه کانی دل

په نابردن بو په روه ردگار له خراپه و شهري نه فس:

ثم به شه وه کو پایه و بناغه وایه بو به شه کانی دواتر.

پیویست به وه بیر هیئانه وه ده کات که: (نه فس ئه مواره) کانگه و سه رچاوهی ته وایو نه خوشییه کانه که دل تووشیان ده بیست، وه تی کرای هوکاره کان به خراپ و له ناو به ره کانی دل بو ئه وه ده گه پینه وه و به ئه ندانه کانی تر و له پیش ه مووشیانه وه بو دل په ره ده ستیئ و ده گوازیته وه.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سه ره تای قسه به نرخه کانی دا هه میسه ده یفه رمو: ((الحمد لله نستعینه ونستهدیه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا...)).^{۱۱}

واته: ((ستایش تایبه ته به په روه ردگار وه، داوای هاوکاری و یارمته ی له وه ده که یو له ویش پینمونی وه رده گرین، وه داوای لی خوش بوون و لی بوردنی لی ده که یو و له شه پ و خراپه و به لای نه فسی خو مان و کار و کرده وه کانمان هاوار و په نا بو په روه ردگار ده به یو...)).

له موسنه دی ترمزی له حوسین کوپی عوبه ید هاتووه که: ((پیش موسلمان بوونم پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیی فهرمووم: (حوسین چه ند خوا ده په رستی...؟) وتم: حه وت خوا له زه وی و دانه یه کیش له ئاسماندا! فهرمووی: ((له کام یه کی له وانه ئومید و ترست هه یه؟))

وتم: به و په روه ردگار هی که له ئاسماندا یه. فهرمووی: ((ئیسلام قبول بکه! تا شت که لیک ی به که لک و به سوودت فیر بکه م)). دوا ی ئه وه ی که ئیمان هیئا، فهرمووی:

۱۱ اخرجه ابو داود (۲۱۱۸) وکذا اصحاب السنن.

((بَلّی پەرورِدگار، پِڭه‌ی گه‌شه‌کردن و پِڭه‌ی پاستم نیشان بده و له خراپه و به‌لای نه‌قسم پارِیزاوم بکه)).

پِیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به شیوه‌یه‌کی گشتی له‌خراپه و به‌لای نه‌فس و له شه‌پ و زهره‌ر و زیانه‌کانی کار و کرده‌وه و قسه و لیدوانانی که په‌یدا ده‌بی و پوو ده‌دات و شوته‌ه‌کان، نارچه‌تیبه‌کان و تۆله و سزادانه‌کانیان په‌نا و هاوار بو لای پەرورِدگار ده‌بات. وه له خراپه و به‌لای نه‌فس و کار و کرده‌وه‌ی ه‌ردووکیان په‌نا بو پەرورِدگار ده‌بات، له به‌ردوو ئه‌گه‌ره:

یه‌که‌م: له باره‌ی زۆری هاوشیوه‌ی په‌گه‌زی خو‌ی، واته پەرورِدگار له خراپه و ناله‌باری ئه‌م جوړه کار و کرده‌وه‌یه په‌نا بو تو دینم. دووهم: مه‌به‌ست له‌وه تۆله سه‌ندنه‌وه و سزادانی کارووباریکه که خاوه‌نه‌که‌ی تووشی گرفت و زیان ده‌که‌ن.

له سه‌ر بناغه‌ی ئه‌گه‌ری یه‌که‌م، پِیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له په‌وشت و خه‌سله‌تی نه‌فس و په‌رچه‌کرداری له پەرورِدگار پاراوه‌ته‌وه و لالاوه‌ته‌وه. وه له سه‌ر بناغه‌ی ئه‌گه‌ری دووهم، له سزا و تۆله سه‌ندنه‌وه‌کان و هوکاره‌کانیان په‌نا و هاواری بو پەرورِدگار بردوو.

به‌م جوړه کاری خراپیش به به‌شیک له ناله‌باری و به‌لای نه‌فس ده‌ژمیردی. ئایا ئه‌و نزا و پارانه‌وه‌ی ئه‌و به‌و مانا و واتایه‌یه که: پەرورِدگار له سزای ئه‌و کارووبارانه‌ی که به‌لامه‌وه باش نین. هاوار و په‌نات بو دینم یاخود له نه‌فس و کار و کرده‌وه خراپه‌کانم؟ وا دیاره واتای یه‌که‌م باشته‌ره، چونکه که‌لک وه‌رگرتن له کرداری خراپ دواي پوودانی، شتی جگه له هاوار و په‌ناگرتن به خوا له تۆله و ناکامی ئه‌و نییه، ئه‌گه‌ر چی که وه‌ک کاری پوودراو بوون ناتوانین چاره‌سه‌ر و لای ببه‌ین.

په رده له نیوان دل و به دیهینه ردايه :

ته وای پټیواران و کاروانانی پټگه ی په روه ردگار وټپای شیوانی جیاواز و جیاوای پټگه، له م باره وه کوکن که نه فسی نه مماره پچړینه ر و جیاکه ره وه ی پټگه ی که یشتنی پټیواره بو لای په رستراوی راسته قینه ی خو ی و ته نیا دوا ی لاواز کردن و له ناو بردن و دزایه تی کردنه له که لیدا، که ده توانی پټگه ی به کخواپه رستی و په رستشی پاک بو گه یشتن به په زامه ندی په روه ردگار و به ده ست هیثانی به خته وه ری و کامه رانی هه تا هه تایي دريژه پی بده یښ. چونکه خه لکی به سهر دوو دهسته و تاقدما دابه ش ده بن:

۱. تاقم و دهسته یه ک که نه فس زال بووه به سهریاندان و به ته وای خستونیه تیه ژیر پکټی بپیاره کانی خو ی و له پټگه ی تیاچوون و له ناو بردندا جټگیری کردوون.

۲. دهسته و تاقمټکی تر که سانټکن که سهرکه وتوون به سهر نه فسی خو یاندان و نه ویان به گوټپایه ل و کار به دهستی ویست و نیمانی خو یان دهر هیثاوه.

هه ندی له زانایان و خواناسان ده لټن: سه فهری پټیواران ته نیا به سهرکه وتن به سهر نه فسی خو یاندان کوټایی پی دټ، هه رکه سی زال بوو به سهر نه فسی خویدا، پزگار و سهرکه وتوو و سهر بلند ده بی و هه ر که سیټکیش زه لیلی نه فسی خو ی بوو و نه یثوانی به سهریدا زال بی، وټران و له ناو ده چی.

په روه ردگاری به توانا ده فهرمویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَفَى (۳۷) وَأَكْرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۳۸) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ سوره تی نازعات ۳۷ - ۳۹.

واته: جا نه وه ی خوا نه ناس و یاخی و له سنور دهرچوو بیټ، ژيانی دونیای زیاتر له قیامت مه به ست بوو بیټ، نه وه بیگومان نه و دوژه خه جټگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی. !!

سروشتی نه فس جوړټکه که مروټ به ملهوپی و نا فرمانی و به باشتر زانینی دنیا به رامبر به دواپوژ دوو دل ده کات، (واته به و شتانه مروټ تووشی دوو دلی ده کات).

به لَام په روه ردگاری به به زه یی مروژ به ترسان له خوا و پووبه پوو بوونه وه له گه ل مه را و ناره زووه نه فسانیه کان بانگ ده کات.

دل له دوو لاره بانگ ده کړی، هندی جار به لای ته مدا و هندی جاریش به لای ته وی تریاندا مهیل په یدا ده کات. بوی تووش بوون و تاقیکردنه وه و ه لسه نگاندن لیږه وه سه رچاوه ده کړی.

نیشانه ی نه فس یا خود، نه فسه کان؟

په روه ردگار له قورنای پیروژدا به سی جوړ باسی نه فسی کردووه: نه فسی موتمه ئینه^{۱۲}، نه فسی نه مماره^{۱۳}، نه فسی له ووامه^{۱۴}.

له م باره یه وه که ئایا نه فس ته نیا یه کیکه و خاوه نی ته م سی وه سف و دوخانه یه؟ یا خود ته مه ی که وا هر مروژی خاوه نی سی نه فسه به ناوه کانی نه فسی نه مماره، له ووامه، موتمه ئینه، پای جیاواز ه یه.

پای یه که م: پای شه رزان و تیگه یشتوان و زوړینه ی ته هلی ته فسیر و پای خواناسانی ته هلی لیکوئینه وه و توژینه وه یه.

پای دووه م: بوچوونی زوږبه ی ته هلی ته سه وفه.

به لَام دوی لیکوئینه وه و پوونکردنه وه ی بی لایه نانه ی بابه ته که به م ناکام و نه نجامه ده که ین که له بناغه دا دژایه تی له نیوان لایه نگرانی ته م دوو بوچوونه دا بوونی نییه، چونکه (نه فس) به گوږه ی سروشتی خو ی یه ک نه فسه و به گوږه ی وه سف و دوخی، سی نه فسه.

۱۲ دهررونی هیمن و دلنیا، به دور له ناژاوه و پشوی، وه رگپری کورد.

۱۳ خواستی دهررون بو پیکهانی حمز، خوشی چیژ.

۱۴ خواستی دهررون بو ه لگه پاندنه وه ی مروژ له کاری خراب و دژیو.

هرکاتى خودى خوئى بخهينه ژيتر چاوديري و سهرنجه وه، نه فس يه کيکه و نه گهر له گوشه نيگاي وه سف و دوخييه وه سهيري بکهين، نه فسي مروؤ سئ جوړه.

گومان ناکه م که مه به ستي هه نديکيان نه وه بيت که هر مروؤئى خاوه ني سئ نه فسي به هيژ و سهر به خوئيه و هه ري هکئ له و نه فسانه له پووکه ش و حه قيقه ت له گه ل نه وي تر دا يه کسان بيت، وه هرکاتى مروؤ بمرئ، سئ نه فسي سهر به خو و جيا له يه کتر له گه ليډا بمرئ. چونکه هرکاتى په روه ردگار باسي نه فسي کردبئ و نه وي داوه ته پال خاوه نه گه ي، به وشه ي تاك (مفرد) باسي کردووه و له بابته کاني تريشدا به هه مان شيوه يه و ته نانه ت له بابته تيکيشدا وشه و بيژه گه ليکي وهك (نفوسك) و (نفوسه) و (انفسك) و (انفسه) ي نه هيئاوه و نه گهر به شيوه ي کو هاتبي وهك: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ سووره تي ته کویر ۷.

واته: کاتیک گياني هر که س ده گه پيته وه بو لاشه ي و جوت ده بيته وه له گه لي دا. مه به ست له وه ته واوي نه فسه کانه.

نه گهر به شيوه ي کو ش هاتبي، زيادکراوه بو کو مه له (واته کو مه لي که س، وه رگيري کورد) واته نه فسه کاني نه وان يا نه فسه کاني ئيوه. به هه مان شيوه که پيغه مبه ري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فهرمويت: ((انما انفسنا بيد الله))^{۱۵}.

واته: نه فسه کاني ئيمه ته نيا له ژيتر ده سه لاتي په روه ردگار دان.

نه گهر هر مروؤئى به ته نيا خاوه ني سئ نه فس بووايه ته نانه ت نه گهر له يه ک باره شه وه بووي. په روه ردگار نه وي به شيوه ي کو بو تاك زياد ده کرد.

۱۵ له فهرمووده ي نيمامي موسليمه، که به ژماره (۶۸۰) گيړاوييه ته وه.

ته وهری دووهم : نیشانه و خه سله تی نه فسه کان

نه فسی موتمه ئینه :

هه رکاتی نه فس له دیوان و باره گای مه زن و گه وره ی په روه ردگاردا ناماده بی، وه به یادکردن و ستایش کردنی خوای گه وره ئاسووده بی و پوو له ئه و بکات و تامه زرویی بینینی ئه و بیّت و هوگری نزیکي ئه و بیّت، ئه م جوړه نه فسه (نه فسی موتمه ئینه) یه. ئه مه هه مان ئه و نه فسه یه که له کاتی مردندا پیی دهوتریت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوورده تی فه جر ۲۷ - ۲۸.

واته: شایه نی باسه به ئیمانداري سهر فراز دهوتریت له سهرمه رگدا ئه ی خاوه نی دل و دهروونی پر له ئارامی، ئه ی ئاده میزای ژیر و هوشمه ند که له ته مه نی کوّتابی دونیادا په روه ردگارت ناسی و به جوانی ده تپه رست، بگه پیره وه بولای په روه ردگارت که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه.

ئین عه بباس ده لیت: ((نه فسی موتمه ئینه)) به واتای نه فسی پاستگوّیه.

قه تادده ده لیت: نه فسی موتمه ئینه نه فسی باوه پرداریکه که به به لینه کانی په روه ردگار ئیمان و دلنایای و ئاسووده یی هه یه.

موجاهید ده لی: نه فسی موتمه ئینه نه فسیکی ملکه چ و له خواترسه، که بپوای به په روه ردگارییه تی په روه ردگار هه یه و به وپه پری مه یل و حه زی خوّیه وه پوو ده کاته گوپراهه لی و به ندایه تی په روه ردگار هه وه، بپوای به وه هه یه که به په روه ردگار ده گات.

حه سه ن ده لیت: نه فسی موتمه ئینه واته نه فسی که بپروا و ئیمانی به قسه کانی په روه ردگار هه یه و دانی پيدا دهنی و به پاستیان ده زانی.

راستی و دلنایای، ئاسووده یی و پاوه ستاوه یی بو ئه و نه فسه یه که به یادکردن و په پره وکردن و ئیمان به په روه ردگار ئاسووده ده بی، ئاسووده یی و کامه رانی خوّی له شتیکی تر دا نابینیتته وه.

نه فسی که به خوشه‌ویستی به‌ندایه‌تی کردن و په‌پره‌وی کردن له فرمانه‌کان و دور که‌وتنه‌وه له نه‌هیه‌کانی په‌روه‌دگار و حه‌ز به بینینی نه‌و و دانان به پاستیه‌تی و حه‌قیقه‌تی ناو و سیفه‌ته‌کانی په‌روه‌دگار پووی هی‌ناوه و دل‌نیایی و ئاسوده‌یی و کامه‌رانی په‌یدا کردوه، به‌رده‌وام به‌دوای به‌ده‌ست هی‌نانی خوش به‌ختی و کامه‌رانی په‌روه‌دگار وه‌یه، ئیسلامی وه‌ك ئایین و حه‌ز ه‌تی موحه‌مه‌دیشی (صلی الله علیه وسلم) وه‌ك پیغه‌مبه‌ر و نیردرای په‌روه‌دگار هه‌ل‌ب‌ژاردوه، ئیمان و باوه‌پی په‌یدا کردوه به‌قه‌زا و قه‌ده‌ری په‌روه‌دگار و به‌س بوونی خداوه‌ند له لی‌پرسینه‌وه و ئاگا لی‌بون و چاودیری کردن ئیمان و باوه‌پی هه‌یه.

ب‌پوای به‌م پاستی و حه‌قیقه‌ته‌ه‌یه‌که: (په‌ب و ئیلا و په‌رستراو و خاوه‌ن و یارمه‌تیده‌ن) و خاوه‌نی ته‌واوی کاروبار و سه‌رچاوه‌ی نه‌و که ته‌نانه‌ت بوّ چاو تروکانیکیش لی‌ی بی‌نیاز نییه، په‌روه‌دگاری ته‌نیای بی‌هاوتا و خولقینه‌ری بی‌سه‌ر و بینه‌ر و به‌ئاگایه.

نه‌فسی نه‌هماره:

نه‌فسی نه‌هماره: نه‌فسیکی مله‌ووړ و یاخی و زۆږ بریار دهره به‌نافه‌رمانی و خو نه‌پاراستن و پاریزکردن، له به‌رامبه‌ر نه‌فسی ((موتمه‌ئینه)) دا جیگیره، نه‌فسی نه‌هماره بریار دده‌ت به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی به‌ته‌واوی نه‌و شتانه‌ی که خو‌ی حه‌زی لی ده‌کات و هانی دده‌ت بوّ په‌پره‌وی کردن له ناحه‌قی و باتل و پویشتن به‌دوای پاک‌یشانه ناپه‌واکاندا.

نه‌فسی نه‌هماره کانگه و سه‌رچاوه‌ی ته‌واوی خرابی و به‌دکاریه‌کانه، نه‌گه‌ر مروژ په‌پره‌وی لی بکات نه‌وا پ‌نیموونی ده‌کات بوّ ده‌ست پ‌یکردنی ته‌واوی ناپه‌سه‌ندی و ناپه‌وا و خرابه‌کاریه‌کان.

په‌روردگاری به‌ده‌سه‌لات له باره‌ی نه‌و نه‌فسه‌وه سیفه‌ت و تاییه‌تمه‌ندی (الامارة بالسوء) واته زۆږ بریار دهر بوّ خرابه و به‌دکاری هی‌ناوه، نه‌ك (أمر) و ته‌نیا بریار دهر،

چونکه سروشتی نه فس هر ئه م بریاردان و پلان و ته له که بازیه یه، مه گهر که سی توانیبیتی نه و نه فسه ی پاک و خاوین کردبیته وه، له م کاته دایه که نه و بانگ ده کات بو لای خیر و چاکه، نه مهش له به خششی په حمهت و میهره بانی و پینموونی په روهردگاره، چونکه له بنچینه دا کاری نه فس پاکیشانی مروقه به روه و لای گومی تاوان و گولوی بوگن و گنده لانی سه ریچی و گوناح.

نه فس له بنچینه دا زالم و نه زان و نه قام و دروست کراوه، وه دادگری و زانست و خواناسی و دینداری بو ی له پیگه ی په یامی په روهردگار و پینموونی خولقینه روه له پیگه ی دهر باز بوونیدا جیگیره، به لام نه گهر پیگه ی که شه کردن، به رز بوونه وه و پاک و خاوین کردنه وه ی پی نشان نه ددها، هر به و جوړ و چه شنه له سهر زولم و سته م و نه زانی و نه فامی ده مایه وه.

هوکاری بنچینه یی و نه ساسی بانگ کردنی به رفراوان و به رده وامی نه فس بو نافهرمانی په روهردگار سه رچاوه که ی له سته مکاری و نه زانی و نه فامیه وه یه تی. نه گهر گهره یی و مه زنی، په حمهت و میهره بانی و پینموونی په روهردگار نه دده بوو ته نانه ت به که سیش نه یده توانی نه فسی خو ی پاک و خاوین بکاته وه.

هرکاتی په روهردگار ویستی خیر و چاکه ی پی به رموی، ناگایی و دریایی و ویست و ئیراده ی نه و بو (چاکسازی و پاک کردنه وه) به هیز ده کات، وه هرکاتی سه بارهت به و له م جوړه ویست و خواسته ی نه بیت، به هه مان دوخی سته مکاری و نه زانی و نه فامیه ی خو ی که له سهر نه و بنچینه و بناغه یه دروستکراوه ده هیلتیه وه. (که واته ده توانین بلین پینموونی په روهردگار بو به نده کانی خو ی و خستنه سهر پیی راست و پر له به خته وهری و کامه رانی، گهره ترین به خششی په روهردگاره، وه پینمونیش به ده ست خودی په روهردگاره وه یه و به هر که سی بیبه خشی ده یدات، به بی له به رچاوگرتنی پله و پایه ی کو مه لایه تی نه و که سه و ئاستی زیره کی و زانیاری. وهرگیچی کورد).

هوکارى ستم و زوردارى، يا نه زانينه، يا قبول نه کړدى حق و پاستييه، که نه مه ش له بنچينه دا بو نه فامى و نه زانى ده که پټه وه، قبول نه کړدى حق و پاستى، پټويستى نه فامى و نه زانويه، بويه برپاردانى فراوانى نه و و ناپه وايى، پټويستى و به شيکه له سروشتى نه و مه گهر نه وه که واکه وټه بهر په حمهت و ميهره بانى و پټنمونى په روهدگار وه، به م جوړه به ديار ده که وټه که: پټويستى په پره وى کړدى مروقه له (په رستراوى تاك و ته نيا)ى خوځى، به سر هر پټويستيه کى تر دا شياو و شايانى به راورد کړدن و هله سه نگاندين نييه و نه گهر په روهدگار له نه اندازه ى چاو ترووکاني په حمهت و ميهره بانى و يارمه تى و هاوکارى و پټنمونى خوځى لى دريغى بکات، چاره نووس و ناکامىکى جگه له له ناوچوون و فهوتان نابى.

نه فسى له ووامه:

له باره ى په گ و پيشه ى نه م وشه يه که ناي ا له (تلوم) به واتاى حال به حالى گوړان و نال و گوړپى چوټيهت و يا (اللوم) به واتاى تانه و توانج و لوڼه کړنه، پا و بوچوونى جياواز هيه.

وته ى زانايانى سه له ف له ده وروويه ى سنوورى نه م دوو واتايانه دا جيگيرن.

سعيد کوپى جبير ده لى: ((وتم به نيين عه عباس: واتاى له ووامه چييه...؟ وتى:

له ووامه سيفهت و تاييه تمه ندى نه فسى لوڼه که ره)).

موجاهيد ده لى: نه فسى له ووامه نه فسيکه که به هوځى نه و شتانه ى که له ده ستنى

داوه تووشى په شيمانى بووبى و خوځى بخاته بهر لوڼه و سه رزه نشت کړنه وه.

قه تناده ده لى: نه فسى له ووامه نه فسيکه که هه ندى جار به دواى شه پ و خراپه دا و

هه ندى جاريش به دواى خير و چاکه دا، ويست و ناره زوو په يدا ده کات.

عه تا له نيين عه عباس وه گټراوييه تيبه وه که: ((له پوژى دوايى دا ته واوى نه فسه کان

خويان سر کوته و لوڼه ده که ن، مروقى چاک به هوځى نه وه ى که کارى چاکه ى زياترى

نه نجام نه داوه و تويشووى چاکه کاني زياتر نه کړدوه و مروقى به دکار و خراپيش به

هوی نه وهی که واکوتا یی ته مهنی له سهر کاری خراپه به رده وام بووه و دهستی له خراپه کاری نه کیښاوه ته وه، هر کامی له وان خویان ده خنه بهر لومه و سهر زه نشته وه)).

حه سهنیش ده لی: سویند به په روه رډگار، نه فسی باوه پدار له هر باروودوخی کدا لومه و سهر کوته ی خوی ده کات، وه له باره ی نه رک و بهر پرسیاریه تی و کاره کانیه وه خوی به که مته رخم و تاوانبار ده زانی، به لام مروقی تاوانبار و خراپه کار دريژه به خراپه کاری خوی ده دات و به هیچ جوړی سهر زه نشت و لومه ی خوی ناکات.

نه وهی باس کرا بیر و بوچوونی که سانی بوو که بوچوونی نه وان له سهر چوتیبه تی لیک بوونه وه و جیا بوونه وهی وشه ی (لومه) له (لوم) و تان و توانج بوو. به لام که سانیکي تر (لومه) یان به هو ی تیکه لاو بوون و گوپانی هه میشه یی و ناسه قامگیری و نه مانه وهی له سهر یه ک باروودوخ، له رهگ و پیشه ی (تلوم) ی ده زانن. به پروالته و اتای له بهر چاوگیری ده سته ی یه که م و چاکتر و دیاره، چونکه نه گهر له ووامه به و اتای گوژپینه ر بووایه، ده بووایه له بری نه و (متلومه) وه ک: (متلونه و مترده) ده و ترا. به لام نه م و اتایه به شیکه له پیو یستیبه کانی و اتای یه که م. چونکه به هو ی گوپان و تیکه لاو بوون و ناسه قامگیری وه تووشی کار که لیکي ناپه و ده بیت، وه سواتر خوی ده خاته بهر لومه و سهر زه نشته وه، و اته گوپان و نال و گوپی چوتیبه تی له پیو یستیبه کانی، په شیمانی و که پانه وه و ته له وومه.

گوړانکاریبه کانی نه فس:

نه فسی ئاده می هه ندی جار نه مماره، هه ندی جار له ووامه و هه ندی جاریش مو تمه ئینه یه، ته نانه ت له وانه یه شه به دريژی شو و پوژ هر کاتر میزه و له سهر باروودوخی بیت، وه بریار و فرمان له باره یانه وه په یوه سته به سهر که وتن و زیاتر بوونی یه کی له وانه.

- وهسفرکردنی ئەو به موتمەئینه جوړی پى هەلوتن و پێهەلنانه.
- وهسفرکردنی ئەو به ئەمماره، جوړی له بچوک کردنه وه و هەتک کردنه.
- وه وهسفر کردنی ئەو به لهووامه، هەم خاوهنی ستایش کردن و هەمیش خاوهنی پاش مله و پشت مله یه، به پروتیکردن به بابەتێ که به هۆی ئەوه وه خوێ دهخاته بهر لۆمه و توانجه وه.

(سه بارهت به خودی نهفس دهتوانین بڵیین کهوا دهبی به پشت بهستن به پهروهردگار و داوای یارمهتی و هاوکاری کردن لیتی، ههول بدەین کهوا له غاوی نهفسی خویمان بکهین و تییکۆشین خویمان زال و سهرکه وتوو بکهین به سه ریدا، مه بادا به ره و تاوان و نوغرو بوونمان ببات. ههروهک پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: جیهاد و تییکۆشان له گهڵ نهفسدا گه ورهترین جیهادو تییکۆشانه. وهرگێری کورد).

تهوهری سییه م: چاره سهری نه خوشی دل، له ریگهی لیپرسینه وهی نه فسه وه

چاره سهری نه خوشی دل:

مه به ست له چاره سهری دل، چاره سهر و ده رمان کردنی نه خوشی تییشکانی ئەوه له ریگهی نهفسی ئەمماره وه، چاره سهرکردنی ئەم نه خوشییه دهروونییه له دوو ریگه وه گونجاو و شیاوه:

١. لیپرسینه وه و مو حاسه به کردن.

٢. به ره لهستی و دژایه تی کردن.

چونکه که مته رخه می و بی ناگایی له مو حاسه به و لیپرسینه وهی نهفس و هاودهنگی و هاوپی بوون و په پرهوی کردن له فهرمانه کانی، بوار و زه مینه ی مردنی مه عنه وی دل فه راهه م دهکات.

له فەرموودە یە کدا که ئیمامی ئەحمەد بە لێتێکی تری له حەدیس زانان له شە دادی کوپی ئەوس گێڕاوییانە تەو، هاتووە که: پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((الکَیْسُ مِنْ دَانَ نَفْسِهِ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مِنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا، وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ)).^{۱۶}

واتە: مروۆی زیڕەک و هۆشیار و وریا، کە سێکە کە نەفسی خوێ لۆمە و موخاسەبە و لە غاوبکات و جلەوی بگری و بو دواى مردنی کار بکات و تى بکوشتى، وە مروۆی لاواز و بى توانا کە سێکە، کە لە هەوا و ئارەزووەکانى نەفس پەپەرەوی بکات و بە (لێبوردن و بەخشینی) پەرەردگار ئومیدەوار بێت.

قەسەى پیشینان لەبارەى موخاسەبەکردنى نەفسەو:

ئیمام ئەحمەدی کوپی حەنبەل (خوای لى پازى بىت) گێڕاویە تەو کە وتویەتی: ((حاسبوا أنفسكم قبل أن تحاسبوا، وزنوا أنفسكم قبل أن توزنوا، فإنه أهون عليكم من الحساب غداً أن تحاسبوا اليوم وتزينوا للعرض الأكبر يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية)).

واتە: پیش ئەوێ کە لێتان بپرسنەو، لە نەفسی خۆتان بپرسنەو! وە پیش ئەوێ بتان پێون و هەلتان سەنگینن، خۆتان هەل بسەنگینن! ئەگەر ئەمڕۆ باروودۆخی خۆتان بخەنە بەر لێپرسینەو و لێکدانەو، لێپرسینەوێ سبەینى و دواپۆزتان ئاسانتر دەبى، وە خۆتان بو کوپ و کوئگرەى پۆزێکی گەرە (قیامەت) پرازیننەو! لە و پۆژەدا بوونتان دەبى و هیچ شتێکتان لى شاراو و نادیار نابێت.

هەر وەها لە ئیمام حەسەن (خوای لى پازى بىت) گێڕاوییانە تەو کە: ((هیچ مروۆیێکی ئەهلی ئیمان و باوەر پەیدا ناکەیت کە لە نەفسی خوێ نەپرسیتەو و موخاسەبەى نەکات و لە خوێ نەپرسی که بۆچی وام وتوو؟ بەلام مروۆی ئەهلی

تاوان و خراپه کارۍ به بڼې نه وهی که خوځی بخاته بهر پرسیار و لیپرسینه وه وه، درېژه به پښه گومپایې و به هله چوونی خوځی ده دات)).

قه تادده سه باره ت به م فه رموده یه په روه ردگار: ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ سووړه تی که هف ۲۸.

واته: به گوځی نه و جوړه که سه مه که که دلیمان غافل کړدوه له یادی خو مان (به هوځی دنیا په رستیه وه) شوینی ناره زوی خوځی که وتوه و هرچی کاروباری هیه بڼې سهر و بڼه و له سنور دهرچوه.

وتویه تی که: واته نه فسی خوځی له ناو بردوه و هله خه تاوه و له ه مان کاتیشدا دین و نایینی خوځی له ده ست داوه و هردو دهستی دنیای به سراوه.

حه سه ن (خوای لی پازی بیټ) وتویه تی: ((نه گهر مروځی خواوه نی ناموژگاری و ناموژیاری دهروونی بیټ، له خیر و چاکه و سه لامه تی دا ده مینیتته وه. به ه ول و ویستکی ته واو محاسه به و لیپرسینه وهی خوځی فه راموش و له یاد ناکات)).

مهیمونی کوپې مهران وتویه تی: به پاستی مروځ ته نیا کاتی پاریزکردن و دووری کردن ده کاته پیشه ی خوځی که به ه مان شیوه شریکی نا نه هلی خوځی ده خاته به رده م محاسه به و لیپرسینه وه، نه فسی خوشی ده خاته بهر پرسیار کردن و لیپرسینه وه وه. به هوځی نه مه وهیه که وتراوه: نه فس وه شریک و هاوړتی ناپاک و ده ست بر و ده م پیس وایه، نه گهر ناگاداری نه بیټ و ناگات لیټی نه بیټ سه روه ت و سامانت حه یف و مه یل ده کات.

هه روه ها مهیموونی کوپې مهران وتویه تی: ((مروځی له خوا ترس و خو پاریز زیاتر له وهی که چاودیز و ئیشکچی زوړی حاکمیکی سته مکار و شریک و هاوده می خراپه کارۍ بڼې، لیپرسینه وه له نه فسی خوځی ده کات)).

نیمام نه حمه دی کوپی حه نبل له وه هب ده گپړته وه که: ((له نووسراو و نامه ی
نالی داودا هاتووه: حه ق نه وه یه که مروځی ژیر و عاقل له چوار کاترمیر له ژیانی خویدا
بی ټاگا و ناټاگا نه بیټ:

- کاترمیرک ته رخان بکات بو سهر قال بوون به یاد و ستایشی په روه ردگار وه.
- کاترمیرک دابنیت که تیایدا مو حاسه به و لپرسینه وه له نه فسی خو ی بکات.
- کاترمیرک ته رخان بکات که له گه ل دوستان و هاوپی دل سوژ و پاستگوکانیدا
که م و کوپی و لاوازیه کانیاں بو یه کتر باس بکن، به مه به ستی چاره سهر و چاکسازی
کردنیاں.

- کاترمیرک دیاری بکات بو نه وه ی تیایدا ته وای خوشییه کانی و کاروباره
ویستراوه کانی نه فسی خو ی به جی بهیلى، چونکه نه م کاره له م کاترمیره دا هاوکاری
ده کات بو به کرده یی کردنی هستان به جی به جی کردنی نه و سی بابه ته ی پیشوو و
بو دل ی نه و به جوړک له گه پان و گه شت و گوزار ده ژمیردری و حیسابی بو
ده کریت))^{۱۷}.

ده لټن: نه حنه ف کوپی قه یس هندیك جار له چرایه ك نريك ده بوویه وه و په نجه ی
خو ی ده خسته سهر گر و کلپه ی چراکه و به خو ی ده وت: ((نه ی حونه یف سزای ټاگر
بچیزه ! بوچی فلان پوژ تووشی فلان تاوان بووی؟ بوچی فلان پوژ فلان تاوان و
گوناحت کرد؟))

حه زده تی عومر (خوای لی پازی بیټ) له نامه یه کی دا بو یه کی له کارگوزاره کانی
خو ی وه بیرى ده خاته وه که: ((له دوخی خو شی و سه لامه تی و ته ندروستی و پیش
نه وه ی پوویه پووی باروودوخی سه خت و ناړه حه ت بیته وه، نه فسی خو ت مو حاسه به
بکه و لی پیرسه وه، چونکه هه رکه سی له باروودوخی ئاسووده یی دا و پیش هاتنی
باروودوخی سه خت و گران نه فسی خو ی مو حاسه به بکات، باروودوخی باش ده بیټ و

خه لکانی تر به خیلی و پژدی پی ده بن. به لام هرکه سی ژیا نی دنیا و هوا و
ناره زوی له مو حاسه به و لیپرسینه وهی نه فس دوری بخاته وه و دوی بخات، تووشی
به شیمانی و پاشگه ز بوونه وه و له ناو چون ده بی)).

نیمامی حه سه ن (خوای لی پازی بیئت) ده فره مویت: ((مروقی نه هلی نیمان به
وردی و به سه ختی ناگای له نه فسی خو به تی و چاودیری ده کات. له پیناو په زامه ندی
په روه ردگاردا ده بخاته بهر لیپرسینه وه و مو حاسه به کردنه وه، له دواپوژدا بانگ
کردن و لیپرسینه وهی که سانی ناسان ده بی، که له دنیا دا نه فسی خو یانیان خست بیته
بهر لیپرسینه وه و سه رزه نشت کردنه وه.

هرکاتی مروقی نه هلی نیمان پو به پووی شتیکی سه ر سو په نته ر و خوش بوویه وه
ده لی: سویتند به خوا حه زت لی نه که م و پیو یستیم پیته! به لام لیئت دور ده که ومه وه و
هیچ کاتی له بهر خاتری تو نا فرمانی په روه ردگارم ناکه م.

به لام هرکاتی سه باره ت به که مته رخه می خو ی به رام بهر به نه فسی بگه پی و
پیدا چوونه وه بکات ده لی: بوچی وام کرد؟ چیمه به سه ر نه م کارانه وه؟ سویتند به خوا
جاریکی تر ناگه پیمه وه بو سه ر نه م کاره!

نه هلی نیمان نه وانه که قورثانی پیروژ ده ستیانی گرتووه و له تیا چوون
پاراستوونی.

نه هلی باوه پ له م جیهانه دا خو یان وه که نه و به ند کراوانه ده زانن که هه می شه و
به رده وام له نه ندیشه و بیری نازادی و پیژگاری خو یاندان.

باوه پدارانی راسته قینه نه وانه که دله کانیا ن جگه به یادو ستایش و زیکری
په روه ردگار به هیچی تر ناسووده یی و نارامی پهیدا ناکات و جگه له و به شتیکی تر
په یوه ندی و خوشه ویستی نییه.

نه هلی نیمان هه مان نه و که سانه ن که به دلنیا ییه وه ده زانن سه باره ت به بیستن،
بینین، وتن و کار و کرده وهی خو یان ده که ونه بهر لیپرسینه وه و مو حاسه به کردنه وه.

مالکی کړې دینار ده لیت: ((په روږدگار، سه بارهت به که سئ که به نه فسی خوی ده لئ: تو مه گره فلان کاری نابه جی و ناپه وات نه نجام نه دا و فلان قسه ی خراب و ناپه سهندت نه وت؟ دواتر لووتی ده گری و جله وی ده گری و به په پړه وی کردن له قورئان و فهرمووده (کیتاب و سوننهت) ناچار و مه جبووری ده کات و ئیمان و ویست و نیراده ی خوی ده کاته پږه و پښموونی که ری نه)).

نمونه یه ك بو چوښیه تی موحاسه به کردنی نه فسی:

پیشتر نه فسمان به شهریککی بازرگانی متمانہ پی نه کراو (جی متمانہ نه بوون) چوواند، به هه مان شیوه که یه که م: دوی چاودیری کردن و په چاو کردن و ماف و به پرسیاریه تی شهریکایه تی له لایه ن شهریکه وه یه، که ئامانچ و مه به ست له شهریکایه تی کردن به ده ست هینانی سوودو قازانجه، دپته دی و ده سته به ر ده بیت، وه له قوناغی دووه مدا چاودیری کردن له ده ست به کاربوون و هه نگاو هه لگرتنی نه و سیتیم هه ژمار کردن و دیاری کردنی ده ست پیکردن و هه نگاوانه کانی و چواره میش به رگری کردن له دووباره بوونه وه ی خهوش و ناپاکیه کان که به هه لکه وت تووشی بووه.

نه فسیش به م جوړه یه، سه رها له په یوه ندی له گه ل پاریزگاری کردن له نه ندامه حوت لایه نه که پاریزگاری کردن لییان پاراستنی سه رمایه یه و دوی نه و به ده ست هینانی قازانچ و سوود ترح ده کړی، چونکه که سئ که خاوه نی سه رمایه نه بی ئیتر چوڼ له چاوه پووانی سوود و قازانجا بیت؟

نه و نه ندامه حوت لایه نانه بریتین له: چاو گوی، ددان، عورهت، ده ست و پی^{۱۸}، که ئامراز و هوکاریکن بو به خته وه ری یاخود به دبختی (الشقاء، السعادة)، هه رکه سئ له باره ی پاراستنی نه وانه که مته رخه می بکات، تووشی کیشه و گرفت گه لئ و

چاره پدش گه لی ده بی و هه رکهس پاریزگاریان لی بکات، پاریزگاری له خیر و چاکه و به خته وهری خوئی کردوه. له راستی دا پاراستنی نه وانه بنه ما و بنچینه ی ته وای خیر و به رژه و هندییه و پشت گوئی خستنیشیان به واتای تووش بوونه به ته وای شه پ و خراپه یه ک. په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فه رموویت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ سوورده تی نور ۳۰.

واته: نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به پیوانی نیماندار بلئی: چاویان بپارین (له سه رنجدانی ئافره تانی نامه حره م) هه روه ها ناموس و عه ورده تی خوئیان له حه رام بپارین.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۷.

واته: هه روه ها به سه ر زه ویدا به که ش و فش و له خو بایی بوونه وه مه پو چونکه تو هه رگیز ناتوانیت زه وی کونا و ده ر بکه یت، ناشگه یت به رزی چیاکان (نیتر نه م که شخه و شانازییه ت له چیه) ..؟

له لایه کی تر دا ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: (نه ی ئینسان) له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ر هه مووی، به رپر سیاره له به رامبه رییه وه.

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ سوورده تی نه سرا ۵۳. واته: ئوه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به بنده کانم بلئی: چاکترین گوفتار بلین (جوانترین گوفتار بنووسن).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ سوورده تی نه حزاب ۷۰.

واته: نه ی نه و که سانه ی باوه پتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، هه میشه قسه ی به جی و به سوود بکه ن.

ہر وہ ما دہ فہرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَتَنظَرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ﴾

سوورہ تی حہ شر ۱۸.

واتہ: ئہی ئہ وانہی باوہ پتان ہیناوہ، خواناس و پاریزکاری بن و لہ سنوورہ کانی خوا مہ ترازین، با ہہ موو کہ سی سہ رنج بدات و بزانی چی بو سبہی دہ ست پیشخوری کردوہ.

ئہ گہر مروؤ سہ بارہت بہ نہ فسی خوئی لہ بارہی چوتیبہ تی کہ لک وەرگرتن لہ ئەندامہ کانی توند بی و بہ سہ ختی لہ نہ فسی بپرسیتہ وہ سہ بارہت بہ چوتیبہ تی بہ کارہینانی ئەندامہ کانی، دہ چیتہ نیو قوناغی چاودیری و پاریزکاری کردن کہ بہ ہیچ شیوہ یہ ک نابی دہ ست بہ کاربوونی نہ فس لہ بارہی کہ لک وەرگرتن لہ ئەندامہ کان پشتگوئی بخات، ہہ تا زیاتر لہ چاودیری کردنیان بی ناگا بی، نہ فسیش زیاتر تووشی لادان و خہوش و ناپاکی دہ بیتہ وہ و سہ ردہ کیشتی بو لہ ناو بردنی دل و ئەندامہ کان. بہ ہر جوئی کہ سی کہ ہستی بہ کہم و کوپی و قازانچ و بہرژوہندی مہ عنہوی کرد، دہ بی بچیتہ نیو قوناغی موحاسہ بہ کردن و لیپرسینہ وہی نہ فسہ وہ.

دوای لیپرسینہ وہ و موحاسہ بہ کردنہ وہیہ کہ راستی و حقیقہ تی سوود و قازانچ و زہرہر و زیانی لہ لا پوون و ناشکرا دہ بیتہ وہ، ہہرکاتی سہ بارہت بہ زیان و خرابہ دنیایی پیداکرد، بہ ہہ مان شیوہ کہ شہریکی تاوانبار دہ بی ئہ و خہوش و ناپاکییہی کہ پیداکرد، قہرہ بووی بکاتہ وہ و لہ داہاتووشدا نہ فس ناچار و مہ جبوور بکات بہ ئەمانہت داری و پاریزکاری و چاودیری کردن.

بہ لام نابی لہ بیرمان بچی کہ سہ بارہت بہ ہہ لوہ شانندنہ وہی شہریکایہ تی لہ گہل نہ فساد، مروؤ خاوہنی سہ ربہستی و ئازادی نیبہ و (اختیار بہ دہ ست خوئی نیبہ)، ہیچ ریگہ یہ ک بو پچپاندنی تہ واوی پہ یوہندیبہ کانی لہ گہل ئەودا بوئی شیاو و گونجاو نابی، واتہ ناتوانیت نہ فسیکی تر بخاتہ جیگہ و شوینی ئہ و لہ ناكامدا تہ نیا ریگہ چارہی ئہ و چاودیری کردن و موحاسہ بہ و لیپرسینہ وہی لی و دوورکوتنہ وہ لہ نہ زانی و بی ناگایی سہ بارہت بہ دہ ست بہ کاری و ہہ لاس و کہوتہ کانی نہ فس.

نډوډی که کاری موخاسه به کردنی نه فسی ئاسان ده کات:

یه کی له کارووبارانہی که له موخاسه به کردن و چاودیری کردنی نه فسادا هاوکاری و هاریکاری مروّ ده کات، نه مه ناسین و ناشنایه تی یه، که نه گهر تاکو زیاتر له ژيانی دونیادا خه ریکی چاودیری کردن و پاراستن و لیپرسینه وډی نه فسادا بی، زیاتر خوئی له به خته وډری و کامه رانی و ئاسایش و ئارامی نزیك ده کاته وډ، وه نه گهر نه مروّ موخاسه به کردنی نه فسی له نه ستوی خودی خویدایه لیئی بی ئاگا نه بی، سبه ینی که کاری لیپرسینه وډ که وته ده ست پره وډر دگار، ئاسووده ده بی، به لام به هر نه اندازه یه که نه مروّ لیئی بی ئاگا بیټ، دواپوژ کاره که ی له سر سهخت ترو قورستر ده بی.

هر وډه ها ئاگایی و شاره زایی له م بابه ته دا که قازانجه که ی سه وداگه رای و بازرگانی و گه یشتنه به به خته وډری هه میشه یی له به ه شتدا و سه یرکردنی پره وډر دگاری میهره بانه، وه زهره ر و زیانه که یشی چوونه ناو دوژه خ و بی به ش بوونه له بینینی پره وډر دگاری. نه گهر که سی له م باره یه وډه ئیمان و دلئیایی هه بی، موخاسه به و لیپرسینه وډی نه فسی خوئی له ژيانی نه م دونیایه دا به لایه وډه ئاسان ده بی.

حق وایه که مروّفه کانی نه هلی ئیمان، ویست و ئیراده ی که به دونیای دوا ی مردن باوډر و یه قینیان هه یه له موخاسه به کردن و چاودیری کردنی نه فسی خوئی بی ئاگا نه بن و ته واوی جوو له و دانیشته کان و هه نگاو هه لگرتنه کانیا ن بخه نه ژیر چاودیری کردن و کوټنټرول کردن ټکی توندی خوئیانه وډ.

هر ساتی له ساته کانی ته مه ن که وډه ریکی به نرخه که ده توانین به هوئی نه وانه وډ، ماله پر له ناز و نیعمه ته کان و به رده وامه کانی به ه شتی پی بکړین.

به هه در دان و به فیرو دانی ساته کانی ته مه ن یا خود کړین و فروشتن و سه وداگه رییان له به رامبه رشت هاتیک که جگه له زهره ر و زیان، له ناو بردن و تیاچوون، هیچ شوټه ات و ده ست که وټیکیان نییه، ته نیا کاری نه زان ترین، گه مژه

ترینی مروّفه کانه، وه ته نیا له پوژئی (تغابن) و په شیمانی دایه که هست بهم حقیقه و راستیه نه کن.

په روه ردگار دهفه رموویت: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾
سوره نالی عمران ۳۰.

واته: پوژئیک دیت همو که س، کار و کرده وه کانی خوئی ده بینیت ناماده کراون به خیر و شه پیه وه، تاوانبار ثاوات ده خوازی که له نیوان خوئی و کرده وه خراپه کانی دا مه و دایه کی دور و دریژ مه بوایه، خوی گه وردهش بیدارتان ده کاته وه به سیفه تی تولّه سه ندنه وهی خوئی ده تان ترسینیت (له وهی که کاری ناپه واکه) و خوا به سوژ و به به زه پیه بو نه و به ندانه ی (که بهم ناگاداریبانه دلّیان پاده چله کیت پیش هاتنی نه و پوژه).

ته وه ری چواره م: لیپرسینه وهی نه فس

موحاسه به و لیپرسینه وهی نه فس دوو جوړه: جوړی پیش کرده وه (نه نجامدانی کاره که) و جوړی دوی نه و (دوی نه نجامدانی کاره که).

موحاسه به کردنی نه فس پیش کرده وه و ده ست به کار بوون:

حق وایه که مروّفه پیش ئیراده و بپیاردان بو نه نجامدانی کاری، ته وای لایه نه کانی نه و کاره له بهرچاو بگری و هرکاتی نه نجامنه دانی به لاوه باشر بوو له نه نجام دانی و به کرده یی کردنی، هه نگای بو هه لگری و نه نجامی بدات.

حه سهنی به سری (خوی لی پازی بیت) دهفه رموویت: که سی که له کاتی بپیار دانی بو نه نجامدانی کاری ته وای لایه نه کانی نه و کاره له بهرچاو بگری، وه دواتر نه گه ر بو په روه ردگار و په زامه ندی خوداوه ند بی، نه نجامی بدات، وه به پیچه وانه وه گه ر وازی لی بهیئی، په روه ردگار ده یخاته بهر په حمه ت و میهره بانی خویه وه).

هه ندي ئه م قسه يه ي ئه ويان ليکداوه ته وه و وتويانه: هه رکاتي نه فس بو
 نه نجامداني کاري دهستي خسته پيش و له نه نجام دانيدا دهست پيشخهري کرد و
 مروقيش ويستي بکات، پيوسته پيش نه وه ي پي هه لستي و هه نگاي بو هه لگري
 به مه بهستي جي به جي کردني له باره يه وه بير بکاته وه و ليکي بداته وه، که نايان نه
 کاره له ناست توانايي نه ودايه يا خود نا؟ نه گه ر له ناست تواناي دا نه بوو پي
 هه لنهستي و نه نجامي نه دات.

نه گه ر له ناست توانايي نه ودا بوو خوږاگر بيت و له باره يه وه بير بکاته وه و شي
 بکاته وه، که نايان نه نجامدان و کرده يي کردني بو نه و باشتره يا خود جي به جي
 نه کردن و کرده يي نه کردني؟

نه گه ر نه نجام نه داني نه و کاره بو نه و باشتر بوو خو لي دوور بخاته وه و نه نجامي
 نه دات.

نه گه ر بيري کرده وه و ليکيدايه وه که هه نگاو نان و دهست به کار بووني باشتره
 بو، بو جاري سييهم پيوسته. له باره يه وه بير بکاته وه که نايان هوکاري نه و
 به دهست هيناني په زامه ندي په روه ردگار و پاداشتي دواړو، يا نامانجي نه و به دهست
 هيناني پله و پايه، مال و سامان و به دهست هيناني شوړهت و ناوداري به له نيو خه لکي
 دا؟

نه گه ر نامانجي نه و مه سه له ي دوو هم بوو له دهست به کار بووني دهست به ردابي و
 خو لي دوور بخاته وه (نه نجامي نه دات)، هه رچه ند که به ويستي و داخوازي به که ي
 خو يشي بگات، تا وه کو نه فسي نه و تووشي هاوه ل برياردان نه بي (شهرک پهيدا
 کردن) و خووي پيو نه گري، وه کار بو غه يري خوا به لايه وه ناسان نه بي، چونکه به
 هه ر نه ندازه يه که نه م کاره به لايه وه ناسان بيت، کارکردن بو په روه ردگار به لايه وه
 سهخت و قورس تر ده بيت، وه به قورس ترين کاري ده زاني له سه ر خو لي، بويه
 ناتواني نه نجامي بدات، (چونکه دل وه که پارچه يه کي سپي پاک وايه و به هه ر تاوان

کړدنې که نه فس هانمان ددات بو ته نجام دانی، نه و پارچه سپیبه ش (که دلّه) هیدی
هیدی پرهش ده بیته وه و ئیتر گوناح و تاوانی به لاره ئاسان ده بی و به پیچه وانه شه وه
نه نجامدانی کاری خیر و چاکه ی به لاره قورس و گران ده بی و ناتوانی نه نجامی بدات،
نه گهر چی بچو کیش بیت، نه گهر نه نجامی بدات که مته رخه می تیدا ده کات و تام و
چیژ و ئاسوده ییبه کی پوخی و دهر وونی لی نابینی، وهر گپړی کورد).

نه گهر گیشه نه و ئاکام و نه نجامه ی که کاره که ی بو به ده ست هیټانی په زامه ندی
په روه ردگار و پاداشتی دواپوژده، جاریکی تر خوږاگر بیت و بیینی و بزانی. ئایا نه گهر
پیویستی به هاوکاری و هاریکاری ه بی یان نا، نه گهر پیویستی به هاوکاری و
هاریکاری هیه ئایا یارمه تی دهرانی بوونیان هیه که هاوکاری بکن یان نا؟

نه گهر یارمه تی دهر و هاوکار که لیکی نه دوزیبه وه و په یدای نه کردن له نه نجام دان و
ده ست به کار بوونی نه و کاره دووره په ریزي بکات و خوئی لی دوور بخاته وه. به
همان شیوه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له مه که ی پیروژدا له جیهاد و
تیکوژشان (به واتای پوویه پوونه وه ی سه ریازی) له گهل موشریکه کاند ا تاوه کو زه مه نی
به ده ست هیټانی توانا و ده سلات و دوزینه وه ی ده سیاران و ئاریکاران و یارمه تی
دهران (نه نصار) دووره په ریزي کردن و خوئی دوور خسته وه.

به لام نه گهر یارمه تی دهر و هاوکاری که رانیکی دوزیبه وه هه نگاوی بو هه ل بگری و
ده ست به کار بیت.

ته نیا که سانی سه رکه وتن به ده ست ناهینن که یه کی له و بابته تانه په چاو نه کات،
به لام نه گهر ته واوی نه و قوناغانه لیك بدرینه وه و تیبینی و سه رنجیان بدری، به
دلنیا ییبه وه له وکاره سه رکه وتو ده بی. نه وه ی باسکراو خرایه پوو چوار قوناغ بوو که
پیش ده ست به کار بوونیان و هه ر جوړه هه نگاو هاویژتنی ده بی له باره یانه وه نه فس
بخه ینه بهر موحاسه به و لیپرسینه وه وه.

چونکه مه سله که بهو جوړه نښه که مروځ هر کارۍ که بيهوۍ بتوانۍ نه نجامی بدات. هر کارۍ که له ده ست هاتن و شياوېش به جوړۍ نښه که جۍ به جۍ کردنی له وازه ښانی باشتو بی. ته وای کاره چاک و سووډمه نده کانیش که ده یه وۍ نه نجامی بدات. نه م جوړه نښه که بیگومان له پټناو په زامه ندی په روه ردگاردا بیت.

هر کارۍ که مروځ له باره ی نښه پاکۍ خوۍ دلتیا به جوړۍ نښه که به بی هاوکاری و ناریکاری خه لکانی تر بتوانۍ نه و کاره کرده یی بکات، وه کو مروځۍ که له باره ی نه م کاره وه نه فسی خوۍ بخاته بهر موحاسه به کردن و لیپرسینه وه وه، به لایه وه ناشکرا و به دیار ده که ویت که چ کارۍ نه نجام بدات وله هه نگاو نان و ده ست به کار بوونی چ کار که لیکش دووره په ریزي بکات و واز به ښۍ.

موحاسه به کردنی نه فسی دواي کرده وه و ده ست به کاربوون:

جوړی دووه م که ده که پټه وه بو موحاسه به کردنی نه فسی دواي کرده وه و ده ست به کاربوون، خوۍ سی جوړه:

یه که م: لیپرسینه وه ی نه و (نه فسی) له باره ی په رستش و کارۍ چاکه که له باره ی هر چ باشتو و سافی و بی خوۍ نه نجامدانییه وه که مته رخه می کراوه و بهو جوړه ی که پټوېسته مافی په روه ردگار په چاو نه کراوه و له بهر چاو نه گیراوه. مافی په روه ردگار له باره ی په رستش وه شه ش شته، که بریتین له: (زانست و شاره زایی له باره یانه وه، ناموژگاری و ناموژیارۍ راستگوۍ یانه ی خه لکی، په یره وی کردن له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، هر چ باشتو نه نجام دانی نه و کاره، وه بیر هینانه وه به خششی پټنموونی په روه ردگار و پووکرده که مته رخه میه کان سه باره ت بهو کاره.

ده بیت سه باره ت به مه نه فسی خوۍ مان بخینه به رده م لیپرسینه وه و موحاسه به کردنه وه که نایا نه و قوتاغانه ی به دروستی خستوه ته بهر چاو دیریه وه،

وہ لہو پہ رستشہ دا ئہو بابہ تانہی (شہش مافہ کھی پہرہ رڊگار) پہ چاو کردوون یان نا؟

دووہم: لہ نفسی خوْمان بپرسینہ وہ و موحاسہ بهی بکھین سہ بارہت بهو کارانہی کہ واز لی هیَناَن و دوورکہ وتنہ وہ لیَیاَن لہ ئہ نجام دان وجیْ به جیْ کردنیاَن باشترہ .
سیئہم: سہ بارہت به ہہنگاو نان و دہست بہ کار بوون بوْ ئہ نجامدانی کار گہ لیکی رہوا و پڙگہ پڙدرا و نفسی خوْی بخاتہ بہر لیپرسینہ وہ و موحاسہ بہ کردنہ وہ کہ بوچی ئہو کارانہی ئہ نجامی داوَن ئایا لہ پٹناو بہ دہست هیَناَنی پہ زامہندی پہرہ رڊگارو پاداشتی دواوڙ بووہ یاخود نا؟ ئہ گہر مہ بہست و ئامانجیکی چاک و دروستی بووہ و کہ لک و قازانجی کردوہ و ئہ گہر ئامانج و مہ بہستی ئہو ماددہ و دونیای نا پایہ دار بوویْ، ئہو کہ لک و قازانجی لہ دہست داوہ .

زہرہر و زیانہ کانی دوورکہ وتنہ وہ لہ موحاسہ بہ کردنی نہفس:

گوی نہ دان و پشتگوئیْ خستنی لیپرسینہ وہ و موحاسہ بہ کردنی نہفس و نازاد کردنی و سہر بہ خوْ بوون و فہراہم و ئامادہ کردنی کارووبارہ نہفسیہ کان و چاپوْشی و کہ متہ رخہ می لہ گہ لڙدا، خراپترین زہرہر و زیانی پیْ دہ گہ یہ نیْ، وہ ہواری لہ ناو چوون و مردنی بوْ فہراہم دہکات، ئہ مہ باروودوْخی ئہ ہلی لہ خوْپایی بووہ کان و ہہ لڙخہ لہ تیئراوہ کانہ کہ چاوی خوْیاَن دہنووقیئن و دایدہ خہن بہ رامبہر بہ ئاکامی نہ زانی و لہ موحاسہ بہ و لیپرسینہ وہی نہفس و لہ گہ لڙ باروودوْخی پوْژانہ دا ہاوپئیْ و ہاودہم دہبن، وہ بیْ ئومید و بیْ ہیوا بوون بہ رامبہر بہ لیبورَدن و پہ حمہت و میہرہ بانی پہرہ رڊگار.

ہہ رکاتیْ کہ سیْ بہو جوْرہ بیْ، تاوان کردن بہ لایہ وہ ئاسان دہبیْ (واتہ بہ ئاسانی تووْشی گوناخ و تاوان دہبیْ)، وہ خووی پیوہ دہگریْ (عادہتی پیْ دہدات)، وہ واز هیَناَن و دوورکہ وتنہ وہ لہ تاوان بہ لایہ وہ قورس و گران دہبیّت، بہ لام ئہ گہر بگہ پڙتہ وہ بوْ ژیری و عہقل و زانست و تیگہ یشتووییْ خوْی، دہ زانیْ کہ پاسہ وانی و

چاودیری کردن له دهست به کاری و ههنگاو هه لگرتنه کانی نهفس له نازاد کردنى نهو ته نانهت هه ندی جاریش واز هینان و دوورکه وتنه وه له کاروباری پهوا و خوو پیوه گرتنه کان بو نهو باشتره.

کوپى نه بی دنیا ده لی: ((پیاویکی قوپه یش بوى ده گپرامه وه که نهو له بهر بابو په چه له کی ته لحه ی کوپى عوبه یدولایه. نهو ده یوت: که نوبه کوپى سه ممه له گوندی رقه (رقه) ده ژیا، نهو خووی به وه گرتبوو که به سه ختی نهفسی خو ی بخاته بهر مو حاسه به کردن و لیپرسینه وه وه.

نهو پوژى سه بارهت به ته مه نی خو ی بیرى ده کرده وه و بینى که گه یشته وه ته ته مه نی (۶۰) سال و ژماره ی پوژه کانی (۲۱۶۰۰) پوژه، هاواریکی کردو وتی: وای بو من! نه گهر هر پوژى تاوانیکم نه نجام دابی، هاوکات ده بی له گه ل (۲۱۶۰۰) تاوان دا ببریمه خزمه تی په روه ردگار؟! له وانه یه له هر پوژیکدا تاوانیکم نه نجام دابی؟! نهو له تاو فره یی په ژاره و دلته نگى دا له هو ش خو ی چوو و که و ته سه ر زه وی و مالئاوایی کرد و کوچی دوا یی کرد.

یه کی ده یوت: خوژگم بهو به خته وه ری و کامه رانییهت بو نهو هه لبه زینهت به ره و به هه شت!)).

مو حاسه به کردنى نهفس سه بارهت به یهك هه لویستی و شوینکه وتن:

کورته ی نه م بابه ته به م جوژه یه که:

– مروژ له باره ی به جیپینانی نه رکه کانی، نهفسی خو ی بخاته بهر لیپرسینه وه وه. نه گهر که م و کوپى و ناته واوییه کی بینى له پیگه ی قهره بوو کرده وه یاخود چاکسازی گرفته کانه وه، چاره سه ری بکات.

– له پال نه وه شدا، سه بارهت به کاروباری حه رام و نا په واوه نهفسی خو ی بخاته بهر ده م مو حاسه به کردن و چاودیرییه وه، هه رکاتى زانی و هه ستى به وه کرد که کار یکی نا په وا و پیگه پینه دراوی – له پووی شه ریعه تی ئیسلامه وه – نه نجام داوه، له پیگه ی

توبه کردن و داوای لیبوردن - له په روه ردگار - وه هه نګاو نان و نه نجامدانی کارنکی چاک، نه و کاره - کاره خراپه ی که کردوویه تی یاخود تووشی بووه - قهره بوو بکاته وه.

- سه باره ت به بی ناګایی و ته مه لی کردنییه وه له باره ی په روه ردگار وه نه فسی خوئی موحاسه به بکات و لیی پېرسیته وه، نه ګر به پاستی سه باره ت به نه فسی خوئی تووشی بی ناګایی و پشت ګوئ خستن بووه، به یادکردن و پووکړنه په روه ردگار - نه و که مته رخه می و بی ناګاییه - قهره بوو بکاته وه.

- هه روه ها سه باره ت به قسه و لیډوان و هاتووچو و بینین و بیستنییه کانییه وه نه فسی بخاته به ر موحاسه به کردن و لیپرسینه وه وه، له خوئی پېرسی که به مه به ستی نه و له و کارانه - قسه و لیډوان و هاتووچو - چی بووه...؟ بوچ که سی نه نجامی داون؟ وه به چ شیوه یه ک پتی هه لساوه و هه نګاوی هه لګرتووه بو جی به جی کردنیان؟

هه روه ها له م باره یه وه دلنیا بی که بو هه ر کارو کرده وه یه که نه نجامی ده دات دوو دوسیه (په روه نده) ده کړینه وه:

- یه کی له و دوسییانه سه باره ت به نامانچ و هوکاري.

- دووه میش سه باره ت به چوټییه ت و چوټایه تییه وه ی.

له دوسیه ی یه که مدا له باره ی (یه ک دلئ) واته (اخلاص)، وه له دوسیه ی دووه میشدا سه باره ت به چوټییه تی په پره وکردن و پږژه و نه ندازه ی هاوده نګی قسه و کرده وه یی له ګه ل شه ریه تدا پرساری لی ده کړی.

په روه ردګاری به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿قَوْرِيْكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِيْنَ (۹۲) عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ سووره تی حه جر ۹۲ - ۹۳.

واته: سویند به په روه ردګارت پرسیار له هه موویان ده که ین به گشتی (له بیرو باوه پری هه موویان ده کولینه وه)، له و کارو کرده وانه ی که ده ین کرد.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (٦) فَلَنَقْصُرَنَّ عَنْهُمْ بَعْلَمَ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ سوورده‌تی ئه‌عرف ۶ - ۷.

واته: ئینجا سویند بیت به‌خوا بیگومان ئیمه‌پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانیاں بو‌په‌وانه‌کراوه، سویند بیت به‌خوا له‌پیغه‌مبه‌رانیش ده‌پرسینه‌وه (ده‌رباره‌ی هه‌لویستی ئه‌و‌خه‌لکه‌ به‌رامبه‌ریان).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ بِالصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ سوورده‌تی ئه‌حزاب ۸. واته: تا له‌پوژی قیامه‌تدا، خوا پرسیار بکات له‌پاستگوڤیاں ده‌رباره‌ی پاستیه‌که‌یاں.

کاتی که له‌پاستگوڤیاں پرسیار ده‌کری س‌باره‌ت به‌پاستگوڤیاں، له‌باره‌ی درۆنه‌کانه‌وه ~ وُن گومان ده‌به‌ن؟

موقاتل له‌باره‌ی ئه‌و‌ئایه‌تانه‌وه ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: به‌ئین و په‌یمانمان وه‌رگرتوه که له‌پاستگوڤیاں - واته پیغه‌مبه‌ره‌کان - له‌باره‌ی پاگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یانه‌وه پرسیار بکه‌ین)).

موجاهید ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار له‌ئه‌لی بانگه‌واز و بانگه‌یشت که‌ران ده‌پرسی: هه‌روه‌کو چوَن پیغه‌مبه‌ران په‌یامی خوڤیاں به‌و‌جوړه‌ی که هه‌یه‌گه‌یاندوویانه‌ته‌خه‌لکی، ئیوه‌ش په‌یامی منتان به‌خه‌لکی پاگه‌یاند یاخود نا؟))

به‌لام حه‌قیقه‌تی باب‌ته‌که ئه‌مه‌یه که ئایه‌ته‌که هه‌ردوکیان له‌خو ده‌گری، چونکه هه‌م پیغه‌مبه‌ران و هه‌م پاگه‌یه‌نه‌ر و بانگه‌شه‌که‌ران هه‌ردوکیان سه‌ر به‌پاستگوڤیاڼ، وه له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان (سه‌لامی خواپان له‌سه‌ر بیت) له‌باره‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که و له‌بانگ خوازانیش سه‌باره‌ت به‌بانگ کردن بو‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ران پرسیار ده‌کری، وه دوا‌ی ئه‌وه ئه‌وانه‌ی که په‌یام و نامه‌ی بانگ هیشت کردنیاں پی گه‌یشتووه له‌باره‌ی قبول کردن په‌یامه‌که‌یانه‌وه لیپرسینه‌وه و به‌دواداچوون ده‌کری.

وهك چۆن په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووئیت: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾

سوورده‌تی قه‌صه‌ص ۶۵.

واته: پوژئیک دئیت خوا بانگیان ده‌کات و پئیان ده‌فهرمووئیت: ئه‌وه وه‌لامی

پیغه‌مبه‌رانتان چۆن دایه‌وه؟

قه‌تتاده ده‌لئ: سه‌باره‌ت به‌ دوو‌بابه‌ته‌ پرسیار له‌ پئیشینه‌کان (مردووه‌کان) و

داهاتووه‌کان ده‌کری:

– چ که‌سیکتان ده‌په‌رست؟

– کاردانه‌وه و په‌رچه‌کرداری ئیوه له‌باره‌ی بانگه‌یشتی پیغه‌مبه‌رانه‌وه چی بووه؟

واته سه‌باره‌ت به‌ په‌رستراو په‌رستش و به‌خششی پئتموونی، له‌ هه‌موویان پرسیار

ده‌کری.

په‌روه‌ردگاری به‌ده‌سه‌لات ده‌فهرمووئیت: ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ سوورده‌تی

ته‌کاسور ۸.

واته: پاشان سوئند به‌خوا له‌و پوژده‌دا پرسیارتان لی ده‌کریته‌ ده‌رباره‌ی هه‌موو‌ناز و

نیعمه‌ته‌کانی دنیا (چوئتان په‌یدا کردووه و له‌چیدا به‌کارتان هیناوه).

موحه‌مه‌دی کوپی جه‌ریری ته‌به‌ری ده‌لئ: ((په‌روه‌ردگار مه‌زن ده‌فهرمووئیت: دواى

ئه‌وه‌ی که له‌و به‌خششانه‌ی که له‌ دنیا‌دا لییان به‌هره‌مهند بوون، پرسیار ده‌کری که:

له‌گه‌لیاندا – به‌خششه‌کان – چیتان کردووه؟ به‌هویانه‌وه گه‌یشتوونه‌ته‌ کوئ؟ چۆن

به‌ده‌ستان هیناون و به‌ چ شیوه‌یه‌ک به‌کارتان هیناون و که‌لکتان لی وه‌رگرتوون؟))

قه‌تاده‌ش ده‌لئ: ((په‌روه‌ردگار له‌ ته‌واوی مروّفه‌کان له‌ باره‌ی ئه‌و به‌خششانه‌ی که

پئیانی داوه و ئه‌و به‌رپرسیاریه‌ت و ئه‌رکانه‌ی که له‌ باره‌یانه‌وه – له‌باره‌ی ئه‌و

به‌خششانه – هه‌یانبووه، پرسیار ده‌کات)).

ئەو بەخششانهی که له باره یانهوه پرسیار دهکری، دوو چۆن:

- جوۆی یه کهم: ئەو بەخششانهی که له پێگهی پەوا و حاله وه به دهست هاتوون و له پێگهی دروستدا به کارهاتوون و سوودیان ئی وه رگیراوه، که ئایا سه بارهت به و بهخششانه ستایشی پهروهردگاری به جیهیناوه یان نا؟

- جوۆی دووه م: له پێگهی ناپهوا و حه رامه وه به دهست هاتوون و له پێگهی ناپهوا و پێگه پینه دراوه وه به کار هینراون و که لکیان ئی وه رگیراوه، که له باره ی به دهست هینانی و که لک وه گرتن و به کارهینانیان ده خرینه به ر لپرسینه وه و مو حاسه به کردنه وه. وه ک چۆن مرو فیه کان له باره ی هینزی بیستن و بینین و دل و تهواوی کار و کرده وه و قسه و گفت و گوکانیه وه ده که ویت به ر لپرسینه وه و پرسیار کردنه وه. به هه مان شیه که پهروهردگاری مه زن ده فه رموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سووره تی نه سرا ۳۶.

واته: ئە ی نینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیکه یشتن هه ره مووی، به رپرسیاره له به رامبه ریه وه.

حه ق و شیاوه که پیش پوژی لپرسینه وه و مو حاسه به کردن، خو مان به خینه به ر مو حاسه به کردن و لپرسینه وه وه سه بارهت به کار و کرده وه و قسه و لیدوانه کانه وه.

پێویستی مو حاسه به کردنی نه فس:

ئهم فه رموده یه ی پهروهردگاره به پێویستی (مو حاسه به کردنی نه فس) ئاماژه ده کات که ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ سووره تی هه شر ۱۸.

واته: ئە ی نه وانه ی باوه رتان هیناوه، خواناس و پارێزکار بن و له سنووره کانی مه ترازین، با هه موو که سیك په نج بدات و بزانی ت چی بو سبه ی ده ست پیشخه ر

کردووه، ههول بدهن هه میشه و بهردهوام پارێزکار و دیندار و خواناس بن، چونکه به پاستی خوا زۆر ئاگایه به هه موو ئه و کار و کرده وانهی که ئه نجامی ده ده ن.

واته پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات به ئه هلی ئیمان ده فهرموویت: هه ریه کی له ئیوه بیر بکاته وه و ببینی که چ کۆل و تویشوو یه کی بو دوا پوژی خوێ ئاماده و فره اهه م کردووه؟ ئایا کارو کرده وه ی چاکی کردووه تا وه کو هوکاری ده رباز بوون و به خته وه ری و کامه رانی ئه و ئاماده و فره اهه م بکات، یا خود تووشی کارو کرده وه ی نا په وا و تاوان بووه که بواری به دب ختی و چاره په شی و په رێشانی و کۆلێ ئاماده بکه ن؟

قه تاده ده لێت: پهروه ردگار له م ئایه ته دا — ئه و ئایه ته ی سه ره وه — به وشه ی (غدا) واته سبه ینی پوژنی کردووه ته وه و لیکیداته وه، که به نزیک ی سات و زه مه نی ئه و وه کو سبه ینی بو ئه مپو ئامازه ده کات. (واته: ئه و وشه ی (غدا) که به مانای سبه ینی دی، زه مه نه که ی له لای پهروه ردگار ئه وه نده که م و نزیکه ته شبیه ی نه بی وه ک ئه وه وایه که ئیمه به یه کی بلێین سبه ینی فلان کارت بو ده که م ئه و سبه ینییه زۆر نزیکه بو ئه مپو ی ئیمه، ئه و وشه ی (غدا) هه لای پهروه ردگاره له پووی زه مه نه وه هینده ی سبه ینی که ی ئیمه بو پوژی ئه مپو نزیکه، وه رگێری کورد).

کورتیه ی باسه که ئه مه یه که خیر و چاکه، چاک کردن و چاکسازی کردنی دل، ته نیا له پێگه ی چاودێری و لێ پرسینه وه ی دل و خراپه و شه پ، له ناوچوون و مردنی دلێش به هو ی پشتگویی خستن و که مه رخه می و به ره لالا کردنییه وه یه که دێته دی.

تهوهری پینجه م: که لک و قازا نجه کانی موحاسه به کردنی نه فس:

لیپرسینه وه و موحاسه به کردنی نه فس زوړیک له به رژه وه ندییه کان ده سته به ر ده کات که بریتین له:

۱. ناگایی و ناگاداری له که م و کوپی و خه وشه کانی نه فس:

یه کی له قازانچ و سووده کانی موحاسه به کردن و لیپرسینه وه ی نه فس ناگایی و شاره زاییه له که موکوپی و خه وشه کانی (عیه به کانی). هه رکه سی ناگای له که موکوپی و خه وشه کانی نه فسی خوئی نه بی ناتوانی له ناویان ببات، به لام هه رکاتی له که موکوپی و نه خوشییه کانی نه فس به ناگا بیټ، به هوئی که مته رخه می له به ندایه تی کردن و په رستشتی په روه ردگاردا ده یخاته به ر سه رکوته و لومه کردن و موحاسه به کردنه وه.

نیمام نه حمده له نه بوو ده ردائه وه (خوایان لی پازی بیټ) ده گپړته وه که هه رموویه تی: ((زانست و تیگه یشتن (فقه) ناسینی مروؤ کاتی ته واو و کامل ده بی که، ناموزگاری و لومه ی خه لکانی تری کردبی به هوئی که مته رخه می له به جیه پنانی نه رکه نایینی و به ندایه تییه کانی په روه ردگاره وه، به لام پوو بکاته نه فسی خوئی و چاودیری بکات و به هوئی لاوازی و که مته رخه مییه کانییه وه زیاتر له خه لکی سه رزه نشت و لومه ی بکات. (واته زیاتر له خه لکانی تر لومه و سه رزه نشتی دلی خوئی بکات به هوئی نه و که مته رخه می و لاوازیانه وه که تووشی بووه له کارووباری چاکه دا، وه رگپری کورد).

موتره فی کوپی عبدالله و توویه تی: ((نه گه به هوئی ناسینی خومه وه نه بووايه له گه ل خه لکی دا په یوه ندیم ده پچراند و لییان دوور ده که وتمه وه)).

هه روه ها له نزایه کی دا که له به ره جه ژناندا (عرفات) ده یخویند، ده یوت: ((په روه ردگارا به هوئی منه وه خه لکی له خوت دوور مه خه ره وه)).

به کری کوپی عبداللهی مزی ده لیت: ((کاتیک که سه یری قاپی و سه ساری عه ره فام ده کرد، بیرم ده کرده وه نه گه ر من له نتوان نه مانه دا نه ده بووم. ته واوی نه و خه لکانه ده که و تنه به ر په حمه ت و میهره بانی و لیپووردنی په روه ردگاره وه)).

ټه یوویی سه ختیانی وتوویه تی: ((هرکاتی باسی پیاوچاکان ده کهن و ناویان ده هیتن، شهرم ده که م که خوّم به پیزی ټه وان و هاوشانی ټه وان له قه لّم بده م)).
کاتیک که سوفیانی سه وری له کوّتا ساته کانی مردنیدا بوو باوکی ټه شب و حماد کوپی سه له مه چوون بولای، حماد وتی: باوکی عبدالله مه گهر له وشته ی که لیّی ده ترسای پاریزراو نه بوویت؟ توّ بوّ دیوان و باره گای په روه ردگاریکې به په حم و به به زه یی ده پوّی که ئومیده واری به په حمه ت و به خشنده یی و لیبورنی؟
وتی: ټه ی ټه بوو سه له مه ! وا ده زانی که سیکی وه ک من له ئاگری دوّزه خ پزگار و ده ربازی ده بی؟ وتی: به لی! سویند به خوا هیوادارم که ټه هلی پزگار بووان و ده رباز بووان بیت!

یونس کوپی عبید ده لی: ((سه د په وشت له په وشته خیر و چاکه کان ده ناسم و ده زانم که ته نانه ت یه کی له وانه له نه فسی خوّمدا نادوژمه وه)).
محمد کوپی واسع وتوویه تی: ((ټه گهر تاوان ده بوو به هوّی هه لکردن و جووله ی باو توفان، هیچ که سی نه یده توانی خوّی له سهر زه وی پابگری)).
له لای یه کی له حاکم و فه رمانپه واکان که سی به چاکه باسی (داودی تای) ده کرد، ټه و وتی: ((ټه گهرخه لکی له هه ندی له و شتانه ی که ئیمه ی تیدا جینگیرین ئاگادار ده بوون، هیچ کاتی هیچ که سی قسه یه کی له باری پیناسه کردن و پیداهه لگوتنی من نه ده هیئایه سهر زاری)).

باوکی حه فص ده لی: ((هر که سی له هر ئان و سات و باروودوخیکدا نه فسی خوّی توّمه تبار نه کات و نه یخاته بهر سه رکوڼه و تان و توانجه وه و له هر باروودوخیکدا دژایه تی له گه لدا نه کات و ناچاری نه کات و هه لی نه نی بوّ ټه و شته ی که به لایه وه سه خت و گرانه ! تووشی زهره ر و زیان و له ناوچوون ده بیته وه، وه هر که سی یه کی له په وشت و په فتاره کانی نه فسی خوّی بخاته بهر ئافه رین گوتن و پیاوه ئنان و چاک زانینه وه، نه فسی له ناوی ده بات)).

سروشستی نه فسی ناده می به جوړیکه که مروږ به ره و لیژکه و خلیسکه ی تیاچوون
 راده کیشی، هاوکاری و تاریکاری دوژمن و ناحه زه کانی ده کات، پوو ده کاته ته واوی
 پیسی و خراپیه کان، په پړه وی له ته واوی پیسی و چه په لویه کان ده کات، وه خو و
 نه ریتی نه و به جوړیکه که هه میسه و به رده وام له پښه ی دژایه تی و ناحه زیدا هه نگاو
 هه لده گری.

به خشش و به خته وهریبه که له گه ل هیچ به خشش و خوش به ختیبه کی تردا
 شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه، دهریاز بوونه له کوپلایه تی و داوه کانی نه فس،
 چونکه خراپترین و گوره ترین پښگر و له مپه له نیوان په روه ردگار و مروږدا نه فسه.
 هر مروږی زیاتر نه فسی بناسی. زیاتر ده یخاته بهر سه رکوته و تانه و توانچ و
 سه رزه نشته وه.

یوسنی کوپی حه بیب ده لی: نه بوو داود له سله تی کوپی دینار و نه ویش له بقیه ی
 کوپی سه ه بان هه نانی گپراوییه ته وه که له دایکی باوه پداران عایشه (خوای لی پازی
 بیت) سه باره ت به واتای ثایه تی لای خواره وه پرسیار کرا: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ
 اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ
 هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ سوره تی فاتر ۳۲.

واته: پاشان که سانی کمان کرده خاوه و پاگه یه نه ری نه م قورنانه که
 هه لمانبژاردوون له بهنده کانمان، جا هه یانه سته می له خو ی کردووه (چاکه ی که مه و
 گونا می زوره)، هه شیان مام ناوه ندییه، هه شیان زور گهرم و گوپه له چاکه کاریدا
 به ویست و یارمه تی خوا، نا نه و هه لبژاردنه و نه و گهرم و گوپییه له چاکه کاریدا، پښو
 خه لاتیکی زور گهره یه.

خاتوو عایشه هه رموی: ((کوپه که م! نه وانه نه هلی به هه شتن!)) (ده ست
 پیشخه ران)) له خیر و چاکه دا که سانی بوون که له سه رده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) ده ژیان و پیغه مبه ری خوداش به به هه شتی بوون و به هره مبه ند بوونیان له

به خششه کانی به هشت به لَئنی داوه، به لَام ((دهست پَیوه گران)) واته ((مقتصدین))،
 نه و نه سحاب و هاوه لانه که تا کوتایی ته مه نیان په پره وییان له پَیگه و پَیازی
 پیغه مبه و شه ریعه تیان کردوه، به لَام سته مکاران و دهست درِیژیکه ران بو سهر
 نه فسی خو یان خه لکانیکی وه کو من و ئیوه ن)).

تیبینی ئه وه ده که ن که حه زده تی عائیشه (خوای لی پازی بیت) خوئی به
 سته مکارانی نه فسی خوئی له قه لَه م داوه.

به لَام نیام نه حمه د گَیَراویه ته وه که: عبدالرحمن له لای ئوم سه له مه بوو نه و وتی:
 له پیغه مبه ری خوام (صلی الله علیه وسلم) بیستوه که ده یفه رموو: ((هه ندی له م
 خه لکه دواى مردنم بو هه میشه یی نام بیننه وه)). عبدالرحمن به نیگه رانییه وه له لای نه و
 هاته دهره وه! دواى چند کاتژمیری جاریکی تر گه پایه وه و به ئوم سه له مه ی وت:
 سویندت ده دم به په روه ردگار بلئی: که ئایا من له وانه م که تو نامبینیه وه یان نا؟!
 ئوم سه له مه وتی: نه خیر، به لَام جگه له تو ناتوانم هیچ که سیکی تر پزگار بکه م^۱).
 (لیره دا مه به ست له و وشه ی پزگار کردنه نه وه یه که ئیتر ناتوانم به که سی تر بلیم
 که ئایا دواى مردنم ده مبیننه وه یان نا، وهر گِیَری کورد).

له ماموستا که مم بیست که ده یوت: ((مه به ستی ئوم سه له مه نه مه بووه که نه م
 دهر گایه به پووی خومدا ناکه مه وه و له باره ی هیچ که سیکه وه نیو بژیوانی ناکه م،
 مه به ستی نه م نه مه نه بووه که له نیوان نه سحاب و هاوه له کاندایا ته نیا عبدالرحمن
 به هه شتی بووه)).

۲. لومه و سه رزه نشت کردنی نه فس:

سه رزه نشت کردنی نه فس به هوئی که مته رخه می له به ندایه تی کردن و گوپرایه لی
 کردنی په روه ردگاردا کاری پاست بیژ و پاستگو یانه، وه نه م کاره هه ندی جار زیاتر له
 کار و کرده وه و قسه ی چاکه، مروژ له په روه ردگار نزیک ده کاته وه.

ابن ابی دینار له مالکی کوږی دینار گټراویه ته وه که: ((ژماره یه ک له خه لکی به نی ئیسرائیل پوژئ جه ژن له یه کیک له په رستگاګانی خوځاندا بوون که گه نجی هات و له پال نه ودا وه ستاو وتی: گونجاو و شیاو نییه که که سیکی وه ک من بیته ناو نیوه وه و تیکه ل به و قهره بالغیه بی! من مروفتیکی خراپم و فلان و فلان کاری خراپه و نارپه وام نه نجام داوه و به هه مان شیوه به خراپه باسی خوئی ده کرد.

تاوه کو په روه ردگار په یم و نیلهامی ناردنه خواره وه بو پیغه مبه رکه یان و وتی: فلان گه نج له زومره ی پاستگوځانه)).

به لام نه حمده ده لیت: محمدی کوږی حه سنی کوږی نه نه س ده لی: مه نزه له وه هبه وه گټراویه تیه وه که: ((پیاوړیکی گه پوک و گه شتیار حه فتا سال په رستشی خوی کردبوو پوژئ له دیوانی په روه ردگاردا په رستشه کانی خوئی به که م ده زانی، وه له دیوان و باره گای به ده سلا ت و مه رانی په روه ردگار داوای لی بوردن و لیخوش بوونی کرد! ده نگ و هاواری له لایه ن په روه ردگار وه هات که، نه م نزا و پارانه وه و قسانه ت له په رستشی حه فتا سالا ت، بو من شیرین تر و خوشه ویست تره!)).

هه روه ها نیمام نه حمده گټراویه ته وه که: ((حزه تی عیسا (سه لامی خوی له سره بیت) فهرمووی: من دل نه رم و خاوه ن به زه یمیم (رقیق القلب) و نه فسی خوم به لاواز ده زانم! نیوه لیم بپرسن!)).

نیمام نه حمده له عبدالله کوږی رباحی انصاری گټراوییه ته وه که: ((داود ده پویشته نیو گه وره ترین کوږیونه وه کانی خه لکی به نی ئیسرائیل وه و له نیویاندا داده نیشت و ده یوت: په روه ردگار له گه ل منی هه ژار و بیته وادا له نیو نه م بیته وا و هه ژارانه دا به به زه یی و میهره بان به)).

له عیمرانی کوږی موسی القصیر هاتووه که وتوویه تی: ((حزه تی موسا (سه لامی خوی له سره بیت) پوژئ وتی: نه ی په روه ردگار له کوئی به دواتا بگه پیم؟! په روه ردگار

فهرمووی: له لای خه فته تبار و دلته نکه کاندې بډوږه وه! من هه موو پوږی توژیک لیان نیک دهمه وه، نه گهر نه مه نه بوایه له ناو دهموون)).

له پهرتوکی (الزهد) یمام نه حمده دا هاتوه: ((که سی له که سه کانی به نی ئیسرائیل بو هینانه دی نیاز و داخواییه که ی شه ست سال پهره ردگاری پهرستش کردو ده پهرست، به لام به نامانچ و مه به سستی خوئی نه گه یشت! پوږی به خوئی وت: نه گهر خیر و چاکه ت تیدا بوایه به مه به ست و نامانچی خوت ده گه یشتی! سه و که سی هاته خوی و پیی وت: نه و ساته ی که تیدا لومه و سه رزه نشتی نه فسی خوتت کرد ده بینی؟ نه و ساته له پهرستشی نه و شه ست ساله ی تو به نرختر و به بایه تر بووه)).

۳. ناسینی پهره ردگار:

یه کی له سووده کانی محاسبه به کردن و لپرسینه وهی نه فس نه مه یه که له م پیگه یوه ده توانی شاره زا و ناشنای به رپرسیاریه تی خومان بین له به رامبه ر پهره ردگارا. چونکه هر که سی ناگای له مافی پهره ردگار و به رپرسیاریه تی خوئی نه بی، پهرستشه که ی سوود و قازانجیکی نه وتو له خو ناگری و کاریگری و نیشانه کانی زور که م ده بی.

یمام نه حمده (خوای لی پازی بیت) گپړاوییه ته وه که: ((حه زه تی موسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) دای به لای پیاوړکدا و بینی خه ریکی نزا و پارانه وه و لالانه وه یه و! پیغه مبه ر موسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) فهرمووی: پهره ردگارا! بیخه ره به ر په حمه ت و میهره بانی و به زه یی خوته وه! پهره ردگار ئیلهامی بو نارد که: نه گهر شاره زا و ناشنای مافه کانی من و به رپرسیاریه تی و نه رکه کانی خوئی نه بی، نه گهر نه ونده ش بپارپته وه که به هوپه وه ریخوله کانی پارچه پارچه بن، نزا و پارانه وه که ی لی قبول ناکه م)).

یه کی له گړنگترین و به سوود ترین کاروبار، پوټی‌کردن وچاودیریه به مافه‌کاني په‌روه‌دگار به‌سەر بنده‌کانییه‌وه! چونکه نه‌مه ده‌بیته هوئی نه‌وهی که مروځ نه‌فسی خوئی بخاته به‌ر لیپرسینه‌وه و موخاسه به‌کردنه‌وه و کلوټی و لاوازی خوئی دیاری بکات و له خو به گه‌وره زانین و شانازی کردن به کار و کرده‌وه‌کاني پاک بکاته‌وه، له‌لایه‌کی تره‌وه ده‌رگای خو به کهم زانین و کزی له به‌رامبه‌ر په‌روه‌دگارا به پوویدا ده‌کاته‌وه، وه ده‌ریازی ده‌بیټ له خو به زل زانین، وه به‌م نه‌نجامه بگات که ته‌نیا به‌هوئی لیپوردن و په‌حمه‌ت و میهره‌بانی و به‌خششی په‌روه‌دگاره‌وه پزگاری ده‌بیټ.

یه کی له مافه‌کاني په‌روه‌دگار به‌سەر نه‌هلی ټیمانه‌وه نه‌مه‌یه که، گوټ‌پایه‌لی بکړیت و نافه‌رمانی و سه‌رپیچی نه‌کړی به‌رامبه‌ر به فرمانه‌کاني و یاد و ستایشی بکړی و له‌بیر نه‌کړی و شوکر و ستایشی بکړی و له بی پزی و نا شوکری کردن به‌رامبه‌ر به به‌خششه‌کاني دووره په‌ریزی بکړیت و خو‌ماني لی دوور بخه‌ینه‌وه.

هرکه‌سی ناشنا و شاره‌زای نه‌و مافه‌ی په‌روه‌دگار بیټ که به سه‌رییه‌وه‌یه‌تی، به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌زانی که نه‌و مافی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌دگاری به‌جی نه‌هینانه‌وه و ته‌نیا پڼگه‌ی پزگاری و ده‌ریاز بوون و به‌خته‌وه‌ری نه‌که‌سه ټومیدو هیوابوونه به‌په‌حمه‌ت و میهره‌بانی و لیپورده‌یی په‌روه‌دگار و (جل جلاله) نه‌گه‌ر پټوانه‌ی پزگار بوونی کرده‌وه‌کاني بیټ، له‌ناو ده‌جی و ته‌فرو تونا ده‌بیټ.

نه‌مه باروودوخی که‌سانیکه که په‌روه‌دگار و نه‌فسی خو‌یانیان ناسیوه و ټاگادارن لی، نه‌مه ناسین و ټاشنایه‌تییه، که نه‌وانی له باوه‌ر به‌خو بوون و پشت سوور بوون به‌رامبه‌ر به خو‌یان دوور ده‌خاته‌وه و ته‌واوی ټومید و هیوا‌ی خو‌یان ده‌به‌سسته‌وه به لیپورده‌یی و په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی په‌روه‌دگاره‌وه.

نه‌گه‌ر سه‌یری باروودوخی زوږیه‌ی خه‌لکی بکه‌یت و تی بفکری و لی ورد بیته‌وه، بوټ ده‌رده‌که‌وئ و ده‌زانی که پیچه‌وانه‌ی نه‌من و هه‌میشه له‌بیری حق و مافی خو‌یانن به‌سەر په‌روه‌دگاره‌وه و سه‌باره‌ت به حق و مافی په‌روه‌دگاره‌وه

به سهریانه وه بیر ناکه نه وه ! لیږه وه بوار و زه مینه ی پچراندنی په یوه ندی نه مان له گه ل په روه ردگاردا فه راهم ده بی و له نیوان دلّه کانیا و ناسین و خوشه ویستی و تامه زړویی بینینی په رستراوه که ی و چیژ وه رگرتن له یادو ستایش کردنی په روه ردگاردا، له مپه ر و بهر به ست دروست ده بیت و سهر ه لده دات. نه مه کوتایی نه زانی و سهر لیښیواوی مروځه به رامبه ر به خود و په روه ردگاریش.

موحاسه به و لیږسینه وهی نه فس:

گرنگی و پټویستی پووتیکردن و چاودیری و بیرکردنه وهی مروځ، سهره تا سه باره ت به ماف و حقی په روه ردگار به سهر خوږه وه (واته به سهر خودی مروځه وه). دوا ی نه وه له م باره یه وه نه فسی خو ی موحاسه به بکات و لی ی پرسیته وه که نایا نه و شیوه یی که پټویست بووه کاری به بهر پرسیاریه تیبه کانی خو ی کردوه و به جیی هیټاون یان نا؟

چاکترین و بهر زترین پامان و بیرکردنه وه، بیرکردنه وهی له م باره یه وه، چونکه دل ږاده کیښی به رو په رسترا و مه عبودی راستی و له دیوان و باره گای مه زن و گه وره ی په روه ردگاردا ناچاری ده کات و هه لی دهنی بو نه وهی ملکه چ و گوږپایه ل بیت و به ته واوی خو ی به داواکار و هه ژار له قه لّم ده دات، پټویستی و داخوای که وه ک نا پټویستی و سهر چامه ندن و سهر کزی که وه ک سهر به رزی وایه. به لام هه روه کو چو ن مروځ به هر نه اندازه یه ک کارو کرده وه یه کی باش که حه ز ده کات نه نجامی بدات، نه گه ر موحاسه به و لیږسینه وهی نه فسی خو ی له بیر بکات و پشت گو یی بخات، گه وره یی و چاکه ی زوړ زیاتر له وهی که نه نجامی داوه له دهستی داوه.

نیمام نه حمه د ده فه رموویت: ابن قاسم له سألحی مهرئی و نه ویش له عمرانی جهونی و نه ویش له نه بی جهل د گټراویه ته وه که: ((په روه ردگار په یام و نیلهامی بو پیغه مبه ر موسا (سه لامی خوا ی له سهر بیت) دابه زاند که، هه ر کاتی خه ریکی زیکرو یاد و ستایش کردنی منی، نه ندامه کانت بله رزن و بکه ونه جوو له جوو ل و له کاتی یاد

کردندا ملکه چ و هیمن و ئاسووده به ! له کاتی ستایش کردندا زمانت بخهره دواي
دلته وه و له پشت دلندا جیگیری بکه !

(لێره دا مه به ست نه وه یه که کاتی ستایشی پهروه رو دگار ده کهیت نه و ستایشه ی که
دهیکهیت له دلته وه سه رچاوه بگری و هه لقوئی، نه ک ته نیا زمان ئاگای لی بیت و دل
لیی بی ئاگا بیت، نه گه ر له دلته وه هه لقوئی زمان و ته وای نه ندانه کانی تریش به ئاگان
له و یادکردن و ستایش کردنه، چونکه دل نیوه نه چ و سه رچاوه و فه رمانه وای ته وای
شته کانه به سه ر نه ندانه کانی تروه وه، وه به پیچه وانه شه وه، وه رگری کورد).

هه رکاتی هاتیه باره گاو دیوانی من وه کو به نده یه کی هه ژار و په ریشان و کلۆل
وه ره ! نه فست که له خراپه گوتن و پاش مله دا له پیش تروه بیه ره به ر مو حاسه به
کردن و لێ پرسینه وه وه ! وه هه رکاتی له گه لندا پاز و نیازت ده کهیت به دلێکی
په ریشان و نیگه ران و زمانیکی پاک و راستگو وه بپاریزه وه و ده ست بکه به لالانه وه و
داوا کردن)).

یه کیکی تر له که لک و قازانجه کانی پووتی کردنی مروفی نه هلی ئیمان به حق و
مافه کانی پهروه دگار به سه ربه خو یه وه نه وه یه، پیگه ی پی نادات که وامتمانه به هه ر
کارو کرده وه ی له کارو کرده وه کانی بکات و - هه ر شتی که بیت - پشتی پی ببه ستی،
چونکه هه رکه سی ته نیا متمان به کارو کرده وه کانی خو ی بکات و پشتیان پی ببه ستی
ناتوانی به ره و لای پهروه دگار به رز بیته وه و بپروات. (ئیمه ی مروقه هه رچه نده که
گوپرایه لی و په رستشی پهروه دگار بکه یین و کار و کرده وه ی چاکه نه نجام بده یین،
گه ر چی به نه ندازه ی که فی سه ر ده ریاکانیش بیت، نابی شانازی به خو مانه وه بکه یین،
وه ده بی بپاریینه وه و بلێین که: نه ی پهروه دگارا له پوژی دوا یی دا و له ساحه ی
مه حشه ردا به کرده وه ی خو مان له گه لماندا نه جوو لێتیه وه و له گه لمان نه کهیت و
به چاوی په حم و میهره بانی خو ته وه مو حاسه به و لێ پرسینه وه مان له گه لدا بکهیت،
چونکه گه ر په حم و میهره بانی پهروه دگار نه بیت له و لێ پرسینه وه و مو حاسه به کردنه ی

خوداوه‌نددا دهریازمان نابیت، ئەگەر چی چاکە ی گە لێ زۆریشمان کردبیت و هەمان بێ، وەرگێپی کورد).

هەرۆک چۆن ئیمام ئەحمەد (خوای لێ پازی بیت) لە یەکی لە ئەهلی ناسینی پەرەردگار (واتە ئەو کەسانە ی کە پەرەردگاریان بە چاکی ناسیوه) گێپراویەتەو کە پیاوی پێی وتوو: ((من لە نوێژەکاندا ئەوەندە دەگیرم و فرمیسک دەپێژم خەریکە بەهۆی فرمیسکەکانی چاومەووە سەوزەلانی و گیا بپوێ و شین ببی)). ئەو ئەهلی ناسین و زانایە بەو پیاوێ و ت: ((ئەگەر بەپاستی پەرەردگارت بناسیایە و ناشنای بوویتایە لەووە باشتر بوو کە دەگریای و فرمیسکت دەپشت و باست لە پەرستش و کارو کردەوێ خۆت دەکرد! چونکە نوێژی خەلگانی کە کارو کردەوێ خۆیان باس دەکەن و دەیدەن بە نێو چاروانی ئەم و ئەودا، لە سەریان بەرزتر نابیتەو)).

پێی و ت: ئامۆزگارییەکم بکە! وتی: ((سەبارەت بە دنیا پارێزگاری و چاوتێرو پەزا بە بەش بە و لەگەڵ ئەهلی دنیادا مشت و مپو بەر بەرەکانی مەکە! وە وەکوو مێشە هەنگ وابە! کە لە پاکی دەخوات و پاکیش بەرەم دەهێنیت، وە ئەگەر بە سەر چل و پۆیەکەووە بنیشیتەووە زەرەر و زیانی پێ ناگەیەنیت!

پات دەسپێرم بەوێ کە لە ئەمەکرداری و وفاداری سەگ بەرامبەر بە خاوەنەکە ی پەند و ئامۆزگاری وەرگیرە! چونکە ئەوان هەندێ جار ئەو سەگە بە برسێیەتی دەهێلنەووە و هەندێ جاریش لەخۆیانی دوور دەخەنەووە و پراوی دەنێن، بەلام ئەو کە مەترخەمی ناکات لە مانەوێیان و پاسەوانی کردن لەمال و سەرەتیان)).

بەلام شاعیری ئەم وتە یە ئیلهامی وەرگرتوووە و ئەم هۆنراوێ ی وتوووە کە:

کن کالکلب یقسیه اهلہ ولا یاتل فی نصحهم مبتدلا

واتە: ((وەک ئەو سەگە وابە کە خاوەنەکە ی دووری دەخاتەووە و پراوی دەنێ، بەلام

تووڕە نابێ و لە خزمەت کردن پێیان کە مەترخەمی ناکات)).

به شی پیّجه م

پاراستنی دلّ له به رانبهر
زالبوون و ده سه لّتی شهیتاندا

ته وهری یه کهم: چاره سهری نه خوشی زالبوونی شهیتان به سهر دلدا

بازنه ی زال بوونی شهیتان به سهر مروّفا:

په روه ردگار له سهر بناغه و بنچینه ی کارزانی و کارامه یی خوئی دوزمنیکی به ناگای له سهر پښکه کانی له ناو بردنی مروّفا و هوکار و ئامرازی هیئانه دی خیر و چاکه و به دبه ختی و چهرمه سهری بو جیگیر کردوه.

دوزمنیکی زانا و کارامه و پابه ند بوون و ئوگر بوونی به سهر لیشتیواندنی مروّفا که به جوړه ها شیوه و له ته وای ئان و ساته کاندای بو زهر و زهره و زیان گه یاندن پیی تیده کوّشی و هول ددات. وه له هیچ جوړه هول و کوّشی بو به ده ست هیئان و گه یشتن به یه کی له م شش ئامانجه ی خواره وه که مته رخه می ناکات:

یه کهم: نه وه ی که به لایه وه گرنگه و جیی بایه خ پیدانه و کوّتا ئامانجی نه وه، نه مه یه که نیوان مروّفو زانست و ئیمان مه و دایه کی قول درووست بکات و له گومرایی و نه زانی و بی باوه پی دا جیگیری بکات، نه گهر له م کاره دا سهرکه وتوو بیت نه واه به ته وای به سهریدا سهرکه وتوو ده بی و بیر و هوّشی له و مروّفه ئاسوده ده بیت.

دووه م: نه گهر شهیتان نه یوانی به و ئامانج و مه به سته ی خوئی بکات، وه نه و مروّفه پوی کرده ئیسلام و پښموونی وهرگرت، هول ددات و تیده کوّشی که ناچاری بکات به به دیه پښان (البدعة) — که پله یه که دوی بی باوه پی — شهیتان زیاتر نه و مروّفانه ی خوش ده وی که نه هلی به دیه پښان و تازه گهرین، نه که نه وانه ی که نه هلی سهر پیچی کردن و گوناخ و تاوانن. چونکه نه هلی سهر پیچی و گوناخ و تاوان ده توانی بکه پښته وه و توبه بکات، به لام نه هلی به دیه پښان و تازه گهری (بدعة) به هوئی نه وه ی که واه کاره که ی خویان وه که پښموونییه که و پښیشانده ری له قه له م ده دن له بیری گه رانه وه و توبه کردندا نین.

له همدې له فېرمووده دا هاتووه كه: شهيتان دهلي من مروځه كانم به هوې گوناح و تاوانه وه تووشې گومپايې و سهر ليشيواندن كړدووه، به لام نه وان به توبه كړدن و داواي به خشش وليبوردن له پېروهر دگار و دان پيدانان و پېوه ست بوون به يه كخواپه رستي و تاك و ته نيايي پېروهر دگار له خوداوو هندی خواوهند (الالوهيه) دهستي منيان به ست و گرييان دا. كاتي به و جوړه بينيم كه وا پوځي ه و او و ناره زوو پېرستيم له نيوانياندا پېره پيداو پېرواجم دايه! چونكه نه هلي به ديهيتان (بدعة) و ه و او و ناره زوو گوناح و تاوان ده كن و توبه ناكه ن و ناگه پينه وه، چونكه نه وان وا ه ست نه كن كه وا خه ريكي نه جامداني كاريكي پاست و دروستن.!

نه گهر شهيتان له مه سه له ي تازه گهرې و به ديهيتان و زياد و كه مكرندا (له بنچينه و بناغه كانې باوه پې پېروشت و نه حكام) به سهر كه سيكدا سهر كه وتوو بيت، نه و ده كاته شوينكه و ته و سهر يازې خوې.

سپيهم: نه گهر شهيتان له وه دا سهر كه وتوو نه بوو كه وا مروځه بخاته نيو گوماوي تازه گهرې و به ديهيتانه وه، نه وا ه و له ده دات تووشې گوناح و تاواني گهره ي بكات. چواره م: نه گهر هاتوو له وه دا سهر كه وتوو نه بوو كه وا مروځه تووشې تاواني گهره بكات، نه وا تووشې له مه موو خليسكان و ه و له و تاواني بچووكي ده كات.

پينجه م: گهر هاتوو مروځه به نه ندازه يه كه له به رامبه ر شهيتان پاوه ستاو سه قامگر بوو و ناماده ش نه بوو تاواني بچووك نه نجام بدات، شهيتان سهر قالي كارووبار گه ليكي بي بابه خ و بي پله و پايه ي ده كات، تا وه كو ته مه ن و هيز و تواناي به بي كه لك و قازانچ به فيرو بدات و دورې بخاته وه له كارو كړده وه ي باشت و گرنگتر.

شه شه م: هه روه ها گهر ديسان هاتوو شهيتان له م كاره ي دا بي توانا بوو و سهر كه و تنې به ده ست نه هيتاو مروځه به ناگايي و ثيمان و ويست و نيراده ي خوې تواني خوې له و داوه مه ترسيداره دهر ياز بكات، شهيتان هه ر وازي لي ناهيتي و ده ست به رداری نابي، وه نه مجاره ده ست و پتوه ند و يارمه تي دهر ان و تاريكاراني خوې له

دږی ته وکله سه به کارده هینې و دهیاخته جووله، تاوه کو تووشی نه زییه و نازاری بکات و تاوان و درو ده له سه ی گه وره ی ده داته پال، تاوه کو تووشی خه م و خه فته و دلته نگی بکات، وه دووری بخته وه له زانست، ټیمان، ویست و ټیراده و کارو کرده وه. که سې که ناگایی و شاره زایی له م بواره دا نییه و دوژمن و ناحه زی خوې به درووستی ناناسې، له داو و ته له که بازی و فږو فیله کانی بی ناگایه، چونکه ده توانې خوې لی بپاریزی و خوې دور بخته وه؟!

چونکه ته نیا که سانی ده توانن له پیلانی پیلانگېړان و که ین و بهینه کانی دوژمنان و ناحه زان له په نا و نه ماندا بن که، له پڼگه کانی چوونه ناوه و پڼباز و میتودی ده ست به کاربوونیان و یارمه تی دهران و ده ست و پټوه ند و سه ریازه کانیان و چوټییه تی پووبه پوو بوونه وه و نامراز و هوکاري به رامبه رکې و چوټییه تی چاره سه رکړنی ته و زمانه ی که تووشیان ده بن و کاروبار که لی که هیز و توانایان پی ده به خشی بو ته م پووبه پوو بوونه وه یه، به جوانی ناگایی و شاره زاییان هه بی.

ته واوی ته و کاروباران له پڼگه ی زانست و ناگاییه وه له توانادا نابن. به لام مروغه نه زان و بی ناگاگان له م بابه ته زوږ گرنګ و هه ستیار و چاره نووس سازه له بی ناگاییدان و هېچ شاره زایی و ناگایه کیان نییه.

له بهر ته وه یه که واهه شپوه یه کی زوږ دور و دريژ باس له و دوژمنی و ناحه ز و باروودوخه ی ته و سه ریا ز و پیلان و فږو فیله کانی کراوه. چونکه خه لکی به توندی پټووستیان به ناشنایه تی له که لی دوژمن و پڼگه کانی پووبه پوو بوونه وه و به رامبه ر گرتن هه یه. نه که ر زانست (به قورټان) ته م حه قیقه ت و راستییه ی نه دوژیایه ته وه هېچ که س له و دام و فږو فیله نه ی ته و ده ریا زی نه ده بوو له سه ر ته م بنچینه و بناغه یه که ده بی بوتري: پزگار بوون و به خته وه ری و کامه رانی میوه ی دره ختی زانست و ناگاییه.

مه ترسی شهیتان له مه ترسی نه فس ترسناکتره:

ئهم به شه له گرنگترین و به سوود ترین بابه ته کانی ئهم په رتوکه ن، به لام دواکه وتووان و شوینکه وتووانی ئه هلی په وشت و نه ریت، به و ئه اندازه یه ی که باسیان له حه قیقه ت و پاستی نه فس و که م و کوپی و به لاکانی نه فس کردووه و به دوور و دریژی باسیان کردووه، گرنگیان به م بابه ته نه داوه.

که سی له قورئانی پیروژ و فهرمووده کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ورد بیته وه و بیر بکاته وه، تیده گات که دوا ی لاکردنه وه و گرنگیدان به نه فس، گرنگی به مه سه له ی شهیتان و پووبه پوو بوونه وه ی ئه و داوه.

نه فسی ئه مماره له ئایه تی: ﴿...إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ...﴾ سووره تی یوسف ۵۳. واته: به پاستی نه فس ئه گه ر به نووری خواناسی ئاوه دان نه بیته، زوژ فهرمانده ره به گونا ه و هله و تاوان.

نه فسی له ووامه له ئایه تی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ سووره تی قیامه ۲. واته: سویند ده خوّم به ویزدانی زیندوو و نه فسی په خنه له خوگر که لوّمه له خو ی ده کات.

مه روه ها نه فسی که سن و نا په سه ند له ئایه تی: ﴿...وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ سووره تی نازعات ۴۰.

واته: ئه وه ی جلّه وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه وا و هه وه س و ئاره زوویه کی نادروست.

باسکراوه و وه بیرمانیانی هیئاوه ته وه:

به لام له زوړیه ی ئایه ته پیروژه کانی قورئاندا باس له شهیتان کراوه و سووره تیک^{۲۰} تاییه ت کراوه به وه وه (شهیتان)، وه په روه ردگاری به ده سه لات و مه زن پیش ئه وه ی

۲۰ به رواله ت مه به ست له و به هه مان شیوه که حامد الفقی ده لی: سووره تی (الفلق) ه.

ئەھلى ئيمان ئاگادار بىكاتهو سەبارەت بە مەترسىيەكانى نەفس، ئەوانى ئاگادار كىردووەتەو سەبارەت بە داو و مەترسىيەكانى شەيتان، حەقىش ھەر ئەمەيە، چونكە سەرھەلدانى شەپ و خراپە و خراپەكارى نەفسىش لە دلەپاوكى و وەسوەسەى شەيتانەو سەرچاوە دەگرى و نەفسىش وەك مۆرەكەبى شەيتان ياخود وەك زەوييەكە كە تووى خراپە و خراپەكارى تىدا دەچىنى.

پەرەردگار داوى لە ئەھلى ئيمان كىردووە و بانگيانى كىردووە كەوا لەكاتى خویندى قورئانى پىروژ و كارو كىردەوكانى تردا پەنا بە پەرەردگارى مەزن بگرن لە شەپ و خراپەى شەيتان. ئەمە بەھوى ئەوئەكەوا پەنا بە پەرەردگار بگرن بو دووركەوتنەو مان لە شەپ و خراپە و بەدكارى شەيتان. بەلام پەرەردگارى مەزن و بەدەسلات تەنانەت لە يەك بوارىشدا داوى لە ئەھلى ئيمان نەكىردووە كەوا پەناى پى بگرن لە شەپ و خراپەى نەفسى خويان، وە تەنيا لە ئامۆژگارى و نزايەكدايە كەوا پەنا بو پەرەردگار براو. بو دووركەوتنەو لە شەپ و خراپەكارى نەفس، بە ھەمان شىوہ كە ھاتوہ: ((وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّهِ اَنْفُسًا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا)).

واتە: پەنا دەگرين بە پەرەردگار لە خراپە و بەدكارىيەكانى نەفس و كار و كىردەو خراپەكانمان.

پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاوار و پەناگرتن بە خوا لە ھەر خراپە و بەدكارى ھەردوو - نەفس و شەيتان - لە ھەرموودەيەكدا كە لە ئەبوو مۆرەيرەوہ گىردراوہتەوہ، لەپال يەكتردا دايناون: ئىمامى ئەبووبەكر (خوای لى پازى بىت) ھەرمووى: ئەي پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)! شىتیکم فىر بکە كە لە دەستپىكى پۆژو و لە سەرەتای شەودا بىلیم! پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھەرمووى: ((قل اللهم عالم الغيب والشهادة فاطر السموات والأرض رب كل شيء و ملكيه، أشهد أن لا اله الا أنت أعوذ بك من شر نفسي وشر الشيطان و شرکە، وان

اقترب علی نفسی سوءاً او اجره علی مسلم. قله اذا أصبحت وإذا أمسیت وإذا اخذت مضجعك)).^{۲۱}

واته: بَلّی خوابه زانای نیهنی و ناشکرای، به دیهینه ری ئاسمان و زهوی، په روه ردگارو پادشای هموو شتیک، شایه تی ددهم که هیچ په رستراویک نییه به حق جگه له تو په نا نه گرم پیت له خراپه ی نه قسم و له شه پ و خراپه و هاوبه ش دانانی شه یان. وه له وهی که نه قسم تووشی خراپه یه ک بکه م یان بیئالینم له موسلمانیکه وه. (نهمه یه کیکه له و زیکرانه ی که پیویسته موسلمان به یانیا و ئیواران بیلّی و له په رتووی قه لای موسلمان، له زیکره کانی پوژانه و شه وانه له قورئان و سوننه تدا، هاتوه، نهم نزایه له کاتی به یانیا و ئیواران و هرکاتی چوویته ناو جیکه ی نووستنه وه بیلّی! دیاره هموو شتی کات و شوینی تایبه تی خوئی هیه، جا لیږدها مه به ست له به یانیا، نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی به یانی ددها تا نه و کاته ی که خور ه لږدی، وه مه به ست له ئیوارانیش نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی عه سر ده فرموویت تاوه کو بانگی ئیواره (مه غریب) دهوتری، بویه پیویسته نه و نزایه له و دوو کاته دا بوتری باشته، خواش خوئی باشته ده زانی، وهرگیږی کورد).

له م فرمووده پیوژدها په نا گیراوه به په روه ردگار له شه پ و خراپه و خراپه کاری و ئامراز و هوکار و شوتهاته کان، چونکه ته وای شه پ و خراپه و زهره و زیانه کان، یان له نه فسه وه سرچاوه ده گرن یاخود له شه یانه وه و ئاکام و شوته ما و شوتهاته کان، یان به زهره و زیانی نه نجامده و جی به جی که ره که یه تی، یاخود به زهره و زیانی موسلمانانی تره، که نهم فرمووده یه باسی له هردوو سرچاوه ی شه پ و خراپه و شوته ما و شوتهاته کانی به سر نه نجامده و خه لگانی تره وه کردووه و قسه ی له سر کردووه.

۲۱ اخرجه ابو داود (۵۰۶۷) و الترمذی (۳۳۹۲)، واتای نهم فرمووده یه له قه لای موسلمانوه

په نا بردن بو په روه ردگار له کاتي خویندنی قورئاندا:

په روه ردگاري مه زن و به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۹۸) لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿سوره تي نه حل ۹۸ - ۱۰۰.

واته: ئینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورت کرده وه، ئه وه په نا بگره به خوا له شه یتانی نه فرین لیکراو بیگومان شه یتان ده سه لاتی به سر ته وانه دا هیه که پشتیان پی به ستووه و ملکه چ و فرمانبرداري ته و ده بن، هره وه ته وانه ش که هاوه لگهرن (مشرك) بو په روه ردگار.

په روه ردگار داوای کردووه و فرمانی فهرمووه که ته هلی ئیمان له کاتي خویندنی قورئانی پیروژدا، په نا به و بگرن و هاوار بو لای ته و ببه ن، ته مه به هوئی نامراز و هوکار که لیکه که بریتین له:

۱. قورئانی پیروژ چاره سر و دهوا و دهرمانی نه خوشیبه دهرونیبه کان و له ناوبه ری دوو دلّی و دله پاوکی و په ریثانی و پاکیشان و خواسته نارپه واکانی شه یتانه. قورئانی پیروژ دهوا و دهرمانی ته و نازار و نارپه حه تی و ئیش و سه ختیانه یه که شه یتان له نه فسی مروتدا درووستی کردوون، به هوئی ته مه وه یه که په روه ردگار فرمانی فهرمووه که هوکاری نه خوشیبه که واته شه یتان دوور بخریته وه و پاو بنری و دلّ له و هوکاری نه خوشیبه که شه یتانه پاک بکریته وه، تاوه کو دهرمان و جیگه یه کی گونجاو و شیاو بو کاریگه ریبه کانی خوئی په یدا بکات. به هه مان شیوه که و تراوه:

أتانی هواها قبل أن أعرف الهوى فصادف قلبا خاليا فتمكنا

واته: پیش ته وه ی نه فس بناسین، ههوا و ناره زووه که ی به دوامدا هات و پوویه پووی دلّیکي خالی بوویه وه و زالّ بوو به سه ریدا.

ئەم دەوا و دەرمەنە چارەسەرکەرەشی لە دڤیکدا جیگیر دەبی که ئەو دڤە خالی کرابی لە ناحەز و نەیارەکانی، ئەوسا کاریگەری و شوئەت و شوئەمای خوئی بەجی دەهیلای و کاریگەری دەبی بەسەرییەوه.

۲. قورئانی پیرۆز سەرچاوەی پڤنموونی و زانست و کەلک و قازانج و دەسکەوتە لە دڤدا. هەر وەکو چۆن ژبانی پووەک و گژو گیاکان پەییوەستە بە بوونی ئاوەوه (واتەگەر ئاوەبی ژبانی ئەو پووەک و گژو گیایانەش کۆتایی پئی دیت و بوونی نابی، وەرگێری کورد). شەیتانیش هەر وەکو ئاگرکە تەواوی گژو گیای و درەختەکان دەسووتین، هەرکاتی هەستی بەوه کرد و زانی کەوا نەمامیکی خیر و چاکە لە دڤدا نێژراوە و پوواوە، هەول دەدات و تێدەکۆشی کەوا وشکی بکات و بیسووتینی و لەناوی بیات.

بەهۆی ئەمەوهیە کەوا فەرمان کراوە بە ئەهلی ئیمان و داوایان لی کراوە کە بەهۆی پڤگە گرتن لە وشک بوونی نەمامی زانست، پڤنموونی، ئیمان و کاروکردهوی چاکە لەلایەن شەیتانەوه، پەنا بو پەروەردگار ببەن و دەستەو دامینی بن (واتە پەنا ببەن بەر پڤنموونییەکان و ئامراز و هوکاری گەشەکردنی زانست، پڤنموونی و ئیمان و هاوکاری و ئاریکاری پەروەردگار). جیاوازی نێوان ئەم بابەتە و بابەتی پڤشووتری، ئەمەیه کە لە شێوەی یەکەمدا پەنا بردن بو پەروەردگار لە شەپی خراپەیی شەیتان، بەهۆی گەیشتن و بەدەستەینانی کەلک و قازانجی قورئانی پیرۆزە. بەلام لەباری دووەمدا بو پاراستن، مانەوه و چەسپاندن و گەشەکردنی ئەو کەلک و قازانجانەیه.

وەک چۆن کەسی بلی: پەنا بردن و داواکردن دواي قورئانیش بەم بابەتە راستی دەبەخشی.

ئەمە وتەو تېبینییەکی زۆر بەجی و جوانە، بەلام شەریعەت و شوئەمای هاوەلان (اصحاب) پوونکەرەوهی داواکردن و پەنا بردنە بو پەروەردگار لە شەپ و خراپەیی

شه‌یتان بهر له خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژدا. وه پړاو بوچوونی زوږیه‌ی زانایانی پیشینه (سلف) و دواینه (خلف) ی‌گه‌ل، به‌رهمی ه‌ردوو بوچوونه‌که‌یه.

۳. مه‌لائیکه‌کان له قورئان خویننه‌کان نزیك د‌ه‌بنه‌وه و گوئ له خویندنه‌وه‌که‌یان ده‌گرن.

به ه‌مان شیوه‌ که له ف‌رموده‌یه‌کدا له ئوسه‌یدی کوپی حوزه‌یره‌وه ه‌اتووه که له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژدا ه‌الټکی دل‌رفیښی بینیه‌وه که تییدا چرا گ‌ه‌لئ داگیرسا بوون و پټک‌رابوون. پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ف‌رموویان: نه‌وانه مه‌لائیکه‌کانن. به‌لام شه‌یتان درووست له به‌رامبه‌ر مه‌لائیکه‌کانه‌وه‌یه و له‌گ‌ه‌ل‌یاندا دوژمنی و ناحه‌زی و نا‌ته‌بایان ه‌یه، بو‌یه په‌روه‌ردگار داوای له نه‌ه‌لی قورئان کردووه که بو‌ پاراستن و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له شه‌ر و خراپه‌ی شه‌یتان، په‌نای بو‌ بیه‌ن ونزیکان و خوشه‌ویستان و فریشته‌کان لټی نزیك بینه‌وه. جوان خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ وه‌ک میوانټکی تاییه‌تی وایه که فریشته‌کان و چاکه‌کان له‌گ‌ه‌ل شه‌یتانه‌کاندا له‌ویدا پټکه‌وه کو‌ نابه‌نه‌وه و ناماده نابن.

۴. شه‌یتان ته‌واوی توانا و یارمه‌تی ده‌رانی و ئاریکاران و ده‌ست و پټوهنده‌کانی خوئی بو‌ سه‌رقال‌ کردنی قورئان خوینان و گوټگران له نامانچ له خویندنه‌وه، ته‌گ‌بیر کردن و پړاوټژ و تیگه‌یشتن و زانایی ویستراوی خاوه‌ن قورئان – واته په‌روه‌ردگاری مه‌زن – ناماده ده‌کات و لټده‌بړئ وه‌ول‌ ده‌دات و تټده‌کو‌شی، که دووریان بخاته‌وه له تیگه‌یشتن و کارکردن به‌ قورئانی پیروژ و به‌ره‌م‌ه‌ند بوونیان له قورئان ته‌واو و کامل نه‌بی. له‌به‌ر نه‌وه‌یه که په‌روه‌ردگار قورئان خوینانی پاسپاردووه بو‌ پاراستن و پارټزگاری کردنی خویان به‌رامبه‌ر به‌وه‌ول‌ و کو‌ششانه‌ی شه‌یتان په‌نا بو‌ په‌روه‌ردگار (جل جلاله) بیه‌ن و هاواری لټ بکه‌ن.

۵. خویننه‌ی قورئان له کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا له پاستیدا سه‌رقالئ وتوو وټژو پارانه‌وه‌یه له‌گ‌ه‌ل په‌روه‌ردگار داو له گ‌ټپانه‌وه‌یه‌کدا ه‌اتووه که: په‌روه‌ردگار له گ‌و‌رانی

بيڙان به دهنګي ٺاهه نګ و ساز و دهوڻي خوځيان به بيستني خوځندنه وي قورڻان خوځنن بڻ ګوډانه ټاواز و چوڼيه تي خوځندنې شيريني قورڻان تامه زړوټره.

له لايه ګوهه شهيټان له ټاواز و ګوراني خراپ و لادهر تام و چيڙ وهرده ګري، بويه په روهردګار قورڻان خوځنن پاسباردوه و ورياري کردونه ته وه ګه: له کاتي خوځندنه وي قورڻاندا په نا بګرن به په روهردګار له شه پ و خراپه ي شهيټان.

۶. په روهردګاري ګه وره و به دده سلات فهرموويانه: ګه وا هيچ نيږدراو و پيغه مبهري نه بووه ګه شهيټان دوو دلي نه خستبيته نيو هيو و ټاره زووه کانيانه وه، ته واوي زاناياني سه له ف له م باوه په دان ګه هرکاتي قورڻان خوځنن قورڻان ده خوځننه وه شهيټان بڻ دروست کردن و هيټانه ګايه ي سه رقالي و دوور خستنه وه يان له قورڻان، ده ست به کار ده بي و تووشي دوو دلي و سه رقاليان ده کات. کاتيک ګه شهيټاني — نه فرين ليکراو — به م جوړه له ګه ل پيغه مبهران و نيږدراواني خواوه ند ه لس و ګه وت ده کات و ده جوړيټه وه، پوون و ټاشکرايه ګه ده يه وي چوڻ له ګه ل خه لکاني تردا ه لس و ګه وت بکات.

له م په يوه ندييه دا ه ندي جار قورڻان خوځنه ګه تووشي هه له ده کات و ه ندي جاريش تووشي بي ټاګايي و زمانيشي تووشي گرفت ده کات (واته جاري وا ه يه وشه کاني بڻ نايه و زمني ته ته له ده کات و کورد واته ني وشه کان وه ګ خوځيان نايه نه سه ر زاري، وه رګيږي کورد)، ه ندي جاريش له ټاماده يي دل و تيګه يشتن دووري ده خاته وه. هرکاتي شهيټان له کاتي خوځندنې قورڻاندا ټاماده ببي بي شک يه کي له و کارانه ټه نجام ده دات و ه ندي جاريش له وانه ته واوي ټه و کيشه و گرفتانه بڻ قورڻان خوځنن و ګويګره کان دروست بکات و بيانهيټي دي. بويه په نا ګرتن به په روهردګار له دوور ګه وتنه وه له شه پ و خراپه ي شهيټان يه کيک ګه له کارو کرده وه چاکه و به نرځه کان.

۷. کاتې که ټينسانې ويست و ټيراده دهکات و دهيه وي ههنگاو هه لېگري به روه کارېکي خيړ و چاک، شه يتان ته واو نيگه ران ده بيت و ته واوي هه ول و کوششه کاني خوې بو به ستنې پيگه ليې به کار دهيني. (واته نه وپه پي هه ول و کوششي خوې ده خاته گه پ بو نه وه ي کاره که ي پي په ک بخات و سوود و قازانچ و خيړ تووشي نه و که سه نه بيت، وه رگيري کورد).

له فهرموده يه کي صهحيه وه که له پيغه مبه روه (صلي الله عليه وسلم) گيړدراوه ته وه هاتووه که: ((ان شيطاناً تفلّت عليّ البارحة فأراد ان يقطع عليّ صلاتي)).^{۲۲}

واته: ((دويني شه و شه يتانيک به ده ستمه وه پزگاري بوو ده يويست که وا نويزه که م بپري)).

به هر نه ندازه ي نه و ههنگاو نان و ده ست به کاربوونه بو مروځ به سوودترو به که لک تربې و په روه ردگار زياتر - نه و کاره ي - خوش بووي، هه ول و کوششي شه يتان بو دروستکردن و هيتانه کايه ي کيشه و گرفت تييدا زياتره.

له مسندي ټيمام نه حمه ددا له فهرموده يه کدا له سه بره ي کورې نه بيلفاکيه هاتووه که له پيغه مبه ري خواي (صلي الله عليه وسلم) بيستووه (ان الشيطان قعد لابن آدم باطرقه، فقعد له بطريق الاسلام، فقال اتسلم وتذر دينك ودين آبائك؟ فعصاه فأسلم، ثم قعد له بطريق الهجرة: فقال اتهاجر وتذر ارضك وسمائك؟ وانما مثل المهاجر كالفارس في الطول، فعصاه وهاجر، ثم قعد له بطريق الجهاد - وهو جهاد النفس والمال فقال: تقاتل فتقتل، فتنكح المرأة ويقسم المال؟ قال فعصاه فجاهد ((شه يتان له سه ر ته واوي نه و ريگايانه ي که مروځ ده يان گريته بهر، بو سه و که مين داده ني، سه ر ه تا له سه ر پيگه ي موسلمان بووني نه و داده نيشي و پي ده لي: ده ته وي واز له ټاييني باب و باپيران بهيني و بيته موسلمان؟!)

ئەگەر ئادەمیزاد واز لە فەرمانەکەى ئەو - شەیتان - بهێنى و سەرپېچى لى بکات و بە موسلمانى بمىنیتەوه و موسلمان بى، شەیتان سەبارەت بە کوچکردنى ئەو دیتە ناوێوه و هەنگاو هەلەگى و پى دەلى: دەتەوى واز لە زەوى و ئاسمانى ولتەکەت بهێنى و بەجى بهیلى و برۆیتە شوینىکى ترەوه؟! ... ئەگەر دژى فەرمانەکەى - شەیتان - جوولایەوه و سەرپېچى لى کرد و پىگەى کوچکردنى گرتە بەر، لەسەر پىگەى ویست و نیازى تیکۆشانى (جیهاد)، واتە تیکۆشانى گیانى و مالى بووسەو کەمین دادەنى و پى دەلى: دەتەوى برۆى بو جیهاد و تیکۆشان (مەیدانى جەنگ و جەنگ کردن لە پیناوپەروردگاردا لەگەڵ سەتەمکاران و ملهووپان و بیباوه پاندا، وەرگىپى کورد). تاوێکو بکوژیت و خەلکانى تر ژنەکەت بو خویان مارە بکەن و مال و سامانەکەت لە نیوان خویاندا دابەش بکەن؟! بەلام (مروقى ئەهلى ئیمان و ویست و ئیرادە و زانست) سەرپېچى و نافەرمانى لى دەکات و پىگەى تیکۆشان (جیهاد) دەگریتە بەر.

شەیتان لە سەر تەواوى پىگەى کارە چاکەکانى مروقى کەمین و بووسە دادەنى. مەنسور لە موحامیدەوه گىراویبەتەوه کە: ((هەرکاتى کاروانى بو پوشتن بو مەکە بارى سەفەرى بىچیتەوه، شەیتانىش بە ئەندازەى ئەوان هیز و توانا و خەلک بو ئەو سەفەرە ئامادە و فەرماهم دەکات)).^{۲۲}

شەیتان بەردەوام بەدواى دەرفەتیکەوهیە بو زەربە و زەنگ دان بە مروقى، بە تاییبەتى لەکاتى قورئان خویندندا. بۆیە پەروردگار فەرمانى بە بەندەکەى داوێ کە پەنا بگرى بە پەروردگار لە شەر و خراپەى ئەو دوژمنەى کە دەیهوى لەمپەر و پىگر لە سەر پىگەى دروست بکات! وە دواتر پىگەى خوى بگریتە بەر. هەر وەکو چوێ پىبوار و موسافىرى کە ئەگەر لەمپەر و پىگرى لەسەر پىگەى خویدا بىینى لە سەر پىگەکەى لای دەبات و پاشان درێژە بە پىگەکەى دەدات.

۸. په نا گرتن پيش قورئان خویندن نیشانه و ناگاداریه که که و نه وهی که ده خویندریته وه قورئانی پیروژه. واته وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم). پیشه کی و بیر هیئانه وه یه که بو گوینگران که و خویندنی وتهی په روه ردگار - قورئانی پیروژ - خه ریکه ده ست پی ده کات و هه رکاتی گوینگر نه و په نا گرتنه ی بیست، خوئی ناماده ده کات بو بیستنی وته و که لامي په روه ردگار (جل جلاله). ته نانه ت نه گه ر قورئان خوین هر خویشی بیت و به ته نیا بیت، دووباره وتنی په ناگرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) به هوئی بابته گه لی که وترا، پیویسته.

نه وهی که باسکراو خرایه پوو هه ندیکه له که لک و قازانجه کانی په نا گرتن به خوا، نیمامی نه حمده له گنرانه وه یه کدا هیناوییه تی که پیش نویژ و کارووباره کانی تره وه په نا گرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) ناوتری، مه گه ر نه و په ناگرتنه ی که په روه ردگاری به توانا و به ده سه لات له باره یانه وه فه رموویانه: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ سوورته ی نه حل ۹۸.

واته: ئینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورته کرده وه، نه وه په نا بگره به خوا له شه یسانی نه فرین لیکراو.

له گنرانه وهی ئین مه شیدا هاتوو که: ((هه رکاتی که قورئانی ده خوینده وه په نای به په روه ردگار ده گرت به وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم))).

په ناگرتن له شه یئانه کانی جین و ئینس:

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ اعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (۹۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ سوورته ی موئمینون ۹۷ - ۹۸.

واته: خوئی بسپیږه به خوا و بلی: په روه ردگارا من په نا ده گرم به تو له هه موو خه تهره و خه یال و وه سه وه سی شه یئانه کان، په نا ده گرم به تو ته ی په روه ردگارم که شه یئانه کان به ده ورما کو ببته وه و سه رم لی بشیوینن.

همه‌زاتی (همزات) شه‌یاتین، دروستکردن و هیئانه‌دی دوو دلی و فریودانی نه‌وانه به‌سەر دلدا.

ئیبین عه‌بباس و حه‌سەن وتووێانه: ((همه‌زاتی شه‌یتانه‌کان دروستکردنی دوو دلی و هه‌لخه‌له‌تاندنه)).

سه‌باره‌ت به‌مه‌ی که وا په‌روه‌ردگار ده‌فرموویت: ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾. ئیبین زه‌ید ده‌لی: ((واته په‌ناگرتن له‌وه‌ی که‌وا له‌ کاروباری ژبانی مندا به‌شداری بکه‌ن)).

که‌لبیش ده‌لیت: ((واته بو‌ئە‌وه‌ی که‌وا له‌ کاتی خوێندنه‌وه‌ی قورئاندا ئاماده نه‌بن و بوونیان نه‌بیٔ)).

عه‌کره‌مه‌ش ده‌لیت: ((واته له‌ کاتی مردن و پو‌ج کێشان و پو‌ج ده‌رچووندا ئاماده نه‌بن)).

په‌روه‌ردگار موسلمانانی به‌ هه‌ردوو جو‌ری شه‌پ و خراپه‌ی شه‌یتان واته که‌وتنه ژێر کاریگه‌ری دوو دلێیه‌کانی و یاخود نزیک بوونه‌وه و ئاماده بوونیان فره‌مانی فره‌مووه (داوه).

په‌روه‌ردگار نه‌و ئایه‌ته‌ی دوا‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ باس فره‌مووه که: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ سووره‌تی موئمینوون ۹۶.

واته: هه‌ول بده به‌ چاکترین و جوانترین شیوه پال به‌هه‌له و نارێکی ناحه‌زانه‌وه بنییت و خه‌مت نه‌بیٔ ئێمه چاک‌ئاگادارین له‌ گو‌فتار و قسه‌ی ناپه‌وایان.

فره‌مانی پێ‌کردوه که به‌ جوانترین و چاکترین پێ‌که پو‌وبه‌پو‌وی خراپه‌کاری و قسه‌ خراپه‌کانی خه‌لکی بیته‌وه و له‌ پێ‌که‌ی په‌نا بردن بو‌په‌روه‌ردگار و په‌ناگرتن به‌و شه‌پو خراپه‌ی شه‌یتانه دیار و نادیاره‌کان، یاخود جنو‌که و مرو‌ف، له‌ خو‌ی دوور بخاته‌وه. چه‌شنی ئه‌مه‌ش له‌ سووره‌تی ئه‌رافدا فره‌موویه‌تی که: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ سووره‌تی ئه‌راف ۱۹۹.

واته: کاری ئاسان له خه لکی داوا بکه و چاوپۆشی له هه له و که م و کورپیه کانیاں بکه و فه رمان بده به چاکه و کرده وه یه که په سه ندی شهرعه، پووش وه رگپه و پشت بکه له نه فام و تی نه گه یشتوان.

په روه ردگار فه رمانی به مروقه کان کردوه که له پێگه ی پشت کردن و پوو هه لچه رخاندن له نه زان و نه فامه کان خویان له شه پ و خراپه ی نه وان دوور بخه نه وه و بپاریزن. دواتر فه رمانی پیکردوون که وا له پێگه ی په ناگرتن به په روه ردگار خویان له شه پ و خراپه ی شه یان دوور بخه نه وه و خویان بپاریزن: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سووره تی نه عراف ۲۰۰.

واته: نه گه ر وه سه وه یه که له لایه ن شه یانه وه بو پێشها ت و ویستی له خشته ت به ری و تووشی هه له ت بکات، جا نه وه تو په نا بگره به خوا و پشت به و ببه سته، چونکه به راستی نه و بیسه ر و زانایه.

وته یه کی تری هاوچه شنی نه مه ی له سووره تی (فوصیله تدا) فه رموه که: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ سووره تی فوصیله ت ۳۴.

واته: بپگومان چاکه و خراپه وه که یه که نیین، (تو نه ی بروادار) به جوانترین و چاکترین شیوه به ره نگاری خراپه و نادرووستی بکه، نه و کاته ئیتر ده بینیت نه وه ی که له ئیوان تو و نه ودا دوژمنایه تی و ساردییه که هه یه، ده بیته دوستی کی دلسوز و گیانی به گیانی.

نه مه بو دوور که و تنه وه و په نا گرتنه له شه پ و خراپه ی شه یانه ئینسییه کان، به لام دوا ی نه وه ش ده فه رموویت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ سووره تی فوصیله ت ۳۶.

واته: ئەي ئيماندار، ئەگەر لە لايەن شەيتانەوه خەتەرە و خەيالی نادرووست لە دلۆ دەروونتدا درووست بوو ئەوه توڤ داواي يارمەتي لە خوا بکە و پەنای پي بگرە، چونکە بەپاستی ئەو بيسەر و زانايە.

پەيوەندی نيوان خوڤاگري و پەناگرتن:

قورئانی پيروژ ئەهلی ئيمانی بە سادەترین شيوەي پويەپوو بوونەوه لە گەل ئەو دوو دوژمن و ناحەزەدا — واتە نەفس و شەيتان — پيڤموني کردووه، شيوە گەل وەك: پەناگرتن لە شەيتان و پوو هەلچەرخان و پشت تیکردن لە نەزان و نەفامەکان و دوور کردنەوه و لابردنی خراپە و شەپي خەلکيش ئەویش بە چاکەکردن. وە ئەم بابەتەي وە بير خستووینەتەوه کە هەر کەسێ ئەو جوړە پيگەيە بگريته بەر لە بەش و پشکی گەرە و مەزن بەهرەمەند دەبي و ئەک ئەوهي کەوا لە شەپ و خراپەي دوژمن و ناحەز پزگاري دەبيت، بەلکو وەکو هاوپييهکی دلسۆز و ميهرەبانی ليدەکات، وە دەبيته هوێ بەدەست هينانی خوشەويستی و دوستايەتي و پي هەلئان و باسکردنی خەلکی و لەناو بردنی پاکيشانەکانيان و تەندروستی و تەواوی دل لە پق و کينه، وە تەنانەت ناحەز و دوژمنەکانيش بە هاوپييهتي لە گەلیدا هەست بە ئارامی و ئاسوودەي دەکەن.

ئەوهي وترا، بەرژەوهندی گەليکە، زياده لەسەر پيژ و پاداشت و پەزنامەندی پەرەردگار، ئەمە ئامانج و مەبەستی کوڤايی و ماوه دريژي هەر مروڤيکی ئەهلی ئيمان و ئەنديشەيە.

چونکە شتيکی وەك ئەمە جگە لە پيگەي خوڤاگرييهوه شياو و مومکين نييه، چونکە پەرەردگار فرمويەتي: ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ سوورەتي فوصيلەت ۳۵.

واتە: جا کەسيش ناتوانيت بەو پەفتارە هەلسيت جگە لەوانەي کە ئاراميان گرتووه، هەرەها کەسيش ناتوانيت هەلوڤيستی و بنويڤيت جگە لە کەسيک نەبيت کە خاوهنی بەهرەيەکی گەرە بيٲ.

چونکه مروښی شیت و نه فام، په له کمر، هه ستیار و خوږانه گر، توانای پووبه پوو
بوونه وهی نییه له گه ل شهیتانه جنوکه و ئینسییه کان (شیاطین الجن والإنس).

له بهر نه وهی تووپه یی ئامرازیکه له خزمهت شهیتاندا، نه فسی تووپه و شهیتان
هه ردوکیان دژ به نه فسی موتمه ئینه که مروښ بانگ دهکات بو پوو به پوو بوونه وهی
هر چ باستر له گه ل خراپه ی خه لکی دا یه ک دهگرن، به لام داوا له مروښ کراوه و
فه رمانی پیکراوه که وا بو گه شه کردن و به هیژکردنی نه فسی موتمه ئینه هانا بو
په ناگرتن به ریت. چونکه په ناگرتن توانای مروښ به هیژ دهکات بو پووبه پوو بوونه وهی
سوپاکانی نه فسی تووپه و فیتن ئاوی و پشتیوان و لایه نگرانی گه وره و مه زنی وهک:
(خوږاگری و ئیمان و پشت به ستن) به هانای نه فسی (موتمه ئینه وه) دین و هاوکاری
دهکهن و دل و ویست و ئیراده له زال بوون و دهسه لاتی شهیتان پرکار دهکهن و
به سه ریداو سه رکه وتوو دهبن، چونکه: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ﴾ سووره تی نه حل ۹۹.

واته: بیگومان شهیتان دهسه لاتی به سه ر نه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستووه و
ملکه چ و فه رمانبه رداری نه و دهبن.

شهیتان دهسه لاتی به سه ر نه هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟

موجاهید و عه کره مه و پافه که رانی تری قورئان ده لئن: ((واته شهیتان هیچ به لگه و
بیانوی نییه به سه ر نه هلی ئیماندا)). به لام درووست تر نه مه یه که وا بوتری: شهیتان
پڼگه یه کی نییه تاوه کو زال ببی به سه ر نه هلی ئیماندا، نه له پووانگه ی به لگه و
بیانوه وه و نه له پووانگه ی هیژ و تواناوه. چونکه سولتان و پاشا هیژ و توانایشی
هه یه، له و پووه وه به بیان و به لگه ده وتری سولتان و پاشا، چونکه له پڼگه ی نه وه وه
خواه نی سولتان وه کو خواه نی هیژ و توانا به ته واوی زال ده بی به سه ر لایه نی
به رامبه ریدا و دهسه لاتی به سه ردا په یدا دهکات.

په روه ردگاری مه زن و به دهسه لات ئماژه ی به م بابه ته کردووه که دوژمن و
ناحه زکی وهک شهیتان هیچ هیژ و توانایه کی نییه به سه ر به نده دلپاک و نه هلی پشت
به ستنه کاند (توکل).

له سوورده تی حیجردا دهفه رموویت: ﴿قَالَ رَبُّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۳۹) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (۴۰) قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (۴۱) إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِينَ﴾ سوورده تی حه جهر ۴۲-۳۹.

واته: ئیبلیس به بوغزو کینه و حه ساده ته وه وتی: په روه ردگارم، ماده م به هوئی نه م ئینسانه وه منت سهر لیشتیواو کرد، شهرت بیت له زه ویدا هه موو گونا ه ولادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین بکه م و هر هه موویان سهر لیشتیواو و سهر گهر دان بکه م، بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزه کانی خوټ نه بیت، چونکه دلایان به باوه پ به تو و یادی تو ئاوه دانه، هه ول و کوششی من بو ویل کردنیان ناکامه، خوای گه وره فه رمووی: ئایا نه وه پښگه و پښایکی راست و درووسته هر بو لای من دیت و هر من چاودیږی ده که م، به پاستی بهنده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ دهسه لاتیکت نییه به سهریاند، جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سهرکه ش و یاخی و سهرگه ردانه کان.

هه روه ها دهفه رموویت: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُوهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۹-۱۰۰.

واته: بیگومان شهیتان دهسه لاتی به سهر نه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستووه و ملکه چ و فرمانبرداری نه و ده بن، هه روه ها نه وانه ش که هاوه لگهرن بو په روه ردگار. نه م ئایه ته دوو بابته له خو ده گریت:

یه که م: لابرډن و لادانی زالبوون و دهسه لاتی شهیتان به سهر نه هلی یه کخوابه رستیدا (توحید)، یه ک دلی و یه ک ئیمانی.

دووهم: سه لماندنې زالبوون و دهسه لات و فرمانبره وایی (حاکمیه ت) شهیتان به سهر نه هلی هاوه ل بو خوا دانه ران (شرك)، بی باوه پ و پوویاز و که سانی که سهر په رشتیان (الولاية) هه لبردارووه و په سهندیان کردووه.

کاتی که نه و دوژمن و ناحه زه ی ئایینی په روه ردگاره - شهیتان - زانی که وا په روه ردگار پښگه نادات که زال ببی به سهر نه هلی یه کخوابه رستی و پاک دلاندا (توحید

اخلاص): ﴿قَالَ فِعْزَتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تي ص ۸۲ - ۸۳.

واته: ئينجا شهيتان وتي: سويند به دهسه لاتي بي سنورت شهرت بيت هر هه مويان گومپا و سرگردان بکه م، جگه له بهنده و عېده دلسوزه کانت که هه لېژارده ي خوتن (دهسه لاتي نه وانم نيه).

شهيتان زاني به وه ي که وا هرکه سي به ئاگايانه و شاره زايانه و دلپاکانه، هوکري ئاييني په روه ردگار (جل جلاله) بي و دهستي پيوه بگري و پشتي پي ببهستي، نه وه - شهيتان - ناتواني گومپاي بکات و هه لي بخه له تيني و له ريگه ي پاست لاي بدات، به لکو ته نيا به سر نه و که سانه دا دهتواني زال بي و دهسه لاتي هه بي به سرياندا که وا خوشه ويستي و سرپه رشتياري نه و قبول بکه ن و هاوهل و شريك بو په روه ردگار برپار بدن. نه وانه خزمه تکار و شويکه وتواني شهيتان و ته نيا به سر نه واندا زال ده بي و دهسه لاتي هه يه.

نه گه ر بوتري و هکو چون په روه ردگار ليږده دا زال بوون و دهسه لاتي نه وي به سر سرپه رشت و سرپه رشتياريه کاندا (وه لي) ديارى کردوه و سه لماندوويه تي، چون له م نايه ته ي خواره وهيدا په دي ده داته وه: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۰) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَنَّ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ﴾ سوره تي سه به ۲۰ - ۲۱.

واته: له پاستي دا گوماني شهيتان به پاست ده رچوو به رامبه ر نه و جوړه که سانه (که) پوو به په روه ردگار کاتي خو ي وتبووي: ده بينيت زوږبه ي خه لکي سوپاسگوزار (نابن)، که چي خه لکي بي په روا هر شوييني که وتن، جگه له دهسته يه که له برواداران. جا وه نه بيت ئيبليس هيچ دهسه لاتيکي به سرياندا بيت، به لکو ئيمه ويستوومانه پوون بيت و دهريکه ويټ، کي باوه پي به قيامت و پوړي دوايي هه يه و کيش له شک و

گوماندایه (دلنیا به نهی پیغه مبه) که په روه ردگاری تو ټاگادار و چاودیره به سر هه موو شتی کدا و هیچ شتی کی لی بزر نابیت.

له وه لاما دهبی بوتری که: نه گره و جیناوه له نایه تی: ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ بو موسلمانان و باوه پداران بگه پته وه، له بنچینه دا شوینی یاخود جیگه ی بو نه م پرسیاره بوونی نابی، چونکه جیاوازی و جودا کړنه وه (جودا کړنه وه و جیاوازی به کی پساو و پراوه به)، واته: به لام نه وانمان له ریگه ی شهیتانه وه تاقیکړده وه هه لمان سه نگاندن تاوه کو بزاین که وا چ که سی بروای به دواړو هه یه و چ که سی کش له گومان و دوو دلیدایه سه باره ت به پوژی دواپی.

به لام نه گره بو نه م فهرمووده و نایه ته پیروژه ی په روه ردگار بگه پته وه که ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ صَلَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سوورده تی سه به ۲۰.

واته: له راستی دا گومانی شهیتان به راست دهرچو به رامبر نه و جوړه که سانه (که پوو به په روه ردگار کاتی خوئی و تبووی: ده بینیت زوړ به ی خه لکی سوپاسگوزار نابن)، که چی خه لکی بی په روا هه ر شوینی که و تن، جگه له ده سته یه که له برواداران. که به پوواله ت نه مه دروسته. تاوه کو جیاوازی و جودا کړنه وه ی په کلاکه ره وه، به هوئی هه لکه و تنی به وه له دواپی لابر دن و دوورخستنه وه ی راست بیت و نه م و اتایه بگه یه نی که وا: ((شهیتانمان به سه ریاند زال نه کړدوه و توانامان پی نه به خشویه، مه گره به هوئی نه وه ی که وا بزاین که چ که سی به راستی بروای به پوژی دواپی هه یه و لپی دوو دل نیه)).

نابین قوته ییبه ده لیت: ((کاتی که شهیتان داواپی دهر فته و موله تی کرد له په روه ردگار، په روه ردگاریش موله ت و ماوه ی پیدا و دواتر شهیتانی نه فرین لیکراو وتی: نه وان تووشی گومرایی و هه لخه له تاندن ده که م و فهرمانیان پی ده که م به فلا نه کار و کړده وه و له نیوان به نده کانتدا به دلنیا ییبه وه که سانی بو خوم هه لده بزیرم و

دهست نیشان دهکه م، کاتیک که شہیتان ودهای دہوت: دلنیا نہ بوو نہ وہی کہ لہ بہر چاوی گرتوہ بئ شک دیتہ دی، بہ لکو نہ وہی کہ دہیوت لہ سہر بنچینہ و بناغہی گومان و دوو دلئ بوو). بہ لآم دواتر کہ بینی و بوئ دہرکہوت کہوا ژمارہ و پڑہیہک شوئینی کہوتوون و پہ پڑہوی لئ دہکەن، گومان و دوو دلئییہ کہی گوپا و بوو بہ پاستی (یہ قین). دواتر پەرہردگار (جل جلالہ) فہرمووی: زال بوون و دہسہلات پەیدا کردنی شہیتان بہ سہریاندا بہوئ شارہزایی و ناگاییہ لہ سروشتی نہہلی ئیمان و نہہلی گومان و دوو دلئ بووہ، واتہ لہ باروودوخیکی کردہیی و پاستہ قینہدا (عملی و واقعی) بیان بینین تاوہکو بہ لئینہ کہمان بہ سہریاندا بچہ سپئ و بیتہ دی و شیاوی پاداشت و سزادان و تولہ بن.

لہ سہر نہم ئەساس و بنچینہ یہدا شہیتان بہ سہر نہو کہسانہدا زال دہبی و دہست دہگریٹ بہ سہریاندا کہوا بپوایان بہ پوژئ لیپرسینہوہ - پوژئ دواپی - نییہ و سہبارہت بہو پوژہ لہ گومان و دوو دلئدان، ئەوانہ ہمان نہو کہسانہن کہ سہرپہرشتی و سہرپہرستی شہیتانیان ہلہ ژاردوہ و کردوویانہتہ شہریک و ہاوہلی پەرہردگار! بہم جوژہ دہسہلات و توانای شہیتان بہ سہریاندا دہچہ سپئ و دہسہلمیئرئ و نکولئ لئ ناگریٹ و نہم ئایہتہ لہ گەل ئایہتہکانی تردا ہاوپی و ہاودہنگ دہبی.

ئەگەر بیت و پرسیار بگریٹ سہبارہت بہوہی کہوا ئایہتی سوورہتی ئیبراہیم چون رافہ دہکەن و لیکی دہدەنہوہ کہ دہفہرموویت: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سوورہتی ئیبراہیم ۲۲.

واته: کاتيڪ هممو شتيڪ تهواو دهبيٽ بههشتيهكان دهچنه بههشتهوه و
 دوزهخييهكان دهخريته دوزهخهوه، شهيتان به فهرمانى خوا ديته قسه و پوو به
 پهپرهوانى دهليٽ: به پاستى خوا بهليني پاست و دروستى پي گهيانديبون منيش
 بهليني دروونا دروستم پيدان و جا توانيم گومراتان بگم و له پييازي پاست ويٽان
 بگم، وه نهبيٽ من هيچ زور و دهسهلاتيڪم بهسهر ئيوهدا ههبوويٽ، جگه لهوهى به
 وهسوهسه وخهتهره وخهيال بانگم كردن (بوخوا نهناسى و تاوان) ئيوهش
 بهدهممهوه هاتن و به قسهتان كردم، ئهمرو من ناتوانم به هانا و هاوارى ئيوهوه بيم،
 ئيوهش ناتوانن به هانا و هاوارى منهوه بين، بيگومان من باوهپم نهبو بهوهى كه
 كاتى خوئى منتان كردبوو به شهريك و هاوبهش له پيشدا، به پاستى ئهمرو ستهمكاران
 سزاي زور به ئيش دهرين.

ئهگر چي له بنچينهدها ئهمه وتهى شهيتانه، بهلام پهروهردگار — نهوتهيهى —
 هيئاوه و بوئى گيٽراوهتهوه و بريارى بوئى داوه، نهك ئهوهى كهوا نكولئى لي بكات. ئهمه
 پوونكهروهى ئهويه كه بابتهكه به ههمان شيوهيه.

دهبي بوتري: ئهم پرسپاره پرسپاريكى چاك و جوانه و وهلامهكيشى ئهمهيه كه
 مهبهست له دهسهلات و تواناي دوورخراوه (نفى) لهم بارهيهوه زال بوونه بههوى
 بهلگه و نيشانهوه. واته من بهسهر ئيوهدا بهلگه و نيشانهيه كه له دڙى ئيوه بهلگهيان
 پي بهينمهوه نيمه.

به ههمان شيوه كه ئيبين عهبباس دهفهرموويٽ: واته من خاوهنى نهو بهلگه و
 نيشانهيه نيم كه له دڙى ئيوهدا بهكارى بهينم، هيچ بهلگه و پي نيشاندهريڪم پي
 پانهگهيانديبون و پيشانم نهداون. من — شهيتان — تهنيا ئيوهم بانگ كردوه بو لاي بي
 باوهپي و هاوهل برياردان بو پهروهردگار و (شرك)، گومپايى و سهر ليشتيواوى
 ئيوهش قبولتان كردوهو وهرتان گرت و. باوهپتان به قسهكه هيناو بهبي هيچ جوړه
 بهلگه و نيشانهيه كه وخته دوام و شويتم كهوتن و پهپرهويتان لي كردم.

به لَام سه لماندن و چه سپاندنی دهسه لات و توانای شهیتان لهم ئایه ته دا که ده فهرموویت: ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ...﴾ سوورده تی نه حل ۱۰۰.

واته: به پاستی ته نها دهسه لاتی به سر ئه وانه دا هیه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فرمانبه رداری ئه و ده بن.

زَالْ بوون و دهسه لاتی ئه و به سه ریاند له پیگه ی فر و فیل و گومپا کردن و دهسته موکردنیان به جوریکه که و بانگیان دهکات بو بی باوه پی و هاو له بریار دان (کفر و شرک) و ابهسته یان دهکات به خو یه و وازیان لی ناهینی و پیگه نادات که و واز له بی باوه پی و هاو له بریار دان بهین. به هه مان شیوه که په روه ردگاری مه زن و به دهسه لات ده فهرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَزُّهُمْ أَزًّا﴾ سوورده تی مه ریه م ۸۳.

واته: ئایا نابینیت به پاستی ئیمه چون شهیتانه کان ده نیرینه سر خوانه ناسان، به گهرمی هانیان ده ده بن بو تاوان و گونا هو خراپه.

ئیبین عه بیاس ده لیت: ﴿تَوَزُّهُمْ أَزًّا﴾ واته: به توندی و به سه ختی ئه وان هه لده خه له تینی. له گیرانه وه یه کدا هاتوه که: ئه وان تووشی شه له ل و ئیفلیجی و بی توانایی و لاوازی دهکات. له لیکداته وه یه کی تر دا: واته ئه وان هان ده دات و ناچار یان دهکات بو تاوان و سه ریچی کردن.

به لَام حه قیقه ت و راستیی ته باب ته که ئه مه یه که: وشه ی "ازا" به واتای جوولان و هه لئان و بزواندن دیت. بو یه به کولاندنی مه نجه ل و قازان ده لئین "ازیز" چونکه ئاو له ناویدا به توندی جووله و کولانی هیه.

به هه ر جوژی بی وشه ی "ازا" هه لگری دوو واتایه:

یه که م: بزواندن و به جووله ده رهیتان.

دووه م: داگیرسان و پو شن کردن.

هردوو واتاکه پیکه وه په یوه نډیه کی نژیکیان هیه، چونکه جوړله و بزواندن دوڅیکي تایه تیه که ده بیته هوئی کولان و هه لگړساندن. نه مه به شیکه له هه مان ده سلات و هیژ و توانای شهیتان به سهر شوینکه و توانی خوئی و نه هلی هاوول بریارده راندا (شرک)، به لام بوئ و پاشایه تی و هیژ و ده سلاتی خوئی خاوه نی هیچ جوړه به لگه و نیشانه ی نییه و نه وان ته نیا خوئیان داووته ده ست بانگهیشت و بانگ کردنه فړ و فیل کاریه کانی شهیتان و به بی داوکردنی به لگه و نیشانه له شهیتان شوینی - شهیتان - که و توون و خوئیان داووته ده ست نه و چونکه بانگهیشت و بانگ کردنه کانی شهیتان له گه ل هه و و نارو و و پراکشانه نه فسییه کانی نه و اندا سازگاری هیه و هاو دهنکه له گه لید. نه وانه بواری زال بوون و ده سلاتی دوژمنیان به سهر خوئیاندا فه راهم کردووه و هاوکاری و ناریکاریان کردووه، چونکه نه ویان له گه ل خواست و نامانجه ناپه واکانی خویدا هاو هه نگو له قه له م داوه. کاتیک که به ویستی خوئیان گه وره یی و سهر کردایه تی کردنی شهیتان یان قبول کرد و خوئیان کرد به دیلی، وه ک توله سندنه وه و سزایه ک شهیتانی به سهریاندا زال کردووه.

لیره دایه که و واتای نه م فه رموده یی په روه ردار "جل جلاله" زیاتر ناشکرا و پوون ده بیته وه که ده فه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوَذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ سوورده تی نیسا ۱۴۱.

واته: نه وانه ی که خوئیان بوئ یوه مه لاس داوه چاوه پووانی به سهره اتان ده کهن، نه گه ر سهرکه و تنیکتان له لایه ن خواوه ده ست بکه ویت ده لاین: نه ی نیمه له گه لتاندا نه بووین؟! خوئ نه گه ر کافره کان به شیکیان بیت له سهرکه وتن، دوو پوهه کان ده لاین: نایا نیمه له سهر یوه مان نه ده کرده وه و نه مان هیشت نیمانداران زیانتان پی

بگه یه نن، ئینجا خوا له پوژی دوا ییدا داوه ری ده کات له نئوانتاند (ئهی بی باوه پ و دوو پوه کان) دلتیابن هه رگیز خوا نایه لئیت بی باوه پان به سه ر ئیمانداراندا ده ست پویشتوو بن و پیشه که نیان بکه ن.

نایه ته که به سه ر بناغه و بنچینه ی هه مان پوواله ت و گشتگیریه وه جیگیره، ئه وه باوه پدارانن که وا به تووش بوون به گوناح و سه رپیچی و نافه رمانی په روه ردگار، که له گه ل ئیمان که یاندا دژیه تی ده کات و له بهر به ره کانیدایه، بوو ده پره خسیئن بو چوونه وه پیش و زال بوونی بی باوه پان، به گویره ی ئه و سه رپیچی و تاوانه ی که تووشیان بووه و ئه نجامیان داوه، (واته مروژ چه نده تووشی گوناح و تاوان و نافه رمانی بیت له بهرام بهر په روه ردگاردا، به هه مان ئه ندازه خو ی ریگه خوشکه ره بو ئه وه ی شه ی تان زال ببی به سه ریدا و ده سه لاتی هه بی به سه ریدا، وه رگی پری کورد).

ئه وه خودی خو یان بوون که وا ئامراز و هوکاری ئه و ده سه لات و چوونه پیشه وه و زال بوونه یان - زال بوونی شه ی تان به سه ر خو یاندا - هینا وه ته دی و فه راهه میان کردووه. (وه ک کورد واته نی ده لی: به ده ستی خو م چیم کرد به خو م، وه رگی پری کورد). وه ک ئه و نافه رمانیه ی که وا موسلمانان کردیان بهرام بهر به فه رمانه که ی پیغه م بهر (صلی الله علیه وسلم) له جهنگی ئو حوددا که بووه هو ی سه رکه وتنی موشریکه کان به سه ر موسلماناندا.

په روه ردگار خو ی شه ی تانی زال نه کردووه به سه ر ئه هلی ئیماندا و ده سه لاتی پی نه به خشیوه، مه گه ر کاتی که وا ئه وان - ئیمانداران - به هو ی په پره وی کردن و شوینکه وتنی شه ی تان و به هاوه ل دانانی شه ی تان بو په روه ردگار (واته شه ی تانیان کردووه ته هاوه ل و شه ریکی په روه ردگار)، بواری زال بوونی شه ی تانیان به سه ر خو یاندا

فەراھەم کردوو، لەم ئان و ساتەدایە کەوا پەرەردگار (جل جلاله) شەیتانی زال کردوو بەسەر ئەو جوۆرە کەسانەدا و سەری خستوو.

هەرکەسێ گەیشتە ئەو بەختەوهری و کامەرانییهی کەوا پەرەردگار پێنموونی پێ ببەخشی و بیخاتە سەر پێگەیی راست، ئەوا با سوپاس و ستایشی پەرەردگار بکات و هەرکەسیکیش لە پێگەیی گومرایی و نەزانیدا هەنگاوی هەلگرت با جگە لە خۆی لۆمە و سەرکۆنەیی کەس نەکات.

((بەخواپەرستی، پشت بەستن و نیهت پاکێ و یەك دلی)) دەبنە پێگرو لەمپەری لێ بەردەم زال بوونی شەیتاندا، بەلام هاوێڵ پیراردان بە هەموو جوۆر و چەشنەکانییەو، بوار دەپەخسینی بۆ زال بوونی شەیتان و تێکپرای ئەوانە لەسەر بناغە و بنچینەیی نەریتی تاکە کەسیکە کە هەوسار و لەغاوی تەواوی کاروبارەکان بە دەست ئەو و لەژێر دەسەلاتی ئەودایە و سەرچەم کارو کردەوکان بۆ لای ئەو دەگەپێنەو و کوتایی بەلگە و بیانوو لای ئەو و بۆ ئەو دەبێت. — واتە پەرەردگار — نەگەر ئەو ویستی لەسەر بووایە و بیویستایە دەیتوانی تەواوی خەلکی بکاتە گەلێکی یەکیارچە. بەلام کارزانی و تەگبیر کردنی بەو جوۆری نەویستوو. ﴿فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۶) وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴿ سوورەتی جاسیە ۳۶ — ۳۷.

واتە: جا هەر لە بۆ خواپەرستیی سوپاس و ستایش، کە پەرەردگاری ئاسمانەکانە، پەرەردگاری زەویشە، پەرەردگاری هەموو جیهانیانە، هەرچی گەورەیی و شکۆمەندی هەیە لە ئاسمانەکان و زەویدا هەر هەمووی شایستەیی ئەو، بە راستی ئەو زاتە بالادەست و دانایە.

ته وهری دووهم: ئامرازه کانی پووبه پوو بوونه وه له گه ل شهیتاندا:

ئین قهیم (خوای لی پازی بیت) ده فرمویت: ئیسته چه ند بنامه یه کی سوودمه ند باس ده که ین که به دلنیا یه وه به که لک وه رگرتن لیان و به کاره یتانیا ن، مروّ ده توانی له گه ل شهیتاندا پووبه پوو بیته وه و له شه پ و خراپه ی پاریزاو بیت و دووره په ریژی لی بکات.

ئه وانه بنه ما، ئامراز و هوکار و سه نگه ر و پاریزگه لیکی ده لایانه ن که بریتین له:

سه نگه ر و پاریزگه ی به که م: په ناگرتن و په نابردن بوّ په روه ردگار: ۲۴

سه نگه ری دووهم: خویندنه وه ی هه ردو سووره تی "فلق" و "ناس": چونکه خویندنه وه، تیگه یشتن و کارکردن به و دوو سووره ته بوّ لایردن و دوورخستنه وه ی خراپه و شه پی شه یتان و پاریزاویمان له لۆمه و بیانوه کانی شه یتان زۆر کاریگه ر و سوودمه ندن. بوّیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ((ما تعوذ المتعوزون بمثلهما)).^{۲۵}

واته: ((هیچ شتی هینده ی ئه و دوو سووره ته بوّ ئه وانه ی په نا ده گرن له شه پ و خراپه ی شه یتان کاریگه ر و سوودمه ندر نین)). ((پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه موو شه ویک له کاتی خه وتندا ئه و دوو سووره ته ی (الفلق و الناس) ده خویند^{۲۶}، وه فرمووی به عوقبه که: دوا ی هه موو نوێژه کانیش بیانخوینی)).^{۲۷} (دیاره لیژه دا مه به ستی له نوێژه فره زه کان بووه نه ک سوننه ته کان، خواش باشتی ده زانی، وه رگپپی کورد).

۲۴ ئه م بابته پیشتی به دوور و دریزی باسکراوه و خراوه ته پوو.

۲۵ رواه النسائي والدارمی.

۲۶ رواه البخاری عن حدیث عائشة.

۲۷ رواه ابو داود والترمذی والنسائي.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی:

((هه‌ر که سَیْکْ ئەو دوو سووره‌ته له گه‌ل سووره‌تی "إخلاص" دا سَیْجار له‌کاتی ئیواراندا و سَیْ جار له‌کاتی به‌ره‌به‌یاندا (به‌یانیان) بخوینێته‌وه، ئەوه‌ی به‌سه‌ بۆ هه‌موو شتی)).

((هه‌روه‌ها له‌ جیگه‌یه‌کی تردا پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: ئەگه‌ر چوو ه‌ ناو جیگه‌ی نووستن ده‌ستی بدات له‌ یه‌ك و پاشان قووی پێدا بکات و سووره‌تی "إخلاص" و "فلق" و "ناس" ی پێدا بخوینێ، پاشان ده‌ستی به‌ئینی به‌سه‌ر ئەو شوینێدا ئەتوانی له‌ له‌شی، وه‌ سه‌ری و له‌گه‌ل دهم و چاوی و له‌پیشه‌وه‌ی له‌شییه‌وه‌ ده‌ست پێ بکات وه‌ ئەمه‌ سَیْ باره‌ بکاته‌وه)).^{۲۸}

سه‌نگه‌ری سییه‌م: خویندنی "أیه‌ الكرسي"، چونکه له‌ فه‌رمووده‌ سه‌حیحه‌کاندا له‌ موحه‌مه‌دی کوپی سه‌یرین و ئەویش له‌ ئەبوو ه‌وره‌یره‌ وه‌ هاتوو که وتویه‌تی: ((پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمانی پێکردم به‌ پارێزگاری کردن له‌ سه‌رفیتره‌ و زه‌کاتی مانگی په‌ڕۆزی په‌مه‌زان، که‌سێ هاتوو و ده‌یویست به‌بێ پرس هه‌ندیکی لی هه‌لگرێ و بییات گرتم و پێم وت: ده‌تبه‌مه‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئەو ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی گێڤاوه‌ته‌وه‌ و دواتر وتی: هه‌رکاتی چووته‌ ناو جیگه‌ی نووستنه‌وه‌، "أیه‌ الكرسي" بخوینه‌ره‌وه‌! چونکه ئەم کاره‌ی ده‌بیته‌ ه‌وی ئەوه‌ی که‌وا په‌روه‌ردگار هه‌میشه‌ پاسه‌وان و چاودێری تۆ بی‌ت و تاكو به‌ره‌به‌یان شه‌یتان لیت نزیک نه‌بیته‌وه)).

۲۸ البخاری مع‌ الفتح ۶۲/۹ و مسلم ۱۷۲۳، چونکه پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئاوا‌ی ده‌کرد، ئەمه‌ له‌ قه‌لا‌ی موس‌لمان‌ه‌وه‌ وه‌رگێراوه‌، له‌ به‌شی زیکره‌کانی به‌یانیان و ئیواراندا، ل ۳۴، چاپی سی‌ و یه‌که‌م، وه‌رگێری کورد.

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموی: ((ئو له گه ل تۆدا پاستی وتوو، به لام شەیتان تەواو درۆزنە)).^{٢٩}

سەنگەری چوارەم: خویندەنەو و تیگە یشتن و کارکردن بە سوورەتی "بەقەرە": چونکە لە فرمودە یەکی صەحیددا لە سەهلی کوپی عبدالله و ئەویش لە ئەبوو هورەیرەو گێراویە تەووە کە پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((لاتجعلوا بیوتکم قبورا وان البیت الذی تقرأ فیہ البقرۃ لا یدخله الشیطان)).^{٣٠}

واتە: ((مالە کانتان مەکەنە گۆرستان، بە پاستی شەیتان ناچیتە ئەو مالانەو کە سوورەتی "بەقەرە" ی تیدا دەخوینیتەو)).

سەنگەری پێنجەم: دوو ئایەتی کوتایی سوورەتی بەقەرە: چونکە لە فرمودە یەکی صەحیددا لە ئەبوو موسای ئەنصارییەو هاتوو کە: پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((هەرکەسێ شەوی هەر دوو ئایەتی کوتایی سوورەتی بەقەرە بخوینیتەو، بو ئەو کەسە بەسە)).^{٣١}

لە صەحیحی ترمزیدا لە نعیمانی کوپی بەشیرەو هاتوو کە پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((پەرەدگار دوو هەزار سال پێش بەدیھێنان و خولقاندنی بوونەوەرەکان کتیبیککی نووسی کە کوتاییەکی بە دوو ئایەتی کوتایی سوورەتی بەقەرە کوتایی دەهات، ئەگەر ئەو دوو ئایەتە سێ شەو لە مالێکدا بخوینیتەو، شەیتان لەو مالە نزیک نابیتەو)).^{٣٢}

٢٩ رواه البخاری معلقا (٢٣١١).

٣٠ رواه مسلم (٧٨٠).

٣١ رواه البخاری ومسلم.

٣٢ رواه الترمذی (٢٨٨٢) والدارمی (٣٣٨٧).

سەنگەری شەشەم: ئایەتەکانی سەرەتای سوورەتی "حم" تا "الیە المصیر" لەگەڵ
 "ایە الکرسی" دا:

لە صەحیحی ترمزی دا لە عبدالرحمن کوپی ئەبووبەکرەووە ھاتوووە کە پێغەمبەر
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویەتی:

((من قرأ حم المؤمن الی (الیە المصیر) وآیة الکرسی حین یصبح حفظ بہما حتی
 یمسی، ومن قرأہما حین یمسی حفظ بہما حتی یصبح)).^{۳۳}

واتە: ھەرکەسێ سوورەتی حم (مؤمنین) تا (الیە المصیر) لەگەڵ ئایەتول کورسی لە
 بەیانی دا بخوێنێتەووە تا ئیوارە ی ئێ دەبیێتەووە پارێزراو دەبیێت، وە ھەر کەسیکیش
 ئیوارە بیان خوێنێت تا بەیانی ئێ دەبیێتەووە پارێزراو دەبیێت.

سەنگەری ھەوتەم: وتن، تیگەشتن و کارکردن بە واتای:

((لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ، لہ الملك ولہ الحمد، وهو علی کل شیء قدير)).

چونکە لە صەحیحەیندا فرمودەیک لە ئەبوو ھورەیرەووە ھاتوووە کە پێغەمبەرێ خوا
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویەتی: ((من قال: لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ، لہ الملك
 ولہ الحمد، وهو علی کل شیء قدير، فی يوم مئة مرة، کانت لہ عدل عشر رقاب، وکتبت
 لہ مائة حسنة و محيت عنه مائة سيئة وكانت لہ حرزا من الشيطان يومه ذلك حتی یمسی
 ولم یأت احد یافضل مما جاء به الا رجل عمل اکثر من ذلك)).^{۳۴}

واتە: ھەر کەسێک سەد جار بڵێ: ھیچ پەرستراویک نییە بە ھەق جگە لە (اللہ)، تەنھاو
 بێ ھاوتایە، مۆلک و سوپاس و ستایش ھەر بۆ ئەو و بەسەر ھەموو شتیگدا بە
 توانایە، بە ئەندازە ی ئازادکردنی (۱۰) کۆیلە پاداشت و چاکە ی بۆ ھەیە، (۱۰۰) چاکە ی
 بۆ دەنووسرێ و (۱۰۰) گوناح و تاوانی لەسەر لادەبرێ، ئەو شەو تا کو بەیانی (کە

^{۳۳} رواہ الترمذی (۲۸۷۹) والدارمی (۳۳۸۶).

^{۳۴} متفق علیہ.

پوٲی لی ده بیٲه وه) له شهړ و خراپه ی شه یتان پاریزراو ده بیٲ و هیچ که س له و ده سهاٲ و سه رمایه یه کی چاکی نییه مه گهر که سی زیاتر و چاکتر له می وتبی. سه نگه ری هه شته م: زوړ یادکردنی په روه ردگار، که له بابه ته کانی تر زیاتر جیگه ی گرنکی پیدانه.

له صه حیجی تورموزیدا فهرموده یه که له حارسی نه شعهرییه وه هاتوه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((په روه ردگار فهرمانی کرد به یه حیای کوپی زه که ریا بو جی به جی کردنی پیٲنج پرسته و پیی فهرموو که، به به نی ئیسرائیلیش بلٲیت که وا کرده وه یان پی بکه ن، به لام یه حیا له باره ی گه یان دنیان به گه لی به نی ئیسرائیل توژی دره نگ که وت و دواکه وت. عیسا (سه لامی خوا ی له سه ر بیٲ) وتی: په روه ردگار تو ی پاسپاردوه به به جیٲه یتانی پیٲنج بابه ت و فهرموویه تی که وا به به نی ئیسرائیل بلٲیت که وا جیٲه جیٲان بکه ن و کرده وه یان پی بکه ن، یا تو – یه حیا – پیٲان پابه گه یه نه یا خود من – عیسا – پیٲان ده لٲم.

یه حیا وتی: له وه ده ترسم که وا نه گهر تو – عیسا – پیٲش من – یه حیا – پایان بکه یه نی، زه وی من هه ل لوشی و له ناو خویدا نو قمم بکات، یا خود تووشی سزایه که بم! خه لکی بانگه ٲشت کرد بو (بیت المقدس) و خه لکیکی زوړ له ویدا کو بوونه وه و گوٲی بیستی وته کانی بوون و گوٲیان لی پاکرت.

یه حیا وتی: په روه ردگار فهرمانی کرد پیٲم به به جیٲه یتانی پیٲنج ته وهر (بابه ت) و فهرمانیشی پی کردووم به ئیوه یشی پابه گه یه نم.

یه که م: نه مه ی که وا ته نیا په روه ردگار بپه رستن و هاوه ل و شه ریکی بو بریار نه دن و په روه ردگار فهرمانی پی کردوون به چاکه و چاکه کردن. کاری مروٲی چاکه کار وه که نه وه وایه که که سی که دوژمنیکی نه وی – دوژمنی مروٲه چاکه کاره که – به دیل گرتبی و ده ست و پیی به سٲبیٲه وه و ناماده ی کردبی بو نه وه ی له ملی بدات و

بیکوژیت، به لَام نَه و مَرَوَه چاکه کاره هه لَسیتَه وه و بَلّیت: من هه رچی مال و سامان و داراییم هه یه دهیده م به تَو به مهرجی که و نه یکوژی و له مردن پزگاری بکات.

هه روه ها په روه ردگار فه رمانی پی کردوون که و: یاد و ستایشی په روه ردگار بکه ن. یاد کردنی په روه ردگار وه ک نَه وه وایه که و دوژمن بکه ویتَه شوین که سیّک و نَه ویش به خیرایی خوئی بکه یه نیتَه قه لاو سایه و په نایه کی پاریزراو و به هیز و خوئی له نَه وان بشاریتَه وه و بپاریزیت. مَرَوَیش به م جوړه یه و ته نیا به یاد و ستایشی په روه ردگار، که و ده توانی نه فسی خوئی بپاریزی له به رامبه ر شهیتاندا و پاریزگاری لئ بکات)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((...وَأَنَا أَمْرُكُمْ. بخمس، الله امرنی بهن، السمع، والطاعة، والجهاد والهجرة والجماعة فان من فارق الجماعة قید شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه الا ان يراجع ومن ادعى دعوى الجاهلية فانه من جثا جهنم)).

فقال رجل: يا رسول الله. وإن صلى وصام.

قال: ((وان صلى وصام، فادعوا بدعوى الله الذي سماكم المسلمين المؤمنين عباد الله)).

واته: ((من فه رمانتان پی ده که م به پینچ شت که په روه ردگار فه رمانی پی کردووم: بیستن، په پره وی کردن، تیکوژشان (جیهاد)، کوچکردن و بوونمان له گه ل کوّمه لدا. چونکه هه رکه سی به نَه ندازه ی بستی له کوّمه ل (جماعت) دوور بکه ویتَه وه نیشانه ی ئیسلامی له ملی خویدا ده رهیناوه و لایبردووه، مه گه ر نَه وه ی که جارێکی تر بکه ریتَه وه ناویان و هه رکه سی بانگه شه و بیروباوه په کانی نَه هلی نه قام و نه زانه کان زیندوو بکاته وه، له زومره ی جه هه ننه مییه کانه (واته نَه هلی دۆزه خه)).

پیاوئی وتی: نَه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نَه گه ر چی نوژییش بکات و پوژوویش بگریّت؟

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: ((نه گهر چی نویژ بکات و پوژوویش بگری، دروشم و بانگه شه خوییه کانیش تهرج بکن، په روه ردگاری که ئیوهی به موسلمان و نه هلی ئیمان و بندهی خوی زانیوه)).^{۳۵}

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) له م فرموده یه دا نه هلی ئیمانی ناگادار کردوه ته وه و پیی فرمون که، مروژ ته نیا له ریگهی یاد و ستایشی په روه ردگار وه ده توانی خوی له فیل و ته له که و خراپهی شهیتان بیاریزی و خوی دور بخاته وه و نه مه همان نه و شته یه که سوور هتی "ناس" باسی ده کات.

په روه ردگار له م سوور هته دا شهیتانی به "خناس" پیناسه کردوه و ناوی هیناوه، خه ناس که سیکه که هر کاتی مروژ یاد و ستایشی خوا بکات و بیپه رستی و په پره وی لی بکات، تووړه و نادیار و شاراوه ده بیټ. به لام هر کاتی بی ناگا بیټ له په روه ردگار، شهیتان دلی بچوک ده کاته وه و دوو دلی و دلّه پاوکیکانی خوی که ریگه خوشکری ته واوی خراپه و تیاچوونه کانه هلی ده خه له تیښی، به لام هیچ شتی وه ک یاد و ستایش کردنی په روه ردگار ناتوانی مروژ دور بخاته وه له دوو دلی و دلّه پاوکی و فیل و نه له که کانی شهیتان وپاریزگاری لی بکات، (واته مروژ ته نیا له ریگهی یادو ستایش کردنی په روه ردگار وه ده توانی خوی له شه پ و خراپه و دوو دلّیه کانی شهیتان بیاریزی و خوی لی دور بخاته وه، وهر گپری کورد).

سه نگه ری نویه م: ده ست نویژ و نویژ کردن، که له گرنگترین و بنچینه ترین قه لا و سایه و په نا گه لیکن، که ده توانین خوامنی تیډا بیاریزین و خومان دور بخه ینه وه له دوو دلی و دلّه پاوکیکانی شهیتان. به تاییه ت کاتیک که تووړه پی و هوا و ناره زو و هک ناگر له ناخی مروژدا بلّیسه بسیښی، هیچ ریگه یه کی تر وه ک ده ست نویژ و نویژ کرد ناتوانی نه وانه بکوژتینه وه و له ناویان بیات.

له صه حیجی تورموزیدا له ئه بوو سه عیدی خدرییه وه، له پیغه مبهری خوداوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوو که فهرموویه تی: ((ألا وإن الغضب جمة من قلب ابن آدم، أما رأيتم إلى حمرة عينيه و انتفاخ اوداجه، فمن احسن بشيء من ذلك فليلصق الأرض)).^{۳۶}

واته: بزائن که تووپه یی ئاگریکه^{۳۷} له دلی ئاده میزاددا پهیدا ده بیئت، مه گهر سووری چاوه کانی و هه ئاوسان و باکردنی دهماره کانی نابینن؟ هه رکاتی که سی تووشی ئه م باروودوخه هات دانیشی و هیچ کاری ئه نجام نه دات.

(سه بارهت به و دوخه ی که مروڤ تووپه ده بیئت، پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: گهر تووپه بوون و له و کاته شدا به پیوه بوون ئه و دابنیشن، وه ئه گهر له کاتی تووپه بووندا دانیشتبوون ئه و پابکیشرین، وه رگیچی کورد).

له فهرمووده یه کی ترده هاتوو که: ((شهیطان له ئاگر دروست کراوه و ئاگریش به ئاو ده کوژیته وه)).^{۳۸} هیچ شتی به ئه ندازه ی ده ست نویژ و نویژ کردن ناتوانیت زال بیئت به سه ر ئاگری تبوریه یی و هه و و ئاره زوو ه کانیدا. چونکه ئاوی ده ست نویژ جهسته ی گهرم و ئاگر ئاسا و هه لگیسراوی مروڤی تووپه سارد ده کاته وه و ئه گهر نویژ به ملکه چی و زه لیلی و دلپاکییه وه به جی بهیئری، ئارامی و ئاسووده یی ده به خشیتته پوچ و ده روونی هه لگیسار و نا ئارامی ئه و. ئه مه پاستیه که که تاقیکردنه وه و ئه زمونی مروڤ له هیئانه وه ی به لگه و نیشانه یی نیاز ده کات.

سه نگه ری ده یه م: دووره په ریژی له زیاده پوچی له قسه کردن، ته ماشا کردن، خواردن و خواردنه وه و تیکه لاوی کردنی نا پیویست له گه ل خه لکی دا، چونکه شه یطان له م ریگه یانه وه یه که ده توانی زه فهر به مروڤ بیات و بجیته نیو دل و پوچی مروڤه وه و هیلانه ی تیدا دروست بکات و زال بیئت به سه ریدا و دهستی به سه ردا بگریت.

^{۳۶} رواه الترمذی (۲۱۹۱) وابن ماجه (۴۰۰۰).

^{۳۷} (جره) به وانای ورده به ردیش هاتوو

^{۳۸} شیخی ئه لبانی ئه م فهرمووده یه به لاواز داده نی.

به کورتی:

هر مروفتیکی ژیر و عاقل و تیگه یشتوو دهرانی که شهیتان ته نیا له سی لاه ده توانی زالی بی به سهریدا:

یه که م: زیاده پویی و خه سارکردن و نه می که وا له هر شتی کدا زیاد له پیویست ههنگاو بنی، نه زیاده پویییه زه مینه و بواریکه بو چوونه ناوه وهی شهیتان بو ناو دل و پیکه ی پووبه پوو بوونه وه له گه لیدا - له گه ل شهیتان دا - دهره فته نه دانه به نه فس بو به ده ست هیئانی نه و خه ز و ناره زووه زور و له راده به دهرانه بو خه وتن و خواردن و تام و چیژ، هرکاتی نه م دهرگایه ی داخست به پویی نه فسی خویدا، له راستی دا دهرگای به سهر سه رسه خترین و ترسناک ترین دوزمنی خویدا به ستووه.

دووه م: نا ناگایی و که مته رخه می، چونکه نه هلی زیکر و یاد و ستایش کردن، له پال قه لایه کی پولایینی یادکردندا جیگیر، به لام هرکاتی تووشی نا ناگایی و که مته رخه می ببه وه، دهرگا کانی نه و قه لا و په ناگایه ده کرینه وه و دوزمن ده چیته نه و ناو قه لایه و له م کاته دا پاوانان و دهرکردنی شهیتان بو نه وان ته واو قورس و گران ده بیت.

سییه م: پووتیکردن و که لک وهرگرتن و به کرده یی کردنی کار و قسه کان و شت گه لیک بی به ها و هیچ و پوچ، که هاوکاری و کو مه کی نه و ناکات بو گه شه کردنی زانست و ئیمان و کاری خیر و چاکه و به رژه وهندی خوئی و خه لکانی تر.

(له کو تایی نه م ته وه ره دا ده لیم: نه م بابه تانه ی له م ته وه ره دا باسکراون و خراونه ته پوو وه ک نامرازیک بو به رگری کردن و پووبه پوو بوونه وهی شهیتان، بابه ت و فره مووده گه لیک پیروژ و به سوودن، به لام وا به باشت دهرانم که وا به خوینه رانی به پزیش بلیم بو وه ده ست خستنی نامراز و فره مووده ی زیاتر و به سوودتر سه باره ت به م باسه، سهردانی نامیلکه ی "قه لای موسلمان له زیکره کانی به یانیان و ئیواراندا" بکه ن، به تاییه تی به شی "زیکره کانی به یانیان و ئیوارانی" نه و نامیلکه به سوود و به که لکه، وهرگرتی کورد).

بهشی شه شه م

کاریگری ئاژاوه و تاوانه کان
به سهر دله وه

ته وهری یه کهم: پووتیکردنی به لا و تاوانه کان بو سهر دل:

حوزه یفه ی کوری یه مان (خوا ی لّ پازی بیت) ده لّیت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((تعرض الفتن علی القلوب کعرض الحصر عوداً عوداً، فأی قلب أشربها نکتت فیه نکته سوداء وای قلب انکرها نکتت منه نکته بیضاء حتی تعود القلوب علی قلبین: قلب اسود مریاداً کالکوز مجخیا لایعرف معروفا ولا منکراً الا اشرب من هواه. وقلب أبيض لاتضره فتنة مادامت السموات والأرض)).^{۳۹}

واته: ((گو به ند (فتنه) و تاوان و سهر پیچییه کان وه کو (چنینی حه سیر) دانه دانه له به رامبه ر دلّه کانه وه ریژه^{۴۰} ده پوئن. هه ر دلّی که بکه ویتته ژیر کاریگه ری نه وانه وه، خالیکی ره شی به سهر وه په یدا ده بیت، به لام هه ر دلّی که وا پشت بکاته نه وان و پوویان لّ هه لّناجه رختنی، خالیکی سپی به سهر وه په یدا ده بیت، تاوه کو نه مه ی که وا دلّ له شیوه ی یه کی له م دوو گروویه دلّانه ی خواره وه ی لّ دیت:

دلّیکی رهش و تاریک وه کو گوزده یه کی تاوه ژوو و هه لگه پاوه، که چاکه ناناسی و پشت ناکاته خراپه و تاوان و پووی لّ هه لّناجه رختنی و ته نیا په پیره ی له هه وا و ناره زوی خوی ده کات.

نه وی تریان دلّیکی سپی و (پاک) ه، که تاوه کو ئاسمانه کان و زه وی بوونیان هه بیت، گو به ند و تاوان و سهر پیچی کردن، زهره ر و زیانیکی پی ناگه یه نی)).

پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پوو هینان و پوو تیگردنی که م که می گو به ندو ئاژاوه کانی (فتنه) بو سهر دلّه کان، چواندووه به چنین و پیکه ستنی حه سیر

^{۳۹} أخرج مسلم برقم (۱۴۴).

^{۴۰} ریژه واته نه وه ی که وا تاقمیک یاخود گرووینک له به رامبه ر که سیتی گه ورده ا به رینک و پینکی

ده چن به ریژه وه رگپری کورد.

دووه م: دلټكى سېى و پاك: كه هه تاوى ئيمان له و دلّه دا هه له اتوو و پېر له نوور و پوښنايى كردوو، ئه م جوړه دلّه هه ركاتى بكه ويته بهر هيرش و هه لمه تى گوښه ند و تاوانه كانه وه، پووبه پړويان ده بېته وه و له خوږيانى دور ده خاته وه و لايان ده بات. ئه مه ده بېته هوږى نه وه ي كه وا رووناكي و پوښنايى و هېز و توانايى نه و دلّه زياد بكات.

ئو گوښه ند و تښکده رانه ی (فتنه) پوو ده که نه دله کان و ده بڼه هو ی نه خوشی و په ک که وتنی مه عنه وی دل، بریتین له:

- گوښه ندی هه و و ناره زوو.
- گوښه ندی دوو دلی و دله پاوکي کان .
- گوښه ندی خراپه و له ناو بردن و گومرایی
- تاوان و سه رپیچی و تازه گه رپیه کان.
- سته م و زوردارپیه کان .
- نه زانی و نه فامیه کان .

گوښه ندی په که م، ده بیته هو ی له ناو بردن و خراپی ویست و نیاز. دووه میش ده بیته هو ی خراپه و له ناوچوونی زانست و بیروباوه پ و نیمان. هه ندی له هاوه لان (اصحاب) دله کانیان دابه ش کردووه بو سهر چوار به ش. هه روه ها هاتووه که و ا حوزه یفه ی په مانی (خوای لی پازی بیت) فه رموویه تی: ((دله کان چوار جوړن:

په که م: دلکی پاک و بی خه وش که تیدا چرایه کی پووناک و پوشن داگیرساوه و ئو دله ش دلی مروقی نه هلی نیمانه.

دووه م: دلکی بی تیشک و نا پوشن و شاراوه، که دلی مروقی بی باوه په . سییه م: دلکی هه لگه راوه و سهر لیشتیواو که دلی مروقی دوو پووه (منافق). دلک که خیر و چاکه ده ناسی، به لام پووی لی هه لده رخی نی و پشتی تی ده کات، وه حق و راستی ده بینی به لام خو ی له ناستی دا هه له ده کات و خو ی به کویر له قه له م ده دات، به واتای نه وه ی که ئو حق و راستیه نابینی!

چواره م: دلی که هه ر دوو هیزی - هیزی نیمان و هیزی دوو پووی _ هه ر په کیکیان به ره و لای خو ی راپیده کی شی، وه له کوتایی دا ده بیته شوینکه وته و ژیر ده سته ی ئو هیزه ی که و ا زیاتر به سهریدا زال ده بیت.

مه به سستی نه و له (دلی ته نیا و سه لَت) دلّیکه که خالی بیت له ته وایو
 کارووباره کانی تر جگه له کارووباره کانی په روه ردگاری مه زن و پیغه مبهری نازیز و
 حق و راستی. مه به سستی نه و له و چرایه ی که له و دلّه دا جیگیره و بوونی هیه، چرای
 نیمانه و ته نیایی و سه لَت بوونی نه و به واتای سه لامه تی و ته ندروستیبه تی له دو
 دلی و هه و و ناره زووه ناپه و و گومپاکه ر و بوونی چرای پووناک و پووشن تییدا به
 واتای پووشن و پووناکی بوونی نه و دلّه یه به هوئی کارو کرده وه و نیمانه وه.

مه به سستی نه و له دلی شاراه، دلی بی باوه په کانه، چونکه له ناخ و دهر و نییدا،
 کالان و بهرگ و سپیالی شاراه ته وه و تیشکی زانست و نیمانی پی ناگات. به هه مان
 شیوه که په روه ردگار له باره ی یه هوده وه ده فهرموویت: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ...﴾
 سووره تی به قهره ۸۸.

واته: ((هروه ها جووله که کانی سهرده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وتیان:
 دلّه کانمان داخراوه (له گوفتاری توّ تی ناگهین!)).

په روه ردگاری گه وره و به ده سه لَت ده فهرموویت: ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
 يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾
 سووره تی نه سرا ۴۵ - ۴۶.

واته: ((کاتیک که قورئان ده خوینیت نیمه به ربه سستی نادیارو شاراه، ده خهینه
 نیوان توو نه وانه ی باوه په پوژی دواپی ناهینن، (چونکه سوودی لی وهرناگرن)، چونکه
 مه به ستیان نییه تی بگن، نیمه ش په رده ده هینن به سهر دلّیانا تا هه ر تی نی نه گن،
 گویشیان سه نگین ده کهین تا نه بیستن، جا کاتیک له قورئاندا ته نها ناوی
 په روه ردگارت ده بهیت (باسی بت و بهرنامه یان ناکهیت)، نه وه پشت هه لده کهن و پوو
 وهرده گپن و بیزاری دهرده پرن و ده پون)).

هه رکاتی بو خواوه نانی نه و دلّانه، باسی یه کخوایه رستی پاک و په رستش و په یره وی
 کردن و شوینکه وتنی راستگو یانه بکریّت و قسه ی لی بکری، به شیوه یه کی هه راسانی و
 تووپه ییه وه پشتی تی ده کهن و پووی هه لده جه رختنن. به هه مان شیوه که وتمان:
 مه به سستی نه و له دلی له کالان و قه ولگ بوون و هه لگه پاوه و ژیره وه و ژور دلی

ښښسانى دوو پووه وهك چوڼ په روه ردگارى مه زن و به ده سه لات ده فه رمووېت: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْتُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ سوورده تى نيسا ۸۸.

واته: جا نه وه چيتانه (نهى ئيمانداران) ده رياره ي دوو پووه كان بوون به دوو ده سته وه؟ له كاتېكدا خوا (سه رشوېې كردوون) و وهرى گټړاونه ته وه بو بى باوه پى و به هوى نه و كرده وانه ي كه كروويانه، نايا ده تانه وېت (دلى) كه سيك هيدايت و پټنموونى بكه ن كه خوا گومراي كرووه؟! (به هوى باوه پى دانه مه زراو و دل و ده روونى نه خوشييه وه)، بيگومان نه وه ي خوا گومراي بكات (به هوى كارو كرده وه ي ناپه سه ندييه وه) نه وه هرگيز پټگه يه كت ده ست ناكه وېت بو پټنموونى كړدى.

واته نه واني له حق دور خستووه ته وه و ده يان گه پټنېته وه بو نه و ناپه وا و هيچ و پوچييه ي كه زياتر تيدا بوون و پيوه ي خهريك بوون، نه مه ش به هوى نافه رمانى و تاوان و سه رپټچييه كانايانه وه يه.

نه مه خراپ ترين و پيسترين دله كانه، چونكه نه م جوړه دله حق به ناحق و ناحق به حق له قه له م ده دات و ده بېته هاوكار و هاوپټى نه هلى ناحق و ناپه وا و له گه ل نه هلى حق و په وادا ده كه وېته به ر به ركه كاني و دوژمنايه تيبه وه.

مه به ستي نه و له و دله ي كه كه وتو ته نيوان دوو هيزه وه و له و نيوه ننده دا جيگير بووه و له هر يه كيكيان به شيكي هيه، دلېكه كه، پايه و بنه ماكانى ښښسانى تيدا پايه دار نه بوون و چراكه ي - چراى ئيمان - تيدا دانه گيرساوه و پوښن نه بووه. چونكه هېشتاكو خوې پاك و خاوېن نه كرووه و خوې ناماده نه كرووه بو قبول كړدن و په سه نكړدنې حه قيقه ت و راستييه تى په يامه كه ي پټغه مه به رى خوا (صلى الله عليه وسلم). تيشكيكي لاواز له ئيمانى تيدا پوښنه و تاريكي و تارمايى بى باوه پى و نه زانېش تيدا جيگه و شوېنى بو خوې فراهه م كرووه. هه نديك جار نزيك ده بېته وه له كوفر و بى باوه پى و هه ندى جارېش زياتر پوو ده كاته ئيمان، وه فهران و برپار بو نه وه يانه كه زياتر زال ده بى به سه ريدا و ده ست ده گري به سه ريدا.

تهوهری دووهم: نیشانه و ناسه‌واره‌کانی تاوان به سهر دڼه‌وه:

گوناح و تاوان شوته‌ما گه‌لیکی زوړ خراپی به‌دواو‌یه بو جه‌سته و دلی مروڅه‌م له دنیا و هم‌میش له دوا پوڅدا (قیامت) و ته‌نیا په‌روه‌ردگار به‌دروستی ټاگایان لټیانه، که ده‌توانی ټماژه بکړی به‌م بابه‌تانه‌ی لای خواره‌وه:

هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار:

یه‌کلی له شوته‌ما و نیشانه‌کانی تاوان و سهر‌پیچی کردن نه‌و‌یه که، هه‌ست کردن به‌گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار له دلی تاوانباردا لاواز ده‌بیټ و بی‌هوی و نه‌یه‌وی، سالاری و ترس و گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار له‌دلیدا هه‌موو پوڅی لاواز و لاوازتر ده‌بیټ. چونکه نه‌گه‌ر له دلی دا توانایی و گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار جیگیر بووایه، به‌هیچ جوړی نازیه‌تی نه‌و‌ی نه‌ده‌کرد و نه‌ونده‌ نازا و چاونه‌ترس نه‌ده‌بوو تا وه‌کو تووشی گوناح و تاوان بیټ و سهر‌پیچی و نافه‌رمانی له په‌روه‌ردگار بکات.

له‌وانه‌یه هه‌ندی جار مروڅیکی نه‌زان و هه‌لخه‌له‌تینراو به‌گومانی خو‌ی بلیټ: نه‌مه هیوا و نومیدی منه به‌لټو‌ردن و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار که تووشی تاوان و نافه‌رمانی ده‌م، نه‌ک نه‌و‌ی که‌وا پله و پایه و گه‌وره‌یی و مه‌زنايه‌تی په‌روه‌ردگار له دڼدا که‌م و لاواز بوو‌بیته‌وه. (زوړ جار نیمه‌ی مروڅ که تاوان ده‌که‌ین په‌کسره ده‌لټین کوره‌ خوا به‌په‌رحم و میهره‌بانه، لی‌مان خو‌ش نه‌بیټ، به‌لام نابیټ به‌و بیان‌ووه‌وه که په‌روه‌ردگار به‌په‌رحم و میهره‌بانه ده‌ست بکه‌ین به‌نافه‌رمانی و تاوان کردن، چونکه زوړ جار به‌ هو‌ی تاوانی بچو‌که‌وه و به‌رده‌وامیمان له‌سهری، تووشی تاوان و گوناحی گه‌وره‌تر ده‌بین و به‌خو‌مان نازانین و دواتر یا هر هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و شکو‌مندی په‌روه‌ردگار ناکه‌ین له دڼمندا، یاخود گه‌ر بیشی که‌ین نه‌ونده‌ که‌مه که نابیټه له‌مپه‌ر و پځگر له به‌رده‌م نه‌و‌ی که‌وا ده‌ست له‌و تاوانانه هه‌ل بگرین، بو‌یه ده‌بی زوړ وریا و به‌ ټاگا بین و نه‌وه‌ش بزنانین که په‌روه‌ردگار له هه‌موو که‌سیکی تر توو‌په و ټوله‌سینه‌ر و سزاده‌رتره، وه‌رگټی کورد).

نهم گومان و خو هه لکيشانه جوړيکه له خو هه لڅه له تاندن، چونکه له پاستي دا ده بې بووني گه وره يي و شکومهندي و ترسي په روه ردگار له دلي مړوځدا بېټه هوئ ته وه ي که وا سنووري شهربه تي خداوهند په چاو بکريت و بپاريزيت و له مېر و پيگر دروست بکات له نيوان نه و و - خودي مړوځه که دا - تاوان و سه رپيچي کردندا.

به لام نه وانه ي که وا له نافه رمانی و سه رپيچي کردني په روه ردگار ناترسين و سل ناکه نه وه، به پاستي پله و پايه و گه وره يي په روه دگاريان نه ناسيوه، چونکه له که سيکدا که به ناساني نه مرو نه هييه کاني په روه ردگار په چاو ناکات، ده توانين قبولي بکه ين که به پاستي گه وره يي و پله و پايه ي خداوهندي په چاو کردوه و دان به گه وره يي و شکومهندي نه ودا دهنې؟!

نهمه له نه گونجاو تريني گونجاوه کان و هيچ و پوچ تريني هيچ و پوچه کانه و هر نهم سزادانانه بو مړوځي تاوانبار به سه، که شکومهندي و پايه به رزي په روه ردگار له دلېدا نه ميئي و بسرپټه وه و سالاري و مه رزي و گرنگي و بهابووني سنووري شهربه تي مافي په روه ردگار به که م سهر بکات و به سوک له قه له مي بدات.

يه کي له توله و سزا کاني نه و جوړه که سانه نه ميه که، په روه ردگار پله و پايه و سامي نه و له دلي خه لکاني تر دا لا ده بات و به هه مان شيوه که نه و نافه رمانی و سه رپيچي کردني په روه ردگاري به که م زاني، خه لکيش نه و به سوک و بچوک له قه له م ده دن. خه لکي به هه مان نه ندازه خوشيار، ده وي که نه و په روه ردگاري خوش ده وي و به هه مان پيژه و نه ندازه ش پيژ و گه وره يي نه ويان له دلدايه که، نه و ترس و شکومهندي په روه ردگاري له دلدايه. (واته نه و که سه تا چ نه ندازه يه ک پيژ و گه وره يي و ترسي په روه ردگاري له دلدايه و تا چ نه ندازه يه ک ليي ده ترسي و پيژي ده گري، خه لکيش به هه مان نه ندازه وه که سيکي گه وره و شکومهندي سهر يي ده که ن و پيژي لي ده گرن. گه ر بو نه مه بگونجي، وه ک چوڼ کورد واته ني ده لي: ((چي بچيني نه وه ش ده دورپته وه)). وه رگيږي کورد).

که سي که سنووري پيژ و قه دري (حورمه ت) په روه ردگاري بشکيني، ده بېټ چوڼ چاوه پي نه وه بېټ که وا خه لکي پيژ و قه دري نه و بگرن و بپاريزن؟! چوڼ نه و مافه

به خوئی دَهدات له کاتیکدا که ئه و حهق و مافی په‌روه‌ردگاری پَیشیل کردووه و خستویه‌تیه ژیر پی، خه‌لکی حهق و مافی ئه و په‌چاو بکه‌ن و چوَن نا فه‌رمانی و سه‌رپیچی کردنی په‌روه‌ردگار به سووک و به هیچ ده‌زانی و له هه‌مان کاتیشدا چاو‌پووانی ئه‌وه ده‌کات که‌وا خه‌لکی به چاو‌یکی سووک سه‌یری ئه و نه‌که‌ن و به سووک ته‌ماشای نه‌که‌ن. (وه‌ک فارس ده‌لَیت: ((تاکنی به دیگران، یا به خودت یا به سران)). واته: ((ئه‌وه‌ی که ده‌یکه‌ی به‌رامبه‌ر به خه‌لکی، دواتر یا به‌خوئی ده‌که‌نه‌وه یاخود به نه‌وه‌کانت)). جا بو که‌سی که حورمه‌ت و پَیزی په‌روه‌ردگار نه‌گرئ، په‌روه‌ردگاریش پَیز و حورمه‌تی ئه و ناگری و پِیسوا و زه‌للی ده‌کات، وه‌رگِپی کورد).

په‌روه‌ردگار له قورئانی پیروژدا باسی له سزادانه‌کانی ئه‌هلی تاوان و سه‌رپیچی کردووه و ئه‌م باب‌ه‌ته‌ی خستوو‌ه‌ته پوو که به هو و کاریگه‌ری تاوانه‌کانی خو‌یا‌نه‌وه گومرا بوون و له‌سه‌ر دَلیان په‌رده‌یه‌ک جیگیر بووه و وه‌ک چوَن په‌روه‌ردگاریان له یاد کردووه و فه‌رامو‌ش‌یان کردووه، خوداو‌ه‌ندیش ئه‌وانی له بیر کردووه و پشت گوئی خستوون، وه‌ک چوَن سووکا‌یه‌تیان به ئایینه‌که‌ی کردووه په‌روه‌ردگاریش ئه‌وانی بجووک و سووک کردووه، وه ئه‌وانی به هه‌مان شیوه که بپیاره‌که‌ی په‌روه‌ردگاریان پشت گوئی خست، خوداو‌ه‌ندیش ئه‌وانی پِیسوا کرد و پشت گوئی خستن: ﴿...وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ سووره‌تی ۱۸ حه‌ج .

واته: جا ئه و که‌سه‌ی که خوا‌قه‌در و پَیزی بشکِینَیت و پِیسوای بکات ئه‌وه هیچ پَیز لَینه‌ریکی نییه.

ئه‌وانه که کپنوش بردن و مل دانه‌واندن و ملکه‌چی له به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگاریان به سووک و به‌تال له قه‌لَم دا و له‌ناست گه‌وره‌یی وشکو‌مه‌ندی خوداو‌ه‌ندا کپنوش‌یان نه‌برد، هیچ کاتئ هیچ که‌س پَیز و ئی‌حترامی ئه و که‌سانه ناگرَیت و جیگه‌ی پَیز و ئی‌حترام نیین! چوَن که‌سی که په‌روه‌ردگار زه‌لیل و بجووکی بکاته‌وه خه‌لکی ده‌توانی پَیزی لی بگرن و که‌سی‌کیش که په‌روه‌ردگار پَیزی لی بنی خه‌لکی ده‌توانی بی پَیزی به‌رامبه‌ر بنوینی و به بجووکی بزائن؟!

— په یدا بوون و به دیار که ووتنی سام و ترس له دڼدا :

یه کښکی تر له نیشانه کانی تاوان و سه ریچی کردن، سام و ترس ځکه که په روه ردگار له دڼی تاوانباردا په یدای ده کات وه ده یخاته دلایه وه. له راستی دا ده توانین همیشه نه و که سه له باروودوځیکي ترسناک و نیگه راناویدا ببینین.

چونکه په پړه وی کردن له په روه ردگار قه لا و پاریزگه یه که که هر که سی بجیته ناوییه وه پاریزراو ده بیت له سزا و گرفته کانی دونیاو هر که سی لیتی بیته دهره وه و دوور بکه ویته وه، سام و ترس له هم مو لایه که وه دهره ی ددات. به لام هر که سی ریگه ی په پړه وی کردن و شویکه ووتنی په روه ردگار بگریته بهر و لیتی دوور نه که ویته وه، ته وای ترس و توقانه کانی ده بنه نارامش و ناسووده یی و هر که سی کیش نافه رمانی و سه ریچی لی بکات، هیمنی و ناسایش و ناسووده یی ده گوپردی به سام و ترس.

هیچ مروفتیکی تاوانبار و خه سارو مه ند نییه، که و دڼی وه ک نه وه ی که له نیوان دوو بالی په له وهر ټکدا جیگیر بووی، به رده وام له دوخی ترس و له رزدا نه بی، هر کاتی ه و او په نجه ره یه ک یاخود دهر گایه ک پابوه شیننی و ته کانی بدات، ده له زری و گومان ده کات که کاری ته و او و به دوی نه و دا هاتوون و هر دهنگی ده بیستی دڼی ده که وی و ده له زری و و ده زانی ده یانه وی سزای بدن، به لام هر ناده میزادی که و ترس و سامی په روه ردگاری له دڼدا بیت، خوداوه ند له هر شهر و خراپه و ناله بارییه ک ده پیاریزی، به لام هر که سی ترسی خودای له دڼدا نه بیت، په روه ردگار کاریکی وای به سر دیننی و وای لی ده کات که و له هم مو شتی بترسی. (دووری بو مه پو که نه و که سه له سیبه ری خوشی بترسی، وهر گپری کورد).

په روه ردگار له و کاته وه ی که بوونه وهره کانی به دیه پناوه و خولقاندوونی، نه م بنه ماو بناغه یه ی له نیوانیاندا جیگیر کردووه و دایناوه، که تاوان و سزا پیویست و پیداویستی یه کترن.

یه کی تر له سزا کانی دڼی سه رکیش و تاوانبار، نه مه یه که و تووشی سام و ترس ځکی وای ده کات که وه سف ناکریت، نه و همیشه هه ست ده کات که و له باروودوخی ترس و

نیکه رانیدایه. چونکه وهك چوَن جودایی و ترس كه وتووه ته نیوان خوئی و دروستكه ره كهی كه په روه ردگار، له گهل خوئی و دروستكراوه كانیشتا هه ست به نامویی و غریبی دهكات و به تیپه پوونی زهمن ترسه كهی زیاتر و زیاتر ده بیټ، به پاستی نه هلی ترس له خراپترین جوئی ژياندان و له بهرامبه ردا نه هلی هاوپازی و هاوده می له گهل پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) له چاكتین و باشتین و به تام ترین ژياندا به سهر ده بهن.

نه گهر مروئی ژیر و عاقل ورد بیته وه و ته ماشا بکات و له نیوان تام و چیژی زو له ده ست چووی تاوان و گوناخدا و سزا و سام و ترسی كه له ویوه - له تاوان و گوناخه وه - سه رچاوه ده گری هه لسه نگاندن و به راوردی بکات، زیاتر هه ست به شله ژاوی و ناسازگاری و نا په حه تی باروودوخ و زیان و زهره ره کانی دهكات. چونکه نه و نه و نارامی و هیمنیه یی كه له په پره وی كردن و شیرینی نارامی و ئاسووده ییه وه سه رچاوه ده گری گوپاویه تیه وه به و ئا نارامی و ترسه یی كه له تاوان و گوناخه وه سه رچاوه یی گرتوه.

إذا كنت قد اوحشتك الذنوب فدعها اذا شئت واستانس

واته: وهك چوَن تاوان توئی خستوته نیو سام و ترسه وه، نه گهر ئاره زو و مه یلته هیه وازیان لی بهیته و لییان دوور بکه وهره وه، تا به ئاسووده یی و نارامی بگه یته. پاژ و نهینی بابه ته كه له مه دایه كه په رستش و په پره وی كردن، مروف نزیك ده كه نه وه له په روه ردگار و به هه ر نه اندازه یی كه نزیكیه كه زیاتر بیټ، هاوده می و پیکه وه بوون و نزیکی زیاتر ده بیټ.

به لام تاوان و سه رکیشی ده بیته هوئی دوور كه وتنه وه و به هه ر نه اندازه یی نه و دوورییه زیاد بکات، پیژده و نه اندازه یی ترسیش زیاد دهكات و پیژده كهی هه لده كشی و به رز ده بیته وه... بویه مروف به هوئی نه و جیاوازییه یی كه له نیوان نه و و دوژمنه كه یدا په یدا بووه و دروست بووه، هه میشه ترسی نه وی له دل دایه، هه رچه ندیش له پالیدا بیټ. به لام له بهرامبه ردا نه گهر له گهل خو شه ویست و یاره كه یدا چه ند دوور بیټ هه ست به هاوده می و پیکه وه بوون دهكات. (لیره دا مه به ست نه وه یه كه مروف

هرچنده نزيكى دوزمنه كه ى بِيَت كه يه كِيّ له وانه شه يتانه، هر ههست به ترس دهكات، چونكه متمانه ى پِيّ نييه و قهه متمانه به دوزمن ناكړي جا ليوه ى نزيك بى ياخود نا، به لام له بهرامبه ردا هه رچنده له يار و خوشه ويسته كه يه وه دور بِيَت. نه وسا زياتر ههست به نارامى و ناسايش دهكات، وه رگپي كورد).

سام و ترس، شونه ما و ناكامى پووپوش و له مپه به هر نه اندازه و پيژه يه كه سه رپوش و پووپوش نه ستور تر و گوره تر بى، سام و ترس زياتر ده بِيَت. (ليژدها مه بهست نه وه يه كه وا هه تاكو زياتر ملكه چى فرمانه كانى په روه رداگار بين و په يره وى له برياره كانى خوداوند و شه ريعه ته كه ى بكين، نه وا شه يتانى نه فرين ليكراو زياتر و زياتر ده بِيَت له مپه و پيگر له به رده مماندا و هه ول ده دات به ره و سارد بوونه وه و پاشگه ز بوونه وه مان ببات، په روه رداگار خوښى باشت ر شاره زايه، وه رگپي كورد).

نا ناگايى و بى خه به رى ترس به دى ده هيني و خراپتر له وه ترس له تاوان و گوناخ و خراپتر له وهش ترس له هاوه ل بريار دان و بى باوه پييه وه سه رچاوه ده گري. هيچ كه سى نابيني و پهيدا نابيت كه له گه ل يه كِيّ له م كاروويارانه دا هاوپي و سازگار بِيَت، مه گه ر نه وه ى كه وا ترس به سه ختى به سه ريدا زال ده بِيَت و سام و ترس پوو و دلى نه و داده گري و داگيري دهكات و ده بِيَت كه سيكي ترسناك و خو پانه گر.

له دهست داني سه لامه تي و ته ندروستي دل:

يه كيكي تر له شونه ما و نيشانه كانى تاوان نه مه يه كه، ساغى و سه لامه تي دل له ناو ده بات و تووشى نه خوښى و لادانى دهكات و نه خوښى و كو له وارى نه و دريژه ى ده بِيَت و له و خواردنه مه عنه و پيانه ى كه زيان و خير و به رژه وه ندى نه و وابه سته ن پييه وه به هره مه ند نابى.

چونكه كاريگه رى و نيشانه ى تاوان به سه ر دل وه وه ك كاريگه رى و شونه ماي نه خوښييه كانه به سه ر جه سته وه، له پاستيدا تاوان و سه ر پيچييه كان، نه خوښييه كانى دلن و ته نيا پيگه چاره ى نه وانه دوور كه وتنه وه و وازه ميانه له گوناخ و تاوان و توبه كردن و په شيمان بوونه وه.

ته‌واوی پښتورانی پښگه‌ی په‌روه‌ردگار له‌م باره‌یه‌وه کوک و یه‌ک ده‌نگن که‌وا دل ته‌نیا کاتۍ به‌ناره‌زووی خوۍ ده‌گات که به‌گه‌وره و په‌رستراوی پاسته‌قینه‌ی خوۍ بگات و ته‌نیا کاتیک به‌گه‌وره و په‌رستراو و خوشه‌ویستی خوۍ ده‌گات که له‌ساغی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند بیت و ته‌نیا کاتیکیش له‌سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند ده‌بی، که دهر د و نازاری نه‌و چاره‌سهر و دهرمان بکریټ و شتیکی وه‌ک نه‌مه‌ش پوو نادات و نایه‌ته پيشه‌وه مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا پوویه‌پووی پاکي‌شان و ه‌ه‌وا و ناره‌زووه‌کانی بیت‌وه و به‌ربه‌ره‌کانیشی له‌گه‌لدا بکات. نه‌وه‌وا و ناره‌زووانه‌ی که وه‌ک نازار و نه‌خوشییه‌کانییه‌تی و چاره‌سهرکردنی له‌دزایه‌تی کردن له‌گه‌لیاندا شاراه‌و نادیاره.

به‌لام نه‌گه‌ر نه‌خوشییه‌که په‌گ و پيشه‌ی تیدا دابکوټی و تووشی مردنی مه‌عنه‌وی ده‌بیت‌وه یاخود ته‌واو لیټی نزيك ده‌بیت‌وه. به‌همان شیوه که نه‌گه‌ر که‌سی نه‌فسی خوۍ له‌ه‌وا و ناره‌زووه نه‌فسییه‌کان دوور بخاته‌وه به‌هشت جیگه و مه‌نزلگه‌ی نه‌وه، له‌پیش به‌هشتی دواپوژ دا نه‌و له‌م دونیایه‌دا له‌به‌هشتیکی کاتی به‌هره‌مند ده‌بی که به‌خشش و تام و چيژه‌کانی نه‌و له‌گه‌ل خوۍ و تام و چيژه‌کانی ژيانی هېچ که‌سیکی تردا شایه‌نی به‌راورد کردن و ه‌له‌سه‌نگاندن نییه، ته‌نانه‌ت جیاوازی نیوان نه‌و دوو ژيان و به‌خششانه‌ی وه‌ک جیاوازی نیوان به‌خششه دونیاییه‌کان و به‌خششه دواپوژه‌کانه.

نه‌مه حه‌قیقه‌ت و پاستییه‌که که ته‌نیا نه‌و که‌سانه بپوای پی ده‌کهن و به‌پاستی ده‌زانن که دلی نه‌وان نه‌مه‌ی یاخود هاوشیوه‌ی نه‌مه‌ی ه‌ست پیکردبی. نابۍ دوو دل بین که نه‌م فه‌رموده‌یه‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۱۳) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ سووره‌تی ئینفتار ۱۳ - ۱۴.

واته: (سهرنه‌نجام) به‌پاستی چاکان، خواناسان له‌ناو ناز و نیعمه‌تدا ژيانی پر له شادی و خوۍ ده‌به‌نه سهر، بیگومان تاوانبار و تاوانکاره‌کانیش له‌ناو دوژه‌خدا ژيانی پر له ئیش و نازار ده‌به‌نه سهر.

به بهخششهکانی ژيانی پاش مردن سنووردار ده بیټ و کوتایی دیت، ته نانه ت
په یوه ست و تایبته نییه به یه کی له مال و سهراکانی دونیا، به رزه خ یاخود دواړوژ،
نه وانه له بهخشش و نه مان له سزا و توله دا جیگیرن، مه گهر بهخشش و تام و چیژ و
خوشی، هه مان تام و چیژ و خوشی و بهخششی دل و سزاش هه مان سزای دل نییه ؟
چ سزایه ک نازاروی ترو ناخوشره له سزای ترس و خه م و په ژاره، دل مردوویی و
پاشگه ز بوونه وهی دل له په روه ردگار و ژيانی پاش مردن و وابسته بوون به غه یره
خودا و دور که وتنه وه و جودابوونه وه له په روه ردگار، له هر کات و شوینیکدا
په یوه ندی به هر شتی که وه هه بی و نه وانی به پیچه وانه ی په زامه ندی په روه ردگار
خوش بوویت، نه م جوړه باروودوخه مروژ تووشی خراپترین سزا ده کات.

هر که سی جگه له په روه ردگار به هر که س و شتی کی تر پشت ببهستی و پووی تی
بکات و په یوه ندی و خوشه ویستی له گه لی دا هه بی، (مه به ست له په یوه ندی و
خوشه ویستی، واته جگه له په روه ردگار که سی کی تری خوش بوویت و په یوه ندی بی
له گه لی دا، نه لبه ته نه م په یوه ندی و خوشه ویستی به که لی رده دا ناماژه ی پیکراوه و
په وانی به بو غه یری خوا بو که سی تر هه بی، په یوه ست به په رستش و به ندایه تی
کردنه وه، خوداش باشر ده زانی، وهر گپری کورد). له م دونیا به دا تووشی سی جوړ سزاو
گرفت ده بیته وه:

- پیش نه وهی به دهستی بهینی و پی بکات، له په نج و سزادا ده بیټ.

- هر کاتی پیگه یشته و به دهستی هینا، له ترسی نه وهی که مه بادا له دهستی
بدات له په نج و سزادا ده بیټ.

- هر کاتی له دهستی بدات، تووشی خراپترین سزا ده بیټ.

نه م سی سزا و نازار و به لایانه ته نیا له م جیهانه دا بوئی په یدا ده بیټ. به لام له
به رزه خدا، به په نج و سزای دوری و داپران جودابوونه وه، که هیچ هیوا و نومیدی
نییه بو که پانه وهی و په نج و نازاری له ده ست دانی بهخشش گه لی که به هوئی
وابسته بوون به خوشه ویسته ناراسته قینه و دروینه له ده ست چووه و نازار و سزای

سهرپوش له نيوان نه وان و په روه ردگاردا و په نچ و نازاري داخ و په روشي كه جگه ري نه و پارچه پارچه دهكات. تووش دهبيت.

نهم به خشش و تام و چيزه دروينه و ناپاسته قينانه له كوي و به خشش گه لي كه دلي مروغه به هوئي هاوده مي و نزيكي په روه ردگارده و ياد و په رستش و ويست و خوشه ويستي له ناسووده يي هممه لايه نه و خوشي و شادوماني وه سف نه كراو جيگيره، له كوي؟!.

ته نانه ته ندی له و كه سانه ي كه له و جوړه باروودوخدا جيگير بوون و ناماده ن، له كاتي مردندا به هوئي له دهست داني نه و خوشي و تام و چيزانه په شيماني نيشان دهده ن و خهم و خه فته دهخون و كه سي و توويه تي: ((نه گهر نه هلي به هه شتیش له م جوړه خوشي و به خششاندا به شدارن و به هرهمه نندن، به پاستي له زيانتيكي شادي به خشدا به سهر ده به ن)).

يه كيكي تر له و به هه شتييانه ي سهر زه وي و توويه تي: ((بيچاره و داماوي و كه ساسي بو دونيا په رستان، كه به بي كه لك و هرگرتن و سوودمه ند بوون له چاكترين و به تام و چيزترين به خششي دونيا، كه به خشش و نعمه تي خوشي زيكر و يادكردن و په رستش و په پره وي كردني په روه ردگارده. نهم دونيابه به جي دهه لي ن)).

يه كيكي تريان و توويه تي: ((نه گهر پاشا و فرمانپه واکان ده يانزاني كه نيمه له چ به خشش و ناسووده ييه كدا داي ن، بو و هرگرتني نه و به خشش و ناسووده ييه ي لي مان شمشيريان له كي لاند به پروماندا دهرده كړدو به رز ده كړده وه)).

هه روه ها يه كيكي تر له وانه كه تام و خوشي به هه شتي دونيائيان له ياد و زيكر و په رستش و په پره وي كردني په روه ردگاردا دوزيوه ته وه و په يدوزي بوون، ده ليت: ((له م دونيابه دا به هه شتيك هه يه كه نه گهر كه سي نه چي ته نيوييه وه، نه و بي به ش ده بي له به هه شتي دواپوژ و ناچي ته نيوييه وه)).

نه ي نه و كه سه ي كه پشك و به شي به نرخ و به به هاي خوتت به به هايه كي كه م فروشته وه و له م كپين و فروشته شدا به خراپترين شيوه هه له تاوي و زيانن

بینیوه و خویش لئی به ناگاییت! نه گهر خوټ له نرخ و به های کالای به نرخ و نه رزشمه ندی خوټ به ناگا نیت، پرسپار له شاره زایان و پسپوران و به ناگایان بکه!
 حه په سان و سه رسوپمان بو نه و کالا و شمه که ی که په روه ردگار کړپار و کړپنه ری نه وه و نرخ و به ها که شی به هه شته و نه و نوینه ری په روه ردگار که کړپن و فروشته که له پښه ی نه وه و گریډراوه و به ستراوه، نرخ و به های نه و – که به هه شته – بو موشته ری و کړپاره که ی له نه ستو گرتووه، پیغه مبه ری گه وره و مه زنی ئیسلامه (صلی الله علیه وسلم).

له ده ستدانی بینین و بینایی^۱ دل:

یه کیکی تر له نیشانه و شوته ماکانی تاوان و نا فرمانی و سه ریچی کردنی په روه ردگار (جل جلاله) نه مه یه که، بینایی و بینینی دل له ناو ده بات، تیشک و پووناکیه که ی له ناو ده بات و ده یکوژتینته وه، پښه ی زانستی لی ده به ستی و له نیوان دل و پښمونیدا له مپه ر و پښگریه کی گه وره دروست ده کات.

ئیمامی مالیک له دیدار و چاوپیکه و تنیکیدا له گه ل ئیمامی شافعی دا، دوی سه رنجدان و وردبونه وه له توانا زانستی و ئیمانییه کانی نه و. وتی: ((من هست نه که م که په روه ردگار تیشک و پووناکیه کی له دلی تودا پر شوق و پووناک کردووه ته وه، نه و نوور و پووناکیه به تاریکی و زولمه تی تاوان و سه ریچی کردن له ناو مه به و خاموشی مه که)).

به هر ریژه و نه دازه ی که وا تاریکی و زولمه تی تاوان و گوناخ زیاتر بیت پووناکی و شوقی دل که م و که متر ده بی، تا نه و شوپنه ی که دل و هک شه ویکی تاریکی بی شوق و پووناکی و پوشنایی لی دیت، به هو ی بی به ش بوونی له شوق و پووناکی،

۱ لیره دا مه به ست له بینین و بینایی نه وه یه که، چای دل ده بینینی و نه و چاوه ش چای ناخه، نه گهر بینایی نه و چاوه پووناک و روشن و جوان بیت نه و ته وای جهسته ناسوده و نارام ده بیت و سودی لی ده بینینی، وه ریگری کورد.

وهكو ئادهمیزادیکی کوٲر و نابینا كه له شهوٲکی تاریك و له شوٲنٲکی پر له لیژگه و خزگه دا دهكهوٲته نیو هر چال و قوٲرتٲكه وه.

له م رٲگه یه دا یا ده بیٲ به گوٲرپیه لی کردن و په رستش کردن داوا ی سه لامه تی و ته ندروستی بکه ین، یا خود به هو ی سه رپٲچی و نافه رمانی کردن و تاوان کردنه وه دهكه وینه نیو گوٲم و گٲژاوی سه ر لیٲشیواوی و گو مپایی.

تاریکی دل به هو ی کاریگه ری تاوانه کانه وه ده گوازرتٲه وه بوٲ په ل و نه دنامه کان و به هو ی هیژ و لاوازییه وه کاره کانی نه وان – په ل و نه دنامه کان – تووشی شله ژاوی و تیٲکچوون دهکات.

هرکاتی مردنی هاته پٲشه وه و له مردن نزیک بوویه وه و به ره و دونیای به رزه خ هه نگاو هه لٲگرٲ، تاریکی گوٲر نه و داده گرٲ، وهك چوٲن پٲغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: ((إن هذه القبور ممثلة على اهلها ظلمة وان الله ينورها بصلاتي عليهم))^{۴۲}.

واته: ((نه م گوٲرانه بوٲ خاوه نه کانیان هه مووی تاریکییه، په روه ردگار به هو ی دروودو سه لاوات ناردنی نه وان بوٲ من – موحه مهه د – بوٲیان دهکات به شهوق و پووناکی)).

کاتیٲکیش كه پوٲی برپاردراو و واده دراو (روژی دوا یی) دٲته پٲشه وه و ته واوی به نده کان کوٲ دهکاته وه، تاریکی دل ی مروٲه کانی نه هلی بیٲ باوه ری و هاوه لٲ برپار دهران (شریک)، تاوان و گوناح به سه ر نیو چاوانیاندا به دهرده کهوٲت و وهك تاریکی و دووکه لٲ هه موویان نه وه ده بینن.

چ سزادانی له مه خراپتر، سزادانی كه ته واوی تام و چٲژ و خوٲشییه کان و به خششه کانی دنیا له سه ره تاوه تا کوٲتایی له گه لیذا شایه نی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه ! وٲرایی باروودوخی مروٲه نو قم بووه کان له تاوان و سه رپٲچی کردن و پشت تی کردن و پوو هه لچه رخاندن له حق و راستی و پووناکی و پوٲشنایی.

ته وهره ی سییه م : په رده ی نیوان دِل و خوا ی گه وره :

خوا ی گه وره ده فهرمویت (کلا بل ران علی قلوبهم ما کانوا یکسبون) سوورده تی نه لموته ففین، نایه تی ١٤، ئیبنو عه باس و چهند موفه سیریکی دیکه ش بۆچوونیان وایه مه به ست له وشه ی (ران) له م نایه ته نه و تاوانه یه ک له دوا ی یه که یه، که ده بیته په رده یه ک و دِل داده پوښت، نه و په رده یه ش که دِل داده پوښن ده جوړن :-

١- په رده ی له کارخستن، و نکو لئ کردن له ناوو سیفاتی خوا ی گه وره، نه م جوړه یان له داپوښینه کانی تر نه ستوورتن، چونکه خاوه نه که ی هرگیز ناتوانیت خوا بناسیت و نایگاتی هه روه کو به رد ناتوانیت خوی به ره و سه روه وه بروت.

٢- په رده ی شیرک و هاوه ل بریاردان بۆ خوا ی گه وره، مه به ستیش لئی دلی خوی بۆ غه یری خوا ته رخان و ملکه چ بکات.

٣- په رده ی بیدعه ی گوفتاری، وه که داپوښینی ئاره زووبازان و ته و قسه ی نابه جی و خراپ به هه موو جوړه کانییه وه.

٤- په رده ی بیدعه ی کرداری، وه کو داپوښینی په رستش و ویردو زیکره داهینراوه کان.

٥- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی، وه کو په رده ی مله وپ و لووت به رزو پیا بزه کان و حه سوودی و شانازی و خۆ به زلزانه کان.

٦- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ئاشکرا، په رده کانیشیان له په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی ته نکتره، هه رچه نده نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی زیاتر په رستش و کوشش ده کهن، به لām نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ئاشکرا نزیکترن له ته و به و گه رانه وه بۆ لای خوا ی گه وره، و دلّه کانیشیان سه لām ت تره له دلی نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی و دلّه کانیشیان باشتره.

٧- په رده ی نه نجامده ی تاوانه بچوکه کان.

۸- په رده ی زیاده پوییکه ران و ده ستبلاوکه ران له شته حه لالکراوه کان.

۹- په رده ی بئ ناگیان له وه ی بؤی خولقینراون و ئه وه ی لیان داواکراوه، بئ ناگیان له ماف په روه ردگار له سه ریان، له په رستش و یادکردنه وه ی و سوپاسگوزاری و به ندایه تی.

۱۰- په رده ی کوششکاری گورچ و خیرا له په رستش که له مه به ست لایداوه.

ئهمانه ی باسمانکردن ده په رده ن که ده که ونه نیوان دل و خوی په روه ردگار وه، ئهم په رده انه ش له چوار توخم درووست ده بن، ئه وانه ش دروون و شه یان و دنیا و ناره زوه، ئهم په رده انه ش هرگیز ه لئامالریڼ به بئ پشه کی شکردنی په که کانیان له دلدا.

ئو چوار توخمه ی باسمانکردن، گوftarو کردارو مه به ست و پڼگا تیکده دن، به پیی زال بوون و ده سه لاتیان، پڼگای گوftarو کردارو مه به ست ده گرن بؤ ئه وه ی نه که نه دل، ئه وه شی بگاته دل پڼگای ئه وه ی لی ده گرن که نه گاته په روه ردگار.

نیوانی گوftarو کردار و نیوانی دل پڼگایه که هیه، به بنده له م پڼگایه وه کوچ بؤلای دلی خوی ده کات، بؤ ئه وه ی شته سه یره کانی نیو دلی خوی ببینیت، ئو پڼگرانه ی باسمانکردن له سه ر ئهم پڼگایه ن، ئه که ر له دژیان بجه نکیت و به دلسؤزی به ره و لای دلی کوچ بکات ئه وه ده یگاتی و به نیویشیدا ده سووپته وه، وله ویشه وه ئوقره ناگریت تا ئو کاته ی ده گاته په روه ردگاری، (وان الی ربک المنتهی) النجم نایه تی ۴۲، خوی که وره ش به که یشتنی ئو پاداشتی زیده ئیمان و یه قین و زانست و ژیری پیده به خشیت، بؤ ئه وه ی پووخسارو ناوه وه ی پی جوان بکات، به مه ش پڼنمای ده کات بؤ جوانترین ناکارو باشرین کرده وه، و هه موو کرده وه و په وشتیکی خرابیشی لی دور ده خاته وه، خوی که وره به به و زانسته ی که پی به خشیه سه ربازانیک بؤ فراهه م دینی که دزی پڼگره کان بجه نگی، بؤ ئه وه ی بگاته په روه ردگاری.

به دنياهه ويستی و دهرهينانی خوشه ويستی دنيا له دلیدا دژی دنيا دهجهنگی، به شیوهیهك ئەگەر دنيا هاته سەر دهستی یان بۆ نۆو مالهكهی زیانی پێناگهیهنیت و له برپای به تینی به ئاخیرهت، كه م ناکاتهوه.

له دژی شهیتان دهجهنگیت بهوهی گوپراههلی ههواو ئارهزوو نابیت چونکه شهیتان له ئارهزووبازی جودا نابیتهوه.

به جیبهجیکردنی فهرمانهکانی پهروهردگار دژی ههوهسبازی دهجهنگیت، به شیوهیهك جگه له فهрман و حوكمی خوا، هیچ دهسهلاتیک بۆ ههواو ههوهس نامینیتهوه.

به هیزی دلسۆزی بۆ پهروهردگار دژی نهفس دهجهنگیت.

ئهوانههی باسمانکردن، کاتیک دینه دی ئەگەر کردهوهکان پێهکیان دۆزیهوه له دلوه بۆ لای پهروهردگار، ئەگەر بێتو کردهوهکان پێهك نه دۆزنهوه و نهفس زāl بوو به سهريدا، ئهوه دهكریت به بهندایهتی و خواپهرستی و دونیا نهویست بیبینیت، بهلام له راستیدا دووره له خوا، بهلكو ئهجامدهرانی تاوانه گهوهرهکان نزیکترین له خوا تا ئهمانه، دلسۆزتر و نزیکترین له پزگاریبون.

سهیری سهججادی خواناس و دونیا نهویست بکه، که شوینه واری کړنووش به نێوچه وانیدا دیاربوو، چۆن زیادهپۆیی کردهوهکانی وای لیکرد به رانه به پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم قسهی کرد، رق وکینهشی خسته نۆو دلای هاوه لهکانی تاکو وایان لی هات خوینی موسلمانانیا به ههلال زانی.

سهیری ئه و مه یخۆره سه رخۆشه ش بکه، که زۆر جار ان ده یانهینایه لای پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، و له سه ر مه یخواردنه وه هه ددی لی دها، به لام برپای به تینی و خوشه ویستی بۆ خواو پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، بۆیه پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم نه هی کرد نه فره تی لی بکریت.

به مه بۆمان دهرکهوت زāl بوونی تاوان زیانی که مته ره له زāl بوونی گوپراههلی.

به‌شی جه‌وته‌م

دلّی زیندوو و پایه‌دار

ته وهری یه که م: ژيانی دل، بناغه و بنه‌مای ته‌واوی خیر و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان

__ ژيان و پووناکی دل، سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختی :

بناغه و بنچینه‌ی ته‌واوی خیر و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و خوشبه‌ختی تی‌کپای
موسلمانان و ته‌نانه‌ت هم‌وو مرقه‌کانیش، گیشتنه به که‌مالی و ته‌واوی ژيان و
به‌ده‌ست هیئانی پووناکی و پوشنایی ژيان، چونکه ((ژيان و پووناکی)) سه‌رچاوه‌ی
ته‌واوی خیر و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانه. په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات فه‌رموویه‌تی:
﴿أَوْمَنَ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ سوره‌تی نه‌نعام ۱۲۲.

واته: ئایا نه‌و که‌سه‌ی که مردوو بوو (به‌هوئی بی‌باوه‌پیه‌وه) نینجا (به‌هوئی
نیمانه‌وه) زیندوومان کرده‌وه و نوور و پووناکییه‌کمان بو‌ساز کرد له ژیانیدا (که
قورئانه) له‌ناو خه‌لکیدا پیی ده‌روات و هه‌لس و که‌وتی پی‌ده‌کات (هاندهریتی بو‌
هم‌وو چاکه‌یه‌ک و ده‌یگیزیتته‌وه له هم‌وو خراپه‌یه‌ک، ئایا نه‌و که‌سه) وه‌کو نه‌وه وایه
که له‌ناو تاریکییه‌کاندا گیري خواردوووه و لئی ده‌رناچیت؟.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات له‌م ئایه‌ته پی‌رژه‌دا هه‌ردوو بناغه و بنه‌مای
(ژيان و پووناکی) له پال یه‌کترا باس کردوووه. چونکه هی‌ز و توانایی، بیستن،
شه‌رم و خاوینی، دلیری و چاو نه‌ترسی، پشودریژی و نه‌رزش و به‌ها نه‌خلاق و
په‌وشته‌کانی ترو حه‌ز لیکردن و خوشویستنی چاکه‌کان و نه‌فره‌ت کردن له خراپه‌کان،
به‌هوئی ژيان و پووناکی گونجاو و مومکینه. به‌هه‌ر نه‌ندازه و پیرژه‌ی که ژيان و پووناکی
ئاده‌می گه‌شه بکات و به‌هیز بیت نه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش - ژيان و پووناکی - تییدا
گه‌شه ده‌که‌ن و به‌هه‌ر نه‌ندازه‌یه‌کیش که ژيان و پووناکی نه‌و لاواز بیت، نه‌و
تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش له مرقدا لاواز ده‌بن. شه‌رم و حه‌یا له ده‌ست پی‌کردنی ناشیرینی و

ناپه سهندی به پڙه‌ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری پوخی مړوځه وه وابه سته یه .
 هرکاتې خراپه و ناپه سهندی پوو بکه نه دلټکی سالم و تهن دروست و خاوه ن ژيانه وه ،
 سروشتی نه و دلّه به جوړیکه که نه فره تیان لی ده کات و دووره په ریژیان لی ده کات و
 دوور ده که ویتنه وه لییان . به لām دلی مردوو دلّی که تووشی مردنی مه عنه وی بووه ،
 (واته له ناوه وه خودی دلّه که مردوو و گهر تاوان بکات هه ست به په شیمانی و
 دلته نگی ناکات، وهر گیتپی کورد). چاکه و خراپه ، حق و ناحق، دیار و نادیار،
 به لایه وه فرق و جیاوازی نییه . وه ک چوّن عبداللهی کړپی مه سعود ده لیت: ((که سیك
 که خاوه نی دلټکی تامه زړو به دیار و (معروف) و هه راسان و پاکردوو له نادیار و خراپه
 (منک) به هره مه ند بی، ده مړی و له ناو ده چی)).

دلی نه خوش، دلّی که تووشی نه خوشی به دواکه وتن و به دواچوونی پاکیشانه ناپه و او
 ږیگه پینه دراوه کان بووه، سروشت و مه یلی به جوړ و شیوازیکه که، وپړای نه خوشی و
 لاوازی و بی هیزی خوئی، خوئی ده داته ده ست پیسی و ناپه سهندیه کانه وه .

هه روه ها هرکاتې پووناکی و پووشنایی دل زیاتر بیت، پوواله تی زانیارییه کان و
 چیبیه تی و جه وه ری شته کانی به و جوړه ی که هه یه به لایه وه پوون و به دیار ده که ویت و
 ناشکرا ده بیت، زهریفی و جوانییه کان و چاکه کانی به لاوه ناشکرا و به دیار ده که ون و
 له ږیگه ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری خوځیه وه نه و هه لده بژیري و خراپه و
 ناپه سهندیه کانیش به لایه وه ناشکرا و به دیار ده که ون و لییان دوور ده که ویتنه وه .

په روه ردگاری مه زن و به توانا له چنه د بابه تیکی جیاوازا نه م دوو بناغه و بنه مایه ی
 — ژيان و پووناکی — له قورناني پیروژدا باس کردوو و له وانه ده فره رموویت: ﴿وَكَذَلِكَ
 اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نَهْدِي بِه
 مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ سووره تی شوورا ۵۲.

واته: نه ی موچه ممه د (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه ی که وتمان نیمه
 قورناتمان بو په وانه کردیت له لایه ن خوّمانه وه (که ژيان به خشه به پوچ و گیان و

عهقل)، تو نه تده زانی ئیمان چیه و قورئان چیه، به لام ئیمه ئهم قورئانه مان کرده پووناکی و نوریک که هیدایهت و پینموونی هرکس که بمانه ویت له بهنده کانمانی پی ده کهین، (ئهوانه ی دلی بو ده که نه وه و به چاکی گوئی بو ده گرن).

له م ئایه ته پیروژه دا پوچ که (ژیان) له پښگی ئه وه وه دهسته بهر ده بیته و (نور) که پووناکی و بریسکه له وه وه بهرهم دیت، له پال یه کتردا هیناوییه تی و ئهم بابته ی وه بیر خستووینه ته وه که ئه و په رتووکه ی که و ناردوویه تی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه ردوو بنه ما و بنچینه که ی - ژیان و پووناکی - له خو گرتوه، چونکه قورئانی پیروژ (پوچیکه) که دله کان به هوئی ئه وه وه ژیا نی پاسته قینه ده دۆزنه وه و (پووناکییه که) که پووشنایی و ئاورنگ و بریسکه ده به خشی.

به هه مان شیوه که په روه ردگاری گه وه و به ده سه لات (جل جلاله) ده فه رمو ویت:

﴿أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سووره تی ئه نعام ۱۲۲.

واته: ئایا ئه و که سه ی که مردوو بوو (به هوئی بی باوه پییه وه)، ئینجا (به هوئی ئیمان وه) زیندوو مان کرده وه و نور و پووناکییه کمان بو ساز کرد له ژیا نیدا (که قورئانه) له ناو خه لکیدا پیی ده پوات و هه لئس و که وتی پی ده کات (هانه دریتی بو هه موو چا که یه ک و ده یگ پښته وه له هه موو خرا په یه ک، ئایا ئه و که سه) وه کو ئه وه وایه که له ناو تاریکییه کاندایه گی ری خواردوو و لئی ده رنا چیت، هه روه ها ئا به و شیوه یه که ده بینریت ئه و کارو کرده وه ی که ده یکه ن بو یان پارێنرا وه ته وه.

واته که سه ی که بی باوه پ بووه و دلی تووشی مردنی مه عنه وی بووه و - واته له ناخه وه ئه و دله مردوو و هه ست به تاوان و گوناخ ناکات - به تاریکی و نه زانی و نه فامیدا نقوم بوو بوو به لام ئیمه پینموونیمان کرد بو سه ر پښگی که شه کردن و ئیمان و دلمان زیندوو کرده وه و پووناکی و ئاورنگمان پی به خشییه وه.

بی باوه پ به هوئی پشت تیگردن و پوو هه لچه رځاندن له گوپراه لی و نه زانی و نه فامی به رامبه ر به ناسین و یه کخوابه رستی و نایین و شریعت و بی ناگایی و گرنکی نه دان به به ده ست هی نانی پشک و به شی خوئی له په زامه ندی په روه ردگار و هه ول و کوشش و هه نگاو نانی بو دهر باز بوون و به خته وه ری و خوشبه ختی خوئی، وه ک مردوویه ک ته ماشا ده کات، که هیچ کاتی ک سود و قازانجی کی بو خوئی فراهه م نه کردوه و زهره رو زیانی کی له خوئی دور نه خستوه ته وه و لای نه بردوه، به لام په روه ردگار نه ویی پښمونی کردوه بو ئیسلام و به هوئی وه پوڅی کی تر تییدا سهری هه لداوه، که له پیگه ی نه و پوڅه وه به دروستی به رژه وه ندیبه کانی ده دوزیته وه و دیاری ده کات و بو دهر باز بوون و پرگار بوونی له تووپه یی په روه ردگار و سزادانه کانی، هه ول ده دات و تیده کوئی.

نه و دوی به ده ست هی نانی ژیانکی تازه و دووباره، حق و پاستیبه که چاوی بینینیانی نه بوو هه ست پی ده کات و ده یانینی و به نه زانی و نه فامی خوئی هه ستیان پی ده کات و دوی نه وه ی که پشتی کردبووه حق و پاستی و پووی لی هه لچه رځاندبوون پیگه ی حق و پاستی گرته به ر و پووناکي و پوښنایی بو پیدا بوو که به که لک وه رگرتن لی له نیو خه لکیدا ده ژیت و ژیان ده باته سهر، وه به پیچه وانه ی بی باوه په کانه وه که له تاریکی و تاواندا جیگیرن و قهراریان گرتووه. نه و له پوښنایی و پووناکي و پښمونی دا هه نگاو هه لده گری و هه نگاو ده هاوی.

لیلي بوجهك مشرق وظلامه فی الناس ساري
الناس فی سدف الظلام ونحن فی ضوء النهار

واته: شه وی من، به پوښنایی و پووناکي پوو و پووخساری تووه پوښنه، به لام تاریکی شه و خه لکی داپوښیوه، خه لکی له تاریکی زولم و بیزاریدا جیگیرن، به لام نیمه له پووناکي و پوښنایی پوژدا هه نگاو هه لده گرین و هه نگاو ده هاوین.

— نمونه یه كه له ئاو و ئاگر:

په روهدگار له په یوه ندی له گه ل (په یامی ئاسمانی و بهنده كانیدا) نمونه و یتنه له
 ئاو و ئاگر ده یتنیتته وه:

سه باره ت به نمونه ی یه كه م ده فه رمویت: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ
 بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ
 كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي
 الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ سوورده تی په عد ۱۷.

واته: هر ټول له ئاسمانه وه بارانی باراندووه، به ټه ندازه ی ټه و ټول و شیوه
 به هو ی ټه و بارانه پر ده بن (ټینجا لافاو یك دروست ټه بیت) ټه و لافاوه كه ف و كولی
 به رز ه لگرتووه، (ټه مه نمونه ی یه كه می حق و ناحقه، بو نمونه ی دووه م
 ده فه رمویت) ه روه ها له سه ر پووی ټه و كانزایانه ی كه ئاگری تی به ر ده دن و
 ده یتویننه وه به ئاگر بو دروست كردنی خشل وه كو (ټالټوون و زیو) یاخود بو
 پیو یستی تر (وه كو ئاسن و مس و قورقوشم) كه ف و كول دروست ټه بیت وه كو كه ف و
 كولی سه ر ئاوه كه، ئا به و شیوه یه خوا نمونه ده یتنیتته وه بو حق و ناحق، بو
 پاست و ناراست، جا ټه وه ی كه ف و كول و بی سوود و بی كه لکه ده پوات و
 ده پو و کیتته وه، به لام ټه وه ی كه سوود به خش و به كه لکه بو خه لکی، له سه ر زه وی دا
 هر ټه وه ده یتنیتته وه، ئا به و شیوه یه خوا نمونه جوړا و جوړه كان ده یتنیتته وه،
 (دیاره كه به تال و ناحقه ی كه ف و كولن و ته مه ن كوټان، حق و پاستیش ئاوه
 پاكه كه یه و كانزا به سووده كانن ده یتننه وه هه میشه له زه ویدان.

په روهدگار (په یام و وه چی) خو ی چواندووه به ئاو كه زیان و زیان به سه ر بردنی
 لی په یدا ده بیت، ه روه ها چواندوویه تی به ئاگریش كه پووناکي و پو شنایی لی فه راهم
 ده کړیت و به ده ست دیت.

په روه دگار ناماژه ی به م بابه ته کردوه که هر دهشت و شیو و دولی به نه ندازه ی خوئی ناو و لافاو له خوئی تیده په پینئی و پیدیدا ده پوات، شیو و دولی گه وره تر ناوی زیاتر و دول و شیوی بچو و کتر ناوی که متر، دلّه کانیش هاوشیوه ی نه و شیو و دولانه، دلّه گه وره و مه زنه کان جیگه و شوینی زانست و ناسینی زیاتریان هیه و دلّه بچو که کانیش به نه ندازه ی خوئی لئیان به هر مه مند ده بن. هر روه ها گومان و ههوا و ناره زوو گه لی که هندی له دلّه کان له خوئیاندا کوئیان ده که نه وه و به هوئی بوونی پووناکی و پوشنایی په یام و وهی له دلانه دا، نه وانی له یه کتر جیا کردوه ته وه و چواندوویه تی به ته وای نه و شتانه ی که لافاو ده کان له گه لی خوئیاندا ده گوازیته وه.

هر روه ها له ناوچوونی نه و گومان و ناره زوو و هه وایانه ی به هوئی کاریگری بوونی زانستی به که لک و به سود و ناسین و ناشنایه تی و یستراو و ناره زوو کراو چواندوویه تی به له ناو بردنی که فی سهر ناو و مانه وه ی نه و شته ی که بو خه لکی به سود و به که لکه.

به لام سه باره ت به نمونه ی دووهم، واته چواندنی په یام و وهی به ناگر که ناپاکی و پیسییه کان له ماده کانه یی کان جودا ده کاته وه و پاکی و خاوینیان پی ده به خشی، ده فه رموویت: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ (۱۷) صُمُّ بَكْمٌ عُمِي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ سوورده تی به قهره ۱۷ - ۱۸.

واته: نمونه و وینه ی نه واته وه که سیک وایه: ناگریک دابگریسینیت (بو سوودی خوئی و هاوړیکانی) که چی کاتیک هه لگرساو ده وروویه ری خوئی پوناک کرده وه، خوا پووناکییه که یان لی بکوژینیتسه وه و له چه نده ها تاریکی دا جیئیان به یلیت و هیچ ترووسکاییه ک نابین و پی دهرناکه ن، نه وانه که پ و لال و کویرن (له ناستی حق و راستی دا) و ناشگه پینه وه (بو سهر هیدایه ت).

پاشان په روه ردگار ده فہرموویت: ﴿أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَرَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ سوورہ تی به قہرہ ۱۹.

واته: ياخود ويټنه يان وهك كه سانتيك وايه به ده ست بارانيكي ليزمه وه گيريان خوارديټ، كه په له هوري تاريك و هوره تريشقه و برووسكه ي هه بيټ، له تاو ده ننگي برووسكه كه په نجه يان ده ناخن به گوچكه ياندا له ترسي مردن، خوايش گه ماروي كافراني داوه (بارانه كه قورثانه و برووسكه كان، ترساندنې دوو پوه كانه كه حه ز به بيستني ناكه ن).!

ټيمه له په رتو كه كاني (المعالم) و (الوابل الصيب) دا به دور و دريږي له باره ي فله سه فه جيگيره كان له م دوو نمونه و نه ننيانه قسه مان كړدوه.^{۴۳}

__ درووستكردن و چاكسازي كړدنې دل مه رجداره به دوو بڼه ماکه؟

مه به ست نه مه يه كه به رژه وه ندي و به خته و هري و خوشبه ختي دل، له پال هينانه دبي و ده سته به ركړدنې نه و دوو بڼه ماو بنچينانه دايه.

په روه ردگار ده فہرموویت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ﴾ (۶۹) لِيُنْذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ سوورہ تی يس ۶۹ - ۷۰.

واته: نه وه ي كه فيرمان كړدوه ته نها ياد خه روه و قورثانيكي ناشكرا و پوه نه، نه م قورثانه بو نه وه يه نه و كه سانه بيدار بكاته وه كه زيندوون (دل و عه قلتيان زيندو و هو شياره) تا برياري خوا له سهر كافران جي به جي بكريټ (برياري سهر گه رداني دنيا و سزاي قيامت، نه گه ر باوه پري پي نه كهن.

نامارهي به م راستييه كړدوه كه به ناگابوون و كه لك وه رگرتن له قورثاني پيرو، ته نيا بو نه و كه سانه فراهه م ده بيټ كه خاوه ني دليكي زيندو و هو شيار بن. وهك

چون له جيگه يه کي تر دا ده فەر مویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ سوورده تی ق ۳۷.

واته: به پاستی نا له و به سه رها تانه دا یاده و هری هیه بو که سیک دلیکی زیندوی هه بیت، یا خود گوی بو قورئان پادیریت، له کاتیکدا ئاماده بیت بو فەرمان به رداری و کردنی هه موو کاریکی دروست.

هه روه ها فەر مویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ سوورده تی نه نفال ۲۴.

واته: نهی نه و که سانه ی باوه پتان هیئاوه، به دهم بانگه وازی خوا و پیغه مبه ره وه بچن کاتیک بانگتان ده کات بو به رنامه و پربازیک که ده تانژینیته وه و زیان به خشه، چاک بزائن به پاستی خوا (زور به ئاسانی) ده توانیت ده سه لاتی بکه ویته نیوان ئاده میزاد و (ئاواته کانی) دلییه وه (به گوزینیان)، بیرتان نه چیت به پاستی هه ر بو لای نه ویش کو ده کرینه وه.

له م ئایه ته پیروژه دا په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات (جلّ جلاله) پیمان ده فەر مویت: ژبانی پاسته قینه ی ئیمه ته نیا له ریگه ی هه ول و کوشش بو به ده ست هیئانی (زانست و ئیمان) ده سه ته بهر ده بی و دیته دی. که واته به دیار ده که ویت که بی به ش بوون له ناسین و ئیمان، ده بیته هو ی مردن و له ناو بردنی دل.

په روه ردگار به و که سانه ی که وه لاميکی ئیجایی ناده نه وه به بانگ هیشت و بانگ کردنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، چوواندونی به مردووه به خاک سپیردراوه کان، نه م چوواندنه، چوواندنیکي زور جوان و په وایه، چونکه جهسته و لاشه ی نه و که سانه ی که دلایان تووشی مردنی مه عنه وی بووه، - نه و جهسته و لاشه یه - بووه ته گوږستانی دلّه کانیان، دلّه کانیان مردوون و له گوږستانی جهسته یاندا نیژدراون و به خاک سپیردراون!

په روه ردگاری زانا و به ده سولات ده فهرموویت: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ سوورده تی فاتر ۲۲.

واته: زیندووان و مردووانیش هاوتای به ک نین بیگومان خوا پاستی دهدات به گوئی هه ر که سیکدا بیه ویت، به لام تو ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناتوانیت په یامه که ت بگه یه نیت به و که سانه ی که له ناو گوژدان (مه به ست کافرانه که وه ک مردو و نابیستن و نه گه ر بشیبستن سوودی لی وهرناگرن).!

شاعیریک هوئراوه یه کی سه رنج پاکیشی هوئیوه ته وه و ده لی:

وفي الجهل، قبل الموت، موت لأهلهم واجسامهم قبل القبور، قبور
وارواحهم فی وحشة من جسامهم وليس لهم حتی النشور نشور

واته: ((نه زانی و نه قامی پیش مردن، مردنی نه زانان و نه فامانه، وه جهسته کانیان پیش گوژ، گوژی نه وانه. پووجه کانیان له گه ل جهسته کانیاندا له مه ترسی و سام و ترسدان، به لام نه وانه تا کاتی دیاری کراویان به خه به ر نایه)).

له بهر نه مه یه که په روه ردگار له وه حی و په یامی که ناردوویه تی بو پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیت) به (پوچ) ناوی ده بات. به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ سوورده تی غافر ۱۵.

واته: نه و په روه ردگار په له و پایه ی زوړ بلنده، خاوه نی ته ختی فه رمان په وایی تاییه تی خویه تی، نه و زاته وه حی و نیگا به فه رمانی خوی ده نیړیت بو هه ر کام له به نده کانی که خوی بیه ویت، (قورئان پوچه، چونکه ژیان به خشه به عه قل و دل و دهر وون)، بو نه وه ی خه لکی بترسینیت له پوژئی به یه ک گه یشتنه وه (گه یشتنه وه ی پوچ به جهسته، گه یشتنه وه ی ناده میزاد به کرده وه کانی).

وه فه رموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا.....﴾ سوورده تی شورا ۵۲.

واته: نه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه کی که وتمان ئیمه قورئانمان بو په وانه کردیت له لایه ن خوئمانه وه (که ژیان به خشه به پوچ و گیان و عه قل).

چونکه ژيانی حه قیقی و پاسته قینه ی پوچ و دلّه کان په یوه سته به ناسین و ناشنایه تی و په پړه وی کردن له وه حی و په یامی ناسمانی. نه مه هه مان نه و ژيانه خوش و جی پره زامه ندیبه یه که په روه ردگار که سانی که له وه حی و په یامی ناسمانی ناگادار و شاره زان بن و په پړه وی لی بکه ن، به هر مه ند ده کات.

په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سوره تی نه حل ۹۷.

واته: نه وه ی کار و کرده وی چاکه ی کرد بیت، پیاو بیت یان نافرته بیت، له کاتیکدا برودار بیت، سویتد به خوا به ژیانیک کی کامه ران و ناسووده له دونیادا ده یژنین، له قیامه تیشدا پاداشتیان به جوانتر ده دینه وه له وه ی که نه وان ده یان کرد. په روه ردگاری زانا، دانا و کار به جی ته نیا نه وانی له به هر مه ند بوونیان له ژیانیک کی خوش و پاک له دنیا و دوا پوژدا تایبته کردوه.

هه روه ها فهرموویه تی: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ....﴾ سوره تی هود ۳.

واته: هه روه ها خه لکینه. ! داوای لی خوشبوون له په روه ردگارتان بکه ن، له وه و دوا بکه پینه وه بولای، نه و کاته به چاک کی ده تان ژینیت، به ژیانیک کی چاک، تا کاتیک کی دیاری کراو هه روه ها پاداشتی هه موو خاوه ن چاکه یه ک به زیاده وه ده داته وه، خو نه گهر نیوه پشت هه لکه ن و گوپراه لی فهرمانی خوا نه بن، نه وه به پاستی من - مه به ست له پیغه مبه ری خوشه ویسته - ده ترسم که سزای پوژیک کی گه وره و سخت یه خه تان پی بگریت (که پوژی قیامه ته، یان نه و پوژه ی خوای گه وره له ناوتان ده بات).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿.....لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ سوره تی نه حل ۳۰.

واته: بو نه و که سانه ی که له م جیهانه دا چاکه یان کردوه، چاکه دیته وه پریان، بیگومان جیگه و پیکه ی نه و جیهانه خوشتر و چاکتر و سازگارتر و پر له ناز و نیعمه ت

تره (بهراورد ناکریت له گه ل دنیادا) ئای که چنده جیگه و پیگه و کۆشک و ته لاری خواناس و پاریزکاران سازگار و خوش و جوان و پازاوهیه.

پهروهردگاری مه زن و به دهسه لات ئاماژه ی بهم بابه ته کردووه که، کهسه پاک و چاکه کان و پاریزکارانی به هو ی پاک ی و پاریزکاری کردنیان — له تاوان و سه ریچی — له دنیا و دواپۆژدا سه ره رز و به خته وه ریان ده کات و کهسه پیس و خراپکاره کان و له خوا نه ترسه کانیش به هو ی ناپاکییه کان و خو نه پاریزیه کانیا ن له دنیا و دواپۆژدا بچوک و به دبخت و چاره پهشیان ده کات.

پهروهردگاری مه زن و به دهسه لات دهفه رموویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجُسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سوورده تی نه نعم ۱۲۵.

واته: جا نه و کهسه ی (خیری تیدا بیت) و خوا بیه ویت هیدایه تی بدات، نه وه سینه ی ساف و پاک و ئاماده ده کات بو ئایینی ئیسلام، نه و کهسه یش خوا بیه ویت گومرای بکات، نه وه دل ی ده گوشت و سنگی توند ده کات و هه ناسه ی سوار ده بیت، هه ره و نه وه ی به ره و ئاسمان به رز بیت وه (چۆن تووشی ته نگه نه فه سی و دل ته پی و خوین بهر بوون ده بیت)، ئا به و شیوه یه خوا گومرای و پیسی هاوه لگه ری له سه ر دل ی نه وانه داده نیت که باوه پ نا هینن.

نه هلی پینموونی و ئیمان له کرانه وه و فره حانه ی سنگ و به رینی و به رفراوانی دل به هره مه ندن، به لام نه هلی تاوان و بی باوه پان، له دلته نگ ی و نا فراوانی سنگ و دل په قی، په نچ و ئازار ده کیشن.

پهروهردگاری گه وه و به دهسه لات دهفه رموویت: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ.....﴾ سوورده تی زومه ر ۲۲.

واته: جا ئایا نه و کهسهی که خوای میهره بان سنگی گوشاد کردوه بو ئیسلام و له
سه ر پټیازی نوور و پووناکی په روه ردگارییه تی، وهك نه و کهسه وایه که
پیچه وانه یه...؟!

نه هلی ئیمان له پووناکی و پووشنایی و به رفراوانیدان، به لام نه هلی بی باوه پی و
گومپایی له تاریکی و دلپه قی و لاوازی دلدا به سه ر ده به ن.
له به شی تایبته به پاکی و خاوینکردنه وهی دلدا له م باره یه وه زیاتر قسه ده که یه و
ده دویین: مه به ست نه وه یه که ژیان و پووناکی و پرشنگذاری و ئاورنگی دل،
سه رچاوه ی ته وای چاکه و به خته وه ری و خوشبه ختییه کانه و مردن و تاریکی دل
هوکاری ته وای خراپه و به دبه ختی و چه رمه سه رییه کانه.

ته وه ری دووهم: ژیانی دل له پال تیگه یشتن و فیربوونی حه ق دا

__ دوو هیزی زانست و ویست (العلم والارادة):

له ویوه که دل له دوو جوړه هیز به هره مه ند و به رخورداره:

- هیزی زانست و جیاکردنه وه.

- هیزی ویست و چه ز لی کردن.

ژییری و (کمالی، خیر و چاکه ی نه و له پال به کاره یتان و که لك وه رگرتن له م دوو
هیزه به ئاراسته ی هیئانه دی خیر و به رژه وه ندییه کان و هیئانه دی چاکه و
به خته وه ری و کامه رانی نه وه.

ژییری و ماقولی (کمال)، گه شه کردنی که مال و ژیری له به کاره یتانی هیزی زانست له
درک کردن و تیگه یشتن و ناسینی حه ق و پاستی و به چاکتر زانین و به رز نرخانه دنی
نه وه به سه ر ناحه ق و باتلدا.

- هه رکه سی حه ق و پاستی نه ناسی، له گومپایی دا هه نگاوه لده گری و سه ر
لیشیواو و په ریشان ده بیته.

– هرکه سئ حق و پاستی ناسی و هیچ و پوچی (باتل) به باشر زانی، ده که ویته بهر توو پیهی په روه ردگار.

به لام هرکه سئ حق و پاستی بناسی و په پره وی لی بکات، ئه هلی به خشش و کامه رانی و خوشبه ختییه.

په روه ردگاری مه زن داوی لی کردوین که له نوږه کانماندا داوی لی بکهین پښمونیمان بکات بو سهر پښگه ی ئه وانه ی که له به خششه کانی په روه ردگار به هره مenden، نه ک پښگه ی ئه و که سانه ی که که وتوونه ته بهر قین و توو پیهی خوداوه ندو یاخود له پښگه ی گومپایی دا هه نگاویان هه لگرتووه.

بوپه به هوئی فره خودایی له نه زانی و نه قامی و جاهلییه تدان، نزیکترن له گومپایی و تاریکییه وه، به لام یه هود که گه لیکه ئه هلی پقه بهری و قبول نه کردنی حق و پاستی، نزیکترن له و گه له ی که که وتوونه ته بهر پق و توو پیهی خودا.

به لام ئه هلی پښمونوی، ئیمان، یه کخو په رستی و دادگه ریه که ئه هلی به خشش و "منعم علیهم" ن.

له م باره یه وه سفیانی کوپی عویهینه (خوای لی پازی بیټ) وتوویه تی: ((هر یه کئی له موسلمانان که تووشی تاوان و سهر پښچی بیټ، وه ک نه صرانیه کان لی دیت و هریه کئی له زانایان که تووشی خراپه و تاوان بن، وه ک یه هودییه کانیاں لی دیت و هاوشیوه ی ئه وان، چونکه خاچ په رسته کان به بی زانست و له پووی نه زانییه وه په رستش نه نجام نه دهن، به لام جووله که کان (یه هودییه کان) حق و پاستی ده ناسن و ده یزانن به لام په پره وی لی ناکه ن و به پښچه وانه ی ئه و حق و پاستیه کار ده که ن و پښگه ی بی باوه پی و پکا به ریا ن گرتووه ته بهر)).

له مسندی ئیمام ئەحمەد و سننی ترمزیدا له (عدی کوپی حاتم) هوه (خوایان لی پازی بیت) هاتوو هه که پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((اليهود مغضوب عليهم، والنصارى ضالون))^{٤٤}.

واته: ((جوله که کان (یهودییه کان) ئوممه‌ت و گه‌ لیکن که که وتونه‌ ته به‌ رقی و تووپی به‌ ره‌ دگاره‌ وه (جلّ جلاله‌) و گاود و خاچ په‌ رسته‌ کانیش خه‌ لکانیک و که‌ سانیکن که‌ وا پێگه‌ یان ون کردوو)).

— ناسین و په‌یره‌وی کردن له‌ حه‌ق و راستی:

په‌ ره‌ دگار (جلّ جلاله‌) له‌ زۆریک له‌ ئایه‌ ته‌ جوانه‌ کانێ قورئاندا ئەم دوو بنه‌ ما و بنچینه‌ یه‌ ی — ناسینی حه‌ق و راستی په‌یره‌وی کردن لێی — له‌ پال یه‌ کتردا باسکردوو و باسیانی فهرمووه‌: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ سووره‌ تی به‌ قه‌ ره‌ ۱۸۶.

واته: ((ئهی موحه‌ ممه‌د (صلی الله علیه وسلم) ئەگه‌ر به‌ نده‌ کانم په‌ رسیارت لی بکه‌ن ده‌ باره‌ ی من، ئەوه‌ من نزیکم لیانه‌ وه‌، به‌ هاناو هاواری دوعا که‌ یانه‌ وه‌ ده‌ چم هه‌ر کاتیک لێم بپاړینه‌ وه‌ و نزا بکه‌ن، ده‌ با ئەوانیش به‌ ده‌م بانگه‌ وازی منه‌ وه‌ بێن و باوه‌ پی دامه‌ زراو به‌ من به‌ یێنن بو ئەوه‌ ی پێگای هوشیاری و ئاگایی بگرنه‌ به‌ر (بو به‌ ده‌ ست هێنانی سه‌ر به‌ رزی و سه‌ر فزازی هه‌ردوو جیهان)).

له‌م ئایه‌ ته‌ په‌یره‌ ده‌ په‌ ره‌ دگار وه‌ لام دانه‌ وه‌ و قبوول کردنی حه‌ق و ئیمانی به‌ خودی خۆیه‌ وه‌ پێکه‌ وه‌ هێناوه‌.

هه‌ ره‌ ها ده‌ فهرموویت: ﴿...فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سووره‌ تی ئە عراف ۱۵۷.

واته: ((جا ئهوانه ی باوه پریان به پیغه مبه ر هیناوه و پشتیوانیان لی کردووه و پشتگیریان کردووه و شوینی ئه نووره که وتوون (که قورئانه) و هاوپی له گه لی دا په وانه کراوه، هر ئه وانه سه ر فراز و پزگاری)).

وه هه روه ها ده فه رموویت: ﴿الْم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سووره تی به قه ره ۱ - ۵.

واته: ((به (ئه لیف، لام، میم) ده خوینرینه وه، هر خوا خو ی زانایه به نه یینی ئه و پیتانه، ئه و قورئانه کتیبیکه هیچ گومانیکه تیدا نییه، (که له لایه ن خوا ی په روه ردگار وه په وانه کراوه به جیره ئیلدا بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که مایه ی پتیموونی و سه رچاوه ی هیدایه ته بو خواناسان و پارێزکاران (که ئه وانه ن فره زه کان جی به جی ده که ن و له حه رام خو یان ده پارێزن، له پووی بیروباوه پ و کردار و گوفتاره وه). ئه وانه ی باوه پ به نه بینراوه کان ده هینن (وه ک خوا و فریشه و ئه وانه ی خوا باسی کردوون و ئیمه نایان بینن)، هه روه ها نوێژه کانیش به چاکی ئه نجام ئه دهن و له و پزق و پوژییه (حه لاله ی پیمان به خشیون، ده به خشن. (له هه مان کاتدا) ئه وانه باوه پ ده هینن به و (په یامه ی) که بو تو (ئه ی موحه ممه د) دابه زینراوه و به و په یامانه ش که بو (پیغه مبه ران) ی پیش تو دابه زینراوه، دلنیاش ده بن که پوژی دوایی پیش دیت و قیامه ت هه ر به رپا ده بییت. ئا ئه وانه له سه ر شا رێگه ی هیدایه تی په روه ردگارییان و هه ر ئه وانیش سه ر فراز و سه رکه وتوو (ئه مانه بنه ما سه ره کییه کانی ئیمان و ئیسلامن)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿...وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ...﴾ سووره تی به قه ره ۱۷۷.

واته: ((کرداری چاک و کاری باش بریتیه له‌وه‌ی که ئاده‌میزاد باوه‌پی هیناپیت به‌خوا و به‌پوژی دوا‌یی و به‌فریشته‌کان و به‌کتیبه‌کان و به‌پیغه‌مبه‌ران، هه‌روه‌ها مال و سامانی به‌خشی بیت – له‌گه‌ل خوشه‌ویستی دا‌بو‌ی – به‌خزمان و هه‌تیوان و هه‌ژاران و پی‌واران و داواکاران و له‌پیناوی ئازاد کردنی به‌نده‌کاندا، هه‌روه‌ها نو‌یژی به‌چاکی نه‌نجام داپیت و زه‌کاتیشی له‌مال و سامانی ده‌رکردیت)).

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (۲)﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالنَّحْقِ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿سوره‌تی عه‌صر ۱ – ۳.

واته: ((سویند به‌زه‌مانه، سویند به‌کاتی عه‌صر، به‌پاستی ئاده‌میزاد له‌زه‌رهمندی و خه‌ساره‌تمه‌ندیدایه، بی‌جگه له‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه و کار و کرده‌وه‌ی چاکیان نه‌نجام داوه و ئاموژگاری یه‌کتیشیان کردووه که هه‌میشه پابه‌ندی حه‌ق بن (پابه‌ندی حه‌قیقش پتویستی به‌خوگری هه‌یه)، له‌به‌ر ئه‌وه به‌رده‌وام ئاموژگاری یه‌کتریان کردووه تا هه‌میشه و به‌رده‌وام، خوگر و ئارامگیرش بن)).

په‌روه‌ردگار (جلّ جلاله) به‌زه‌مان و کات که هه‌ل و ده‌رفه‌ته بو هه‌نگاو هه‌لگرتن و هه‌نگاو نان بو کار و کرده‌وه‌ی چاکه و کامه‌ران به‌خش و یاخود خراپه و زیان بار و به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌ش، سویندی خواردووه که ته‌واوی مروّفه‌کان جگه نه‌وانه‌ی که توانای زانستی و ئیمانی و کاری چاکه‌ی خو‌یانیان له‌پێگه‌ی په‌په‌وه‌ی کردن له‌په‌روه‌ردگار به‌هیز کردووه، له‌تیاجوون و زه‌ره‌ر و زیاندان و ته‌واوی که‌مالی نه‌فسی نه‌وان له‌م ناسین و ئیمان و کاره چاکه‌دا شاراوه‌یه.

دوا‌ی ئه‌وه خه‌لکانی تر به‌ره‌و لای ئیمان و کار و کرده‌وه‌ی چاکه بانگ بکات و نه‌وان له‌پێگه‌ی گه‌شه‌کردن و گه‌وره‌بوون و کاملی و ته‌واویدا جی‌گیر بکات و دایان بنی، مه‌رجی ئه‌وه‌ش خو‌پاگری و پشوو درێژییه له‌به‌رامبه‌ر کێشه و گرفته‌کان و به‌رامبه‌ر پێگر و له‌مه‌په‌ره‌کاندا.

ئەهلی ئیمانی که به‌هۆی زانست و ئیمان و کارو کرده‌وه‌ی چاکه، نه‌فسی خو‌یانیان له‌ پێگه‌ی گه‌رده‌بوون و گه‌شه‌کردن و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چووندا جێگیر کردووه‌ و به‌هۆی فێرکردن و په‌روه‌رده‌کردن و ئاراسته‌کردنی خه‌ڵکانی تریشه‌وه‌ پێگه‌ی پێنموونیان پێ به‌خشیبی و پیشانیان دابی و خو‌پاگری و پشوو درێژی بکه‌نه‌ بنهما و بناغه‌ی کاری خو‌یان.

له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ که ئیمامی شافعی فرمویه‌تی: ((ئەگەر خه‌ڵکی بیریان له‌سوورده‌تی (عه‌صر) ده‌کرده‌وه‌ و لێی تێپا ده‌مان و کرده‌وه‌یان به‌ ناوه‌پۆکه‌که‌ی بکرده‌یه‌، به‌سیان بوو)).

له‌ بابته‌ گه‌لیکی زۆر، قورئانی پیروژ ئاماژه‌ی به‌م بابته‌ کردووه‌ و په‌روه‌ردگار ته‌واوی مروفه‌کانی له‌م حه‌قیقه‌ت و پاستیه‌ ئاگادار کردووه‌ته‌وه‌ که ئەهلی به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی ته‌نیا نه‌وه‌ که‌سانه‌ن که پاستی و حه‌قیقه‌تیان ناسیوه‌ و په‌یڕه‌وییان لێ کردبێ و ئەهلی چاره‌په‌شی و به‌دبه‌ختیش نه‌وانه‌ن که وێپای ناسین و ئاشنا بوونیان به‌ حه‌قیقه‌ت و پاستیه‌کان قبوولی ناکه‌ن و وه‌ری ناگرن و دژایه‌تیان ده‌که‌ن - دژایه‌تی نه‌و حه‌ق و پاستیه‌ - پێگه‌ی پووج و هیچ ده‌گرنه‌ به‌ر.

ده‌بێ بزانی که نه‌و دوو هیژه‌ - ناسین و په‌یڕه‌وی کردن - هیچ کاتی له‌ دڵدا له‌ناو ناچن، به‌لام ئەگەر توانایی و لێهاتوویی زانستی نه‌و له‌ پێگه‌ی ناسینی حه‌ق و درک کردن و تێگه‌یشتنی نه‌و به‌کار نه‌یه‌ت، به‌دلتیاییه‌وه‌ له‌ پێگه‌ی نه‌زانی و نه‌فامی و کاروباری هیچ و پووچدا هاوته‌راز و وه‌ک نه‌و له‌گه‌ڵیدا به‌کارده‌هێنرێ.

مه‌روه‌ها ئەگەر هیزی ویست و ئاره‌زوو به‌ شیوه‌یه‌کی کرده‌یی له‌ ئاراسته‌ی کارکردن به‌ حه‌ق و پاستی به‌کار نه‌هێنرێ، بێ گومان له‌ پێگه‌ی پووج و نه‌زانی و نه‌فامیدا نه‌و به‌کار دێن.

مروّث به شیوه‌یه‌کی سروشتی پاسه‌وانتیکه خاوه‌نی ویست و مه‌ردایه‌تی و پیاوه‌تی، به هه‌مان شیوه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فره‌موویه‌تی: ((أصدق الأسماء: حارث همام))^{۴۵}.

واته: ((گونجاوترین و شیواوترین ناو بوّ مروّث (حارث) به‌ده‌سته‌هینه‌ر و سه‌ودا گهر (همام) خاوه‌نی ویست و ئیراده)).

نه‌فسی مروّث به هوّی ویست و ئیراده‌وه ده‌جوولّی و جوولّی سروشتی و خوڤسکی به‌شیکه له‌پیویستییه خوئی و ده‌روونییه‌کانی مروّث.

پیویست بوونی ویست و ئاره‌زووش ئەمه‌یه که خاوه‌نی ئامانج و نیازیکی شایه‌نی هینانه پیش چاو و ئاشکراکردن و جیاوازییه. ئەگەر نه‌توانی حق و پاستی ببینی و هه‌ستی پی بکات و به‌دوای به‌ده‌ست هینانییه‌وه نه‌بی، ئەوا ناحق و ناپه‌وا ده‌دوژینه‌وه و ئەوه به‌ده‌ست ده‌هینی، جگه له‌دیاری کردن و هه‌لبژاردنی یه‌کی له‌م دوو ڕیگایانه، زانست و ویست و ئاره‌زوو ته‌گبیر و چاره‌یه‌کی تری نییه. له‌به‌شی دواتردا ئەم باب‌ه‌ته زیاتر ده‌خړیته ږوو و باسی لیوه ده‌کړیت.

به شی هه شته م

دهوا و ده رمانی نه خوشییه کانی

دل

تهوهری یه که م: دیاریکردنی دهرمانه کانی نه خوشییه کانی دِل

نه خوشییه کانی دِل دوو جوړن:

جوړی یه که م: جوړیکه له نه خوشی و ناساغي، که مروځ خیرا و به زوویی هه ست به و نه خوشییه ناکات، ئه م نه خوشییانه ش بریتین له: ((نه زانی و نه قامی، دوو دلی و گومان و هه و هه و هه س)) که زیاتر قسه مان له سره کردوون و باس مان کردوون.

ئهم جوړه نه خوشییه زهره و زیانه کانی و شوته ما و نیشانه کانی له جوړه کانی تری به گویره ی پله خراپتر و مه ترسیدارتره، به لام نه خوشه که به هوئی خراپی و پیسی دلییه وه هه ستیان پی ناکات، چونکه سرگه ردانی و له هویش چوونی به هوئی نه زانی و نه قامی و په پیره وی کردن له هه و و نارزه ووه نه فسییه کانی، ده بیتته له مېر و پېگر له به رده م ئه وده که نه توانی پهنج و نازار و کاریگه رییه کانی دهرک پی بکات و لییان تی بکات، له کاتیکدا که ناکام و کاریگه رییه کانی ئه و نه خوشییانه به ته وای له گه لیدایه و هاورپیته تی، به لام به هوئی سه رقالییه وه به و کارووباران هی که به دلی خوئیته و به لایه وه خوشن، له و کاریگه ری و نیشانه و زهره و زیانانه هی ئه و نه خوشییانه بی ناگایه و ناگای لییان نییه.

به هه مان شیوه که و ترا: ئه مه یه کیکه له خراپترین و قورس ترین جوړه کانی نه خوشییه دهر وونییه کان. ته نیا پیغه مېر ان و شوینکه و ته کانیا ن به هوئی ئه وه ی که پسپوړی چاره سه رکردنی ئه و نه خوشییانه ن، ده توان چاره سه رییا ن بکه ن و دهرمانیا ن بکه ن.

جوړی دووهم: جوړیکه له نه خوشی دِل و دهر وون، که له هه مان کاتدا مروځ تووشی ئیش و نازار و پهنج و دهرده سه ری ده کات، وه ک: خه م و خه فت و په ژاره و قین و تووپی و پق...

ئەم جوړه نه خوشییانه به د هوا و دەرمان گه لیکی وەك د سته به رکړدنی هوکار و
نامرازه کان، یاخود فراهه م کردنی کاروویاری که له بهرامه ریاندا جیگیرن و له کاتی
هینانه دی و د سته خستنی هوکاره کانیاں ئەوا چاره سریان ده کړی و له ناو ده بریښ.
ئەمه وەك دل وایه که به هوئی ئیش و نازاره کانی جه سته و نا په سته ندی و نا
همواریه کانیه وه تووشی پهنج و نازار و خراپه ده بیته وه و جه سته ش به م شیوه
ده که ویته ژیر کاریگری نه خوشییه جه سته یه کانه وه و له بی ئوقره یی و نائارامی
ئەوانه ئه ویش تووشی نا ئارامی و بی ئوقره یی ده بی ئارامی و ئاسوده یی لی
ده بریت.

نه خوشییه دیار و ئاشکراکانی دل که به هوئی پیگه چاره سروشتی و باوه کانه وه
چاره سر ده کړی و دەرمان ده کړی، به شیکن له نه خوشییه جه سته یه کان و ئەمه به
ته نیا نابیته هوئی نه گبته تی و به دبه ختی و سزای دواى مردن.

به لام ئەوه نه خوشییه د پرونییه کانی دلن - که ته نیا به هوئی د هوا و دەرمانه
ئیمانییه پیگه پیدراوه کانه وه له لایه ن خاوه نی په یامه وه (په یامی ئاسمانی) شایه نی
چاره سرن - که دهنه هوئی به دبه ختی و چاره پهنشی و سزای سخت و به نازار، له
دونیا و دواړوژدا، مه گه ر ئەوه ی که وا به هوئی د هوا و دەرمان گه لیکی گونجاوه وه
ده ست بکړی به چاره سر رکړدنیاں و هه نگاویان بو هه ل بگریږی به مه به سته دەرمان و
چاره سر رکړدنیاں.

چونکه ئەگه ر له و د هوا و دەرمان و پیگه چارانه که لك وهریگریږی، بی گومان
نه خوشییه که چاره سر ده کړی و پزگاری و چاک بوونه وه به د سته دیت و فراهه م
ده بیت.

په روه ردگاری مه زن و به د سته لات ده ف رمویت: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ
وَيُخْزِيهِمْ وَيُنْصِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ (۱۴) وَيَذْهَبُ غِيْظُ قُلُوْبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿سوره تی ته ویه ۱۴ - ۱۵﴾

واته: ((نهی ئیمانداران بجهنگن دڼی بی باوه پان، نهوه خواجه که به دهستی ئیوه سزایان ددهات و سهرشوږ و خه جاله تیان دهکات و ئیوه به سهریاندای سهر دهخات سینهی گرویی ئیماندارانیش گوشاد و ئاسووده دهکات و دل و دهرونیان سارپښ دهکات (چونکه کاتی خوئی کافره کانی مهککه زور ئازار و نه شکه نجهی ئیماندارانیاں ددها و بی به زه بیانه هندیکیان لی شه هید کردن)، هر چی ئازار و کینهش هیه له دلی ئیمانداراندا لای ببات و نه یهیلئت، خوای گه وره تهویه و په شیمانی له و که سه وهرده گریټ که خوئی دهیه ویت و (شایسته یه)، خوای گه وره زانا و دانایه)).

په روهردگار داوای له نه هلی ئیسلام کردووه که پوویه پووی دوزمنان بینه وه و بیریاں دینیته وه که له پوویه پوو بوونه ودها - جهنگ و بهر بهر کانی - شهش که لک و قازانج بوونی هیه، که بریتین له:

۱. په روهردگار نه دوزمنانه سزا ددهات.
۲. نه دوزمنانه بچوک و پيسوا و کهساس دهکات.
۳. نه هلی ئیمان سهر دهخات به سهریاندای - به سهر دوزمنه کاندای -
۴. نه وان - نه هلی ئیمان - شادومان و کهیف خوش و خوشحال دهکات.
۵. تووپهیی دلایان له ناو دهبات و چاره سهری دهکات.
۶. توبه و گه پانه وهی هر که سی که ویستی له سهر بی و بیهوی، قبول دهکات و وهری دهگری.

پق و کینه و تووپهیی، دل تووشی ئیش و ئازار دهکات و چاره سهره که ی له دهسته بهر کردن و هینانه دی هوکاره کانی نه و تووپه ییه دا جیگیره، نه گه به راستی ئامرازه کانی دهسته بهر بکرتین و وه دهست بخرتین، دهرمان و چاره سهر فراهه م دهیت، به لام نه گه که سی به ناحق و ناپهوا و ستم بیهوی پق و تووپهیی خوئی

که م بکاته وه و دایبه زینئ، وهک ئه و که سه وایه که بیهوئ ئیش و ئازاری نه خوشی
 ئه وین و حه ز لیکردنه که ی خوئ له پئگه ی داوین پیسی و خراپکارییه وه له گه ل یار و
 خوشه و یسته که یدا، که م بکاته وه، له کاتیکدا ئه م جوړه کاره نه خوشییه که ی ئه و زیاد
 ده کات و ئه و به نه خوشی گه لیکه جه سته یی و ده روونی زوړ خراپتر و مه ترسیدارتر
 له نه خوشییه کانی دلداری و حه ز لیکردن تووش ده کات. خه م و خه فته و په ژاره ش
 به شپکن له نه خوشییه کانی دل و ته نیا به فه راهه م کردنی کارووباره کانی به رامبه ریان
 وهک کارووباره خوشی ئاوه ر و شادکه ره کان ده توانی چاره سه ریان بکری و ده رمان
 بکری.

ئه گه ر ئه م کاره به درووستی ئه نجام بدری، دل پزگاری ده بیټ و به ره و چاک
 بوونه وه ده پوات و نه خوشییه که ی چاره سه ر ده کریټ، به لام ئه گه ر بو چاره سه ر کردنیان
 له پئگه ی نادروست و ناحق که لک وه ربگیری، ده شاردرینه وه و گوم ده بن، به لام
 چاره سه ر ناکریټ و له ناو ناچن و له هه مان کاتیشدا نه خوشی گه لیکه خراپتر و
 مه ترسیدار تری به دواوه ده بیټ. نه فامی و نه زانیش به هه مان شیوه نه خوشییه که ی
 مه ترسیداره که به سه ختی دلی مروټ ئازار ده دات. به لام هه ندی له مروټه کان
 ده یانه وئ له پئگه ی زانستی بی سوود و بی که لکه وه چاره سه ری بکه ن و وا ده زانن
 که به هوئ ئه و زانسته وه ده توانن زال بېن به سه ر نه خوشییه نه زانی و
 نه فامییه که یانداو ده سته ی به سه ردا بگرن، به لام له پاستی دا به و کاره یان نه خوشییه که
 زیاد ده که ن و په ره ی پی ده دهن.

به لام دل به هوئ سه رقال بوونی به و زانسته بی که لک و بی سووده وه و بی ئاگایی و
 نه شاره زاییان له زانستی به سوود و به که لک، هه ست به نه خوشییه که ی مه ترسیدار

ناکهن له دهروونی خوځاندا، له کاتیکدا ته نیا پښه چاره ی نه خوځی نه زانی و نه قامی به دهست هینانی زانست و ناسینی به سوود و به که لکه.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه بارهت به و که سانه ی که له پووی نه زانی و بی ټاگایه وه فه توا ددهن و فه توا که یان ده بیته هو ی مردنی پرسیار که ره که، ده فه رموویت: ((قتلوه، قتلهم الله. ! الا سألوه اذا لم يعلموا..؟ فإنما شفاء العی السؤل))^{۴۶}.

واته: ((نه ویان کوشت..! خوا بیان کوژی. ! کاتی که نازانن، بو پرسیار ناکهن و ناپرسن؟ ته نیا پښه ی بووژانه وه و دهرباز بوون له نه خوځی نه قامی و نه زانی پرسیار کردنه)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه زانی و نه قامی به نه خوځی له قه له م داوه و چاره سه رو دهرباز بوون له و نه خوځی شه به پرسیار کردن له نه هلی زانست باس کردوه.

هه روه ها که سی که له باره ی شتی که وه گومان و دوودلی هیه، تا کاتی که له باره یه وه به زانست و دلنیایی و دلقامی نه که یشتوه، دل و پوخی له نه زییهت و نازاردان و به هو ی نه وه ی که ئیش و نازار و ناپه حه تی و کهرما و داخییه کی هیه، هه رکاتی زانست و دلنیایی پی که یشت، وه که نه وه وایه که ئاوکی ساردیان پیدا کردی.

دلش به هو ی نه زانی و تاریکی و نه قامی سه بارهت به پښه ی که شه کردن و که وړه بوونی خویدا تووخی په نج و ناپه حه تی ده بیته و ته نیا به زانست و پښموونی له و په نج و ئیش و نازار و ناپه حه تیبه دهربازی ده بیته و لی پزگار ده بیته.

په روږدگاری مه زنو به دهسه لات دهفه رموویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
الرُّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سووره تی نه نعم ۱۲۵.

واته: ((جا نه و کهسه ی (خیری تیدا بیت) و خوا بیه ویت هیدایه تی بدات، نه وه
سینه ی ساف و پاک و ناماده دهکات بو ثایینی ئیسلام، نه و کهسه یش خوا بیه ویت
گومرای بکات، نه وه دلی ده گوشت و سنگی توند دهکات و هه ناسه ی سوار ده بیت،
هر وه که نه وه ی به ره و ناسمان به رز بیت وه (چون تووشی ته نگه نه فسه ی و دلّه ته پی
ده بیت)، نا به و شپوه یه خوا گومرای و پیسی هاوه لگه ری له سر دلی نه وانه داده نیت
که باوه پ ناهین)).

له به شهکانی دواتردا، سه باره ت به نامراز و هوکارهکانی دلتهنگی و بی تاقه تی و
خو نه گرتن و پیگه چارهکانیان به ئومیدی په روږدگار قسه دهکهین.
مه به ست و نامانچ نه مه یه که:

– هندی له نه خوشییهکانی دل به هو ی دهوا و دهرمان گه لیکی سروشتی
گونجاوه وه چاره سر ده کرین و له ناو ده برین.

– هندیکی تریان ته نیا به هو ی دهوا و دهرمان گه لیکی شرعی و ئیمانیه وه
چاره سر ده کرین و له ناو ده برین.

– دل گه لیکی زیندوو و ساغ و سه لامه ت و دل گه لیکی مردوو و یاخود نه خوش و
ناساغ بوونیان هه یه.

زانباری و به ناگای و شاره زایی له باره ی کاروباری په یوه ندیدار به نه خوشییه
دهرونییه کانه وه به گویره ی پله و پایه ی گرگیان له نه خوشییه جهسته ی و
نه خوشییه پوواله تی و ناشکراکانی دل، زیاتر و چاره نووس سازتره.

ته وهری دووهم: قورئان هه لگری دهرمان و چاره سه رگه لیکی دهروونییه

_ قورئان و چاره سه رکردنی نه خوشیه دوودلی و گوماناویه کان:

په روهردگاری مه زن و به توانا دهه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره تی یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه، به پاستی ئیوه ئاموزگارییه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن په روهردگارتانه وه بو هاتوو که (قورئانه)، شیف و چاره سه ریشه بو نه خوشی دل و دهروونه کان و پئی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

هه روه ها دهه فرمویت: ﴿وَتُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ...﴾ سووره تی نه سرا ۸۲.

واته: ((ئیمه له قورئان ئایه ت و سووره تانیک داده به زینین، که بیته هو ی شیف و چاره سه ر بو نه خوشیه دهروونی و جهسته ییه کان، هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش بو ئیمانداران)).

زیاتر ئاماژه مان بو ئه م بابه ته کرد که: گومان و دوو دلّیه کان سه رچاوه ی ته واوی نه خوشیه کانی دلّ.

به لام قورئانی پیروژ هه لگری پیکه چاره گه لیکی زانایانه یه بو چاره سه رکردنی نه و دوو نه خوشیه - گومان و دوو دلّی -.

له ناویدا به لگه و پئی پیشاندهری دیار و دوور له نکولی و بئی به قایی بوونیان هه یه که حق له ناحق جودا ده کاته وه و نه خوشیه کانی گومان و دوودلی که زانست و زانایی و تیگه یشتن و ده رک ده خاته بهر هیرش و په لاماردانه وه له ناو ده به ن و کاروباره کانیش وه ک نه وه ی که هه ن ده بینئ.

له ژږر ناسماندا کتیبیکي تر وهك قورئانی پیروژ بوونی نییه که هه لگر و خاوه نی به لگه و نیشانه گه لئ بئ سه بارهت به ئه زرش و به ها گه لیکی گه وره و مه زنی وهك: یه کخو ایه رستی، سه لماندنی خه سلّات و نیشانه کان، سه لماندنی په یامبه ری و پوژی قیامت و لابردن و به تال کردنه وهی بیر و باوه په خراپ و چه وته کان و بیر و بوچونه هیچ و پوچه کان بئ.

قورئانی پیروژ به شیوه یه کی زوړ نایاب و ته واو و به میتودیکي زوړ نزیک به عه قل و زانایی و به جوانترین دهر پین ته واوی ئه و به لگه و نیشانه نهی له خویدا جیگیر کردوه و بوونیان هیه.

__ قورئان چاره سه رکهری راسته قینه:

به راستی قورئانی پیروژ چاره سه رکهر و ساپیژکه ری نه خوشییه کانی گومان و دوو دلّیه، به لام ئه م چاره سه رکهر نه مه رجه و به ستر او ته وه به تیگه یشتن و مه به سته که ی. په روه ردگار هه رکه س به هره مه ند بکات له م ناسین و ناشنایه تی و تیگه یشتن و زاناییه، به بینینی دلّی خوئی حه ق و ناحه ق وهك بینینی شه و و پوژ ده بینئ و تئ ده گات و ده زانی که په رتو که کان و بیر و بوچونه کان و ئه ندیشه و بیروپاکانی خه لکانی تر:۔

– یا زانست گه لیکن که ناتوانین متمانه یان پی بکه یین، یا له راستی دا بیر و بوچوون گه لیکن که لاسایی که ره وهی خه لکانی ترن.

– وه یا کارووبار و دوز گه لیکی پږک و دروستن که دلّ به ناسین و ناشنایه تی له گه لیاندا سوود و که لکیکی لئ وه رناگری و لیئ سوود مه ند نابئ.

– هه روه ها زانست و فره نگ گه لیکن که بو به ده ست هیئانیان تووشی په نج و ئازاریکی زوړ بووه و له کاتی که م بوونه وهی قازانجه کانیا ندا، سه بارهت به سه لماندنی دروستیان به دریژی قسه مان کردوه، ئه و جوړه زانسته وهك: ((گوشتی حوشریکي

له پ و لاوازه که له سهر شاخیکې بهر دایان نابی، که ناتوانین به ئاسانی پیی بگین))^{۴۷}.

__ پوو لیټان و سهخت و دژوار کردنی کارووبارهکان، له لایهن قسهکهرو زاناکانهوه؛

چاکترین و دروستترین بیر و بوچوونهکانی زانایان و غهیری ئهوانیش، ههمان ئه و کیشه و گرفتانه که به شیوهیهکی زور و رد و جوان له قورئانی پیروژدا باسکراون، ته نیا شتی که له هه گبهی ئه هلی قسهکهران و بیژهراندا هیه پوو لیټان و دریژ کردنه وه و ئالوژی و دژواری و یا به واتایهکی ترکاری بی هووده و دوور و دریژ کردنه وه و دریژه دان و قورس کردنی کیشه و گرفته سووک و ئاسانه کانه.

به ههمان شیوه که وتراوه:

لولا التنافس فی الدنيا لما وضعت
کتب التناظر لا (المغني) ولا (العمد)
یحللون بزعم منهم عقدا
وبالذی وضعوه زاعت العقد

واته: ((نه گهر به هوئی به ربه ره کانی و پکه به رایه تی له سهر کارووباری دنیا نه ده بوو په رتوک و کتیبهایه کی مونازه ره کردن (مغنی) و (العمد) نه ده نووسران، وا ده زانن که وا گریکانیان کردووه ته وه، به لام به و کاره ی که کردوویانه، گری کویره کان فراوانتر و سهختی و قورسییه کانیش سهخت تر و گهره تر بوون)).

ئه هلی که لام وا ده زانن که به هوئی ئه وه ی که وتوویانه، گومان و دوو دلییه کانیان په واندووه ته وه و چاره سهریان کردوون، به لام ئه هلی زانست و لیکوئینه وه و به دوا دچوون به دروستی زانیویانه که به و قسه ته م و مژو قورسانه ی ئه وان - ئه هلی که لام - قورسی و ته م مژاوی گومان و دوو دله کان زیادی کردووه.

ئەستەمە كەوا چارەسەر و پېنموونی و زانست و دلتیایی لە پەرتووکی پەرەردگادا و - قورئانی پیروژ - قسەى پیغەمبەرەکانی دا پەیدا نەبێ و نەدۆزیتەو، بەلام لە پەرتووک و کتیبەکانی ئەو مەژوئە سەرگەردان، سەر لێشێوا و کەسانی دوو دل و گومانای زۆر پەیدا دەبن و دەبینن. خەلگانی کە کەسیکی ئەهلی لیکۆلینەو و بەداداچوون کە بە ئاکام و ئەنجامی هەنگاو هەلگرتن و دەست بە کاربوون و نیازی ئەوانی زانیو،^{۴۸} لەبارەیانەو و توویەتی:

واکتر سعی العالمین ضلال	نهایة اقدام العقول عقل
وحاصل دنیا نا اذی و وبال	وارواحنا من وحشة من جسمنا
سوی ان جمعنا فيه قيل وقالوا	ولم نستفد من بحثنا طول عمرنا

واتە: ((ئەنجام و ئاکامی هەولێ ئەندیشهکان و بیروپراکان بەکوژا گەشت و زۆری هەول و کۆششی کۆشش کەران، گومرا کردن و سەر لێشێواندن، پووحەکانمان لە نێو جەستەکانماندا تووشی دووری و ترس بوون و دەسپات و دەسکەوتەکانی ئێمە لەدنیادا هەمووی لە پەنج و ئیش و ئازاردا خۆی دەبینیتەو، لەوانە و باسەکانی خۆمان بەدریژایی تەمەن جگە لە کوژدەنەوێ هەرا و مەزات، کەلک و قازانجیکمان دەست نەکەوتوو و بە قسەتمان نەبوو.

من - ئێبەن قەیممی جەوزی - لە قوتابخانە کەلامی و فەلسەفییەکاندا لیکۆلینەو و بەدواداچوونی زۆرم کردوو، بەلام شتیکم تیاياندا دەست نەکەوتوو و نەدۆزیتەو کە دەرد و ئازاری دەرمان و چارەسەر بکات تینویەک تیرشاو بکات بەسەر ئاگرادا و گەشتووینەتە ئەم ئاکام و دەرتەنجامە کە کورت ترین پێگە بوو گەشتن بە حق و راستی و سەر بەرزی و بەختەوێ و کامەرانی، قورئانی پیروژ.

سه بارهت به (سه لماندن) واته (اسبات) بخویننه وه!

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ سوورده تی ته ها ۵.

واته: ((خوای میهره بان به سهر ته ختی فه رمانره وایه تی خویره وه وه ستاوه (عرشی نه وه له سهر و حوت چین ئاسمانه وه یه و له ویره سهر په رشتی هه موو به دیهینراوه کان ده کات)).

﴿...إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ...﴾ سوورده تی فاتر ۱۰.

واته: گوفتاری چلک و جوان و به جی بۆ لای نه وه - خودا - بهرز ده بیته وه.

وه له باره ی نه هیشتن و لابردنه وه، واته (نفی) بخویننه وه!

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ شوورا ۱۱.

واته: هیچ شتیك نییه له وینه ی نه وه - خودا -، هیچ شتیك له و ناچیت.

﴿...وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ سوورده تی تاها ۱۱۰.

واته: ناتوان ئاگاداری زانست و زانیاری بی سنووری نه وه - خودا - بن.

هه رکه سی ئه م ئه زمونه ی من تاقی بکاته وه و بیئازموونی، به و ئه نجام و ئاکامه

ده گات که من پیی گه یشتووم - مه به ست خودی دانه ره -.

نه وه وئزوانه ئیمام فه خری پازی له کوتایی په رتوکه کانی خویدا ده ینووسی،

که سایه تییه ک که له زانستی که لام و فه لسه فه دا ماموستایه کی په های سه رده می خوئی

بووه.

هاوشیوه کانی نه وه له م جوړه قسانه یان زوړ باسکردووه، وه ئیمه نه وه و ته و

قسانه مان له کتیبی ((الصواعق المرسله)) دا هیناوه.

بیروبوچوونی هه ندی له شاره زایان له بیروبوچوونه کانی نه هلی که لاممان هیناوه،

له وانه ش:

((آخر أمر المتكلمين، وآخر أمر المتصوفين الشطح)).

واته: ((کورت و ده ستهات و کاری نه هلی که لام زیادکردنی گومان و دوو دلپه و کوتا

ده سته و تی کاری نه هلی سوڤیگه ری هه لیت و په لیت و قسه ی به لاشه)).

به لَام قورئانی پیروژ سه بارهت به بیروپا دروسته کان، په وشتی به رز و کاروکرده وهی چاکه که گه وره ترین ئامانجی مروّقه کانه، مروّقه ده گه یه نیتته حق و پاستی و دلنیاپی، وه په روه ردگار قورئانی بو ئه م مه به ست و ئامانجه نارووه ته خواره وه و کردوویه تیبه چاره سهری هه موو ئه و شتانه ی که له دلّدان و کردوویه تیبه هوکاري پښمونی و به به زه یی و میهره بانی ئه هلی ئیمانیش.

__ قورئان چاره سهری نه خوشی هه واوناره زووه کانه :

قورئانی پیروژ له پښگه ی پښمونی زانایانه و ئاموژگاری و ئاموژیاری ژیرانه و هانده رانه و ترسینه رانه و هاندان بۆلابردنی ئاره زووه دونیا ییه کان و وابسته بوون به دواپوژ و نمونه و داستان گه لّ که هه لگري په ندو ئاموژگارین، ده ست ده کات به چاره سه رکردن و دهرمان کردنی نه خوشییه هه واهه وه سییه کانی دلّ و خاوه نانی دلّ ساغ و ته ندروسته کان که بینایی و خوئیانیان دۆزیوه ته وه هان ده دات و گهرمیان ده کات که، بو به ده ست هیئانی ته وای ئه و شتانه ی که بو پښو یستییه کانی ژیان و پوژى دواپیان سوودمهند و به که لکن هه ولّ بدن و تیّ بکوشن بو یان و ئه و شتانه ی که بو دنیا و دواپوژیان زهره ر و زیانی هیه و بیّ زهره ر مهند ده بن دووره په ریژی بکه ن و خوئیانی لّ به دوور بگرن، تا له کوّتاییدا دلّه کانیا ن بینه لایه نگر و دوستی گه شه کردن و به ره و پښه وه چوون و دوور بکه ونه وه له تاوان و گومرایی.

قورئانی پیروژ چاره سه رکه ری نه خوشی گه لښکه که ده بنه هوّی نیاز پیسی و ویستی خراب، قورئانی پیروژ چاکسازی دلّ ده کات تاوه کو خواست و ویستی مروّقه دروست بکریّت و چاکسازی تیّدا بکریّت و بگه پښته وه بو ئه و سروشت و فیتره ته ی که له سه ر ئه و بناغه و بنچینه یه په یدا بووه و سه ری هه لداوه و به هه مان شیوه که جهسته دواى چاک بوونه وه و بووژانه وه ی له نه خوشی، سه لامه تی و ته ندروستی خو ی به ده ست دښتته وه و ده گه پښته وه بو دۆخی سروشتی و ئاسایی خو ی.

دَلّ له دُوخی ته ندروستی و سه لامه تی دا جگه له حق و پاستی هیچ شتیکی تر قبول ناکات، هر وهك چوَن منالتيکی تازه له دايك بوو كه له ته مه نی مندالی دا جگه له شیر هیچ شتیکی تر ناخوات.

وعادا الفتی كالطفل، ليس بقابل سوی المحض شيئا واستراحت عواذله

واته: ((نه و جوامير و دليره، دووباره وهك مندالتيکی لي ديت كه جگه له شیري پاك و خاوين قبول كهری هیچ شتیکی تر نیيه و سهركوته كهرانی نهو، ناسووده و نارام بوون)).

دَلّ نه وهی كه ده بیته هوئی خوړاك و گه شه كردن، پاك كردنه وه و خاوين كردنه وه و كه یف خوښی و شادی و شادومانی و فرمانپه وایی دَلّ ده چه سپینی، ته نیا ده توانی له قورنانی پيروژ كه لك وهریگری، وهك چوَن نه وهی كه ده بیته هوئی گه شه كردن و به هیژ كردنی جهسته، له خوړاك و خواردنه كانه وه وهری ده گری، دَلّ و جهسته هردووكیان بو گه یشتن به كه مائی و ته وایی، چاكسازي و سه لامه تی، پیوستان به گه شه كردن و گه وره بوونه، به هه مان شیوه كه جهسته بو گه شه كردن و گه وره بوون و به ده ست هینانی هیژ و خوړاکی گونجاو پیوستان به پشتگیری كردن و ناگا لیبوون هه یه له بهرامبر كارووباره زهره ر و زیانده ره كانه وه، جگه له ریگه ی فراهه م كردنی نه وهی كه بوئی سوو دمه نده و دوورخستنه وه و لا بردنی نه وهی كه بوئی خراپه و زهره ری هه یه، گه شه ناكات و سه رناكه ویت و هیچ ریگه یه كیش بو هینانه دی و دهسته به ركردنی نه م نامانجه بوونی نیيه جگه له وهی كه ده بیته بگه ریڼه وه بولای قورنانی پيروژ. نه گه ربیت و جگه له قورنات شتیکی تر له م ریگه یه دا بدو زینه وه و په یدا بکهین، جگه له كارووباریکی زور كه م كه هیچ كاتی نه و ناگه یه ننه ته وایی نامانجه كه ی خوئی، بوونی نابی و نیيه.

داهات و دهغلّ ودانی کشت و کالیش بهم شیویه و بههینانه بهرهم و هینانه دی
 نه و دوو بابه تهیه (به دهست هینانی قازانچ و لابریدن و دوورخستنه وهی زهره و زیان)
 که: گه شه دهکات و ته واو ده بیّت و ده که ویته سهرباری خوئی.
 ته نیا له پیگه ی چاک کردن و پاک کردن وه وهیه که، دلّ به ژیان و به خشش و
 کامه رانی و خوش به ختی دهگات، پیگه چاره یه ک جگه له چوونه ناو باس و مه سه له ی
 ((خاویّن کردن و پاک کردن وه)) ی دلّ بوونی نییه.

به‌شی نوّیه‌م

خاوین کردنه‌وه‌ی دلّ له
نایاکییه‌کان

ته وهری یه که م: پاکی دل و جهسته:

__ نایه تی: ﴿وَتَيَّابَكَ فَطَهَّرْ﴾

په روه ردگاری مه زن و به ده سولات فه رموویه تی:

﴿وَتَيَّابَكَ فَطَهَّرْ﴾ سووره تی موده سر ۴.

واته: ((پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

نه گهر چی نه م به شه له گهل به شی پیشووتردا بی په یوه ندی نییه و زیاتر وتمان که: ((خاوین کردنه وه)) واته (تزیکه) به بی (پاکیه تی) واته (الطهارة) و شیکردنه وه (تحلیل) به بی به تالکردن و چولکردن (تحلیل) گونجاو نییه، به لام به شیوه یه کی سه ربه خو نه وه ده خینه به ر لیکولینه وه و تویرینه وه و تا وه کو زیاتر واتای پاکیه تی (الطهارة) پوون بکه یه وه و گرنگیه که ی بزاین، له بهر نه مه ناراسته کردن و پینموونیه کانی قورئان و سوننه ت له باره ی پاکیه تییه وه باس ده که یین و لیک ی ده دینه وه.

په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (۱) قُمْ فَأَنذِرْ (۲) وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (۳) وَتَيَّابَكَ فَطَهَّرْ﴾ سووره تی موده سر ۱ - ۴.

واته: ((نه ی نه و که سه ی خوت پیچاوه ته وه، نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)، هه سته و خه لکی بیدار بکه ره وه (راستییه کان پوون بکه ره وه)، په روه ردگارت به گه وره ناو ببه (الله اکبر، با درووشمت بیت، مه زنی نه و پوون بکه ره وه)، واته: پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرْ قُلُوبُهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سووره تی مائیده ۴۱.

واته: ((نا نه وانه نه و که سانه ن خوا نه یو یستوه دلیان پاک بکاته وه (چونکه خویشیان مه به ستیان نه بووه) نه وانه له دونیادا سه رشوپی و شه رمه زاری به شیبانه، له قیامه تیشدا سزای سهخت و گه وره چاوه پریان)).

__ مه به ست له وشه ی "ثیاب":

نۆږبه ی ږافه که رانی پټشین و هاوچه رخ له م باوه ږه دان که مه به ست له وشه ی (ثیاب) له نایه تی ﴿وَيَا بَاكَ فَطْهُرٌ﴾ دلّه و مه به ست له پاکیه تی، چاککردنی نه خلاق و ږه وشت و کار و کرده ویه.

واحدی ده لټت: ((ږافه که رانی قورن ان له باره ی وانا و مه به ست له وشه یه له م نایه ته دا ږاو بوچوونی جیاوازیان هیه))، عه تا له ئین عه بباسه وه گټږاویه تیبه وه که: واته پاک کردنه وه ی خود له گوناح و تاوان و نه وه ی که جاهلیت ږټگه ی پټداوه!
ږاوبوچوونی قه تتاده و مواهدیش به م جوړه یه، نه وان وتوویانه: ((واته پاک کردنه وه ی نه فسی خود له پیسی و خراپه ی تاوان و گوناح)).

شعبی، ئیبراهیم، زوحاک و زوهدیش نه م ږاو بوچوونه یان هیه. له سر نه م بناغه و بنه مایه مه به ست له (ثیاب) لټره دا نه فسی ئاده میزاده، وه خه لکی عه رب نه م وشه یه یان به کینایه بو نه فسی خو یان به کار ده هیټنا،
عه نته ره ش ده لټت:

فشککت بالرمح الاصم ثیابه لیس الکرم علی القنی بمحرّم

واته: ((به ږمټکی به رز جل و به رگه که یم ډراند، به لام ئاده میزاده کانی نه هلی که وره یی و مه زنی بی به هره نین له شهرم و حه یادا)).
حه سه نیش ده لټت: ﴿وَيَا بَاكَ فَطْهُرٌ﴾ واته: ((نه خلاق و ږه وشتی خوټ چاک بکه)).
قور توبیش هر هه مان بوچوونی هیه.

که واته (ثیاب) به واتای ئاکار و ږه وشت دټت، چونکه ئاکار و ږه وشتی مرو فیش به هه مان شیوه که جل و به رگ جهسته و لاشه ی داده پوښی، باروودوخی نه و له خوټ ده گری و داگری ده کات.

عه وفیش له ئین عه بباسه وه له باره ی نه م نایه ته وه ده گټږټه وه که: ((واته نه و جل و پوښاکه ی که ده پوښی و له به ری ده که یت له داهاتیکی ناپاک و حه رام ناماده

نه کرابیت و به دهست نه هاتبی و ههول بده و تی بکوشه که له مال و سهروه تی دهست به سهر داگیراو و ناپهوا و نا شهرعی که لک وهر نه گریت و به کاری نه هیئی!!
له سه عدی کوپی جوبهیره وه هاتووه که: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((دل و نیاز و مه بهستی خود پاک کردنه وه)).

ابو العاص ده لیت: (ثیاب) واته: جل و بهرگ و بو دلش به کار دیت، بو نمونه ده و تریت:

((فسلی ثیابی من ثیابک تنسلی)).

واته: ((نارامی و ناسودهیی پهیدا بکه، چونکه دلی من له دلی تو ناسودهیی پهیدا ده کات)).

__ واتای دیارو ناشکرای نایه ته که :

هه ندی له پافه که ران نایه ته که یان به گویره ی پوواله ته که ی، نایه ته که یان پافه کردووه و لیکیان داوه ته وه و وتوویانه: پهروه ردگار فه رمانی کردووه به پاک کردنه وه ی جل و بهرگه کانمان له و پیسی و ناپاکییه ی که به بوونیان نویژ کردن پهوا و پیگه پیدراو نییه، نه مه و ته ی ثیبن سیرین و ثیبن زهیده.

نه بوو إسحاق وتویه تی: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((جل و بهرگه کات کورت بکه ره وه تا وه کو نه خشی به سهر زهوی دا و پیس نه بیت)). طاووسیش هه ر وا ده لیت.

__ بوچوونیکی تر:

هه ندیکی تر له پافه که رانی قورئانی پیروژ له وانه ش ابن عرفة ده لین: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((هاوسه ره کانی خوتان پاک بکه نه وه چونکه نه و وشه یه و جل و بهرگ وه ک کینایه بو ژنان به کار دیت)).

پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿أَحِلُّ لَكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ سووره تی به قهره ۱۸۷.

واته: ((له شه وگاری پښه زاندا تیکه ل بوونتان له گه ل هاوسه رانتاندا حه لال کراوه،
نه وان پوښاکن بو ئیوه و ئیوه ش پوښاکن بو نه وان)).

__ بُوچوونی ئیمه (ئین قه ییمی جهوزی):

من له و باوه پښه دام که نه و نایه ته ته وای نه و بابه تانه ی که و تراوه نه گه ر چی
به پوواله ت وشه که به م جوړه نه بیت، به لام له پښگی سهرنج دان و پښیستییه وه
له خو ی ده گری. چونکه نه وه ی که به پاکیه تی فرمان کراوه هرچه نده دل، به لام
پاکیه تی و حه لالی جل و بهرگ و داهات و ده سته و تیش ته واکه ری پاکیه تی دلن.

__ روئی پوښاک و خواردن له چیه تی و جهوه ری دلدا:

جل و بهرگ و خواردن که له حرام په یدا بکری و یاخود پیس بن، باروود و خیکی
ناپه سهند بو دل به دی ده هیئی.

له بهر نه مه یه که پوښین و له بهر کردنی پیستی پلنگ و درنده کانی تریش له سه ر
زاری پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) له چهند فرموده یه کی صه حیدا
به بی نه وه ی فرموده ی تره بی دزی نه و فرمودانه ی، حرام کراوه، چونکه بوار
ده پر خستیئی و زه مینه ساز ده کات بو نه وه ی که دلی مروف خو و سروشتی نه و
نازه لانه په یدا بکات، چونکه پوښین و جل و بهرگی پوواله تی به تیپه پ بوونی زه من
کار ده کاته سه ر ناخ و ده روونی مروف.

هه روه ها له بهر نه مه یه که وا له بهر کردن و پوښینی جل و بهرگی ناوړی شمی و
که لک و هرگرتن و به کاره یتانی زیږ و زیو و نالتوون بو پیاوان حرام و پښگی پیته دراوه،
چونکه به کاره یتانی نه و له لایه ن پیاوانه وه ده بیته هو ی نه وه ی که به تیپه پ بوونی
زه من سروشتی ژنان و هندی جار مروف گه لی نه هلی خراپه کار و داوین پیس تیا یاندا
په یدا بیی و سه ر ه لبدات.

کورته ی قسه که نه مه یه که: پاک ی و حه لالی جل و بهرگ و خواردن به شی که له
که وره یی و ته وای پاکیه تی دل.

نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه، پاکی و حه لآلی جل و بهرگ بیت، له راستی دا هوکاریکه و نامانج شتیکی تره، وه نه وهی که نامانج و مه بهسته، په چاو کردنی پړساو یاسا کانییه تی له نه وله و بییه تدا.

به لام نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه پاکیه تی دل و خاوینکردنه وهی نه فس بیت، به بی پاکی و حه لآلی پوشاک و خواردن دهسته بهر نابی و نایه ته دی، که واته دیار و ناشکرایه که قورنانی پیروژ پیداگری له سر هر دووکیان ده کات.

ته وهری دووهم: کاریگه ری گویگرتنی نارموا به سر دله وه:

— گویگرتن له شتی نارموا، ده بیته هو ی لاواز کردنی حه ق و راستی:

په روه ردکاری مه زن ده فهرموویت: ﴿...أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ...﴾
سوره تی مانیده ۴۱.

واته: ((نا نه وانه نه و که سانه ن که خوا نه یو یستوه دلان پاک و خاوین بکاته وه)).
هه روه ها ده فهرموویت: ﴿...سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرُثُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ...﴾ سوره تی مانیده ۴۱.

واته: ((گویی بو درو هه لده خه ن و کاری پی ده که ن، گویی بو که سانیکي تری جاسوس و خوانه ناس ده گرن که: هیمان نه هاتونه ته لای تو وهك جووله که کانی خه بیهر و فه دهك، له باتی نه وه که گویی بو تو بگرن، که چی گویان بو خه لکی تر ده گرت و به بریاری نه وان په فتاریان ده کرد و قسه ی تویشیان ده برده لای نه وان، وشه و بریاره کانی خوا له جیگه ی خویدا ده گوژن، نه وه بوو به رده بارانی زینا کارانیان به قامچی لیدان گوژی!)).

نم بابته په ونکه ره وهی نم حه حقیقه ت و راستیه یه که، به هر نه ندازه یه که که مروف گویی له قسه ی بی مانا و نارموا بگریت و خوویان پیوه بگریت و یاخود قبوولیان بکات، به هه مان نه ندازه حه ق له جیگه و شوینی خویدا لا ده دات و له ناوی ده بات.

چونکه کاتيک که ناحق قبول بکات و پي پازي بيت، هرکاتي حق که له بهرامبه ريدا جيگيره و تهرج بکريت، قبولي ناکات و له ناست نه و ناحق پيهی که قبولي کردوه لای ديدات و دهیگوږي. (واته مروږ به هر نه اندازه يک ههنگاو به ره و شتي ناره و و ناحق هل بني و به ره و پيرييه و بروت و نه نجامي بدات، به هه مان نه اندازه له چاکه و کاری باشه ی خوۍ که م ده کاته وه و ده بيته له مېر و پيگر له به رده م نه ويدا که به ناساني نه تواني کاروکرده وه ی چاکه نه نجام بدات و ههنگاوی بو هه لېگري، (وه رگتپي کورد).

دروست هه مان ميتود که "جهميه" سه باره ت به ثابته و فرموده کاني په يوه ست به سيفاتي په روه ردگار وه کاريان کردوه. نه وان نه و ثابته و فرمودانه يان به شيوه يکي ته و او نا سازگار و نه گونجاو له گهل پاستيه کانياندا ليک داوه ته وه و پافه يان کردون، چونکه فرموده ی په يوه نديدار به سيفته کاني په روه ردگار وه فرموده که ليکي تاکن و له بواړي ناسيني په روه ردگار و ناو و سيفته کاني خودا، به هوتکار که ليکي پايه دار و شايه ني متمانه له قه لم نادرين.

نه وانه و هاورپيکاني شيان له و که سانه ن که په روه ردگار ويست و ثيراده ی له سر نه بووه که دليان پاک و خاوين بيته وه، چونکه نه گه ر دليان پاک ببوايه ته وه، ناحق و ناره وايان نه ده خسته جيگه و شويني و ته ی په روه ردگار و پيغه مېره که ی و له بري نه و دايان نه دهنه.

به هه مان شيوه ی نه و گومراکه لانه ی که پيتمووني نه کراون، دواي نه وه ی که دليان پاک و خاوين نه بووه ته وه. گوږگرتن له شهيتانيان به باشتر زانيوه له گوږگرتن له قورثاني پيروږ!

عوسماني کوږي عه فغان (خواي لي پازي بيت) ده فرمويت: ((نه گه ر دلله کانمان پاک بوونايه هيچ کاتي له ناسيني که لامی په روه ردگار تير نه ده بوون)).

دڻي پاڪ - به هوڻي چاڪي ڙيان و پووناڪي و پوڻنايي نهو و پڙگار بووني له
پيسی و ناپاڪيه کان - له بيستني كه لامي پهروهردگار تير ناييت و تهنيا به هوڻي
حقيقيهت و راستيهه كانيهه وه تير دهخوات و بهدهوا و دهرمانی نايهته کانی چاره سهر
دهکري.

به لام دڻي كه پهروهردگار - به هوڻي هه لس و كهوت و پهوشتي خاوه نه كه به وه پاڪي
نه کردوه ته وه - له خواردن گه ليکي هاوته راز له گه ل ناپاڪيه كه ي خويدها خوراك
دهخوات، چونكه دڻي پيس و ناپاڪ وه كو جهسته ي نه خوش وايه و خواردن هايه كي
هاوته راز له گه ل جهسته ي مروڦه سالم و تهنديروسته كاندا، بو نه خوشه کان وهك يهك
نيه و هاو ته راز نيه.

نهو نايه ته پهونكه ره وه ي نه م راستيهه به كه (پاڪ كردنه وه و خاوين كردنه وه) ي دل
به ستراره و په يوه سته، به ويست و ئيراده ي پهروهردگار (نه ريت و ياسا کانی
نه وه وه)، له ويدها كه نه يويستوه دڻي شوينكه و تواني ناحق و ناپهوا پاڪ بکاته وه،
نهو پاڪيه ته يان بو دهسته بهر نه کراوه و نه هاتوه ته دي.

ليردها ليکدانه وه و شيکردنه وه ي ويست و ئيراده به ويست ي هه ميشه يي،
ليکدانه وه يه كي دروست نيه، چونكه پهروهردگار له پاڪي و خاوينکردنه وه ي له پڙگه ي
فه رمان کردن پي و خوش ويستني - بو نه واني ئيراده فه رموه و نه واني ناچار
نه کردوه به وه ي كه وا پشتي تي بکه ن و پوي لي هه لچه رختين، به لکو داواي لي
کردون و به وه فه رمانی پي کردون، به لام نه وان خويان به هوڻي بيروباوه و هه لس و
كهوت و نامانچ و مه به سته خراپ و لاره کانی خويانه وه، به ربه ست گه ليکيان له نيوان
خود و پاڪ كردنه وه ي دل و نه فسي خويان دروست کرد و هينايانه دي. وه ويست و
ئيراده ي پهروهردگار له پڙگه ي سوننه ت و ياسا و نه ريته بپيار دراو و نه گوڙه کانی
خويه وه بووه و ئيمه له په رتووکي "شفاء العليل" دا به دوور و دريڙي باسما ن لي
کردوه و له سهر دواوين.

— ږيگه نادهن خراپه کاران بچنه بهه شته وه! :

ئو نايه ته ی که پيشتر هینرا، پوونکه ره وهی ئه م راستییه که هرکه سی پوره دگار دلی پاک نه کاته وه، هیچ ږيگه ی جگه له پووبه پوو بوونه وهی له گه له هه ژاری و که ساسی دونیا و سزا و جه زړه بهی دواړو له بهرده میدا نییه و ئه مه شونه ماو نیشانه ی سروشتی پیس بوون و دلړه شی و ناپاکی دلپیه تی.

له بهر ئه م هوپیه که پوره دگاری مه زن و به ده سولات پویشن به ره و بهه شتی به سر ئه و که سانه ی که خاوه نی دلپکی پیس و پش هه لگه پاوه حرام کردوه و ته نیا دواي پالفته کردن و خاوین کردن وه وه یه تی، که ږيگه ده دری بجپته نیو بهه شته وه. (واته تا دلی خو ی پالفته نه کات و له گوناح و خراپه کاری پاکی نه کاته وه و هه ول نه دات کاری چاکه و چاکه کاری ئه نجام بدات و پشت به پرحم و به زه یی خوا نه به ستي ناچپته نیو بهه شته وه. (وه رگپری کورد). چونکه بهه شت جیگه و شوینی چاکه کاران و پاکان و پاریزکارانه، بوپه به بهه شتییه کان ده وتریت: ﴿...طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ سوورده تی زومه ر ۷۳.

واته: ((فه رمون بچنه ناو بهه شته وه، هاوړی له گه له ژيانی هه میشه یی و نه برپاوه دا)).

وه ته نیا ئه وانن — چاکه کاران و پاریزکاران — که له کاتی مردنیاندا مزگینان ده دری تی. به هه مان شیوه که پوره دگاری گه وره و به توانا ده فه رموویت: ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۳۲.

واته: ((ئه وانه ی که له سه ره مه رگدا فریشته کان دین بو لایان له کاتیکدا گیانی پاک و پیروزیان ده کیشن (که دوره له بی باوه پری) و پییان ده لئین: سلاوتان لی بیت (ئیت پزگارتان بوو ئیت ناخو شی نه ما) ده بچنه بهه شته وه، به هو ی ئه و کارو کرده وانه وه که کاتی خو ی ده تان کرد)).

خراپه کاران و ناپاکان و نه وانه ی که پیسایه تی له دلایاندا هه یه پښه یان پی نادهن بچنه به هه شته وه، هه رکه سی له م دونیا یه دا خو ی پاک بکاته وه و به دلپاک ی و پاکیه تی دل بچینه وه خزمه تی خوا، هیچ جوړه پښگر و له مپه ریک بوونی ناب ی له سه ر پښه ی رویشتنی بو به هه شت.

نه گه ر که سی له م دونیا یه دا پاک نه بیته وه و پیسی و ناپاک ی نه و قول بیته، وه ک بی باوه په کان هیچ کاتی ناچینه نیو به هه شته وه.

به لام نه گه ر ئالوده بوون و پیس بوونی دل پوکه شی بیته، دوی پاک بوونه وه ی له و ناپاکیه، ده چینه به هه شته وه و دوی نه وه ش قه د له و به هه شته دا ده رناکری و نا کرینه ده ره وه و بو هتا هتایی ده مینینه وه. ته نانه ت هلی نیمانی ش دوی تیپه ر بوونیان به سه ر پښگای (سرات) دا، له خالیکدا له نیوان به هه شت و دوزه خدا راده گیرین و ده وه سستینرین و له و پیسانه ی که لیان ماوه و بووه ته پښگر له به رده م چوونه ژووره وه ی راسته و خو یان بو نیو به هه شت و هوکار نه بوون بو چوونیان بو ناو جه هه ننه م پاک ده کرینه وه و دوی پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه یان پښه یان ده دریته که وا بچنه نیو به هه شته وه.

— دوو جوړ پاک ی؛

په روه ردگاری مه زن له سه ر بنچینه ی لیزانین و حکمه تی خو ی گه یشتن به خزمه تی خو ی مه رجدار و په یوه ست کردووه به پاک ی و خاوین کردنه وه، نو یژکه ر ته نیا دوی پاک ی و خاوین بوونه وه ی له (پووداوی گه وره و بچوک) ه که له ده رگا و ده روازه ی خوداوه ندا ده وه سستی و نو یژ به جی ده هیئی، به م شیوه یه رویشتن بو به هه شت و دیدار و چاوپیکه وتن له گه ل په روه ردگاری به به زه یی و میهره باندا په یوه ندیداره به ساغی و سه لامه تی دل و پاک ی نه فسه وه، په روه ردگار ته نیا پښه به مروقه پاکه کان ده دات که وا بچنه نیو به هه شته وه.

که واته دوو جوړ پاکیه تی بوونیا ن هیه:

۱. پاک و خاوینی جهسته و جل و بهرگ.

۲. پاکی و سه لامه تی دل و نه فس.

له بهر ئه مه یه که واده ست نویژ ه لگر دوا ی ده ست نویژه که ی ده لیت: ((أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین))^{۴۹}.

واته: ((شایه تی دده م که هیچ په رستراوی نییه به حق جگه له (الله)، وه شایه تیش دده م که موجه مده د بنده و نیردراوی خواجه. په روه ردگار داوات لی نه که م بمگیرپی له ته و به کاران و بمگیرپی له خو پاک که ره وه کان)). چونکه پاکیه تی دل، به هو ی ته و به کردنه وه ویه.

وه پاکیه تی جهسته به هو ی ناوه وه، ده سته بهر ده بی و نه نجام ددری. هرکات ی نه و دوو پاک بوونه وه یه بو که سی فراهم بوو ده سه لاتی گیشتن به خزمه ت و دیداری په روه ردگار و راوه ستان و ستایش کردن له خزمه تیدا په یدا ده کات.

__ واتای نزای ((اللهم طهرنی...))!

له باره ی نه م نزای پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: ((اللهم طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد))^{۵۰}.

واته: ((په روه ردگارا! به هو ی ناو و به فر و ته رزه وه، گوناح و تاوانه کانم پاک بکه ره وه)).

پرسیارم له شیخی نیسلام (ثین ته یمیه) کرد که تاوانه کانی مرو ف چون به م شتانه پاک دهنه وه؟! تاییه ت کردنی پاک کردنه وه به و کاروویاران وه چ سوو دیک ی هیه؟ له

۴۹ اخرجہ مسلم وغیره.

۵۰ متفق علیه.

کاتیځدا ناوی گهرم له ناوی سارد چاکتر ده توانی پیسی و ناپاکییه کان پاک بکاته وه و لایان بیات؟!

فهرمووی: هه له و تاوانه کان ده بڼه هو ی پیداکړنی گهرما، ناپاکی و لاوازی له دلدا، بویه سست و لاواز و سپ و بی هیژ ده بیټ، ناگری هه وا و هه وه س و ئاره زووی تیدا بلنسه ده سینئ و پشه و پیسی ده کات، به لام هه له و تاوانه کانیش وه ک چیلکه و داری نه و ناگرم و گپ و بلنسه که ی زیاتر ده کن.

له بهر نه مه یه که به نه اندازه ی هه له و تاوانه کان زیاتر بن، وه ک نه وه وایه که وا چیلکه و داری زیاتر بخړیته سهر ناگری هه وا و هه وه سه وه، به لام ناو ناگر خاموش ده کات و ناپاکی و پیسییه کانیش پاک ده کاته وه وه ک چوڼ که ناوه که سارد تر بی، باشت و زووتر خاموشی ده کات و ده ی کوژننیه وه و جه سته ش به هیژ تر ده کات و به نه اندازه یه سارد تر بی، وه ک: به فرو ته رزه چاکتر و باشت دلی گپرتوو و بلنسه سه ندوو ده گپرتنه وه بو باروودوخی ناسایی و سروشتی خو ی و جه سته به هیژ تر ده کات و نیشانه و شوته ما و کاریگه ریه کانی هه له کانیش له ناو ده بات و لای ده بات. نه مه مه به سستی قسه و گوته کانی ئین ته مییه بوو که پیوستان به پوونکرده وه و خسته پووی زیاتر هه یه.

ده بی بزانی که لیره دا چوار بابه ت بوونی هه یه:

- دوو بابه تیان پوواله تی و دیار و هه سټیټکراون.

- دوو بابه ته که ی تریش جه وه ری و (مه عنه وی) نادیارن.

پیسی و ناو که پاک که ره وه یه تی هه ردوکیان دیار و هه سټ پیټکراون، هه له و تاوانه کان و نیشانه و شوته ماکانیان که به هو ی ته وبه و په شیمان بوونه وه پاک ده بڼه وه، هه ردوکیان جه وه ری و نادیار و هه سټ پی نه کراون و چاکسازی و پاراستنی سه لاهه تی و دابین کړنی به خته وه ری و خوشبه ختی دل پیوستان به هه ردوکیان هه یه و به هه ردوکیان نیازه نده.

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هردوو جوړه‌کریان به‌شیکي باس
 کردووه که درخهر و نیشاندهری به‌شه‌کي تره و نه و فهرموده‌یه‌ی پیغهمبهر
 (صلی الله علیه وسلم) هر چوارپانی به کورت ترین شیوه و جوانی دهرپرین و
 باسکردن له خوگرتووه.

به ههمان شیوه که له نزا و پارانه‌وه‌ی دواي ده‌ست نویژ گرتن دهرممویت:
 ((اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین)) که هر چوار جوړه‌کي له خو
 گرتووه.

نهمه نمونه و وینه‌که له، که‌مالی پاروی و په‌وانی و حقیقت و پاستییه‌تی نه و
 کاروباره که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی پیداوین و ناگایی
 کردوینه‌ته‌وه و فهرمانی فهرمووه و بابه‌تیکي جه‌وه‌ری له پیگه‌ی به نمونه هیناوه
 به بابه‌تیکي دیار و هه‌ست پیکراو و ماددی، پوونی کردووه‌ته‌وه و خستویه‌تیبه پوو.
 نهم جوړه بابه‌تانه له فهرموده‌کانی پیغهمبهردا نوژن، وه‌ک چوژ به نیمامی عه‌لی
 (خواي لی پازی بیت) دهرممویت: ((سل الله الهدی والسداد، وانکر بالهدی هدايتک
 الطريق وبالسداد سداد السهم)).^{۵۱}

واته: ((پینمونی و چاکسازی له په‌روه‌دگار داوا بکه و! به‌هوی هه‌نگاو هه‌لگرتن
 له پیگه‌ی درووستدا، پینمونی و هیدایه‌ت وه‌ک چوژ تیری ده‌هاویژری بو‌ثامانچ و
 نیشانه‌ی و به جوانی ده‌بیپکی، وه‌بیری خو‌تی بهینه‌وه)).

نهمه یه‌کي له گه‌وره‌ترین و نایاب ترین فهرموده‌فیژکاری و په‌روه‌رده‌یه‌کانی
 پیغهمبهری خوايه (صلی الله علیه وسلم). چونکه به نیمامی عه‌لی فهرمووه که‌وا
 هه‌رکاتی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاره‌وه پینمونی کردن بو‌پیگه‌یه‌ک که به به‌هشت و

په زامه ندي خوداوه ند کوټايي پي ديت، داواي کرد، خوئی وهك پيواريك كه پيگهي لي ون بووه و نازاني به ره و کوي بپوات و له ناکاو كه سيكي ليها توو و شاره زا به پيگه، پهيدا ببي و پيگهي پاستي پي نيشان بدات، پيگهي پيتمووني، به خته و هري و به هشتيش به م شيوه يه يه و ده توانين پيگهي ديار و ههست پيکراوي به نمونه بو بهينيته وه.

نيهت و نيازي مروفي كه ده يه وي پيگهي پويشتن به ره و په روه ردگار بگريته بهر، به پيتمووني و پي نيشانده ري نه و له پوي پله و پايه وه له نيهت و نيازي پيواري كه ده يه وي سه فهر بو شار و ناوه داننيهك بکات و له سه فهدا پيگه كي لي ون بووه و ليي بزد بووه، به پيتمووني کهر و پي پيشانده ري كه پيگهي گه يشتن به و شار و ناوه داننيه ي پي نيشان بدات، له پوي پله و پايه وه گرنگتر و زياتره.

((سداد)) يش که به واتاي کاروکړده وه و قسه ي دروست و چاکه، وهك نه وه وايه که که سي بيه وي تيري به ره و نامانجي بهاويږي، نه گهر تيره که بدات له و نامانجي که نه و گرتوويه تيبه پيش چاو و له لاي نه و مه به سته، شيوازي دروستي پيگهي بو پيکاني نيشانه که گرتووه ته بهر و تيره که ي له نامانجه كي داوه و نامانجه كي پيکاوه و که سيکيش که له کاروکړده وه و قسه کاني خويدا حق و چاکه ي له پيش چاو گرتووه، وهك نه و که سه وايه که تيره که ي بهر نامانجه که که وتبي و نامانجه كي پيکاييت.

له قورثاني پير و زيشدا له زوريك له بواره کانداه ردووکيان له پال به کتردا جيگين، بو نمونه په روه ردگاري مه زن و به ده سه لات ده فهرمويت: ﴿...وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى...﴾ سوره تي به قهره ۱۹۷.

واته: ((به رده وام هه ول بدن که زه خيره و تويشوو بخه، بيگومان چاکترين زه خيره ش ته قوا و پاريزکاريه)).

له م نایه ته پیروژه دا په روه ردگاری مه زن (جلّ جلاله) فه رمانی به حاجیان کردوه که تویشوو و کوّلی خوږیان فه راهم بکه ن و به بی تویشوو بار و کوّلی سه فه نه پیچنه وه و دوا به دواي ئه وهش بیري ئه وانی خستوه ته وه و وه بیرانی هیناوه نه ته وه به وهی که ووا، فه راهم کردن و ناماده کردنی تویشووی سه فه ری دواپوژ که (ته قوا) و له خواترسان و پاریزگاریکړدنه، شتیکی گرنګ و پټویسته.

به هه مان شیوه که ووا له م دونیا یه ش دا پټیوار و موسافیر به بی تویشوو به نامانچ و مه رازی خوئی ناګات، ئه و که سانه ی که ده یانه وی به دونیای دواي مردن و که یشتن به دیداری په روه ردگار و به ده ست هینانی به خته وه ری و کامه رانی هه تا هه تایي و هه میسه یی بګن، به بی تویشووی ته قوا و له خواترسان به م نامانجه ی خوږیان ناګن، ده بینن که په روه ردگار (جلّ جلاله) هه ردوکیانی له پال یه کتردا جیګیر کردوه و دایان.

هه روه ها په روه ردگاری که وړه و مه زن ده فه رموویت: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾
سورده تی ئه عراف ۲۶.

واته: ((نه ی نه وهی ئاده م، ئیمه به پاستی پوښاکي له بارمان بڼو فه راهم هینان، عه وړت و نه وهی پټان ناخوښه ده ربکه ویت دای ئه پوښیت، هه روه ها جل و به رګی جوانیش که خوټانی پی برازیتنه وه (به لام بیرتان نه چیت) که پوښاکي ته قوا و خواناسی چاکترو خیردارتر و به فه پتره، ئه و پوښاکه (ماددی و مه عنه ویانه) له نیشانه و به لګه کانی خوی که وړن بڼو نه وهی یاداوه ری وه ربګرن و (یادی به هشت بکه ن)).

په روه ردگاری مه زن هه ردو جوانی و خو پازاندنه وه، واته پازاندنه وهی جهسته به هوئی جل و به رګ و جوانکردنی دل به هوئی (ته قوا)، واته جوانی ناوه وه و دهره وهی پیکه وهی باس کردوه و خستوونیه تیبه پوو.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿...فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾
سورده‌تی تاها ۱۲۳.

واته: ((ئه‌وه شوینی به‌رنامه‌که‌م بکه‌ویت، نه‌گومرا ده‌بیټ، نه‌ناخوشتی و
ناپه‌حه‌تی و ناسوړ دیته پئی)).

په‌روه‌ردگار، گومپایی که ده‌بیټه هوئی سزای دل و پوځ، به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شایی
که ده‌بیټه هوئی سزا و جه‌زده‌بی پوځ و جه‌سته، له‌وانه‌ی که په‌په‌روی له پینمونی
ئو ده‌که‌ن، په‌دی کردووه‌ته‌وه، له پاستی دا ئه‌وان له به‌خششه‌کانی دل، جه‌سته و
پوځ، به‌هوئی پینمونی و پزگار و ده‌رباز بوونه‌وه، به‌هره‌مند ده‌بن.

یه‌کیکی تر له‌و بابه‌تانه قسه و گوته‌ی هاوسه‌ری عه‌زیزی میسر له‌باره‌ی حه‌زه‌تی
یوسف (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیټ) له وه‌لامی لوڼه و توانج و سه‌رکوته‌ی ژنانی تردا
به‌هوئی خوښه‌ویستی و ئه‌وینبازی ئه‌و — هاوسه‌ری عه‌زیزی میسر — بو پیغه‌مبه‌ر
یوسفه.

﴿فَذَلِّكَ الَّذِي لُتْمُنَنِي فِيهِ﴾ سورده‌تی یوسف

واته: ((ئهی خانمه‌کان! ئه‌مه هه‌مان ئه‌و که‌سه‌یه که به‌هوی‌وه منتان سه‌رزه‌نشت
ده‌کرد و لوڼه‌تان ده‌کردم)).

په‌روه‌ردگار جوانی حه‌زه‌تی یوسفی پی‌نیشان دان و دواتر وتی: ﴿وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ سورده‌تی یوسف

واته: " (ژنی عه‌زیزی میسر) دوودلی ده‌خسته دلی خویه‌وه که گویا له‌گه‌ل یوسفدا
په‌یوه‌ندی دروست بکات، به‌لام حه‌زه‌تی یوسف پی‌گه‌یه‌کی پاک و خاوینی گرت‌ه‌به‌ر".
له‌به‌ر ئه‌مه پاک داوینی پیغه‌مبه‌ر یوسفیش — واته پاک و جوانی ناخ و ده‌روونی —
وه بی‌ری ئه‌وان خراوه‌ته‌وه.

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) به م نزا و پارانه وهی ی که فهرمووی: ((اللهم طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد)).

نه هلی نيمانی ناگادار کردووه ته وه و بیر خستوونه ته وه، به پښوښتی و نیازی توندی جهسته و دل به وهی که نه و دووانه - دل و جهسته - پاک و به میزی و پووناکي و پوښنی و بینایی ده به خشی، له م نزیای پښغه مبهردا هم نه مه و همیش نه و هاتووه شتی که له م بابه ته وه نزیکه، نه مه یه که پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) له کاتی هاتنه دهره وهی له نه ده بخانه دهی فهرموو: ((غفرانک)). ۵۲

واته: ((په روهدگارا! سووکی و ناسانی کار و لیبوردن، له تو داوا ده که م)). له م که لام و فهرمووده ی پښغه مبهردا پازیک شاراو هی و پوواله تی نه و پاز و نه ښتی به نه مه یه که پاشماوه و پیسییه کان جهسته قورس ده که ن و نازاری ده دن. تاوان و گوناچه کانیش له سهر دل قورسای دروست ده که ن و به کوښوونه وه یان نازاری دل ده دن و ناپه حه تی نه که ن. که واته پاشماوه کانی جهسته و تاوان و گوناچه کان یه کیکیان به سهر جهسته وه و نه وی تریشیان به سهر دل وه کاریکه ریبه کی خراپی هیه و بو نه و زهره رهنه ند و خراپن.

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) دواي هاتنه دهره وهی له نه ده بخانه (WC) و به هوئی پزگار بوونی له وهی که جهسته نازار دهادت و سووک بوون و پاچه تی و ناسووده بوونی جهسته ی، سوپاس و ستایشی په روهدگاری کردووه، هره ها داوی لی کردووه که پزگاری بکات له و نازار دهره ی تر و دلی ناسووده و سووک بکات. نه ښتی و پازه کانی فهرمووده و نزا و پارانه وه کانی پښغه مبهري (صلی الله علیه وسلم) به رزتر و گه وره تره له ته واوی نه و شتانه ی که به بیري نیمه دا دین.

تهوهري سييهه: پوټي خراپي گوناح و تاوان، به سهر دلهوه

_ پيسی و ناپاکی هاوهل برپاردان، زینا و نیربازی:

په روهردگار ((هاوهل برپاردان، زینا و نیربازی)) وهك كاروكړده وه و هه لس و كه وتیكي خراپ و پيس و _ به پیچه وانه ی تاوان و گوناحی تر نه گهر چی نه م كارووبارانهش له خو ده گری _ ناوزده كړدوه و ناوی هیټاون.

په روهردگاری مه زن و به ده سه لات له باره ی هاوهل برپاردانانه وه ((شرك)) ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ...﴾ سوورده تی ته وبه ۲۸. واته: ((نه ی نه و كه سانه ی باوه پتان هیټاوه چاك بزائن كه موشريك و هاوهل گهران ناپوخت و پيسن!)).

وه سه باره ت به كاری نیربازیش ((لواط)) له قورئانی پیروژدا ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ طَأَّ أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَتَجْنِئَاهُ مِنَ الْقَرَبَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَاسِقِينَ﴾ سوورده تی نه نبیا ۷۴.

واته: ((به (لوط) پیغه مبریش حیکمه ت و دانایی و زانیاریمان به خشی و پزگارمان كړد له و شاره ی كړده وه پیسه كانیان تیدا نه نجام ددها، بیگومان نه وانه قه ومیكي نا له بار و خراپ و به دخو تاوانكار بوون)).

مروغه كانی نه هلی نیربازی قه ومی لووتیش ده یانوت: ﴿...أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّظْهَرُونَ﴾ سوورده تی نه مل ۵۶.

واته: ((قه ومه كه ی لوط و تیان (لوط) شوینكه وتوانی لوط له شاره كه تاندا ده ريكه ن، چونكه به راستی نه وانه كه سانیكن خو یان به پاك راده گرن!)).

نه وانه ویرای جیگیر بوونیان له شرك و هاوهل برپار دان و بی باوه پيدا، به نقوم بوونی خو یان له نیو زه لكاوی خراپه و پيسی و پاکی و پاریزگاری حه زده تی (لوط) و دار و ده سته كانی نه و دانیان ددها به و كاره خراپ و نزم و پیسه دا.

پەرۋەردىگارى مەزن و بەتوانا سەبارەت بەكارى زىناکردىنىش دەفەر موۋىت:
 ﴿الْحَيَّاتُ لِلْحَيَّاتِ وَالْحَيَّاتُونَ لِلْحَيَّاتِ...﴾ سۈرەتى نور ۲۶.

ۋاتە: ((ژنانى ناپاك بۆ پياۋانى ناپاك و پياۋانى نا پوخت بۆ ژنانى نا پوخت)).

__ ھاۋەل بۆ خوا دانان دوو جۆرە خراپە و پىسى ھەيە:

۱. پلە و پاىەى سەخت، ياخود شركى گەرە.

۲. پلە و پاىەى سووك، ياخود شركى بچووك.

شركى گەرە خراپترىن ھاۋەل دانانە بۆ پەرۋەردىگار كە خوداۋەند ئەو ئەھلە
 نابەخشى، چونكە پەرۋەردىگار ھاۋەل دانانى كەسى ياخود شتى لەو كار و سيفەتەنى
 كە تايىبەتن بەخويەۋە، لە موشريك و ھاۋەل بېيار دەر خوش نابىت و لىي نابورىت.

شركى بچووك و بچووكتر، ۋەك: پووبازى كەم (پىيى)، پوۋالەت چاك كىردن بۆ
 سەرنج پاكىشانى خەلكانى ترو سوئند خواردن و ھىوا و ترسى خىرا و ماۋە كورت
 لە غەيرى پەرۋەردىگار. (ۋاتە سوئند خواردن و ئومىد بوون بە كەسى و ترس لىي،
 ئەگەر بۆ ماۋەيەكى كەمىش بىت، بە شرىك دادەنرى. ۋەرگىپى كورد).

خراپى و پىسى ھاۋەل دانان بۆ خوا ئاشكرا و ديارە، لەبەر ئەمەيە كە پەرۋەردىگار
 شركى بە پىس _ بە سەرەى جىم _ ھىناۋە و وشەى پىس (نجس) _ بە ژىرەى (جىم)
 _ بەكار نەھىناۋە بۆي.

چونكە ((نجس)) _ بە سەرەى جىم _ بۆ شتى ديار و ئاشكرا و چىيەتى و
 جەۋھەرى و ((نجس)) _ بە ژىرەى (جىم) _ بۆ ئەۋشە بەكاردى كە بەھۆى شتىكى
 ترەۋە پىس بوۋە.

بۆ نموۋنە جل و بەرگى كە بەھۆى پاشماۋە و مەى و شەرابەۋە پىس بىت، پىيى
 دەلئىن (نجس) _ بە ژىرەى (جىم) _ ، بەلام خودى پاشماۋە ياخود مەى و شەراب
 (نجس) _ بە سەرەى جىم _ . بە ھەمان شىۋە كە خراپترىن گوناح و تاۋان نۆد و
 ستمە، خراپترىن پىسىش ھاۋەل بۆ خدا دانان و شرىكە.

له پووی زمانه وانی و شه ریعه ته وه پیسی، خراپی و پیسیکی به و جوړه یه که ده بی لئی دور بکه وینه وه و خو مانی لئ بپاریزین و له هه ست کردن و بوڼ کردن و بینینی نه و دوره په ریزي بکه یی، به لام له پیس بوونی جهسته و جل و بهرگ به هوپه وه به شیوه یی یه که م ده بیت دوره په ریزي و دورویی بگرین. به گشتی پیسی، شتی که که سروشت و فیتره ته پاکه کان نه فره تی لئ ده کن و به و نه اندازه یی که سروشتی مروؤ سالم و ته ندروست بی و له ژیانیکي پاکی ماددی و مه عنه وی به هره مه ند بی، دوره په ریزي و نه فره ت کردن له پیسی و خراپه زیاتر ده بیت.

به و نه اندازه یی که ناخیان (زات) پیس بیت، دل یا جهسته یا خود هردوکیان پیس ده کات. هندی جار به هو ی بوڼ کرده وه و هندی جار له پتگی بهرکه وتی نه و نه گهر خاوه نی بوڼ و بهرامه یه کی پیس نه بی، ده بیت هوی نه زیهت و نازار و پیسیان.

__ کاریگری پیسی و خراپه به سهر دل و پوچه وه:

مه به ست نه مه یه که پیسی و خراپه هندی جار، دیار و هه ست پیکراو و هندی جاریش دهروونی و نادیار و هه ست پی نه کراوه و. خراپه و پیسی هندی جار به شیوه یه کی وه ها به سهر دل و پوچی مروؤدا زال ده بیت که، خاوه نانی دل و پوچه هه ستیار و پاکه کان بو نی پیس و نازارویی له دل و پوچی مروؤ گه لیکي تووش بوو و موشريك و هاوه ل بریارده ر بو خودا هه ست پی ده کن و. به هه مان شیوه که به هو ی بو نی عاره ق کردنی جهسته یان خه لکانی تر بیزار ده بن و. بو نیکی پیس و خراپ له جهسته یانه وه ده گاته لووتمان. به لام بو نی پیسی دل و پوچی مروؤه کانی نه هلی شرك و بی باوه پی و دوو پووی زیاتر له وه یی که په یوه ندی به پوواله تیانه وه هه بی، په یوه ندی به دهروون و ناخیانه وه هه یه، نه گهرچی عه رق کردنی جهسته ش له دهروونی جهسته یانه وه سهرچاوه ده گری.

بوّیه جهسته و لاشه‌ی مروّقه پاک و له خواتر سه‌کان و پاریزکاره‌کان، خاوه‌نی بوّنیکی خوشه و پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) زیاتر له هه‌مووان، عاره‌قی (ئاوی جهسته‌ی) جهسته‌ی بوّن خوشتر بووه.

له کاتی‌کدا که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له پال (ام سلیم) له‌سه‌ر جیگه‌ی نووستن خوت بوو سه‌باره‌ت به بوّنی جهسته‌ی پرسپاری لی کرد - له ام سلیم - ام سلیم وتی: ((بوّنی هیچ شتیکی تر بوّن خوشتر نییه له عه‌تر و بوّنی جهسته‌ی تو)).

مروّقه‌گه‌لی که خاوه‌نی نه‌فسیکی پیسن، پیسی و ناپاکیه‌کانیان به‌سه‌ر جهسته‌شییانه‌وه به ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام که‌سانی که خاوه‌نی نه‌فسیکی پاکن، ته‌نانه‌ت له جل و به‌رگ و جهسته‌شییانه‌وه بوّنی خوش دیت، که له‌سه‌ر زه‌وی هیچ بوّنیکی خوش وه‌ک نه‌وه په‌یدا نابیت. به‌لام بوّنی جهسته و لاشه‌ی مروّقه پیس و ناپاکه‌کان په‌کیکه له خراپترین و ئازارای ترین بوّنه‌کان، که له‌سه‌ر زه‌وی دا بوونی هه‌یه.

__ نیشانه و شوّنه‌ماکانی هاوه‌ل بریاردان (شرك):

مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که به هوّی نه‌وه‌ی که هاوه‌ل بریاردان بوّ خوا گه‌وره‌ترین زوّل و سته‌مه و پیسترین ناپاکی و خراپترینی خراپییه‌کانه، له‌لای په‌روه‌ردگاریش غه‌زه‌ب لی گیراوترین و ناپه‌سه‌ندترین کاره و پیش هه‌موو شتی خوداوه‌ند پیی تووپه ده‌بی و نه‌و سزا و جه‌زده‌بانه‌ی که له دنیا و دواپوژدا بوّ نه‌هلی شرکی داناوه بوّ هیچ تاوانیکی تری دانه‌ناوه.

په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات نه‌م بابه‌تانه‌ی وه بیر هیئاوینه‌ته‌وه که:

- له نه‌هلی هاوه‌ل بریار دان خوش نابیت.

- موشریکه‌کان پیس و ناپاکن.

- نه‌وانی بی به‌ش کردووه له‌وه‌ی که‌وا نزیکي سنووری مه‌ککه ببه‌نه‌وه.

– که لک وەرگرتن و به کارهیتانی گوشتی نه و ناژه لانهی که نه وان – موشریکه کان
 – سه ری ده بین حه رامی کردوه و نابیی له لایه ن موسلمانوه به کارییت.
 – ژن و ژن خوازی له گه لیاندا حه رام کردوه.
 – پیژ و خوشه ویستی و په یمان به ستن له نیوان نه وان و نه هلی ئیماندا قه ده غه
 کردوه.

– موشریکه کانی به دوژمن و ناحه زی په روه ردگار، فریشته کان، پیغه مبه ران و
 نه هلی ئیمان ناو بردوه و باسیانی کردوه.

– خستنه ژیر ده سه لاتی مال و سامانیان و به کارهیتانی ژن و منداله کانیان به
 مه به ستی کارکردن بو نه هلی ئیمان په واک کردوه و پیگه ی پیداوه.^{۵۳}

نه مه هه مووی به هوئی نه وه یه که هاوه ل بریاردان بو په روه ردگار، له بهر چاو
 نه گرتنی ماف و حه قی په روه ردگارییه تی په روه ردگار و ((الوهیت))، که م کردنه وه ی
 پله و پایه و گه وره یی خوداوه ندی خودا و ((ریوبیت))، خراب بیرکردنه وه یه به رامبه ر به
 دروستکه ر و خولقیته ری جیهانیان.

به هه مان شیوه یه که خوا ی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
 وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ سوورده تی فته ح ۶.

واته: له ولاشه وه ئازار و نه شکه نجه ی دووړو و موشریکه کان، چ پیاوانیان، چ
 ئافره تانیا ن بدات، نه وانه ی که تیکرا گومانی خرابیان ده ریاره ی خوا هه یه، نه و گومانه
 خراپه یان هه ر بو خویان ده گه ریته وه، نه وانه خوا نه فرینی لی کردوون و دوژه خی بو
 ئاماده کردوون، ئای که سه ره نجامیکی یه کجار سه خت و سامناکه.

۵۳ نهم حوکم و بریارانه نه و موشریکانه ده گرتنه وه که له گه ل موسلماناندا له دوخی شهردان و له گه ل

موسلماناندا ده جه نگین. وەرگیزی فارس.

ئو هه پشه و گورده شه و سزا و جه زه بانه ی که له لایه ن په روه ردگار وه دژی موشریکه کان ته رج کراوه و له بهر چاو گیراوه، له دژی غهیره موشریکه کان ته رج و له بهر چاو نه گیراوه، چونکه ئوان - موشریکه کان - بهرام بهر به په روه ردگار دوو دل و له ناسینی ئه ودا به گومانن، بویه که سی یا شتیکیان کردووه ته هاو له و شیریکی خوا، به لام له راستی دا ئه گه بهرام بهر به خودا گومانی باش و ناسینی باشیان هه بووایه، راستییته و حه قیقته ی به کخو په رستی و به کخواناسی (توحید) په روه ردگاریان به درووستی قبول ده کردو خویان به ملکه چ و گوپرایه لی ئو له قه له م ئه دا. له بهر ئه وه یه که په روه ردگار سه باره ت به موشریکه کان له قورئاندا ده فهرمویت ٥٤: ((که ئوان به شیوه یه کی گونجاو و شایسته پله و پایه و پیزی په روه ردگاریان له بهر چاو نه گرتووه و په چاوییان نه کردووه!)).

خه لکانی که که سی یا خود شتی ده که نه هاو ده م و هاو له ی په روه ردگار و وه خوداوه ند خوشیان ده وی و وابسته بوون پیوه ی، لی ئه ده ترسن، ئومید و هیوایان پی ئه هیه، له بهرام بهر یاندا سه ری پیز و نه وازش داده نوینن، بو دریا ز بوونیان له خه شم و توو په بیان و به ده ست هیئانی په زامه ندییان، به سه ره شتیکی تردا له پیشتری ده زانن و به باشتری ده زانن، چون گونجاو و شیاه ئه و جوړه که سانه پله و پایه و پیزی په روه ردگار له بهر چاو بگرن و په چاوی بکه ن؟! (لیئره دا مه به ست ئه وه یه که وا که سی که شریک و هاو له ی بو خودا دانابی، ئیدی چون ده توانی پله و پایه و گه وره یی خودا له بهر چاو بگری! چونکه گه بیزانیا و بیتوانیا هه ست به گه وره یی و مه زنی و شکومه ندی په روه ردگار بکات، ئه وا قه د هاو له و شیریکی بو په روه ردگار دانه ده نا. وه رگیژی کورد).

په روږدگاری گه وږه و به ده سولات ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ...﴾ سوږه تی به قه ره ۱۶۵.

واته: ((له گهل نه و هه موو به لگه ناشکرایانه دا، هه نديک که س هه به له جياتی نه وهی خواپه رست بیت، شتانی تر داده تاشیت بو خوی و شوین پینموونییه کانی خوا ناکه ویت، وه خوښه ویستی و سوژ ددات به و بت و به رنامولکه و تووله پښگه یانه و خوشی ده وین، وه ک چون نیمانداران خویان خوش ده ویت)).

هه روږه ها ده فهرمویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ سوږه تی نه نعام ۱.

واته: ((سو پاس و ستایش بو نه و خوییه که ناسمانه کان و زه وی دروست کردوه، تاریکی و پوونکی فراهه م هیناوه (که چی له گهل نه و هه موو به لگه به هیز و سه رسام ناوهرانه دا) پاشان نه وانه ی بی باوه پوون به په روږدگاریان به کیک له دروستکراوه کانی خوا ده که نه هاوتای خودا)).

واته نه وان له په رستشدا پیزی گه وږه یی و مه زنی که سی یا شتی ده دهنه پال په روږدگار و ده یکه نه هاو هل و هاو به شی په روږدگار، نه مانه موشریکه کانن که که سی یا شتیکیان کردوه ته په رستراو و خوی خویان، هاوشان و هاوپیزی خوداوه نديان لی کردوه و له نیو ناگری جه هه ننه مدان که هه ست به وه ده که ن و ده زانن که وا بیروباوه پیه کانیان هچ و پوچ و ناحق بووه و نه و پښگایانه ی که پیناندا پویشتون و هلیان بزاردوون کویره پښگه و لای بوون و به په رستراو و خودا کانیان که نه وانیش له دوژه خدان ده لین: ﴿قَالَ اللَّهُ إِنَّ كُنَّا لَنَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۹۷) إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ شوعه را ۹۷ - ۹۸.

واته: ((سویند به خوا به پاستی نیمه له گومراییه کی ناشکرا دا ده ژیان، کاتیک که نیوه مان ده برده پیزی په روږدگاری جیهانیانه وه و به کسانمان ده کردن له گهلیدا)).

ئەم بابەتە پوون و ئاشکرایە کەوا، موشریکەکان ئەو شتانەى کەوا کردوویانەتە هاوەل و شەریکی پەرەردگار، ئەوانەیان لە زات و لە هەندى لە سیفەت و کارەکاندا لە گەل خوداوەندا کردووەتە شەریک و هاوەل و هیچ کاتى نەیان وتوووە کەوا خوا و پەرستراوەکانى ئیمە ئاسمانەکان و زەوى دروست کردوووە و بەدیهیان و مردن و ژيان بە دەست ئەوانەوێ، بەلکو ئەوانەیان - واتە ئەو شتانەى کەوا موشریکەکان کردوویان بە شەریک و هاوەلى خوا. وەرگى پى کورد. - لەخوش و یستى، پزىگرتن، گەورەى و مەزنى بووندا، پەرستش و داوى یارمەتى لى کردن لییان، کردوویان بە هاوشان و هاوەلى پەرەردگار، بە هەمان شێوە کەوا لە نىو ئەهلى شەرك سەر بەم ئیسلامەدا ئەو دەبینین و هەستى پى دەکەین؟! (واتە: ئەو جوړە کارە خودا بەنامان بدات لە نىو کۆمەلگەى کوردەوارى خوشماندا هەر هەیه، بە تاییەتى لای باپیرە و داپیرەکانمان و لە برى ئەوێ هاوار و سکالا بۆ لای پەرەردگار بەرن بۆ لای شىخىک یاخود پیاو چاکى دەبن،؟! کە ئەمەش لە شەریعەتى ئیسلامدا پزىگە پێنەدراوە و نابى هیچ کەس و هیچ شتى بکەین بە وەسەیلەى نىوان خویمان و پەرەردگار بەلکو دەبى راستەوخۆ لەخوداوەند بپارێنەووە و تەنیا داوا لە ئەو بکەین. تەنانەت نابى لە خوشەوێستى کەسى خوداش کە پێغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) بپارێنەووە و داوا بکەین! چونکە پەرەردگار خوى فەرموویەتى ((وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...)) واتە: ((ئەى بەندەکانم تەنیا داوا لە من بکەن و لە من بپارێنەووە و من زۆر لیانەووە نزیکم و داوى هەر شتىکم لى بکەن بۆتانى جى بەجى دەکەم...)). وەرگى پى کورد.

بابەتى کە بە راستى جى سەرسوڕمانە ئەمەیه کەوا، موشریکەکان ئەهلى یەكخواپەرستى (توحید) بە کەمتەرخەم و لاوازکردنى پلە و پایەى پێغەمبەرە و پیاوچاکان و شىخ و مەشاىخ تاوانبار دەکەن. ! لە کاتىکدا کەوا تەنیا تاوانى یەكخوا پەرستەکان و موەحیدەکان ئەمەیه کە دەلێن: تەواوى ئەوانە بەندەى پەرەردگار و

نه بو خویان و نه بو خه لکانی تریش خاوهنی سوود و قازانچ گه یاندن و لابردنی زهره رو زیان نیین، واته ناتوانن نه سوودی به خه لکی بگه یه نن و نه زهره رو زیانیکیش له خه لکی دوور بخه نه وه، مردن و ژیان و زیندوو کردنه وهی دووباره به دهست نه وان نییه و به هیچ جوړی داوای لیبوردن و به خشش و شه فاعهت ناکه ن له لای په روه ردگار بو نه و که سانه ی که وا نه وانینان کردووه به په رستراو و هاوه لی خوا و بو نه هلی به کخوابه رستانیش دوا ی پووخسه ت و پڼگه پیدانی په روه ردگار که ده توانن شه فاعهت بکه ن. (واته: نه هلی به کخوابه رستانیش که چاکه کاران و شه هیدان و...، ناتوانن شه فاعهت بو که سئ بکه ن تاوه کو په روه ردگار پووخسه ت و پڼگه یان پی نه دات، هر ئیجازه ی دان نه وسا شه فاعهت ده که ن بو خه لک، وه که له فهرموده ی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) دا هاتووه که وا مروقی شه هید ده توانی شه فاعهت بو حه فتا و نه وهنده که س بکات، لیږده تا خودا ئیجازه نه دات نه و ناتوانی شه فاعهت بکات، وه رگپری کورد).

هینانه دی و دروست کردن و فرمان، به دهست په روه ردگاری به دیهینه ر و دروستکه ره نه که نه وان، (واته نه و پیاو چاکانه ی که وا خه لکی ده یانکه نه هاوه ل و شهریکی خودا، ئیتر له پارانه وه دا بی یاخود له داواکردن و سکالا کردندا بی. وه رگپری کورد). ته واوی شه فاعهت و پیشپه وییه کان بو خودایه و هیچ یه کی له دروستکراوه کانی گه وره و شه فاعهت دهر نین جگه له خو ی - په روه ردگار -.

شرك و سهردانه واندن و ملکه چ بوون بو غیری په روه ردگار له سهر بناغه و بنه مای ناحالی بوون و به دگومانی به رامبه ر به خودا جیگیره و دروست ده بی، حه زه تی ئیبراهیم (سه لامی خوا ی له سهر بیت) به دوژمنه کانی خو ی ده فهرموو: ﴿أَنْفَكَ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ (۸۶) فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ سووره تی صافات ۸۶ - ۸۷.

واته: ((نایا شتی دهست هه لبه ست ده که نه خوا و له جیاتی په روه ردگار ده تانه ویت بیپه رستن...؟ باشه ناخو ئیوه چ گومانیکتان هه یه له په روه ردگاری جیهانیان...!!)).

نه گهر چي واتاي ته م ٺايله ته نه وهيه ڪهوا، سه بارهت به هه لس و ڪهوتي پهروهردگار له گهل ٿيو هدا و نهو سزا و جه زه بانهي ڪه به هوئي نه وهي ڪه غهيري پهروهردگارتان ده په رست و ڪه سي يا شتيڪتان له پيزي نه ودا دانهنا له چاوه پووانيدان، چون بير ده ڪه نه وه؟! به لام له دوو تويي ته م هه پشه و ڪوپه شاندها، ته م مانا به ش شاروه و نادياره ڪه چ گومانئي ڪي خراپتان به رامبه به پهروهردگار هه بو ڪهوا ڪه سي يا شتيڪتان ڪردبو به هاوپي و شريك و هاوده مي پهروهردگار.؟!

ڪه سي مو شريك وا گومان ده ڪات ڪهوا پهروهردگار بو به پيو به ردي ڪاروباره ڪاني جيهان پيوستي به جيگر و ياريددهر ههيه،! ڪه ته م خراپترين جوڙي ڪه م ڪردنه وهيه له پله و پايه و ڪه ورهيه پهروهردگاري دهوله مهند و بي نياز ڪه هه مو شتي و هه مو ڪه سي پيوستي به وه و نياز مهندي نه وه.؟ يا خود وا گومان ده بات ڪه ته نيا دواي ڪه لڪ وهر گرتن له هيڙ و تواناي تهو شريك و هاوهل پريار دهرهيه ڪهوا تواناي پهروهردگار تهواو ڪامل ده بي.؟! يا خود گومان ده بات ڪهوا پهروهردگار شت ڪه لي نازاني يا خود نابيستي و ده بي له پيگهي ناوجيڪه ره وه ناگاداري بڪينه وه.؟!

يا له وانهيه گومان ببات ڪه پهروهردگار ته نيا دواي دلسوزي و ميه ره باني و ده ست تيوهردان و هيئانه ناوه وهي تهو ناوجيڪه رانه وهيه ڪه نه وان ده خاته بهر ليئوردهيي و په حمهت و ميه ره باني خويه وه.؟! يا خود پهروهردگار بهنده ڪاني تيڙ ناکات و نه وهي ڪه بهنده ڪاني ده يانه وي ته نيا دواي هيئانه ناوه وهي ناوجيڪه ره ڪانه ڪه جي به جيبي ده ڪات و نه نجامي ده دات و وه ڪه شفاعةت و هيئانه ناوه وهي مروقه ڪان به رامبه به به يه ڪتر، ڪه هه ندي جار لايه ني سه رليدراو (مراجعه) (تهو ڪه سهي ڪه چووين بو لاي به مه به ستي ته نجام داني ڪاري بو مان. وهر گيري ڪورد)، به هوئي تهو نياز و پيوستي بهي ڪه به شفاعةت ڪه رهيه تي و له هاوپيه تي و په فيقايه تي له گه ليدا قازانچ و سووڊي ڪي ده ست ده ڪه ويٽ و ڪه م و ڪورپيه ڪاني قهره بو ده ڪاته وه و سه رشوپيه ڪاني

دهكات به گه وړه یی و سهره رزی. شه فاعهت هاتنه ناوه وه و ناوجیکه ری نه و قبول دهكات.

یاخود گومان دهكات كه په روه ردگار وه لای نزا و داواکاری مروځه كان ناداته وه، مه گه ر نه وه ی كه وا ناوجیکه ره كان نه و نیاز و پتویستیانه لای نه وه - وهك ته رح کردنیان له خزمهت خاوهن دهسه لات و پله و پایه کانی دنیا - ته رح بکه ن و بیان خه نه پوو.؟! په گ و پیشه ی ته واوی شرک و هاو له بریار دانه کانی مروځه كان لیږه دایه. یاخود نه مه ی كه وا گومان ده بن كه په روه ردگار به هو ی دوری و نزیك نه بوونیبه وه، نزا و پارانه وه و داواکاریه کانی نه وان نابیستی و نه وه ناوجیکه ره كان كه وا نه و نزا و داواکاریه ی نه وان ده گه یه ننه لای په روه ردگار.؟!؟

یاخود وه ها بیر ده كه نه وه كه هه ندی له دروستكراوه كان له لای خوداوه ند خاوه نی حق و مافی تایبه تی خویانن و نه وانه سویند به په روه ردگار ده خون به حقه ی نه و كه سانه و له ریگه ی دروستكراوه وه به په روه ردگار ده گن و لی نزیك ده بنه وه، دروست وهك نه وه ی كه وا هه ندی له خه لكی له ریگه ی مروځه گه لیكی نزیك له خاوه نانی پله و پایه و دهسه لات، نزیك ده بنه وه و ده چنه لایان، كه قبول نه كړدی شه فاعه تی نه وان بو یان سه خت یاخود نه گونجاوه. (واته قبول نه كړدی شه فاعه تی نه و كه سه نزیكانه به و كه سه ی كه له دنیا دا خاوه نی پله و پایه و دهسه لات نه گونجاوه و نیلا قبولی دهكات بو هر كه سی بیت. وهر گپړی كورد).

ته واوی نه و شتانه ی كه باسکران، ده بیته هو ی تیشكان و له ناو بردنی مه نزلگه ی په روه ردگاریه تی په روه ردگار و خوداوه ندی خودا ((الوهیت و ربوبیت))، وه له بهر چاو نه گرتنی حقه و مافی خوداوه ند به لای نه هلی شرکه وه.

نه گه ر له ناویاندا هیچ نه نگیی جگه له كه م و كوپي خوشه ویستی و ترس و پارانه وه و تكا كړدن له په روه ردگار و پشت به ستن و پوو تی كړدی موشریک جگه له خوداوه ند بوونی نه ده بوو بو پیسی و نا پاکیه کانی به س بوو چونكه به هو ی دابهش

بوونی دلی موشريك له نيوان په‌روه‌ردگار و نه‌و شته‌ی که کردويه‌تیه هاوہل و شەريکی خوداوه‌ند له هه‌ستکردن به‌گه‌وره‌ی و خو‌شه‌ويستی و ترس و پارانه‌وه‌ی و تکا کردنی په‌روه‌ردگار له دلیدا به‌توندی که‌م ده‌بیته‌وه، ياخود به‌ته‌واوی له‌ناو ده‌چیت.

__ تازه‌گه‌ری^{۵۵} هاوشانی هاوہل بریاردانه بو خودا (البعدة قرينة الشرك):

که‌م و کورتی و نات‌ه‌واوی گه‌وره‌ی و مه‌زنایه‌تی په‌روه‌ردگار له دل و ژيانی نه‌ه‌لی شرکدا نیشان‌ه و شوته‌مای سروشتی نه‌ه‌لی شرکه، مرو‌فی موشريك بیه‌ویت ياخود نه‌یه‌وی، نه‌م شته بو نه‌و پوو ده‌دات و دیت‌ه پیت‌ه‌وه.

بو‌یه پی‌ويستی سوپاس و ستایش و ته‌واوی و که‌مالی خوداوه‌ندی خودا(ربوبیت) نه‌مه‌یه که‌وا، له نه‌ه‌لی شرک خو‌ش نه‌بیټ و بو هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی له نیو ناگری دۆزه‌خدا سزا و جه‌ز به‌یان بدات، وه بیانکاته خراپ‌ترینی دروستکراوه‌کان.

هیچ که‌سیکی موشريك نییه که له کاروکرده‌وه و گوشتار و بیروباوه‌پیدا که‌موکوپ‌ی و نا ته‌واوی په‌روه‌ردگاریه‌تی په‌روه‌ردگار و خوداوه‌ندی خوداوه‌ند بوونی نه‌بی. نه‌گه‌ر چی گومانیش بکات که به‌و شیوازه‌ی خو‌ی، بپوای به‌گه‌وره‌ی و مه‌زنایه‌تی په‌روه‌ردگار هه‌یه.

به‌م جوړه هه‌ر مرو‌فیکی نه‌ه‌لی داهینان و تازه‌گه‌ری که‌وا شتی زیاد ده‌کات به‌بنه‌ما و بنچینه‌کانی بیروباوه‌پ و په‌رستش، ياخود که‌م ده‌کاته‌وه، له کاروکرده‌وه‌دا، په‌یام و شه‌ریه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌ناته‌واو و که‌م و کوپی له

۵۵ لیږده‌دا مبه‌ست له تازه‌گه‌ری، نه‌و تازه‌گه‌ری و داهینان‌ه‌ن که له نایینی نیسلامدا له لایه‌ن هه‌ندی که‌سی دل نه‌خو‌ش و نا تیگه‌یشوو و نه‌زان، له شه‌ریه‌تی نیسلامدا داده‌هینرین، که به‌داهینانی هه‌ر تازه‌گه‌ریه‌ک له ناییندا سوننه‌تیک ده‌مرین. خوا په‌نامان بدات و له‌و کاره قی‌زه‌ون و خراپه‌ دورمان بخاته‌وه و بمان پر‌یزی و نه‌که‌وینه نیو بازنه‌ی داهینه‌ران و بیدعه‌ چیه‌کانه‌وه. امین. وه‌رگیزی کورد.

قه لّهم ددهات، چونکه کهسی داهینه، ئه و کاره ی خوئی له شهریهت به چاکتر و دروست تر ده زانی.؟! به لّام ئه گهر نه زان و لاسایی که ره وه و شوینکه وتوو بیت ئه وه به شهریهت ده زانی و ئه گهر له پووی شاره زایی و ئاگاییه وه ده ست بداته تازه گهری و داهینان، له راستی دا دژایه تی له گه لّ پهره ردگار و پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) ده کات.

ئه وانه ی که به بیروباوه پ و په رچه کرداره کانیا ن (ئه لوهییته و ره بووبیهت) پهره ردگار به ناته واو و نا پیویست ده زانن، ئه هلی شرک و داهینان و تازه گهرین، که خودی ئه وان له لای پهره ردگار و پیغه مبهرد و ئه هلی یه کخواپه رستی و ئیمان، مروؤ گه لیکی پیّ نه گه یشتوو و ناته واو و گومپان.

به تاییه تی ئه وانه ی که ده لّین: که لامی پهره ردگار و پیغه مبهرد (صلی الله علیه وسلم) به لگه و نیشانه گه لیکی زاره کی و دلّیا نه که رن که به هیچ جوړی مروؤ له زانست و دلّیایی بیّ نیاز ناکات.؟!

تو خودا چ شتی دیارخه ر و ناشکراتره له م داوا و هه لکیشانه ی ئه مان سه بارهت به ناته واوی و که م و کوپی که لامی پهره ردگار و شهریه تی پیغه مبهرد که ی (صلی الله علیه وسلم).؟! هه روه ها که سی که سیقاتی ته واوی و که مائی به هوئی ترس و دوو دلّی و گومانه وه له تووش بوون به (چوواندن و هه لسه نگاندن) له پهره ردگاری دوور ده خاته وه و دانی پّیدا نانی و له راستی دا له ئاراسته یه کی پّیچه وانه ی ئه وه ی که خوداوه ند خوئی پیّ وه سف کردوو به پروای به ناته واوی و که م و کوپی مه نزلّه تی پهره ردگار هه یه .

مه به ست ئه وه یه که وا ئه و دوو تاقمه - ئه هلی تازه گهری و ئه هلی شرک - له راستیدا هه ردوکیان به پروایان به که م و کوپی و نا ته واوی و لاوازی پله و پایه و مه نزلّه تی پهره ردگار هه یه و ته نانهت له خراپترین ئه و که سانه ن که به پروایان پیّی هه یه و پیّی پازین، له کاتی کدا که شه ی تان ئه وانی هه لّخه له تاندوه و تووشی فپو فیّل و

هەلّ خەلتاندنی کردوون و وەك هەمان بیروباوەپی ناتەواوی و بە كەم و كۆپ زانینی سیفاتی پەرەردگار بە هەمان شیوەش لە كەمائی و تەواوی خوداوەند دوو دَلّ و بە گومانن.

لەبەر ئەمەیه كەوا لە قورئانی پیرۆزدا تازەگەری و داھێنان ھاوشان و ھاوپیزی ھاوھلّ بپارێدانه بۆ خودا: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ سوورەتی ئەعراف ۳۳،

واتە: ((پێیان بلّی بە پاستی پەرەردگارم هەرچی گوناح و خراپەیه حەرامی کردووە چ ئەوانەى ئاشکران، چ ئەوانەى پەنھان، هەرەھا هەموو گوناح و داخوازی و دەست درێژییهکی بەناحەقی حەرام کردووە، شتێک بکەن بە شەریک و ھاوھلّ بۆ خوا کە هیچ دەسەلاتی پێی نەداوە، هەرەھا حەرامی کردووە لەخۆتانەوه بەناوی خواوە، دوور لە هەموو زانیاری و زانستێک شت بلّین)).

دەبینین گوناح و تاوان و یاخیگەری و سەرکێشی ھاوشان و داھێنان و تازەگەری و شرکیش لە پالێ بەکتردا جێگیرن.

__ جیاوازی لە نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:

بەلام پیسی و شوته‌مای تاوان و گوناحەکان بەجۆرێکی تره و تووش بوونی گوناح هەمیشە بە مانای پازی بوون بە ناتەواوی پەبووبیەت و خراپ تێگەیشتن نییه بەرامبەر بە پەرەردگار، لەبەر ئەمەیه كەوا خوداوەند ئێو سزا و جەزەبانەى كە بۆ ئەهلی شرک و ھاوھلّ بپارێدانانی داناوە بۆ ئەوانی بپارێدناوە.

یەكێك لە بابەت و بواره باوەڕپێكراوەكان لە شەریعەتدا ئەمەیه كە پیسی و ناپاکی كەم وەك: مانەوهی ئێو پیس و ناپاکییهی كە لە دواى خۆ پاك كردنەوه بە بەرد یاخود بە خۆل و... دواى بە دەست گەیانندی ئاو (واتە خۆ بەتال كردنەوه لە پاشماوەكان) و

پيس و ناپاكييه كي كه م كه له ژير ((خوف))^{۵۶} و پيالوډا بوونيان هېي و پيسی و پاشماوهی مندالی شیر خوره دهكهونه بهر چاوپوښی و لیږدنه وه. نهو لیږدن و به خششهی كه له باره ی پيس و ناپاكييه كانی تره وه ترح نییه و به كار نایه.

به م پییه تاوانه بچووه كان - نهك تاوانه گه وړه كان - بو نهو كه سانه ی كه نه هلی به كخواپه رستیه كي پاك و به هیچ جوړی تووشی شرك نه بوون، دهكهونه بهر لیږدن و لیخوش بوونه وه. به لام بو نهو كه سانه ی كه نه هلی به كخواپه رستی و ته وحید نین، نه م لیږدن و به خششهی له نارادا نییه و نابی.

((نه گهر ئینساننكي به كخواپه رست كه قهت كه سی یاخود شتیكي نه كړدووه ته هاوړل و شریكي په روهر دگار، نه گهر به كوليك تاوانه وه به نه اندازه ی گوئی زهوی بپواته باره گا و خزمه تی خوداوه ند، خوی گه وړه به لیږدن و چاوپوښيك به نه اندازه ی گوئی زهوی له گهل نهو كه سدا هلس و كهوت دهكات و ده جوولته وه))^{۵۷}.

به لام نه م جوړه شته بو نهو كه سهی كه په كخواپه رستیه كهی ناته واو و كه م و كورته و له گهل چنډ جوړی شرك تيكه لی كړدووه، له نارادا نییه. چونكه هاوړی له گهل نهو به كخواپه رستیه یدا كه شركی تيكه ل نه بووه، تاوانی به جی نامینی. چونكه (په كخواپه رستی پاك و بیگهر د) ده بیته هوئی خوشه ویستی، پزگرتن، گه وړه یی و مه زنی، ترس و داوا كړدن، ته نیا له په روهر دگار و نه مه ده بیته هوئی پاك كړنه وه و له ناو بردنی پيسی و ناپاكي گوناح و تاوانه كان - نه گهر چی به نه اندازه ی قورسایي و كیشی گوئی زهوی بن، چونكه پيسی تاوانه كان له مېهر و پزگريكن و هوكاری پاك بوونه وه لییان - په كخواپه رستیه كي ته واو به هیز و پاك و بیگهر ده، كه تاوان و

۵۶ (خوف هاوښووی گویره ویه و مروئی موسلمان و نوژوكر ده تواني مه سح به سهر نهو خوفانه دا

بكات و نوژوی خوی به جی بهیئی.

۵۷ به شیکه لهو فرموده یه ی كه موسليم به ژماره (۲۶۸۷) گپړاویه تیه وه و هیناویه تی.

گوناهه کان له پال نه ودا — یه کخوابه رستیه کی پاک و بیگه ردا — توانای مانه وهی هه تا هه تایان نییه.

— زینا ونیربازی، پیسترین و خراپترین تاوانن:

به لام پیسی و خراپی زینا ونیربازی له پووی پله و پایه وه له پیسی و خراپی تاوانه کانی تر زیاتره، چونکه ده بنه هوپی پیسی و ناپاکی دل و به توندی ئیمان و یه کخوابه رستی لاواز ده کهن.

بوئه نه وانه ی که زیاتر تووشی ئه و دوو گوناح و تاوانه ده بن، زیاتر له خه لگانی تر تووشی هاوه ل بپیار دانان و شرک ده بن، وه به و نه ندازه و پیژیه ی که شرک تیاواندا زیاد بکات و ته شه نه بسینی، ئاره زووی تووش بوون به و کاره خراپانه له ناو ئه و که سانه دا زیاد ده کات، به لام به و نه ندازه ی که پاکی و دلپاکی ئه هلی یه کخوابه رستی و ئه هلی ئیمان زیاتر بیت، زیاتر خویمان دوور ده خه نه وه له و کاره خراپ و پیسانه — زینا ونیربازی — خویمان ده پارینن.

به هه مان شیوه که خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿....كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سووره تی یوسف ۲۴.

واته: ((ئا به و شیوه یه مان کرد بو ئه وهی هه رچی گوناه و تاوان و خراپه یه لیتی دوور ده خه نه وه و به راستی ئه و له به نده هه لبردارده و پاکه کانی ئیمه یه)).

حه ز لی کردن و تامه زرو بوونی زۆر به فیلم و وینه هایه کی حه رام و ناپه وا، جوړیکه له په رستنیا ن و به جوړی له په رستنیا ن له قه له م ده درین، هه ندی جاریش ده گاته به رزترین پله و پایه ی به ندایه تی کردن. به تایبه تی ئه و کاتانه ی که ئه و حه ز و تامه زرویی به زال بی به سه ر دلدا و ده ست بگری به سه ریدا و به و جوړه په گ و پیشه دابکو تی که وا ئه ویندار و حه ز لیکه ره که (عاشق) ده کاته به نده و به رده ست و گوئی دیری یار و خوشه ویسته که ی (مه عشوق)، یاد و ستایش کردن و له گه ل ئه ودا بوون و

ههول و تیکۆشان بۆ به دهست هێنانی په زامه ندى ئه و بدات به سه ر خوشه ويستی و پزیزگرتنى په روهردگار و ههول تیکۆشان بۆ به دهست هێنانی په زامه ندى په روهردگار. هه ندی جار ئيمان و خوشه ويستی بۆ په روهردگار به ته وای له دلی ئه ودا لاده چی و نامینی و به ته وای مانا وابسته و په یوه ست ده بی به یار و خوشه ويسته که یه وه، ئه و یار و خوشه ويسته ده بیته خودا و په رستراوی ئه و په زامه ندى و خوشه ويستی و نزیک که و تنه وه له و به باشتر ده زانی له په زامه ندى و خوشه ويستی و نزیک بوونه وه له په روهردگار وه. له پیناوی دا شت گه لی ده به خشی که ئاماده نییه له پینا و خودا و له بهر خاتری خوا بیان به خشی و له توور په بوونی ئه ودا به جوړی پاریز ده کات که به هه مان شیوه له ترسی په روهردگار دوور په ریزی ناکات و به م پییه له پووی پزیز و خوشه ويستی و ملکه چی و بیستن و په یه وه ی کردنه وه ده یخاته پیش په روهردگاری کارزان و کار به جیوه و به شیاوتری ده زانی!

— په یوه ندى نیوان خوش و یستن و شرک:

به سه رنجدانه ئه وه ی که باسکرا: خوش و یستن و خوشه ويستی بۆ غه یری په روهردگار و هاو پیردان بۆ خودا، پیویست و پیداو یستی ((لازم و ملزوم)) یه کترین و. په روهردگار له م په یوه ندییه دا و سه باره ت به مه باس له هه وه س و ئاره زووی گه لی لوت و ئه وینداری و حه زی هاو سه ری عه زیزی میسر — ئه و کاته ی که هیشتا کو باوه پیران نه هینا بوو — ده کات.

به هه مان شیوه که و ترا، به و ئه ندازه یه ی که شرک و هاو هل پیردان بۆ خوا له دلدا زیاتر بیست، ئه و مروقه زیاتر پوو ده کاته حه ز لیکردن و خوشو یستنی وینه کان، به لام به و پزیه و ئه ندازه یه که ئيمان و یه کخوا په رستی ئه و زیاتر بیست، له و مه سه له دوور ده که وینه وه.

کاری زینا و نیریازی ته وای خوشی و تام و چێژیان له حه ز لیکردن و ئه وینداری لاپیانه و پزیه پینه دراوه وه سه رچاوه ده گری و ئه هلی ئه و کارانه ش به دلناییه وه به بی هیچ دوو دلی و گومانى ئه هلی هه و هه وه س و ئاره زووی پیسن، به لام به هو ی

به‌ره‌للاي و بئ جئ و پئى بوونيانه‌وه خوشه‌ويستی و وابه‌سته بوونيان به يه‌ك مه‌سه‌له و دوو مه‌سه‌له سنووردار ناکرئ و نابئت، به‌لکو وابه‌سته و تامه‌زوى چه‌ندين بابەت و لايەن دەبئ و هەر کامئ له‌وانه‌ش به‌شێك له‌ ئولوهييه‌تى ئه‌و ده‌بات بو‌خوئ.

له‌ نئو تاوان و گوناچه‌کاندا هه‌چ تاوانئ به‌ ئه‌ندازه‌ى نئربازى و زينا نابنه‌ هوئ پيسى و ناپاکى دَل و ئايين^{٥٨}، له‌و تاييه‌تمه‌ندييانه‌ش به‌هره‌مەندن که ده‌بنه‌ هوئ دوور خستنه‌وه و تو‌راندنى دَل له‌ په‌روه‌ردگار، چونکه به‌شێکن له‌ خراپ‌ترین نزمى و پيسى و ناپاکييه‌کان و هه‌رکاتئ دَل و بير تووشى ئه‌و ناپاکييانه‌ بن، له‌ هه‌موو شتيكى پاك و خاوێن دوور ده‌که‌ونه‌وه و هه‌لدێن و پاکی پويان تئ ناکات و به‌ هه‌ر ئه‌ندازه‌يه‌کيش پيسى و چه‌په‌لئ ئه‌وانه له‌ دَلێکدا کو‌ بيته‌وه، زياتر له‌ په‌روه‌ردگار دوور ده‌که‌ويته‌وه و مه‌وداى نئوان ئه‌و دَل و خوا زياتر و زياتر ده‌بيت.

له‌به‌ر ئه‌مه‌يه‌ که‌وا حه‌ززه‌تى عيسا (سه‌لامى خواى له‌ سه‌ر بيئت) له‌ گي‌رانه‌وه‌يه‌کدا له‌ ئيمامى ئه‌حمه‌ده‌وه له‌ په‌رتووکی (الزهد) دا فه‌رموويه‌تى: مرو‌فه بئ کارو به‌تاله‌کان نابنه‌ ئه‌هلى حیکمه‌ت و ده‌وله‌مەندى و سامان، وه‌ پێگه به‌ زيناکاران ناده‌ن که‌وا بچه‌ جيهانى ئاسمانه‌کان)).

له‌به‌ر ئه‌م حال و باروودوخەى ئه‌هلى زيناو نئربازانه، که قورئانى پي‌رو‌ز ئه‌و کاره پيس و خراپه‌ى ئه‌وان له‌ شړك نزيك ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموويت: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرَكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ سوورده‌تى نو‌ر ٣.

واته: ((پياوى زيناكه‌ر ته‌نيا ئافره‌تى زيناكه‌ر ياخود موشړيك ماره‌ ده‌كات، ئافره‌تى زيناكه‌ريش ته‌نها پياوى زيناكه‌ر ياخود موشړيك ماره‌ى ده‌كات، (هاوسه‌ريتي پياوان و ئافره‌تانێك که به‌رده‌وامن له‌سه‌ر زينا)، ئه‌وه له‌سه‌ر ئيمانداران حه‌رام كراوه)).

٥٨ هه‌روه‌ها هاوکارى و هاو هه‌لو‌ستى و وابه‌سته بوون به‌ دو‌ژمنان و ناحه‌زانى دينه‌وه چ جووله‌که و خاچ په‌رسته‌کان و ئه‌وانى تريش که به‌دواى زال بوون و ده‌ست گرتن به‌سه‌ر چاره‌نووسى موسلمانانه‌وه، له‌گه‌ل يه‌کخواپه‌رستى دا ناكوک و پيچه‌وانه‌ى يه‌کترن، وه‌رگي‌رى فارس.

— رُوئی زینا له دوورخستنه وهی دل له په روهردگار:

مه به ست نه وه په که وا په روهردگاری که وړه و مه زن ژنان و پیاوړی زیناکاری وه ک مروؤ که لیکي پیس و ناپاک و خراب ناو بردووه و باسیانی کردووه، ته نانه ت دواي کاری سر جیی کردنی حه لال و پڼکه پیدراویش ژن و پیاو ده بی خویان بشوون و خویان پاک بکه نه وه و که سی که کاری هاوسه ری (سه رجیی) نه نجام ددات له پووی شه ریعه ته وه پیی ده وتریت له ش پیسی (جنب)، چونکه ده بی پیش نه وهی خوئی بشوات له قورئان و نویژ کردن و پویشن بو مزگه وت دووره په ریژی بکات، (واته که سی که له پڼکه ی شه ریعه ته وه له که ل هاوسه ری خویدا کاری سه رجیی نه نجام ددات نابی نویژ بکات و ده ست به قورئانه وه بدات و به ره و مزگه وتیش برپوات به مه به ستی په رستش، تا نه و کاته ی خوئی نه شوات و له ش پیسی خوئی ده ر نه کات، نه م کاره نه و لاوانه ش ده گریته وه که وا تووشی (احتلام) ده بن و هه روه ها نه وانه ش که به ده ستی خویان هیژ و وزه ی سیکیسی خویان به تال ده که نه وه که کرده واری خویمان پیی ده لیت: (ده ست په پ)، خودای که وړه په نامان بدات. وه رگیچی کورد).

به لام نه گه ر له پڼکه ی حه رام و ناپه واره نه نجام بدری — واته کاری سر جیی — نه و دل ده دوور ده خاته وه له په روهردگار و ژیانی دواي مردن و له مپه ر و پڼگری دروست ده کات له نیوان که سی زیناکار و ئیمان که ی دا و ته نیا دواي پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه دل به هوئی ته و به و په شیمانیه وه و پاک کردنه وهی جه ستش به هوئی خو شوړینه وه په که وا نه و له مپه ر و پڼگرانه له ناو ده چی و نامینی.

نه و که لامه ی که که لی لوت ده بیان وت: ﴿...أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ سوره تی نه عراف ۸۲.

واته: ((نه وانه شار به ده ر که ن چونکه نه وانه که سانیکن خویان پاک پاده گرن (داوین پاکن و وه ک ئیمه ناکه ن)).

هه روه ها نه م که لامه ی خواي په روهردگار سه باره ت به نه صاحبول نه خدود که ده فه رموویت: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ سوره تی بروج ۸.

واته: ((ئەم بَق و داخەیان لە ئیمانداران تەنھا لەبەر ئەوەیە کە ئەوان باوەری بەتینیان دەهێنا بەخوای بالادەستی شایستەیی سوپاسگوزاری)).

هەروەها سەبارەت بەمە پەرەزدگاری مەزن دەفەرموویت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾
سوورەتی مائیدە ۵۹.

واته: ((ئەو موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پێیان بۆی: ئەو خاوەنانی کتیب ئەو بە چی عەبیدار و لەکەدارمان دەکەن و لیتمان تووڕە دەبن، جگە لەبەر ئەوە نەبێت کە ئێمە بپروای راست و پتەومان هێناوە بە خوا و بەو قورئانەیی کە دابەزیوەتە خواریوە بۆ سەر ئێمە و بەوێ کە پیشتر دابەزیوە، یان ئەوەیە کە زۆربەتان یاخی و سەرەڕۆ و تاوانبارن؟)).

موشریکیش بەدوای ئەوەوەیە کە لە ئەهلی یەكخواپەرستی بەهۆی نییەت پاک و بیروباوەری پاک و بێگەردییانەو لە هەر جوړە هاویشیوەیەکی شرک توڵە بسینیتەو و ئەو مروڤەیی ئەهلی تازەگەری و دامێنانە دەیهوێ. لە گەڵ ئەوانەیی کە پابەندن بە شەریعەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەهۆی پاک و بێگەردیان لە شوینکەوتن و تێکەڵی نەکردنی لەگەڵ هەر جوړە بیروبوچونێکی تردا و ئەو کارووبارانەیی کە لەگەڵیدا ناکۆک و دژن، دوژمنایەتی و نەیاریی هەیە.

خۆپاگری و تاقەت و پشوو درێژی مروڤی یەكخواپەرست و ئەهلی شوینکەوتەیی شەریعەت و سوننەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە بەرامبەر دوژمنایەتی و توڵە سەندنەوێکانی ئەهلی شرک و تازەگەری تەواو بە سوود و بەکەڵکن بۆی.

ان لم يك بد من الصبر فاصطبر على الحق ذاك الصبر محمد عقباہ

واته: ((ئەگەر هیچ پێگەیەكتان جگە لە پێگەی خۆپاگری لە بەردەما نییە، ئەوا لە پێگەی حەقدا خۆپاگری بکەنە پیشە، چونکە ئەو خۆپاگرییە ناکام و چارەنووسیکی چاک و لەباری هەیە)).

به شی ده یه م

گه شه سندن و پاک کردنه وهی دل

ته وهری یه که م: گه شه سندن و خاوینکردنه وهی دل

_ واتای خاوین کردنه وه "تزکیه":

خاوین کردنه وه له په گ و پیشه ی "زکاة" و به واتای گه شه کردن و بهره و پیشه وه چون به مه بهستی ته وای و کامل بوونه.

په وهردگاری مه زن ده فه رموویت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ سوورده تی ته وه ۱۰۳.

واته: ((له هندی مال و سامانی نه و نیماندارانه زه کات و خیر وهریگره، چونکه ده بیته هو ی خاوین کردنه وهی مال که یان و پاک کردنه وهی دل و ده روونیان)).
په وهردگار له م نایه ته پیروژه دا پاک و خاوینکردنه وه "الطهارة والتزكية" به هو ی نه وهی که پیویست و پیداویستی "لازم و ملزوم" یه کترین پیکه وه باسیانی کردوه.

_ خاوینکردنه وه دوای پاکیه تی:

نیشانه و شونه های پیسی و ناپاکیه کانی تاوان و سه ریچییه کان به سه ر دل وه، وه کو نیشانه و کاریگری میکروبه به سه ر جهسته وه و هه روه ها وه ک گژوگیا بی که لک و بیفه ره کانی نیو مه زرا و کیلگه کان و ناپاکیه کانی نیو زیو و زیو و ناسنه.

به هه مان شیوهیه و پیژ و نه ندازه ی که جهسته له میکرو ب و ناپاک و پیسییه کان پاک بیت، هیژ و توانای سروشتی جهسته زیاتر ده کات و سه لامه تی و ته ندروستی باشر ده بیت، به بی هیچ له مپه ر و پیگری و گرفت ی کاری خو ی نه نجام ده دات و په ره به گه شه سندن و بهره و پیشه وه چوونی خو ی ده دات. دلش به هه مان شیوهیه، نه گه ر به هو ی ته وه و په شیمان بوونه وه له پیسی و خرابی تاوانه کان پاک بکریته وه، هیژ و توانای ده خریته گه ر و ویست و ئیراده ی دل له پیناو هه نگاو هه لگرتن به مه بهستی خیر و چاکه و چاکسازی زیاتر ده بیت و له دوای پاکیشانه له ناو به رو هوکاره ناره واکان

دەريازی دەبیت، گەشە دەکات و پەرە دەسینى و بەهیز و بەتواناو پایەدار و سەقامگیر دەبى، هەوسار و لغاوى ولاتى جەستە دەگریتە دەست، کاروبارەکانى خۆى سەبارەت بە ژێر دەستەکانى ئەنجام دەدات و هەموویان پەپەرەى لى دەکەن. که واتە بو خاوين کردنه وه و کامل بوونی دللى مروڤ، جگه له پاکیهى و پاک کردنه وهى دل هیچ پێگه چارهيهكى تر بوونی نییه.

بە هەمان شیۆه که پەرەردگارى گەرە و بە دەسلات دەفەرموویت: ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ سوورەتى نور ۳۰.

واتە: ((ئەى پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە پیاوانى ئیماندار بلێ: چاویان بپاریزن (لە سەرئەندانی ئافەرەتانی نامەحرەم) هەرەها ناموس و عەرەتى خویان لە حەرەم بپاریزن، بێگومان ئەو پەخت و پوخت ترە بۆیان (بو دل و دەروون و پەوالەت و پوڤ و لەشیان) بە راستى خوا ئاگادارە بەو هەلس و کەوت و پەفتارەى که دەیکەن)).

تەبیینى دەکریت که، خاوين کردنه وه "تزکیه" بە نیشانه و شوته مای چاو داخستن و دوور کهوتنه وه له لادانه پەرەشتى و ئەخلاقییهکان جیگیر بووه.

سوودەکانى چاو داخستن بەرامبەر کارى حەرەم و نەرەوا:

بەم پێیه پوون و ئاشکرایه که چاو داخستن بەرامبەر بە تاماشا کردنه نەرەواکان سى سوودى گەرە و بایەخدارى بەدواوهیه.

یه کهم: هەست کردن به تام و چێژى ئیمان، ئەو چێژ و بەخششەى که بەهیچ جوړى شایانى هەلسەنگاندن و بەراورد کردن نییه له گەل چێژى ئەو تەماشاکردنهیدا که له ئاستیدا چاومان داخستوه.

چونکه هەر که سى به مەبەستى پەرەزەندى پەرەردگار واز له شتى بهینى و ئەنجامى نەدات، پەرەردگار لەوە باشتر و چاکترى پى دەبەخشى. نەفسى مروڤ

تامه زړوی ته ماشاگردنی دهم و چاو و پوومه ته جوانه کانه و چاوه کان نیردراوه کانی دَلن و رایان ده سپړی بو ټاگاداکردنه وی دَل له وی که له دووره دیاره و ده بیینن.

هرکاتی دلیان ټاگادار کرده وه به بوونی نیو چاو و نه دمايکی جوان، بو چیژ و هرگرتن له ته ماشاگردنی نه و لیو و چاو و نه دما، مهیل و ټاره زوو نیشان ددات و هندی جار سه باره ت به مه هم خوئی - دَل - و همیش نیردراوه که ی - چاو - تووشی نارپه حتی و گرفت ده کات.

شاعریک له م بواره دا هوټراوه یه کی هیه و ده لی:

وکننت متی ارسلت طرفک رائداً لقلبک یوما أتعبتک المناظر
رأیت الذی لاکله انت قادر علیه ولا عن بعضه انت صابر

واته: ((هرکاتی چاوه کانتان وه ک دیده وهر و پیش قهره ولانی دلتان ټازاد و سه ربه خو بکن و به ره لایان بکن، بینن و ته ماشاگردنه کانتان تووشی ماندوو بوون و گرفتار ده کهن، شت که لیکت بینووه که توانای به ده ست هیټانی هه موویانت نیبه و له به رامبر هه ندیکیشیاندا پشودریژی نیشان نادهیت)).

به لام هرکاتی چاوه کان له ته ماشاگردن و سهیرکردنی نارپه وا و پڼگه پڼه دراو و ناپیویست دووره په ریژی بکن، دَل له کوئی هم و خم و هول و داواکردن ټاسوده ده بیټ، به لام هرکه سی چاوه کانی بو ته ماشاگردنی هرشتی ټازاد و به ره لای بکات، تووشی سزا و جه زره به و به دبه ختی ده بیټ. چونکه ته ماشا گردن خویش ویستنی به دواوه یه و دلش وابسته ی نه وه ده بی که چاو هه والی پیداو و گوزارشتی لی کردوو و نه گره نه و ته ماشاگردنه ی چاو و تامه زړو بوونانه ی دلش به رده وام بیټ، دَل به ته واوی مانا سه رقالی ده بیټ و نه وین و په یوه ندیبه کی به هیژی تیدا دروست ده بیټ و سه ره لده دات و هندی جار له وانه یه له پیتاو گیشتن به یاره که ی ته واوی ده ستهاته ټیمانی و ټینسانیه کانی خوئی له ده ست بدات و هندی جاریش ده ست بداته تاوان و مروټ کوژی خوا په نامان بدات. به شیوه یه کی کرده یی بیټه بنده و

کوښلې خوشه ويسته کې و ياره کې، وه خوشه ويسته کې بېټه پوره دگار و پهرستراوی. به راستی ته وایي نه و گپوگرفت و به لا و نيشانه و شونه ما ماددې و مه غنه ويانه ي نه م لادانه له تماشاو سهرکردنه ناره و و پڼگه پي نه دراوه کانه و سهرچاوه ده گري.

له م باروودوخه دايه که قاچي نه قل و ژيري ده که ويته داوه و له پله و پايه ي ده سه لانداری ده که وي و به ديل ده گپي و زيندانی ده گري و زمان به هوی چاوه و ده ست به سکالا و گله يي ده کات! به لام چاوه کان پي ده لين که و نيمه ته نيا پاسپيراو گوي به فرمانی تو بووين و جگه له کاربه ده ست و فرمان به رداری خو مان کاریکی ترمان نه کردوه!

نه لېته نه م باروودوخه بو دلې پيش ديت که خالي بيت له خوشه ويستی خدا و پاکی و بڼگه ردی بيروباوه و کاروکرده و، چونکه سروشتی دل به جوړيکه که بي گومان ده بي وابهسته و په يوه سته بي به يار و خوشه ويستی که و نه گه پوره دگار خوشه ويست و پهرستراو و يارمه تی ده ری که سي نه بي، پڼگه چاره يه ک بو دل نيه جگه له وهی که و که سي يا خود شتي بکاته خوشه ويست و پهرستراوی خوی و بيه رستی، خوا په نامان بدات.

پوره دگاری که وره له باره ی يوسف و (سه لامي خوی له سر بيت) ده فهرمويت: ﴿.....كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تی يوسف ۲۴.

واته: ((نا به و شيوه يه مان کرد بو نه وهی هرچی گونا و تاوان و خراپه يه ليی دور بخه ينه و به راستی نه و له بنده ه لېژارده و پا که کانی نيمه يه)).
نه گه ر چی ژنی عه زيزی میسر موشريک بو و له ه مان کاتيشدا هاوسه ری ه بو قاچي که و تبويه ناو داوی هوا و ه وه سی پيس و ناپاکیه و! به لام يوسف (سه لامي خوی له سر بيت) به هوی نيمان و يه کخواپه رستی و نيه ت پاکی و و پرای لاويه تی، زگورتی، غريب و کويله بوون، له و داوه مه ترسیداره ده رياز و پژاری بوو!

دووه م: بینایی و به صیره تی دل و ساغی و سه لامه تی تیژ بیری و تیگه یشتوویی:
 باوکی شه جاعی کرمانی ده لیت: ((هر که سی به هوئی شوینکه وتن و په پره وی کردن له
 شهریه ت پوو خسار و پوواله تی خوئی ئاوه دان بکاته وه و به هوئی چاودیری به رده و امه وه
 دهر وون و ناخی خوئی پاک بکاته وه، نه فسی خوئی له هه وا و هه وه س دور بخاته وه و
 بیپاریزی، چاوه کانی له ئاست نامه حره م دا دابخات و خو و بگری به جل و به رگ و
 خواردنی حه لاله وه، بیر تیژی و زیره کی و وریایی نه و به ره و هه له ناپوات)).

په روه ردگاری مه زن نه و باروودوخه ی که گه لی حه زه تی لووتی (سه لامی خوی
 له سه ر بیت) تیدا بوو باس کردووه و دوی نه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ سووره تی حجر ۷۵.

واته: ((بیگومان ئا له و به سه ره اته دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیک که
 په ند و ئاموژگاری وه رگرن)).

ئه وانه نه هلی بیر تیژی و تیگه یشتنیکن که خویان له ته ماشا کردن و کاروکرده وه ی
 پیس و ناپاک پاراستووه و دور خستووه ته وه، په روه ردگاری مه زن دوی فه رمان دان
 به نه هلی ئیمان بو دوری کردن له ته ماشا کردنه حه رام و کاروکرده وه خراپ و
 ناکو که کانی پاک داوینی و په وشته به رزی ده فه رموویت: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ...﴾ سووره تی نور ۲۵.

واته: ((خوا نور و پووناکی ئاسمانه کان و زه ویه (نور و پووناکی به خشه
 پیان)).

نهینی و پازی نه م بابه ته له وه دایه که پاداشت له جوژی کاروکرده وه یه و هه ر
 که سی چای خوئی بنوقینی به رامبه ر نه و شتانه ی که په روه ردگار ته ماشا کردنیانی
 حه رام و قه ده غه کردووه، خوی گه وره پاداشتیکی زور باشتی پی ده به خشی و به
 هه مان شیوه که پووناکی و بو شایی چاوه کانی له حه رامه کان پاراستووه، په روه ردگار
 پووناکی و پوشنایی بینایی و به صیره تی دلی نه و دوو چه ندان ده کات و کارووبار و
 شت گه لی ده بیینی که نه وانه ی سه یری نامه حره میان کردووه هیچ کاتی نه وه نابین.

نَمه پاستیه که مَرَوْدَه سَتی پی دَهکات، چونکه دَلّی مَرَوْدَه و هک ناوینَه و هَواو هه وه سیش و هک ژهنگی ناوینَه که وایه، و هک چوَن که ناوینَه یه ک له ژهنگ و ته پوتوژ پاک بکریته وه، نیتو چاوانی پاسته قینه به هه مان شیوه که هه یه تیایدا به دیار ده که ویت و و هک خوی ده بیری. به لَام نه گهر ناوینَه پیس و ژهنگاوی بیت، وینَه و ده موچاوی پاسته قینه ی شته کان به پوونی تییدا نابینرین و دلّیکیش که به هوئی ته ماشا کردنه هه وهس پیسه کانه وه، تووشی ناپاکی و ژهنگاوی بوون هاتبی، که لَام و کرده وی سه رچاوه گر لیی گوماناوی و گوتره ده بن.

سییه م: توانایی و به رقه راری و لیها توویی دل: به هه مان شیوه که په روه ردگار به هوئی پووناکی و پوشنایی خوی دَلّی به بینین و به صیرهت به هره مهند کردوه، له پیگه ی گه شه پیدان و به هیزکردنیشه وه له پله و پایه ی سه ره ک وه زیری و میرایه تی کردنی ولاتی ناده می جیگیر ده کات و له هه ردوه هیزه که به هره مندی ده کات و له م جوړه باروودوخه دا شه ی تانه کان به توندی لیی پا ده کهن و دور ده که ونه وه، به هه مان شیوه یه که له گپړانه وه یه کدا هاتووه: ((که سی که له گه ل هه و هه وهس و ناره زووه کانی خویدا دژایه تی و به ربه ره کانی بکات، شه ی تان له سیبه ر و گه وره یی و شکو مندی نه و ده له رزی)).

__ په سَتی و زه بوونی سه ریچی کردن و سه رفرازی په پیره وی کردن:

یه کی له یاسا ونه ریته نه گوږه کانی په روه ردگار نه وه یه که، نه هلی تاوان و سه ریچی که ر (په ست و زه بوون و که ساس) ده کات و نه هلی شویتکه و توان و په پیره وی که رانیش سه رفراز و سه ربلند ده کات.

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿...وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ﴾ سوورته ی مونا فیقون ۸.

واته: ((نه و دوو پووانه نازانن که: عیززهت و ده سه لات و پایه داری هه ر شایسته ی خوا و پیغه مبه ره که ی و نیماندارانه)).

هه ورده ها فه رموو یه تی: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
سورده تی ئالی عیمران ۱۳۹.

واته: ((ئهی ئیمانداران کۆل مه دهن و سارد مه بنه وه و خه فه ت مه خوڻ، چونکه هه ر
ئیه وه سه ره به رز و سه رفراز و سه رکه وتوو ترن، ئه گه ر ئیماندار ی چاک و پاست و دروست
بن)).

هه روه ها ده فه رموو یه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا...﴾ سورده تی فاتر ۱۰.
واته: ((ئوه ی سه ره به رزی و پایه بلندی ده ی، با بزانی ت که هه مو سه ره به رزی و
پایه بلندییه ک هه ر بو خوایه)).

واته هه رکه سی به دوا ی سه رفرازی و سه ره به رزییه وه ی، با به په پره ی کردن له
په روه ردگار له پێگه ی که لامی دروست و کاری چاکه و باشه وه، به دوایدا بگه پێ و
په ی دۆزی بکات.

هه ندی له پێشین هکان و توویانه: ((هه ندی له مرو فیه کان بو به ده ست هێنای
سه رفرازی و سه ره به رزی، له بری پوو کردن و پویشن به ره و په پره ی کردن له
خودا وه ند، به هه له پوو ده که نه ده سه لانداران و پاره داره کان و به دوا ی ئه واندا
ده گه پێ و شوینیان ده که ون؟!)).

ئیمامی حه سه ن (خوا ی لی پازی بی ت) ده فه رموو یه تی: ((ئه گه ر تاوان باره کان سواری
هه سپی خوش به ز و خوش پو ش بن و تاوی بده ن، په ستی و زه بوونی تاوان و سه رپێچی
هه ر به و چه شنه له دلایاندا جێگیر ده بی ت، چونکه ویستی په روه ردگار له سه ر ئه وه یه که
سه رکێش و تاوان باره کان په ست و بچوک بکاته وه و که سانی که گو پرا په لی
فه رمانه کانی ئه ون و په پره ی لی ده که ن، سه ره به رز و سه رفرازیان بکات، به هه مان
شیوه که له نزا و پارانه وه ی (قنوت) دا ها تووه: ((انه لای ذل من والیت ولا یعز من
عادی ت)). واته: ((به پاستی ئه و که سه ی که تو سه ره به رشتی بکه ی په ست و زه بوون
نابی و هه ر که سی کیش که تو له گه لیدا دۆژمنی و نه یاری بکه یه به سه ره به رزی و
سه رفرازی ناگات)).

— پېش مهرجی خاویڼ کړدنه وهی دل:

مه به ست نه وه یه که خاویڼ کړدنه وهی "تزکیه" دل، مه رجداره به پاک کړدنه وهی "تطهير" دل، دروست به هه مان شیوه که گه شه کړدنی جه سته ی مروؤ، مه رجداره به پاک بوونی جه سته ی له نه خوشی و که م و کورپیه کان.

په روه ردگاری گه وره و به ده سولات ده فرموویت: ﴿...وَكُلُوا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سوره تی نور ۲۱. واته: ((نه گه رفه زل و میهره بانی خوا نه بوایه له سهرتان، نه وه هه رگیز که ستان پاک و پوخته و پزگار نه ده بوون (له ده ست بوختان چپیه کان، یاخود به ته وبه پاک نه ده بوونه وه) به لام خوا هه رکه سیکی بوویت و شایسته بیت، پاک و پوخته ی ده کات و له گونا هه کانی ده بووریت، خوایش هه میشه بیسه ر و زانایه (به ته وبه و په شیمانیتان و به نییه تی دل و ده رووتان)).

په روه ردگاری گه وره دوا ی باس کړدنی حرام بوونی زینا و بوختانی ناموسی و شهره ف و هاسه رگیری له گه ل زینا که ردا، نه و ثابت ی باس کړدوه و خستنه پړوی نه م راستییه یه که خاویڼ کړدنه وه له پڼگه ی دوور که و تنه وه له و جوړه کارووبارانه دپته دی.

هه روه ها په روه ردگاری مه زن سه باره ت به پتویستی مو له ت خواستن له خاوه ن مال له کاتی چوونه ژووره وه دا فرموویته تی: ﴿...وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَأَرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ سوره تی نور ۲۸.

واته: ((مه چنه ژووره وه هه تا مو له ت نه درین، نه گه ر پیتان و ترا بگه رپنه وه (کاتمان نییه، یا کارمان هه یه) بگه رپنه وه (به بی دلگرانی) نه وه چاکتره بوټان، چاکیش بزائن که خوا زانایه به هه موو نه و کارو کړدنه وانه ی که نه نجامی نه دن)).

چونکه که سانی که ده یانه وی بچنه نیو مالانی خه لکانی تره وه و نه گهر موآله تی
چوونه ژوره وه یان پی نه درا به هوئی دور که وتنه وه یان له بینینی نه وه ی که بینینیان
بو نه وان ناپه وا و نادر وسته، گه پانه وه یان ده بیته هوئی پاک و گه وره یی نه وان.
هه روه ها په روه ردگاری گه وره و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى
(۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ سوورده تی نه علا ۱۴ - ۱۵.

واته: ((بیگومان نه و که سه سه رفرازه که ده روونی خوئی پاک پاکرتووه و ناوی
په روه ردگاری ده بات و نویژی بو ده کات و کپنوش و سوژده ی بو بردووه)).
په روه ردگار گوته و قسه که ی حه زره تی مووسا (سه لامی خوی له سه ربیت) که به
فیرعه ونی فه رمو و باسی فه رمووه که ده فه رموویت: ﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّى﴾
سوورده تی نازعات ۱۸.

واته: ((پیی بلی: باشه نه وه ناکریت دل و ده روون و کردار و په فتارت پاک و
جوان و پوخته بیت؟)).
هه روه ها ده فه رموویت: ﴿...وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ (۶) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ...﴾ سوورده تی
فوصیله ت ۶ - ۷.

واته: ((چاک بزائن که، وهیل و سزای سه خت بو موشریک و هاوه لگه ران ناماده یه،
نه وانه ی که زه کات ناده ن)).

نۆزیه ی پافه که ران و نه وانه ی که دوی نه وانیس بوون، له سه ر نه م باوه پهن که:
مه به ست له "زکاة" له م ئایه ته دا یه کخوابه رستی و شایه تی دانه به (لا اله الا الله) و
ئیمان و باوه پیکه که ده بیته هوئی خاوین کردنه وه ی دل، چونکه یه کخوابه رستی به
مانای دور که وتنه وه و لادانی دل و کرده وه ی ئولو هییه تی غه یره په روه ردگاره و
ته نیا به م شیوه پاکیه تی نه و دیته دی و ده سه به ر ده بی و ئولو هییه تی نه و به سه ر
دل و ژبانی خویدا پته و و پایه دار ده کات. نه مه بنچینه و بناغه و بنه مای هه ر جوړه
که شه سه ندن و کامل بوونیکه.

"تزکیه" هر چنده له بنچینه دا به واتای زیاد کردن و گه شه کردن و زوږییه، به لام ته نها دواى له ناو بردنى به لا و له مپهره کانه وه به ده ست دیت. کورتهى قسه که ئه مه یه که یه کخو ایه رستی "توحید"، بنچینه و بناغه ی ته واوی ئه و شتانه یه که ده بنه هو ی خاوین کردنه وه و گه وره کردنى دلّی مروّڤ.

__ جیاوازی نیوان خاوین کردنه وه ی نه فس و خو به خاوین زانین:

تزکیه به واتای خاوین کردنه وه و پاک کردنه وه ی شتی دیت، ئه م پاک کردنه وه یه یا له خودی مروّڤدا (ده روونی مروّڤدا) دیتته دی یا خود ته نیا له زانست و هه وال دانیدا، که له باره یه وه قسه دیتته ناوه وه.

له سه ر ئه م ئه ساسه یه که خواى گه وره ده فه رموویت: ﴿...فَلَا تُزْكُوا أَنْفُسَكُمْ...﴾ سووره تی نه جم ۳۲.

واته: ((که واته خو تان به چاک مه زانن و خو تان به پالفته دامه نین)). که مانای ئه وه جیاوازه له گه ل مانای ئه م ئایه ته دا که ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ سووره تی شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ئیمان و ترسی خواى تیا دا پوو اندوه)).

واته باس له پاکی و ناپاکی دلّ مه که ن له لای خه لکی! وه خو تان هه لمه کیشن که وا ئه هلی ته قوا و خاوینین! چونکه دواى ئه وه ده فه رموویت: ﴿...هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ سووره تی نه جم ۳۲.

واته: ((هر خوا خو ی ده زانیت کی ته قوا ی هه یه و پاریزکاره)). ناوی زه ی نه ب (هاوسه ری پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم) پیشتَر "بَرّة" واته پاک و چاکه کار بوو پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمووی: ئه م ناوه

گوزارشت له پاکی و چاکه کاری ئه و دهکات، بویه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناوی نا زهینه ب و فره مووی: ((الله اعلم باهل البر منکم))^۹.

واته: ((په روه ردگار خوئی باشت چاکان و پاکه کانتان ده ناسی)).

هه روه ها ئه م ئایه ته ی که ده فره موویت: ﴿الْمُ تَرِ اِلٰی الَّذِیْنَ یُزْکُوْنَ اَنْفُسَهُمْ...﴾

سووره تی نیسا ۴۹.

واته: ((ئایا نه تپووانیوه ته ئه و که سانه ی که خوئیان به چاک ده دهنه قه له م (ده لئین

ئیمه هه لبارده ی خواین)؟!)).

واته باوه رپیان به خاوین بوونه وه و که شه کردنی نه فسی خوئیان هیه و بو خه لکانی

تری باس ده که ن و هه روه ها که سانیکێ تر که له باره یانه وه شایه تی بده ن خوشیان

باسی خوئیان ده که ن و خوئیان هه لده کیشن.

دوای ئه وه په روه ردگاری مه زن ده فره موویت: ﴿...بَلِ اللّٰهُ یُزْکِی مَنْ یَّشَاءُ...﴾

سووره تی نیسا ۴۹.

واته: ((ئه وه وانیه، به لکو خوا (به نده کانی ده ناسیت) و هه ر که س شایسته بیّت

په سهندی ده کات)).

واته ئه وه په روه ردگار که که سی له سه ر پیکه ی که شه کردن و که وره بووندا جیگیر

ده کات و له باره یه وه قسه ده کات.

ئه و بابه ته له به رامبه ر ئه م فره مووده یه ی په روه ردگارا جیگیر بوون که

ده فره موویت: ﴿قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكَاها﴾ سووره تی شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ئیمان و

ترسی خوای تیا دا پوواندوه)).

وه ئه مه ی که ده فره موویت: ﴿هَلْ لَّكَ اِلٰی اَنْ تَزْکٰی﴾ سووره تی نازعات ۱۸.

واته: ((پټی بلی: باشه نه وه ناکړیت دل و دهر وون و کردار و پرفتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟)).

واته گوټپایه لې و په پړه وی له فرمانی په روه ردگار بکه ن، تاکو به هوپه وه خاوین بینه وه. وه نایه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ سوورده تی نه علا ۱۴.

واته: ((بیگومان نه و که سه سه رفرازه که دهر وونی خوې پاک پاگرتوه)).
به م جوړه یه.

__ واتای نایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾:

سه باره ت به جیناوی بکه ری نادیار له کاری "زکاه" بیروپای جیاواز هیه هندی ده لټن: بو په روه ردگار ده که پټه وه، واته نه فسی که خوداوه ند پاکی بکاته وه، به راستی پزگاری بووه و نه فسیکیش که خوداوه ند به حالی خوې جی بهی لې و پشت گوئی بخت و بیشاری ته وه، تیشکاو و دواو و بی هیوا ده بیت.

هنديکی تر ده لټن: بو جیناوی کاری "افلح" که وشه ی "من" — ده که پټه وه، فرق ناکات. مه وصول بی یاخود موصوف "ناوه لټاو" چونکه نه که ر نه و جیناوه بو په روه ردگار بکه پایه ته وه، ده یفه رموو: ((قد افلح من زكاه وقد خاب من دساه)).

خاوه نی بیروبوچوونی یه که م ده لټن: وشه ی "من" نه که ر چی دهر پړینه که نټرینه یه، به لام نه که ر بو می به کار هاتبا، ده توانی بو په چاوکردنی وانا که ی جیناوی مټینه ی بو به کار بټنن و یاخود بو په چاوکردنی دهر پړین ده توانن جیناوی نټرینه ی بو به کار به ټنن و هردوکیان به کاره ټنانیان پیچه وانه ی زمان پاراوییه. له قورنانی پیروژدا هردوکیان واته که پانه وه ی جیناوه به مه به ستی دهر پړین و یاخود که پانه وه ی نه و به مه به ستی وانا هاتوه:

سه باره ت به دڅی یه که م نه م نایه ته هاتوه: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ...﴾ سوورده تی نه عام ۲۵.

واته: ((هنديکیش له و بی باوه پانه گویت بو ده گرن (له کاتی خویندنی قورنندا))).

سه بارهت به دوخی دوهم هاتوو که: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ...﴾ سوورده تی یونس ۴۲.

واته: ((له و بئ باوه پانه که سانیك هیه گویت بو ه لده خات (کاتیك قورئان ده خوینیت))).

نه وانه ی که بوچوونی یه که م به باشتر ده زانن. بو سه لماندن ی قسه که یان پشت ده به ستن به و فهرمووده یی که نه هلی سووننه ت له نیین نه بی مه لیکه وه و نه ویش له دایکی موسلمانانه وه خاتوو عایشه (خوای لی پازی بیت) گیراویانه ته وه: عایشه فهرموویه تی: ((شه ویک هاتمه وه مال وه، بیستم که و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له کاتی نزا و پارانه وه دایه و ده فهرموویت: ((رب اعط نفسي تقواها، وزکها، انت خير من زکها، انت ولیها ومولاها)).^{۶۰}

واته: ((په روه ردگارا! خو پاراستن و پاریزگاری بیه خشه به نه قسم و خاوینی بکه وه! چونکه چاکترین پاک که ره وه و گه وره و سهرداری نه وی!)).

له پوانگه ی خاوه نانی بوچوونی یه که م: نه م فهرمووده یه پافه ی نه و نایه ته ی کردوو و نه مه خواجه که نه فسی خاوین ده کاته وه و له ناکامدا له ناراسته و ناسوی گه شه کردن و گه وره بووندا جیگیر ده بی. واته په روه ردگار خاوین که ره وه و مرویش خاوین کراوه یه. جیاوازی نیوان نه م دووه ش وه ک جیاوازی نیوان بکه ر "فاعل" و نیشانه و کاریگری کاره که یه "فعل".

نه وان ده لئین: نه وه ی که له قورئانی پیروژدا هاتوو و خاوین بوونه وه ی "تزکیه" داوه ته پال مروژ له سهر نه ساس و بنه مای واتای دووه مه. نه ک یه که م. به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿قُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى﴾ سوورده تی نازعات ۱۸.

واته: ((پی بلی: باشه نه وه ناکریت دل و دهر وون و کردار و په فتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟!)).

واته نایا ریگه ی خاوین بوونه وه له لایه ن خوداوه نده وه قبول ده که ن تاکو پاک ببنه وه؟.

دهٲٲن: حهق و چاكه ٲه مهٲه، چوٲكه ههركهسى ٲهروهردگارى خاوٲٲنى نهكاتهوه،
 دهرياز و پزگارى نابٲى، ٲه مه بوچوونى ٲٲبن عه بٲاس و ٲافهكه ران و موغه سٲرانى
 قورٲانه و له گٲرٲانه وهٲه كدا له باوكى ته لحه و عه تاو كه لبٲٲه وه، ٲٲبن عه بٲاس دهٲٲت:
 ((كه سٲى پزگارى بووه كه وا ٲهروهردگار نه فسى ٲهوى ٲاك كر دٲٲته وه)).

ٲٲبن زهٲد و ٲٲبن جه رٲر دهٲٲن: ((كه سٲى پزگار و قوتارى ده بٲى، كه ٲهروهردگار
 نه فسى ٲاك بكاته وه و خاوٲٲنى كاته وه)).

ٲه وان دهٲٲن: ٲه م فه رموده ٲه ٲهروهردگار له سه ره تاى سووره ته كه وه شاٲه تى
 له سه ر درووستى ٲه م بوچوونه ده دات كه ده فه رموٲٲ: ﴿فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾
 سووره تى شه مس ۸.

واته: ((جا تواناى خراٲه و چاكه و خوا نه ناسى و خواناسى تٲدا دابٲن كر دوه)).
 ههروه ها ٲهروهردگار ٲه م ٲاسٲٲٲه ٲه كه درووستكه رى نه فس و سٲفه ته كانٲه تى،
 باس كر دوه و واتاى "تسوٲه" ٲه مه ٲه.

خاوه نانى بوچوونه كه ٲه ترٲش دهٲٲن: ٲه واته تى ٲاٲه ته كه و ٲٲك و ٲٲكى درووستى
 ٲه و ده رٲٲى گه ٲانه وه ٲه جٲناوى "زكاها" ٲه بو وشه ٲه "من". واته كه سٲى پزگار و
 قوتارى ده بٲى كه نه فسى خوٲى خاوٲٲن و ٲاك بكاته وه. ماناٲه كٲتر كه زوتر به بٲردا
 دٲٲت و له وانه ٲه جكه له وه ش ماناٲه كى تر له ٲاٲه ته كه به ده ست نه ٲه ت، ٲه مه ٲه. ٲه وان
 دهٲٲن "نفس" مٲٲنه ٲه، ٲه گه ر ٲه و جٲناوه ٲه كه له "زكاها" داٲه بو ٲه زدان
 بگه ٲاٲه ته وه و ٲٲكه اته ٲه قسه كه (كه لامه كه) به م جوړه ده بوو كه ((قد اُفْلَحْتَ نَفْس
 من زكاها)).

واته: نه فسى كه سٲى كه خاوٲٲنى كر دٲٲته وه پزگار و قوتار بووه.

ٲا خود (اُفْلَحْتَ من زكٲها)

واته: ((كه سٲى كه خاوٲٲنى بكاته وه، ده رٲازى بووه)).

چوٲكه "من" بو "نفس" ده گه ٲٲته وه.

هه‌روه‌ها وتوویانه: نه‌گه‌رچی به‌هۆی وشه‌ی "من" هه‌وه‌هیتانی کاری "فعل" به‌بی تایی مینه‌ی پێگه‌ پێدراوه، به‌هه‌مان شتوه‌ که ده‌لێن: ((قد افلح من قامت منکن)). نه‌مه‌ کاتی که گرفت و هه‌له‌یه‌ک نه‌بیتته‌ هۆکار و پێگر، به‌لام نه‌گه‌ر وای لیهات، هیچ پێگه‌ چاره‌ی جگه‌ له‌ چاره‌سه‌رکردنی نه‌و بوونی نییه‌.

هه‌روه‌ها نه‌وان ده‌لێن: "من" به‌ واتای "الذی"، نه‌گه‌ر ده‌وترا ((قد افلح الذی زکاه‌ا لله)) پێگه‌ پێنه‌دراو نه‌بوو چونکه‌ له‌م کاته‌دا جیناوی مینه‌ی بو "الذی" ده‌گه‌پایه‌وه‌. ده‌لێن په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ و مه‌زن ویستویه‌تی که‌وا پزگاری و قوتار بوون بداته‌ پال که‌سی که‌ خۆی - خودی مروفه‌که‌ - نه‌فسی خۆی پاک و خاویڤ بکاته‌وه‌، له‌ به‌ر نه‌مه‌یه‌ که‌ کاری "زکاه‌ا" به‌ تائی مینه‌ی نه‌هیتاوه‌ته‌وه‌ (ه‌) و وشه‌ی "من" که‌ به‌ مانای "الذی" یه‌ هیتاوییه‌تی و زۆریه‌ی پافه‌که‌ران و موفه‌سیره‌کان ته‌نانه‌ت ئیبن عه‌بباسیش نه‌م بو‌چوونه‌یان په‌سه‌ند کردوه‌.

قه‌تاده‌ ده‌لێ: ((قد افلح من زکاه‌ا))

واته‌: ((هه‌رکه‌سی کارپکی چاکه‌ نه‌نجام بدات و په‌په‌وه‌ی له‌ په‌روه‌ردگار بکات، به‌پاستی له‌ پێگه‌ی پاک کردنه‌وه‌ی نه‌فسیدا هه‌نگاوی هه‌لگرتوه‌ و چاکسازی تیدا کردوه‌ و هانی داوه‌ بو‌ په‌په‌وه‌ی کردن و گوێپایه‌لی کردن له‌ په‌روه‌ردگار و هه‌رکه‌سی نه‌فسی به‌ره‌و سه‌رپێچی کردن و نافه‌رمانی په‌روه‌ردگار هان بدات، تووشی شکست و زه‌ره‌ر و زیان بووه‌)).

ئین قوته‌یه‌ ده‌لێت: ((واتای ئایه‌ته‌که‌ نه‌مه‌یه‌ که‌: هه‌رکه‌سی نه‌فسی خۆی خاویڤ بکاته‌وه‌، واته‌ به‌هۆی په‌رستش و په‌په‌وه‌ی کردنی په‌روه‌ردگار و چاکه‌ و چاکه‌کاری له‌ ئاراسته‌ی گه‌شه‌کردن و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چووندا جیگیری بکات، پزگار و کامه‌ران و به‌خته‌وه‌ر بووه‌)).

((وقد خاب من دسها))

واته‌ که‌سی که‌ به‌هۆی تاوان و سه‌رپێچی کردن و وازه‌یتان و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ گوێپایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار نه‌فسی خۆی لاواز و ناته‌واو کرد و لیهاتوونه‌بوو تووشی زه‌ره‌ر و زیان و بی هیوایی بووه‌.

مروّثی ئه هلی خراپه و خراپه کاری (فسق و فجور)، مروّثی بی ناو و نیشان، خاوه‌نی که سایه تیه‌کی نادیار و شاراو‌یه و هه‌میشه تووشی که ساسی و په‌ریشانی و سهردانه‌واندن ده‌بی. که سێ که تووشی تاوان و گوناح ده‌بیّت، که سایه‌تی خوئی پیس و سست و له‌ناو ده‌بات.

به‌لام مروّثه پاک و خو پاریزه‌کان نه‌فسی خوئیان له ئاراسته‌ی گه‌شه‌کردن و گه‌وره بووندا جیگیر ده‌که‌ن و په‌ره به تواناکانیان ده‌ده‌ن و تواناکانیان ده‌رده‌خه‌ن. پیاوچاک و که‌له‌پیاوه‌کانی عه‌رب به‌سه‌ر به‌رزاییه‌کانه‌وه ماله‌کانیان دروست ده‌کرد، تاوه‌کو هه‌ژار و بی نه‌واکان ماله‌کانیان ببینن و بو چاره‌سه‌رکردنی کیشه و گرفته‌کانیان سهردانیان بکه‌ن، ته‌نانه‌ت به شه‌ویشدا بو پیتنموونی کردنی موسافیر و پیتواره‌کان له‌پال ماله‌کانی خوئیاندا ئاگریان ده‌کرده‌وه؟!.

به‌لام مروّثه که ساس و سه‌رلیشیواو و تاوانباره‌کان، شویتنه چه‌په‌ل و نادیار و قووله‌کانیان ده‌که‌پی، تا که سێ ماله‌کانیان نه‌دوژیته‌وه و داوای شتیکیان لی نه‌کات. ئه‌وان - پیاوچاک و که‌له‌پیاوه‌کانی عه‌رب - نه‌فسی خوئیانیان پاک و به‌رز کردووه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌مان - مروّثه که ساس و سه‌رلیشیواوه‌کان و تاوانباره‌کان - نه‌فسی خوئیانیان پیس کردووه و ده‌یشارنه‌وه. ! ئه‌وانه‌ی که باس کران و خراپه‌پوو دوو بو‌چوون و رافه و ته‌فسیری ناودار بوو له باره‌ی ئایه‌تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَاها﴾، به‌لام بو‌چوون و رافه‌ی سییه‌میش هه‌یه که ده‌لی: ((مانای ئایه‌ته‌که به‌م جوژه‌یه که هه‌رکه سێ خوئی به پیاوچاک و چاکه‌کار له قه‌له‌م بدات و له‌وان نه‌بیّت، تووشی زه‌ره‌ر و زیان و بی هیوایی ده‌بیّت)).

واحدی ئه‌مه‌ی گپراوه‌ته‌وه و ده‌لی: ((واته ئه‌و له نێوان چاکه‌کاران و صالحه‌کاندا خوئی شار‌دوو‌ته‌وه و ده‌یه‌وی خه‌لکی ئه‌ویش به پیاوچاک و پاریزکار و چاکه‌کار له قه‌له‌م بدات، له کاتی‌که‌دا که ئه‌و له و پێگه‌یه‌دا نییه که پیاوچاکان و که‌سه‌پاکه‌کانی تیدا جیگیره و هه‌نگاوی تیدا هه‌لده‌گرن)).

نه گهر چي نه م بڻچوونه خوڻي له خوڻي دا پاست و دروست و حقه، به لام نه مه ي
 كه وا مه به ستي نايه ته كه نه وه بي، جيگهي مشتمل و مړو پړاو بڻچوونه، ته نيا له پړگهي
 گشتگيري نايه ته كه وه يه كه نه م جوړه و اتا يه ش ديته ناوه وه.
 چونكه كه سي كه نه فسي خوڻي به خرابه كاري و گنده لكاري ده شاريته وه، هر
 كاتي له گهل نه هلي خير و چا كه دا هاوړي بيت و دابنيشيت، هه ول ددات كه وا له
 نيوانياندا جي و شوييني خوڻي بكاته وه. خوا په نامان بدات له و سيفه ته.

بەشى يازدەيەم

ھۆكارەكانى خوشبەختى دل

((دل ته نیا کاتی له خوشبهختی، تام و چټږ، به خشش و خیر و چاکه به هره مه نند ده بی که، ته نیا په روه ردگار به دروستکه، خولقینه، په رستراو و نامانجی ویستراوی خوئی له قه له م بدات و له هه موو شتی زیاتر ئه وی خوش بووی و خوشه ویستی بوئی هه بی)).

ته وهری یه که م: خوشبهختی راسته قینه کامه یه؟

_ ده سته وتی گشتی له قازانچ و زهره ر:

ئهم بابته زور پوون و ناشکرایه، که ته وای بوونه وهر و دروستکراوه کان چ مه لایکه و چ مروء و چ جنوکه و چ ناژهل، پیوستان به به ده ست هیثانی سوود و قازانچ و لابردن و دوورخستنه وهی زهره ر و زیان هه یه.

به لام ئهمه کاتیک گونجاوه که ئه وانه هه ستردنیکي گونجاویان سه باره ت به سوودو زیان هه بیث، به وه بیر هیثانه وهی ئهم خاله که و سوود و به رژه وهندی له جوړی خوشی و که یفخوشیبه و تام و چټږ و زهره ر و زیانیش له جوړی دهره و نازاره، بو هه بوونی هه ستردنیکي دروست له باره ی قازانچ و زهره ر و زیان، پووکردن به ره و دوو بابته پیویست و گرنگه:

یه که م: ناسینی ئه و شته ی که ویستراو و خوشه ویسته و قازانچ و که لکینکی لی به ده ست دیت و دهرک کردن و ناسینی تام و چټږیکي به دواوه یه.

دووه م: نامراز و هوکارگه لی که هاوکاری و ناریکاری مروء ده کات بو گه یشتن به و ناسین و ناشنایه تیبه.

له به رامبه ر ئه و دوو بابته شدا دوو بابته ی تر ته رح ده بن:

یه که م: کارووباری ناپه سه ند و زهره رده ر.

دووه م: نامراز و هوکارگه لی که ده بنه پیگر و له مپه ر له به رده م ناسینی به که لک و

زهره رده ر.

له نه نجامدا ئيمه سه بارهت به مه پوويه پووی چوار بابهت ده بينه وه:

یه کهم: بابه تیکی خوش، ویستراو و به سوود.

دووه م: بابه تیکی ناپه سه ند و نه ویستراو و زهره رده ر.

سییه م: هوکاری گه یشتن به کاروباری دلپفین و ویستراو.

چواره م: نامراز و هوکاری چاره سه رکردنی کاروباری ناپه سه ند و نه ویستراو.

ئهم چوار بابه ته نه ته نیا بو مروفه کان، به لکو بو بوونه وهره کانی تریش زور پیویست و گرنگن و مایه ی ژیانن و بوون و به رژه وهندی ئه وان به بی په چاوکردن و پووکردنه ئه و کاروباران به گه ری نییه.

— په یوه ندی ئهم کاروباران به په رومردگار موه:

کاتی که گرنگی ئه و کاروباران به دیار که وت بو مان پوون ده بیته وه که، نامانجی ویستراو و مه بهستی کوتایی بو ئه هلی ئیمان، په رستش و نزیک بوونه وه و به ده ست هینانی په زامه ندی په روه ردگار و هر خوایشه که و هاوکاری و ئاریکاری مروفه ده کات بو گه یشتن به م نامانجه.

به لام به ندایه تی کردن و نزیک که وتنه وه و هه ولدان بو به ده ست هینانی په زامه ندی جگه له په زامه ندی خوا، هه مان ئه و مه سه له و بابه ته زهره رده ر و له ناو به ره یه که له خالی به رامبه ریدا جیگیره و ناماده یه. په روه ردگار خویشی (له پینگه ی پینموونی و هاوکاری کردنه وه) مروفه بو دوور که وتنه وه لئی هاوکاری و ئاریکاری ده کات. له بهر ئه وه یه که په روه ردگاری مه زن کوکه ره وه و گردکه ره وه ی ته وای ئه و کاروباره چوار لایه نانه یه و جگه له ویش به هیچ جوړی وه که ئه مه نییه.

= په روه ردگار خوئی خوشه ویست، په رستراو و مراز و مه به سه ته.

= خوا هاوکاری و یارمه تی مروفه ده دات بو به جیهینانی ئه رکی به ندایه تی و

به ده سه تهینانی په زامه ندی خوئی.

= ناپه‌وا و ناپه‌سهند هه‌مان ئه‌و شته‌یه که ویست و حیکمه‌تی ئه‌و ده‌بخوازی و ده‌یه‌وی.

= وه هه‌ر خوداوه‌ندیشه که له‌ پێگه‌ی پێنموونی کردن و حیکمه‌تی و کارزانی خو‌یه‌وه‌ هاوکاری مرو‌ف ده‌کات بو‌ پویه‌پوو بو‌نه‌وه‌ له‌ گه‌ل ئه‌و کاروباره‌ ناپه‌سهندانه‌دا.

به‌ هه‌مان شیوه‌ که خواناسترین مرو‌ف (موحه‌مه‌د = صلی الله علیه وسلم) به‌ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموو‌یت: ((أعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعافاتك من عقوبتك واعوذ بك منك)).^{۶۱}

واته‌: ((په‌روه‌ردگارا! له‌ توو‌په‌بوونت به‌ په‌زامه‌ندیت و له‌ سزا و جه‌زه‌به‌کانت به‌ لی‌بوردنت و له‌ خو‌ت به‌ خو‌ت په‌نا ده‌گرم و هاوارت لی‌ ده‌که‌م)).

هه‌روه‌ها فه‌رموو‌یه‌تی: ((اللهم انی اسلمت نفسی الیک، ووجهت وجهی الیک وفوضت امری الیک، وألجأت ظهری الیک، رغبة ورهبة إلیک، لاملجأ ولامنجی منك الا الیک)).^{۶۲}

واته‌: ((په‌روه‌ردگارا! خو‌م داوه‌ته‌ ده‌ست تو‌ و پووم کردووه‌ته‌ تو‌ کاروباره‌کانم سپاردووه‌ به‌ تو‌ و به‌ مه‌یل و ئاره‌زووی خو‌م په‌نام بو‌ تو‌ هیناوه‌ (بو‌ قوتار بوون و ده‌رباز بوون له‌ توو‌په‌یی و سزات) هه‌چ په‌ناگه‌ و پێگه‌یه‌کی ده‌رباز بوون بوونی نییه‌ جگه‌ له‌ پال تو‌دا نه‌بی)).

سایه‌ و په‌ناو پزگاریبوون له‌ ته‌واوی خراپه‌ و گوم‌پراییه‌کان ته‌نیا له‌ (یه‌کخواپه‌رستی، پووتیکردن، پشت به‌ستن و به‌ندایه‌تی کردنی) په‌روه‌ردگاردایه‌ و په‌نا‌بردن و ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی که به‌هو‌ی شه‌ر و خراپه‌یانه‌وه‌ په‌نای بو‌ ده‌بری، کاری (فعل) ئه‌ون، یاخود درووستکراو گه‌لیکن که په‌روه‌ردگار به‌ویست و ئاره‌زووی خو‌ی درووستی کردوون و خولقاندوونی.

۶۱ اخ‌رجه‌ مسلم.

۶۲ متفق علیه‌.

ته‌واوی ده‌ستور و فه‌رمانه‌کان و سه‌رجه‌می سوپاس و ستایش کردنه‌کان و تی‌کرای سه‌روهت و سامان و خیر و چاکه له ژیر ویست و ئیراده‌ی په‌روه‌ردگار دان، هیچ کامی له بنده‌کانی له ئه‌ستوی یاد و ستایشی په‌روه‌ردگار به‌و جوړه‌ی که شایسته‌ی خودایه ده‌رنایه‌ن و ناتوانن به‌شیوه‌یه‌کی شیاو و گونجاو له ئه‌ستوی ده‌ربین و ئه‌و به‌همان شیوه‌یه که خوئی باسی خوئی ده‌کات، (واته جگه له په‌روه‌ردگار که توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه که‌وا به شیوه‌یه‌کی گونجاو باس و وه‌سفی خوئی بکات هیچ مروفی‌کی تر ناتوانیت وه‌سف و ستایشی خوداوه‌ند بکات، وه‌رگی‌پری کورد). گه‌وره‌تر و به‌رزتره له ته‌واوی ئه‌و ستایش و وه‌سف کردنه‌ی که بوونه‌وه‌ره‌کان ده‌یکه‌ن.

— ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختیه:

به‌م پتیه پوون و ناشکرایه که به‌رژه‌وه‌ندی و خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مروف په‌یوه‌ست و مه‌رجداره به‌هینانه‌دی واتای: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سووره‌تی فاتحه . ۵

واته: ((خواه: ته‌نھا هه‌ر تو ده‌په‌رستین، هه‌ر له تو ش داوای یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ین، (له‌کارووباری دین و دونیاماندا، به‌تایبه‌ت له‌و کارووباراندا به‌تو نه‌بیت، به‌که‌سی تر له بنده‌کانت ناکریت)).

= چونکه به‌ندایه‌تی کردنی پاک و بی‌گه‌ردی په‌روه‌ردگار مه‌به‌ست و داخوازی دروستکه‌ری جنوکه و مروفه .

= وه یارمه‌تی ده‌ر و هاوکاری که‌ری که‌سیکه که بو گه‌یشتن به ویست و خواستی، داوا له خوا ده‌کات.

یه‌که‌می: په‌یوه‌ندیداره به واتای ئولووه‌یه‌وه. وه دووه‌میش: په‌یوه‌ندیداره به واتای په‌بووبیه‌ته‌وه. چونکه "اله" ئه‌وه‌یه که دل‌ه‌کان له پووی خوشویستن، مه‌یل و

ناره زوو گه وره یی، قه در گرتن و پیژگرتن، خشووع، خو به که م زانین، ترس، داواکردن و پشت بهستن به خوداوه نده وه پوو ده که نه خواو خوشیان ده وی.

به لام "رب" نه وه یه که درووستکراوه که ی ده خولقی نی، په روه رده و گه وره ی ده کات و پینمونی ده کات بو خیر و چاکه و به رژه وندی و ناشته وایی، که واته هیچ نیلاهی جگه له خواجه و هیچ خودای "رب" شهرعی و پیگه پیدراو نییه.

به هه مان شیوه که جگه له په روه ردگارییه تی خوا "ربوبیه" هه رچیتر هه یه له بی هووده ترینی بی هووده و بی خوکانه. جگه "الوهیه" خودا نه وانی تر له بی هووده ترین و گومرا ترینه کانه.

__ نایه ته کانی یه کخوا په رستی (توحید):

په روه ردگاری مه زن له زوړیک له نایه ته کانی قورئاندا (الوهیه و ربوبیه) ی له پال یه کتردا داناوه، به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ سوورته ی هود ۱۲۳.

واته: ((هر بو خواجه نه یی و نادیاره کانی ئاسمانه کان و زه وی، هه موو کارو فرمانیش هر بو لای نه و ده که ریته وه، ده ی که و ابو نه و به رسته و ته نها پشت به و به سته، هه رگیز خوی په روه ردگارت بی ناگا نییه له وه ی که ئیوه ده یکن و نه نجامی ده ده ن)).

هه وره ها له سه ر زاری شوعه بیبیشه وه (سه لامی خوی له سه ر بیت) ده فهرموویت: ﴿...وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَى مَا أَنْهَأَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ سوورته ی هود ۸۸.

واته: ((شوعه یب وتی: منیش نامه ویت قه ده غه ی شتیکتان لی بکه م، که چی خو م وه ک ئیوه نه که م (چی به ئیوه بکه یه نم خو م له پیشدا نه نجامی ده ده م) من هیچ ناویت ته نها چاکسازی نه بیت، به گویره ی توانام، پیخستن ی کارم به ده سستی که س نییه

به دهستی خوا نه بیّت، پشت و په نام هر به و به ستووه و هر بو لای نه ویش ده که پیمه وه)).

هه وره ها ده فهرموویت: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا﴾ سوورتهی فورقان ۵۸.

واته: ((تو نهی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) پشت ببهسته به و خواجهی که هه میسه زیندووه و هه رگیز نامریت، به رده وام ته سبیحات و سوپاس و ستایشی بکه، نه وهنده به سه بو نه و که به هه موو گونا و تاوانه کانی بهنده کانی ناگایه و (هیچی لی په نهان نییه)).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿...قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ سوورتهی په عد ۳۰.

واته: ((نهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) تو بلی: نه و په روه ردگاری منه و بیجگه له و خواجه کی تر نییه، من هر پشتم به و به ستووه، که پانه وه شم هر بو لای نه وه)).

وه له سه زاری شوینکه و تووانی ئیبراهیمه وه (سه لامی خوای له سه ر بیّت) ده فهرموویت: ﴿...رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سوورتهی مومته حینه: ۴.

واته: ((ئینجا ئیبراهیم (سه لامی خوای له سه ر بیّت) وتی: په روه ردگارا هر پشتمان به تو به ستووه و هر بو لای توش که پاوینه ته وه، سه ره نجامیش هر بو لای تو یه)).

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) و نه م جهوت نایه ته، ده رخه ری نه و دوو بنه ما کوکه ره وه یه بو یه کخوابه رستی (توحید)، که به بی هیئانه دی نه وانه هیچ مروئی تام و چیژی سه رکه وتن و سه ربه رزی دنیا و به خته وه ری و خوشبه ختی دواپوژ ناکات و ههستی پی ناکات.

ته وهری دووهم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواپوژ:

هوکاری دووهم که به خته وهری و کامه رانی مروژ دهسته بهر دهکات، باوهر و ئیمان به پاستیهی که وا په روهردگار بوونه و هرهکانی به هوئی په رستش، ناسین، پووتیکردن، خوشه ویستی و پیزگرتن و نیهت و نیاز پاکي بوّ خوئی دروست کردوه و خولقاندوونی. په روهردگاری که دلّه کان به یادی شه وهوه نارام دهگرن و نه فسه کان ئاسوده دهبن. (وهک چوّن په روهردگار له م باره وه ده فهرموویت: = الا بذكر الله تطمئن القلوب = واته: به بیّ یادی خوا دلّه کان نارام ناگرن، وهرگپری کورد).

وه به بینینی په روهردگار له دواپوژدا که، دلّه کان دهگنه شه وپه پری شادومانی و که یف خوشی و پوشنایی و به ته وایی له به خته وهری و به خشه کان به هره مهند دهبن و له دواپوژیشدا خوای گه وره هیچ به خشش و نعمه تی گه وره تر و به رزتر له به خششی بینینی خوداوه ند و بیستنی که لام و گفتووگوکانی به بیّ واسیته و ناوجیکه ر، نابه خشیته شهلی سه عادهت و کامه رانی. له م دنیا یه شدا په روهردگار هیچ شتیکی تری چاکتر و باستر و خوشه ویستر و خوشبه ختر له ئیمان، تامه زوویی بینین و هه زکردن به نزیك که و تنه وه و تام و چپژی یاد و په رستنیان پیّ نابه خشی.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نزا و پارانه وهیه کی دا که ئیمامی شه حمده و نه سائی و ئیبن حه بان گپړاویانه ته وه فهرموویه تی: ((اللهم بعلمك الغيب وقدرتك على الخلق، احيني ما علمت الحياة خيراً لي، وتوفني إذا كانت الوفاة خيراً لي واسألك خشيتك في الغيب والشهادة، واسألك كلمة الحق في الغضب والرضا واسألك القصد في الفقر والغنى، واسألك نعيماً لا ينفد، واسألك قرة عين لا تنقطع، واسألك الرضا بعد القضاء، واسألك برد العيش بعد الموت، واسألك الشوق الى لقاءك، في غير ضراء مضرة ولا فتنة مضلة، اللهم زينا بزينة الإيمان واجعلنا هداة مهتدين)).^{۶۳}

واته: ((په روه دگارا! به هوې ټاگايې و توانايېه ته وه به سر گه رډوون و دروستکراوه کانتدا تا ټو کاته ی که ده زانی ژيان به که لک و قازانجی منه بمړینه، ټه گهر خیرم له مردنمدايه ټوا بمړینه. وه داوات لی ټه که م که له کاتی توپه بوون و خوشحالی دا ته نیا وشه ی حق بخه ره سر زارم و! له کاتی ده ولهمندی و هه ژاری دا میانه پوځ بم (وه له زیاده پوځی و ناشوکرې و نا سوپاسی دوره په ریزي بکه م و دور بکه ومه وه). په روه دگارا! به خشش و نېعه م ټیکې بی کوتام لیټ ده وې و داوای خوشحالی و شادومانی و بهر چاو پوونیه کی بی کوتاشت لی ده که م و پازی بوون و ته سلیم بوون له دواي قهزا و قه دهرت لی داوا ده که م و ده مه وې و داوای نارامی و ټاسوده یی و داوای مردنیشټ لی ده که م. داوای ټه وین و هزی بینینټ لی ټه که م به بی هیچ جوړه سهختی و گرفتیکې زیانده پوځ به بی ټاقمیکې گومراکه ر. په روه دگارا! به جوانی ټیمان بمانړانځنه ره وه و بمانخه ره زومره ی ټه وانه ی که پښموونیت کردوون!)).

پیغه مبه ری ټازیزی ټیسلامی (صلی الله علیه وسلم) له م نزا و پارانه وه پر به هایه دا داوای به رزترین و خوشه ویست ترین به خششی دنیا، واته هز و تامه زووی بینینی خوداوه ند و چاکترین تام و چیژ و به خششی دواپوژ، واته بینینی خوداوه ند له په رستراوه که ی = که په روه دگاره = ده کات.

له ویدا که گه وره یی شټیکې وه ټه مه مه رجداره به پاریزاو بوون له زیان و زهره رکهانی دنیا و به لا ټاینیه کان، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ((جکه له زیان و زهره ر و بی به لاو گوښه ندو خراپه یه کی گومراکه ر و سه رلیشټواو که ر) و به هوې ټه وه ی که گه وره یی و ته وای مروژ له ناسین و په یره وی کردن له حق و پښموونی کردنی خه لکانی تره وه بو ټه وه، فهرموویه تی: ((په روه دگارا! ټیغه بخه ره به ر ټه وانه ی که پښموونیت کردوون!)) وه به م ناراسته ی که، په زامه ندی و ته سلیم بوونی چاک و به که لک و به ده ست هیټانی ټامانچ په زامه ندی و

پازی بوونی دواي پووداو قهزاي ئیلاهییه، نهك پيش ئهوه، چونكه پيش چاره‌نووسی (قهزا) ویست و نیاز و برپاردان به پازی بوون و په‌زامه‌ندییه‌وه له‌دواي پوودانه‌كه ئیتر جیگه‌یهك نامینیتته‌وه بو ویست و نیاز و ئه‌زموون و تاقیکردنه‌وه له‌ویوه ده‌ست پي ده‌كات، له‌به‌ر ئه‌وه پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پازی بوون و په‌زامه‌ندی و ته‌سلیم بوونی خوئی له‌دواي پوودانی قهزا و قه‌ده‌ری په‌روه‌ردگار داواي کردوه.

چونكه سه‌باره‌ت به پرکیشی و توانایی، دوو مه‌سه‌له تهرج کراوه:

یه‌که‌م: داواکردن پيش پوودان.

دووه‌م: ته‌سلیم بوون و پازی بوون له‌دواي پوودان.

کو‌کردنه‌وه‌ی نیتوان ئه‌م دوو نیشانه‌یه به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی مرو‌فه. به‌هه‌مان شیوه‌كه له‌مسند و...، له‌پیتغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه‌كه: ((ان من سعادة ابن آدم استخارة الله ورضاه بما قضی الله وان شقاوة ابن آدم ترك استخارة الله وسخطه بما قضی الله)).^{۶۴}

بو‌یه ترس له‌په‌روه‌ردگار بناغه و ئه‌ساسی ته‌واوی خیر و چا‌كه و به‌رژه‌وه‌ندییه له‌دو‌نیا و دوا‌پو‌ژیشدا، پیتغه‌مبه‌ری ئازیزو خوشه‌ویست = موحه‌مه‌د = (صلی الله علیه وسلم) له‌یه‌زدانی داوا‌کردوه، كه‌وا ترس و خه‌وفی خوئی بخاته‌ دئییه‌وه هه‌م له‌كاتی دیار و ئاشكرادا و هه‌میش له‌كاتی نه‌یتی و نادیا‌ریدا ترسی خودای له‌دلدا بی.

وه به‌م جو‌ده‌ی كه زو‌رك له‌خه‌لكی له‌باروود‌وخ‌یكی ویستراو و جیتی په‌زامه‌ندی باس له‌حه‌ق ده‌كه‌ن، به‌لام هه‌ركات‌ی كه‌وا ئه‌و باروود‌وخه‌ گو‌پ‌درا و به‌دلی ئه‌وان نه‌بوو بی‌یتته‌ هوئی توو‌په‌یی و نا‌په‌حه‌تی ئه‌وان، پوو ده‌كه‌نه شتی ناحه‌ق و بی‌به‌هاو هیچ و پووچ.

هه‌ندی جاریش باروود‌وخ‌ی ویستراو و ئاره‌زوو كراویش هانیان ده‌دات به‌ره‌و ناحه‌قی و نا‌په‌وا‌یی بوون، پیتغه‌مبه‌ری ئازیز (صلی الله علیه وسلم) له‌په‌روه‌ردگاری

داوا کردوه که هاوکاری و ئاریکاری بکات که وا بتوانی له کاتی تووپه بوون و له کاتی پازی بوونیشدا باس له حهق بکات.

له بهر ئه مه یه که وا هه ندی له پیشینان (پابردوه کان) و توویانه: ((له وانه مه بن که ئه گهر له باروودۆخیکی ویستراو و دلکراوه و په زامه ندی دا جیگیر بوون پوو ده که نه ناحه قی و خراپه کاری و ههر کاتیکیش له باروودۆخیکی نه خوازاو و ناخوشدا جیگیر بوون، تووپه یی و نیگه رانی هانیان ده دات به ره و ناحه قی و هیچ و پووچی و نا په وایی)).

به و پێیه که وا ده و له مه ندی و هه ژاری هه ردوکیان هوکاری تاقیکردنه وه و هه لسه نگاندن و په ره ردگار (جل جلاله) به هوپانه وه به نده کانی هه لده سه نگینی و تاقیان ده کاته وه. له کاتی بی نیازیدا دهستی کراویه و له کاتی نه بوونی نیازمه ندیشدا دهستی ده نووقیتی، بوپه پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) داوای له خوا کردوه که له هه ردوو حاله ته کاندا (بی نیازی و نیازمه ندی) له زیاده پوپی، لادان و نا سوپاسی و نا ئومیدی بیپاریزی و هاوکاری و ئاریکاری بکات بو میانپوپی و دهست پێوه گرتن.

له بهر ئه وه یه که به خششه کان دوو جوړن:

یه که م: به خششه جهسته یی و مادییه کان.

دووه م: به خششه پوچی و مه عنه و بییه کان.

به هه ره مه ند بوون له به خششه پوچییه کان ده بیته هوپی به خته وه ری و کامه رانی و سه ره رزی و ته وای و کامل بوون، ئه وه ش په یوه سته به به رده وامیییه وه، بوپه پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردوکیانی له په ره ردگار داوا کردوه و فه رموویه تی: ((په ره ردگارا! داوای به خششیکی هه میشه یی و به رده وام و شادمانی و که یف خوشیییه کی بی کوژات لی ده که م)).

له بهر ئه مه یه که دوو جوړ جوانی و خو پازاندنه وه بوونی هه یه:

یه که م: یه کیکیان جوانی و خو پازاندنه وهی مادیدی وجهه ستهیی.

دووه م: نه وی تریان جوانی و خو پازاندنه وهی دلی و مه عنه وی.

پازاندنه وه و جوانی دل گرنکتر و به بایه خ تره و هه رکاتی نه و جوانی و خو پازاندنه وهیه ی بو دهسته بهر بکری، جوانی پووالهت به باشتین شیوه دهسته بهر ده بی و دینه دی. پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردو جوانیه دیار و نادیاره کانی له په روره دگار داوا کردوه و فرمویه تی: ((په روره دگارا! به جوانی ئیمان بمان پازینه ره وه!)).

به و پییه ی که ژیان له م دنیا پر له ناپه حه تی و زه حمت و مهینه ته دا به دلی هیچ که س نییه و بو که سیش نییه، سه راپای هه ر نه زییه ت و نازاری دیار و نادیاره. داوای له خوا کردوه: که له ئاسوده یی و ئارامی و کامه رانی پاش مردن به هره مه ندی بکات. مه به ست نه وهیه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له و نزاو پارانه وهیدا داوای ته وای پاکیه کانی دنیا و دوا پوژی له په روره دگار کردوه.

__ نایا یه کخوا په رستی رپوویییه ت به سه ؟

نیازو پیو یستی مروفه کان به ناسینی په روره دگارییه تی په روره دگارو په ره ستنی، وه کو پیو یستی و نیازانه، به خولقاندن و پوژی و بزژیوی دان و ته ندروستی و شاردنه وه و داپوشینی نه پنییه کان و هتور کردنه وهی نیگه رانییه کانی نه وان له پنگه ی په روره دگار وه.

نیازو پیو یستی مروفه کان به ئولوهییه ت، خوشه ویستی و به ندایه تی کردنی خوا به راستی له سه رووی نه و کاروبارانه شه وهیه. چونکه ئامانج له دروست کردنی نه وان و خیر، به رژه وه ندی، تام و چیژ، به خته وهری و پژگار بوونیان له پال نه و به ندایه تی کردن و خوش ویستنه ی په روره دگاردا جیگیره و بوونی هیه.

له بهر نه وهیه که "لا اله الا الله" بناغه و بنه مای ته وای خیر و چاکه کان و کو له که ی سه ربه رزی دنیاو به خته وهری و کامه رانی دوا پوژه.

به لَام هم موسلمان و هميش بى باوهر دان به يه كخوابه رستى په بوييه تدا
 دهنيت و ويزهران و زانايان له په رتووكه كانياندا دانيان پيداناوه، به لَام هم دان پيدانان
 نه ك نه وهى كه وا بو نه وان به س نيه، به لكو به به لگه و بيانويه كى دژ به نه وان له
 قه لَام دهرى و ديتنه ژمار. راستى و حقيقه تى كه په روهردگار (جل جلاله) چه ندين
 جار له قورئانى پيروزدا باسى فهرمووه: به م پييه و له سهر هم نه ساس و
 بناغيه، نه وه حق و مافى په روهردگار به سهر به نده كانيه وه كه وا تهنيا نه و
 بپرستن و په پرهوى و گوپرايه لى تهنيا له و بكن و له پرستش و يارمتهى داندا
 كه سى ياخود شتى نه كه هاوبهش و شريكي خداوهند. به همان شيوه كه له
 فهرموده يه كى صه حيدا له موعازى كوپى جه به له وه (خوى لى پازى بيت) هاتوه كه
 پيغهمبرى خوا (صلى الله عليه وسلم) پيى فهرمووه: ((دهزانى حق و مافى
 په روهردگار چييه به سهر به نده كانيه وه؟))

وتم: خواو پيغهمبره كهى باشت دهرانن!

فهرمووى: ((حق و مافى په روهردگار به سهر مروقه كانه وه نه ميه كه تهنيا نه و
 بپرستن و كه سى ياخود شتى نه كه نه هاوبهش و شريكي!)).

دواتر فهرمووى: ((دهزانى حق و مافى نه و كه سانهى كه تهنيا په روهردگار
 ده په رستن به سهر په روهردگار وه چييه؟)).

وتم: خواو پيغهمبره كهى باشت دهرانن!

فهرمووى: ((حق و مافى نه مان نه وه يه كه په روهردگار (جل جلاله) سزايان
 نه دات)).^{۶۵}

له بهر نه وه يه كه په روهردگارى مه زن و به توانا به راستى به نده يه كخوابه رسته كانى
 خوش دهوى و له توپه كردن و په شيمان بوونه وه يان شادومان و كه يفخوشه. نه مه

گه وره ترين و به رزترين تام و چيژ و خوشبختي و کامه رانييه که مړوځه
 به کڅواپه رسته کان لټي به هر مه نند ده بن. چونکه که سي له نيو ته وای بوونه وهر و
 کائيناته کاندا هيچ شت و هيچ که سي نادور ټټه وه که به ياد کردني، دلي پي نارام
 بگري جگه له په روه ردگار نه بي و به هوې خوش ويستن و هاوده مي له گه ليدا هه ست
 به خوشي بکات و خير و چاکه و خوشبختي له پووکردنه نه و بزاني. (وهک چوڼ
 په روه ردگار له قورثاني پيروژدا فه رموويه تي: ﴿لَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ واته:
 دلّه کان ته نيا به يادي خوا نارام ده گرن. وهر گيږي کورد).

هر که سي جگه له په روه ردگار که سيځي تربيه رستي، جوړي له خوشي و
 به رژه و وندي ده ست ده که وي، خراپه و زهره روزيان و چاره په شي نه و چنه د
 به رامبه ره و کاره که ي وهک خواردني چيشتيځي به تام و خوش به لام ژه هراوي وايه. ! به
 هه مان شيوه که نه گهر له ناسمانه کان و زه ويدا جگه له په روه ردگار خودا که ليځي تر
 هه بووايه ن، پټک و پټکي و به پټوه بردنيان تيک ده چوو:

خوای گه وره ده فه رموويت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾ نه نيا ۲۲.

واته: ((نه گهر له هه ردووکياندا (له ناسمان و زه ويدا) چنه د خوايه کي تر هه بووايه
 غه يري (الله) نه وه کاول و ويران ده بوون و تيک ده چوون به سر به کدا!)).

دلش وهک ناسمانه کان و زه وي وايه، نه گهر جگه له په روه ردگار، په رستراو و
 خوشه ويستيځي تري تيډا جيگير بي و ناماده بيټ، تووشي له ناو چوون و نه خوشي و
 کلولي و ويران بوون ده بيټ و ته نيا کاتيک چاره سر ده کړي که نه و خوشه ويست و
 په رستراوه له دلي خوډا دهر بکات و خوشه ويست و ياري نه و ته نيا په روه ردگاري زاناو
 کار به جي و ته وای هيو و داواکردن و پارانه وه، پشت به ستن و پووتی کردني به ره و
 خوا بيټ و به س!.

ته وھري سييھم: نيازو پيويستي مروڦ به پرستي پھروھردگار:

ھوڪاري سييھم ٻوڏ دابين و دھستھ ٻھر ڪرڻي به ختھ وھري مروڦ، ناسيني ٺھم حقيقت و راستي به ڪھ نيازو پيويستي مروڦ به پھروھردگار (جل جلاله) ٺھم به ڪھ، تھ نيا ٺھو ٻھرستي و له پرستش و به نديا تي ڪرندا ھيچ ڪھس و ھيچ شتي نه ڪاتھ شھريڪ و ھاوھلي خودا. چونڪھ ھيچ ڪھس و ھيچ شتي ھاوشيوھي پھروھردگار (جل جلاله) نبيھ و نابي و ناشبي.

ٺھم نيازو پيويستي مروڦ له ھندي پوھوھ وھ ڪ نيازي ٺھو به خوارڊن، خوارڊنھوھ وھ ناسھدان وايھ و تھ نيا به وانھ دھ چوئري و دھ شوبھي، ٺھگرجي جياوازيھي ڪي زور له نيا نيا نديا ھيھ.

بھ ختھ وھري و ڪامھ راني و بھرڙھ وھندي راستھ قينھي مروڦ و ڇاڪسازي دل و پوڄ له پال ناسيني ٺولوھيھ تدياھ، پھروھردگار و ٺيلاھي ڪھ جگھ له و ھيچ پھرستراو يارمھ تي دھر و خوشھ ويست و ياريڪي راستھ قينھ بووني نبيھ و شھريھي تي نبيھ.

پھروھردگاري ڪھ دلھ ڪان تھ نيا به يادي ٺھو ٺارام دھگرن و به ناسين و خوشھ ويستي ٺھو و وابھستھ بوون پيھوھ ٺاسوودھ دھبن.

خودا وھندي ڪھ ٺھلي يھ ڪخواھ رستي و ناسين ڪھ مٽر خھمي ناڪھن له پيٺا و بھ دھست ھيٺاني پھر زامھندي ٺھو دا له دونيادا و بينين و گھيشتن پيٺي له دوا پوڙدا.

پھروھردگاري ڪھ ھيچ خيرو بھرڙھ وھندي جگھ له يھ ڪخواھ رستي، خوش ويستن، پھرستش و ٺوميد و ھيوا و ترس له ٺھو ٺھگري نبيھ و شيوا نبيھ.

ٺھگھر بھرڙھ وھندي و خوشي گھلي جگھ له لايھني خودا وھندھوھ له لايڪيترھوھ دھستھ بھريش بيت و بھ دھست بيت، زور ڪھم، پھوالھ تي و نا بھر دھوامھ، له جوڙي ٻوڏ جوڙيڪي تر و له ڪھسي ٻوڏ ڪھسيڪي تر دھ گوازريترھوھ و له باروودوڦيڪدا پيٺي دلخوش و ڪھيف خوش دھبن و له دوڦيڪي تريشدا نيگھران دھبن و له زور بهي بوارھ ڪاندا ٺھو به خشش و خوشيھ دھبيتھ خراپترين زھرھ روزيان و ناپھھ تي.

به لآم له هيچ ښان و ساتيک و له هيچ باروودوڅيکدا مروځ، له پهرستش و خوش ويستنی پهره رډگار بى نیاز نييه و ياد و ستايش کردنی نه و خوشترين و چاکترين خواردن و هوى به هيڅى دل و پايدارى و بهرده وامى ښمان و ويست و ښرادهى نه وه و به شايه تى قورڼان و سوننه ت و دل و فيتره ت، نه وه ته نيا نه هلى ښمانن که له م جوړه به خشش و خوشبه ختييه به هره مه ند ده بن.

__ پهرستش کاريکى قورس نييه :

به و جوړه ى که خاوه ن پشه که که مه کانى زانست و عيرفان و بى به شان له بهخت و پشکى چاکه و چاکه کارى ده لښ: پهره ستش و ياد و سوپاسگوزارى پهره رډگار کولکى قورس و کاريکى سهخت و سهځله ته، به هيچ جوړى دروست نييه.

__ هه نديکى تريش ده لښ: پهرستش و زيکرو يادکردنى پهره رډگار ته نيا له بو تاقيرکړنه وه و هه لسه نگانده و به س.

__ يا ته نيا له پښاو به ده ست هښانې پاداشته له دواپوژ و پښويستيه کانى ژياندا.

__ يا پهره ستش ته نيا له پښاو خو پاراستن و چاک کردنى نه فسى ښاده ميه، تاوه کو له پله ى ښاره ليه وه بگوازړته وه بو مه نزلت و شوښنگه ى مروځ.

نه م قسانه قسه ى مايه پوچان و نه وانه ن، که به هره ى که ميان بردووه له ناسينى پهره رډگار ى به به زه بى و نه وانه ى که بى به ش بوون له تام کردنى خوشى راستى ښمان و نه وانه شى که به پاشماوه ى بيو بوچوون و زه بى خه لگاني تر که يفخوش و شادومانن.

به لآم له راستى دا په کخواپه رستى و پهرستنى خوداى تاک و ته نيا و ستايش کردنى خاوه نى به خششى سروشت و چوښيه ت وه ک تام و چيژ، به خته وه ى، پښموونى و به سيره ت وايه. که وره ترين هوکاري ښا سووده بى پوچ و دل و خوشه ويست ترين و پايد به رز ترين به خششک، نه وانه ى که شياو گونجاون لښ به هره مه ند بوون.

ده بى له م پښاوه دا (پښگه يه دا) داواى يارمه تى و هاوکارى له خدا بکه ين و پشت به نه و بيه ستين.

نامانج له پهرستنې خوا به پله ی په که م هیتانه کایه ی زه حمه ت و ناپه حه تی و پهریشانی نییه و نه گه ر توژی پهنج و نازار له پهرستشدا ه بی، شتیکی لاهو کییه و نامرازیکی پیویست بووه ته هوکاری، چونکه هه ول و تیکویشان و بهرگه گرتنی نه زییه ت و نازار به شیکن له نامرازه کانی نه م جموجو له یه .

— پهرستن هوکاری سه لاهه تی، گه وره یی و خوشبه ختی؛

فهرمانه کانی پهروردگاری مه زن و نه و نه رك و واجیباتانه ی که پیویستی کردون به سه ر به نده کانییه وه و نه و بریاره نایینیانه ی که له سه ر نه وانی بریار داوه، هه موویان هه وین و پایه و بناخه ی به خته وه ری و ناسووده یی دل و پوحن و ته نیا له م پیگه وه یه که وا له دونیاو دواپوژدا پیگه ی که مال و گه شه کردنی خو ی ده گریته بهر. به راستی هیچ جوړه که یفخو ش و شادومانی و تام و چیژ و به هره مه ند بوون له به خششه کان جگه له هه نگاو هاویشتن و هه نگاو نان له م پیگه یه دا گونجاو و شیاو نییه .

به هه مان شیوه که پهروردگاری مه زن ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه. ! به راستی ئیوه ناموژگارییه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن پهروردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیفاو چاره سه ریشه بو نه خو ش و دل و ده روونه کان و پی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

نه بوو سه عیدی خودری ده فه رموویت: ((گه وره یی و مه زنی پهروردگار، واته: قورئان و میهره بان و دلوقانیشی نه مه یه که ئیوه ی کردووه ته نه هل و شوینکه وته ی قورئان)).

هه لالی کوپی یساف ده لیت: ((نه و نیسلا مه ی که خوداوه ند ئیوه ی پی پینموونی کردووه و قورئانی که ئیوه ی فیړ کردووه، نرخ و بهای له ته وای مال و سه روته و زیړ و زیوی دنیا ژوړتر و فراوانتره)).

هه ندی له پیشینان وتوویانه: ((مه زنی و گه وره یی خوداوه ند قورئان و میهره بانی و دلوقانیشی نیسلا مه)).

به لآم دواى لِيَكُوْلِيْنَه وِه و به دوا د اچوون و توِيژِيْنَه وِه ده گه ينه ئه م نه نجامه كه هم له قورئاندا و هميش له ئيسلامدا هه ردوو سيفه تى گه وره يى و ميه ره بانى و دلوفانى بوونيان هه يه، مه زنى و دلوفانييه ك كه په روه ردگار به هو يانه وه چا كه ي له گه ل پيغه مبه ره كه ي دا كردووه و منه تبارى كردووه و فهرموويه تى: ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ...﴾ شورا ۵۲.

واته: ((ئهى موحه ممد (صلى الله عليه وسلم) نا به و شيوه يه ي كه وتمان ئيمه قورئانمان بو په وانه كرديت له لايه ن خو مانه وه (كه زيان به خشه به پوچ و گيان و عه قل)، تو نه تده زانى قورئان چييه و ئيمان چييه)).

خودا وه ند به هو ي په رتوك و ئيمان وه يه كه، گه وره يى و پله و پايه ي به هه ندئ به خشيوه و هه ندېكى ترى به هو ي پشت تى كردن لايان و پشت گوى خستنيان تووشى سهر لي شيواوى كه ساسى كردووه.

__ وه لآمدانه وه ي پرسيارى:

ئه گه ر كه سى بېرسى و پرسيار بكات، كه واته بوچى قورئانى پيرو ز فرمانه كانى په روره دگارى وه ك ئه رك و پووليتان ناو بردووه و باسى كردوون: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا...﴾ به قهره ۲۸۶.

واته: ((خواى گه وره ئه رك ناخاته سهر هيچ كه سيك مه گه ر به قه دهر توانايى و ليها توويى خو ي نه بيت)).

﴿...لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا...﴾ ئه نعام ۱۵۲.

واته: ((جا ئيمه داخوازى له كه س ناكه ين مه گه ر به گو يره ي تواناى خو ي نه بيت)). له وه لآمدا ده بى بو ترى: به هه مان شيوه كه له پوواله ت و ناوه وه ي ئه م دوو ثايه ته دا دياره، نه په روه ردگار پووليتان (تكليف) و مه ينه ت و ئازارى ئايين و فرمانه كانى په دكردووه ته وه به لكو ئه وانى به پوچ، پووناكى، چاره سهر، پيتموونى، به خشش و ميه ره بانى و زيان يكي پر له خوشبه ختى و په ند و ئاموزگارى و هتد.... ناو بردووه.

ته وهری چوارهم: خوشی بینینی په روه ردگار له دواړوژدا:

__ گه وره ترین خوشی و به خشخ

لایه نې چوارهم سه باره ت به خوشبهختی و کامه رانی مروځ، که گه وره ترین و به نرخ ترین به خششه له دواړوژدا، بینینی پړوی پړوژ و پازاوه ی په روه ردگار و گوځگرتنه له قسه و فهرمووده کانی خوداوه ند.

به هه مان شیوه که له صه حیجی موسلیمدا هاتووه: ((إذا دخل اهل الجنة نادى مناد: يا أهل الجنة، إن لكم عند الله موعدا يريد أن ينجزكموه، فيقولون: ما هو؟ ألم يبيض وجوهنا ويثقل موازيننا ويدخلنا الجنة ويخرنا من النار؟ قال: فيكشف الحجاب فينظرون اليه، فما اعطاهم شيئا احب اليهم من النظر اليه)).^{۶۶}

واته: ((هرکاتې به هه شتییه کان چوونه ناو به هه شته وه، هاوارکه ریّ هاوار ده کات و ده لئ: نه ی ئه هلی به هه شت، په روه ردگار به لئنیکی پیدابوون و ئیسته ش ده یه وی جی به جی بکات.

به هه شتییه کان ده لئین: ئه م به لئنه کامه یه.؟ مه گه ر ئیمه ی پړو سپی و سه رفراز نه کردووه و ئه ندازه و کیشی کرده وه کانی قورس نه کردوون و نه یخستووینه ته ناو به هه شته وه و دووری خستووینه ته وه له دژزه خ؟! ئه و هاوارکه ره ده لئ: په روه ردگار پځگرو له مپهره کان ده خاته لاه تاوه کو ئیوه ببینن!.

خوداوه ند (جلّ جلاله) هیچ به خششی گه وره تر و خوشتـر له ته ماشاگردنی پړوی پاک و پړوژی خو ی به ئه وانی نه به خشیه)).

وه له فهرمووده یه کی ترده هاتووه: ((فلا يلتفتون الى شيء من النعيم ماداموا ينظرون اليه)).^{۶۷}

۶۶ اخرجه مسلم (۱۸۱).

۶۷ اخرجه ابن ماجه برقم (۱۸۴)، وضعفه الالباني.

واته: ((تا ئه و کاته ی که چاویان به پهروهردگار ده که وی، پوو ناکه نه هیچ به کی له به خششه کان)).

پیتغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه م بابه ته ی باس کردووه که، به هه شتییه کان له کاتی بهر خوداری و به هره مه ند بوونیان له به خششه کان و خوششییه کانی به هه شت که پهروهردگار له و په پی که مائی و ته واوییه وه ئه وانی لی به هره مه ند کردووه، هیچ کامی له وانه به ئه ندازه ی سه یر کردن و ته ماشا کردنی پووی پیروژ و پاکی و بی هاوتای خوداوه ند تام و چیژ وه رناگرن. چونکه که وره یی و تام و چیژی که به بینینی پهروهردگار ههستی پی ده که ن تام و چیژیکی پوچی و مه عنه وییه و به هیچ جوژی له که ل تام و چیژ و خوشی خواردن و خواردنه وه و بوون له که ل خوژییه کانی به هه شتدا شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه.

له بهر ئه وه یه که پهروهردگار له باره ی بی باوه پانه وه ده فه رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَخْجُونُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موته ففین ۱۵ - ۱۶.

واته: ((نه خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به راستی ئه و پوژ به ربه ست هه یه له نیوان تاوانباران و پهروهردگاریاندا و بی به ش ده بن له بینینی ئه و زاته. له وه و دوا بیگومان ده خرینه ناو ناگری دۆزه خه وه!)).

پهروهردگار ئه وانی تووشی هه ر دوو جوژه کانی سزا کردووه، سزا له نیوان ناگری دۆزه خدا و سزای بی به ش بوون له بینینی خوی گه وره، به هه مان شیوه که ئه هلی به کخوابه رستی، ئیمان، کرده وه ی چاکه و پیاوچاکان و پاریزکارانی، که ئه ولایا و پیاوچاکان و دوستانی ئه ون، له هه ردوو به خششی (به هه شت و بینین) به هره مه ندی کردوون.

پهروهردگاری مه زن و به ده سه لات ئه و چوار جوژه ی - ئه هلی به کخوابه رستی، ئیمان، چاکه کاران و پاریزگاران، وه رگی پی کورد - له سه وره تی موته ففیندا باسکردووه و له باره ی پیاوچاکان و سالحانه وه ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (۲۲) عَلَى الْأَرْكَانِ يُنْظَرُونَ ﴿موته ففین ۲۲ - ۲۳.

واته: ((به راستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعمه تدا ژبانی خوشی و شادی ده بنه سه ر، له سه ر کورسی و قه نه فه پاژاوه کان ته ماشای ده وروویه ری خویان ده که ن

(سهرنجی دیمه‌نی جوان و باخات و باخچه و گول و گولزار و تافگه و پووبار و ناز و نیعمه‌ته نه‌پراوه و بی‌شومارده‌مان ده‌دهن)).

که‌سانی که ده‌لین: مه‌به‌ست له‌وه‌ی که سه‌یر ده‌که‌ن و ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن، ته‌ماش‌ای سزای دوژمنان، یاخود کوژشک و ته‌لار و باخه‌کانی خو‌یان، یا سه‌یری یه‌کتر ده‌که‌ن، له واتای ئایه‌ته‌که دور که‌وتوونه‌ته‌وه و نه‌یان‌پیکاره، چونکه مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ئه‌وان ته‌ماش‌ای پووی جوان و پیروزی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن.

به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌و بی‌ باوه‌پانه‌ی که له بینینی په‌روه‌ردگاریان بی‌ به‌ش ده‌بن، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُورُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موت‌ه‌فین ۱۵ - ۱۶.﴾

واته: ((نه‌خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به‌پاستی ئه‌و پوژده به‌ریه‌ست هه‌یه له نیوان تاوانباران و په‌روه‌ردگاریاندا و بی‌ به‌ش ده‌بن له بینینی ئه‌و زاته. له‌وه‌و دوا بی‌گومان ده‌خړینه ناو ئاگری دوژده‌ه‌وه!!)).

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌وا چو‌ن په‌روه‌ردگاری مه‌زن قسه و ته‌کانی بی‌ باوه‌پانی له باره‌ی دوژمنه‌کانیانه‌وه له دنیادا - واته ئه‌هلی ئیمان - و گالته پی‌ کردنیان له دواپوژدا به‌پیچه‌وانه‌وه هه‌لده‌سه‌نگینی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌وا هه‌رکاتی بی‌ باوه‌په‌کان له دنیادا باوه‌پداره‌کانیان ببینیایه و چاویان پټیان بکه‌وتایه گالته‌یان پی‌ ده‌کردن. (واته بی‌ باوه‌په‌کان له کاتی بینینی باوه‌پداره‌کاندا ده‌ستیان ده‌کرد به‌ گالته و گه‌پ کردن پټیان و ئیسته‌ش په‌روه‌ردگار تو‌له‌یان لی ده‌سی‌نیتته‌وه. وه‌رگیزی کورد).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۲.

واته: ((کاتی‌کیش ئیمانداران ده‌بیننه‌وه، ده‌لین: به‌پاستی ئه‌وانه گومپان و له ږنگه‌ی باو و باپیران لایانداوه!!)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۴.

واته: ((ئه‌م‌پو‌ ئیتر نوره‌ی ئیماندارانه، جا ئه‌م‌پو‌ ئه‌وانه‌ی باوه‌پدار بوون به‌ کافران پی‌ ده‌که‌ن!!)).

دواتر دهفه رموئیت: ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ موته ففین ۳۵.

واته: ((له سهر کورسی و قه نه فه پازاوه کان ته ماشا ده کهن، دۆزه خیه کان ده بینن)).

په روه ردگار به شیوه یه کی په ها باسی له ته ماشا کردن و سه یر کردنی ئه وانی کردووه و ئه وی به ته ماشا کردنکی سنووردار باس نه فه رمووه، چونکه گه وره ترین و خوشترین خوشی، خوشی و حه زی بینینی پووی پاک و بیگه رد و پیروزی خوداوه ننده (جل جلاله)، ئه مه گه وره ترین پله ی به خشش و خوشبه ختییه و په روه ردگار به وه پووبه پووی خو ه لکیشان و بی باوه پان ده بیته وه.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾ موته ففین ۳۲.

واته: ((به پاستی ئه وانه گومپان و له پیگه ی باو و باپیران لایانداوه !)).

بی گومان، مه به ست له م دوو بینین و ته ماشا کردنه، بو پووی پیروزی په روه ردگاره، یا به شیوه یه کی تاییه ت یاخود به شیوه یه کی گشتی و په ها، هه رکه سی که بیر له پیکهاته ی ئایه ته که بکاته وه تی ده گات و حالی ده بیته که ئه و دووانه به شیوه یه کی تاییه ت یاخود گشتی درخهر و خستنه پووی واتابه ک نین جگه له مه.

__ خوشی بینین، شونه ما و شونه اتی ناسین:

به هه مان شیوه که هیچ تام و چیژ و خوشی و به خششی له به هه شتدا له گه ل خوشی و به خششی بینینی په روه ردگار (جل جلاله) شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه، له دونیا شدا هیچ به خشش و خوشیی له گه ل ناسین و زیکر و یاد کردن و په رستن و تامه زرویی بینینی ئه و ناتوانی شایه نی به راورد کردن و هه لسه نگاندن بیت.

ته نانه ت خوشی بینینی په روه ردگار شوئیکه و ته ی ناسین و خوشه ویستی ئه هلی ئیمان و یه کخواپه رستییه، چونکه تام و چیژ شونه ما و ئه نجامی شعور و هه ست کردنه به خوشه ویستی، به ئه ندازه ی ناسینی ئه ویندار (عاشق) له باره ی دلداره که یه وه (معشوق) زیاتر بیت، زیاتر خوشی ده ویت و به هاوده می کردن له گه لیدا و به یاد و بیرکردنی زیاتر هه ست به خوشی ده کات و تام و چیژی لی و هه رده گری.

ته وهری پینجه م: رۆزی و سه رکه وتن و ویستی په روه ردگار:

یه کیکی تر له و بابۀ تانه ی که په یوه ندی به خوشبهختی مروځه وه هیه نه وه یه که، قازانچ و زهره ری پاسته قینه و به خشین و وهرگرتن، ته گبیر و گومپایی، تیشکان و سه رکه وتن، به رزی و نرمی، سه رشوپی و سه ربه رزی، له خزمهت هیچ یه کی له درووستکراوه کانی په روه ردگاردا نییه و خوداوه ند خوئی به ته نیا له هیز و توانا و ویستی ته واوی نه وانه به رخوردار و به هره مه نده و فهرمانپه وا و خاوه نی ته واوی کارووبار و شته کان ته نیا نه وه.

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرموویت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ فاتر ۲.

واته: ((هر کاتیک خوا ده روازه ی په حمهت و به خششی خوئی له خه لکی بکاته وه، نه وه هیچ کهس و هیچ شتیک ناتوانیت به ری بگریت، هر کاتیکیش ده روازه ی په حمهتی بگریته وه و دای بخات، کهس ناتوانیت له دوا ی گرتنه وه ی خوا بیجکه له خوئی بیکاته وه، هر خویشی بالاده ست و دانایه)).

هر روه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یونس ۱۰۶.

واته: ((هاناو هاواریش نه به یت بو که سیک یان شتیک له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده گه یه نیت نه زیان (چونکه قازانچ و زیان هر به ده ست خوایه)، خو نه گهر کاری وا نه نجام بده یت، نه وه به راستی تو له سته مکارانیت!)).

هر روه ها ده فهرموویت: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ نالی عیمران ۱۶۰.

واته: ((نه گهر خوا سه رکه وتنن پی ببه خشیت نه وه هیچ کهس ناتوانیت سه رکه ویت به سه رتاندا، خو نه گهر پشتتان به ر بدات، نه وه کی هیه دوا ی نه و کومه کتان بکات و سه رتان بخات، ده با نه وانه ی ئیماندارن هر پشت به خوا ببه ستن)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿اتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُون﴾ یاسین ۲۳.

واته: ((ئایا په‌وايه له جیاتی خوا چەند په‌رستراویکی تر بو خۆم بریار بدهم که هیچیان به‌ده‌ست نییه خو نه‌گەر خوای میهره‌بان بیه‌ویت تووشی ناخوشییه‌کم بکات، تکاو پارانه‌وه‌ی ئه‌و په‌رستراوانه هیچ سوودی‌کم پێ ناگه‌یه‌نن و فریام ناکه‌ون و پزگارم ناکه‌ن)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ فاتر ۳.

واته: ((ئهی خه‌لکینه بیر بکه‌نه‌وه له‌چاکه‌ی خوا به‌سهرتانه‌وه، ئایا دروستکار و به‌ده‌یه‌نه‌ریکی تره‌یه‌جگه له‌خوا، له ئاسمان و زه‌ویه‌وه پزق و پوزیتان پێ ببه‌خشیت؟! جگه له‌خوایه‌کی تر نییه، جا ئه‌وه چۆن له‌و بیروباوه‌پیه دروسته لاده‌درین...؟ (پوو ده‌که‌نه گومرایی)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَمَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ (۲۰) أَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ (۲۱) أَفَمَنْ يَمْشِي مَكْبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ مولک ۲۰-۲۱.

واته: ((ئایا کتیه ئه‌و که‌سه خۆی به‌سهریاز و به‌رگریکه‌ر له‌ئیه‌وه ده‌زانیت و ده‌نوینیت که ده‌توانیت به‌بێ خوای میهره‌بان سهرتان بخات و پایه‌دارتان بکات...؟! نه‌خیر، کافران ته‌نها له‌خه‌له‌تاویدان و هیچی تر...؟! یاخود کتیه ئه‌وه‌ی که پزق و پوزیتان پێ ده‌به‌خشیت، نه‌گەر خوا لیتان بگریته‌وه...؟! نه‌خیر، به‌و تاقی کردنه‌وه‌یه‌ش بێ باوه‌پان هه‌ر له‌گومرایی و سه‌ر لیشیواوی و دووره‌په‌ریزی له‌به‌رنامه‌ی خوا پوچوون! جا ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌مه‌و پوو که‌وتوو و به‌هاله‌وه ده‌پوات، چاکتر پێگه ده‌زانیت؟ یان ئه‌و که‌سه‌ی که به‌سه‌ر شه‌قامیکی راست و په‌واندا به‌پێک و پێکی ده‌پوات به‌پێوه؟!)).

په‌روه‌ردگاری مه‌زن پوزی و سه‌رکه‌وتنی پێکه‌وه باسکردوو، چونکه مرو‌ف بو لابرډن و دوورخستنه‌وه‌ی شه‌پ و خراپه‌ی دوژمنه‌که‌ی و به‌ده‌ست هیتانی به‌رژه‌وه‌ندی

پۆزی و بژۆی پۆیستی به یارمهتی و چاودێری که سێک ههیه، واته به یارمهتی دهرو پۆزی دهریکی زانا و دانا و لیزان که به سهر تهواوی کاروبارهکاندا زانای و ئاگاداری ههیه و ئه مه تهنیا پهروهردگاره که له هیز و توانا، زانست، کارزانی و حکمهت و سهروهتی تهواو بهرخوردار و بههره‌مه‌ند و توانای ئه‌وه‌ی ههیه که‌وا پۆزی و سه‌رکه‌وتنی پێ ببه‌خشی.

ئه‌مه نیشانه‌ی که‌مال و ته‌واوی ناسین و بیرتیژی و هوشیاری مروّقه که، هه‌ر کاتی خوداوه‌ند ئه‌وی تووشی به‌لاو موسیبه‌تی کرد، که‌سی یا شتی توانای چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌وی نییه - جگه له پێگه‌ی شه‌ریعت و فه‌رمانه‌کانی خوداوه‌ند نه‌بی - وه هه‌رکاتی به‌خششیکی پێ ببه‌خشی: هه‌ی که‌سی ناتوانی لێ زه‌وت بکات و لێی بسینێته‌وه.

په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات له‌ باره‌ی جادووگه‌ره‌کانه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿...وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾ به‌قه‌ره ۱۰۲. واته: ((هه‌رچه‌نده ئه‌و جادووگه‌رانه ناتوانن هه‌ی زیانی‌ک به‌ که‌س بگه‌یه‌نن، مه‌گه‌ر ویستی خوای له‌ سه‌ر بی‌ت)).

ئه‌وه ته‌نیا په‌روه‌ردگاره که خۆی به‌وه ئه‌ستۆدار و ئۆده‌داری پۆزی و سه‌رکه‌وتنی به‌نده‌کانی ده‌زانی (له پێگه‌ی پێنموونییه‌کان و شه‌ریعته‌کان و هه‌ندی جارییش به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخو).

ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌فه‌رموویت: عبدالرزاق له‌ عیمرانه‌وه گێڕاوه‌تییه‌وه که له‌ وه‌هبی بیستوهه که په‌روه‌ردگار له‌ به‌کی له‌ په‌رتوکه ئاسمانییه‌کاندا^{۶۸} فه‌رموویه‌تی: ((سویند به‌ گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندیم.!! گه‌ر که‌سی پوو بکاته‌ من و په‌یوه‌ست بی‌ت پێمه‌وه، ئه‌گه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وانه‌شی که له‌ ناویاندایه دژ به‌ ئه‌و یه‌ک بگرن، من (په‌روه‌ردگار) له‌ نێوانیاندا پێگه‌ چاره‌یه‌کی پیشان ده‌ده‌م.

۶۸ دیاره مه‌به‌ست له‌و په‌رتوکه ئاسمانیانه، قورئانی پیرۆز و ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بووره، خودای گه‌وره خۆشی باشت ده‌زانی، وه‌رگێڕی کورد.

به لآم هر كه سى كه پوو نه كاته من و په يوه ست نه بى (به پښمونييه كانمه وه) نه وا له به رامبه رته واوى ئامرازه كانى ئاسمانه كان و زه ويدا بى به شى ده كه م و زه وى له ژير پيدا ده قليشتمه وه، له نيو ه وادا ئاويزانى ده كه م و دواتر به حالى خوئ به جى ديلم.

من خوم بنده كه م تير ده كه م به تايبه تى نه و كاته ي كه نه و گوپرايه لى من بكات. پيشتر نه وه شتى كه له من بويت و داوا بكات نه و شتى پى ده به خشم و پيش نزاو پارانه وه خواسته كه ي قبول ده كه م و جى به جى ده كه م، چونكه من به ناگاترم له و نیاز و خواستانه ي كه ئامى و ئاسوده يى به نه و ده به خشن).

نه م بابه ته - واته بژيوى و سهر كه وتن و سهر شوپى و سهر فرازى - ته نيا له په روه ردگاريان ده زانى و له و بابه ته ي كه له به شى پيشوودا خرايه پوو باسى ليوه كرا - واته ناسينى په بووبيه ت و ئولوه ييه تى خوداوه ند - له ژيانى تيكراى خه لكى دا كاريگه رييه كانيان پوونتر و ديارتره، بوئه له م باره يه وه له پيش بابه ته پيشووه كه ي تردا نه وان خراونه ته بهر بانگ كردنى قورئانى پيروزه وه و پيغه مبه ركه ان (سه لامى خوايان له سهر بيت) پيش نه م بابه ته بو فير بوونى نه وان به بابه ته كه ي پيشووه وه هه ول و كوڅشيان كړدوه.

هر كاتى كه سى به جوانى له قورئان تى بگات و تى بفكرى، بوئ دهرده كه وى و ده زانى كه وا خوداوه ند له م مه سه له و بابه ته دا خه لكى بانگ ده كات بو فير بوونى بابه ته كه ي پيشو و پيوستى نه م مه سه له يه پشت به ستن، داواى يارمه تى كردن، نزا و پارانه وه، داوا كردن، خوښه ويستى و په رستنى ته نيا په روه ردگار و به س. چونكه ته واوى به خشش و نيعمه ت و چا كه كان هى خوداوه نده. هر كاتى له م ريگه يه وه نه ويان خوڅ بوئ و بيه رستن و پشتى پى بيه ستن، به ئاراسته و په هه ندى يه كه م واته يه كخواپه رستى (ئولوه يه ت و پووبويه ت) ده گن. بو نمونه نه گه ر به لا و پيشهاتيكى كه وړه بو كه سى بيته پيشه وه، يا به توندى تووشى هه ژارى بيت، ياخود ترس و دله راوكى دايبگرى، به لآم نه و له باره گا و ديوانى په روه ردگاردا ده ست به نزا و

پارانه‌وه بکات و بلائیت‌ه‌وه و بگریست (وه له پینمونییه‌کان و شه‌ریعه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار بو لا بردنی و چاره‌سه‌رکردنی گرفته‌کانی که لک وهر بگری) په‌روه‌ردگار تام و چپژی موناجات و نزا و پارانه‌وه‌ی پیده‌به‌خشیت و گرفت و نیگه‌رانییه‌که‌ی چاره‌سه‌ر ده‌کات و لای ده‌بات.

ته‌وه‌ری شه‌شهم: زیانه‌کانی وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه:

یه‌کیکی تر له هوکاره په‌یوه‌ندیداره‌کان به خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مروّقه‌وه ناسینی نه‌م حه‌قیقه‌ت و راستییه‌یه‌ که، وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه - نه‌گه‌ر له پاده‌به‌ده‌ر و زیاد له پړژه‌ی پتویست و له ده‌ره‌وه‌ی سنووری شه‌رعی بیت - زیان که‌لیکی زوری بو مروّقه‌به‌دواوه ده‌بیت و له پڼگه‌ی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌ردگارا تووشی گرفتی ده‌کات.

هه‌رکاتی ئینسانی زیاد له پتویست به‌خواردنه‌وه، پو‌شین و خه‌وتن له گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی دا وابسته‌ بیت و خوشی بوویت، نه‌و کاروکرده‌وانه له پڼگه‌ی گوپراه‌لی، په‌رستش، پاک کردنه‌وه و چاکسازی گرفت که‌لی دینیته‌ پیشه‌وه.

مروّقه‌ هه‌ر که‌س و هه‌ر شتیکی جگه له په‌روه‌ردگار خوش بوویت، ده‌بی پوژنی له پوژان وازی لی بهیننی یاخود له ده‌ستی بدات، هیچ چاره‌یه‌کی تری نییه. نه‌گه‌ر نه‌وی به‌پنچه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی خوداوه‌نده‌وه خوش ویستی، به‌دلنیا‌یه‌وه نه‌و خوشویستن و نه‌ویندارییه به زه‌ره‌ری نه‌و ده‌بیت و هه‌مان نه‌و نه‌ویندار و خوشه‌ویسته له دنیا یا له دواپوژدا ده‌بیته‌ مایه‌ی په‌نج و نازار و مه‌ینه‌تی نه‌و و به زوری له هه‌ردوو دنیا‌دا په‌نج و نازاری تووش ده‌بیت.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویت: ﴿...وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۴) يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُورُ

بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٤﴾ تهویه ۳۴-۳۵.

واته: ((جا ئهوانه ی که ئالتون و زیو کوّ دهکهنه وه و قایمی دهکهن و له پیناوی ریبازی خوادا و بوّ په زامه ندی ئه و نایبه خشن و ئه وه مژده ی سزایه کی پر ئیشیان بده ری...!! (ئه و سزا سه خته) له پوژیکدا ده بیّت ئه و پاره و سامانه ی کو یان کردوه ته وه، له دۆزه خدا سوور ده کریته وه، ناو چاوان و لاتهنیشت و پشتیانی پی داخ ده کریّت، ئینجا پییان ده وتریّت: ئه مه ئه و سامانه یه که کوّتان ده کرده وه بوّ خوّتان، ده بچیزن سزای ئه وه ی که بوّ خوّتان کوّ ده کرده وه)).

ههروه ها ده فهرموویّت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ تهویه ۵۵.

واته: ((ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ئه ی ئیماندار! نه مالّ و سامان و نه نه وه یان سه ر سامت نه کات به باشیان بزانیّت، چونکه به راستی خوا ده یه ویّت له ژیا نی دنیادا تووشی به لاّ و سزایان بکات له پیگه ی مالّ و سامان و نه وه یانه وه و گیانیان ده ربیّت، له کاتی کدا که ئه وان بی باوه پین)).

__ زهره ر و زیانه کانی دنیا ویستی (وابه سته بوون به دنیا وه):

دنیا ویسته کان به رده وام تووشی سی شت ده بن:

* سه رقالم بوونی به رده وام.

* په نج و ئازاری هه می شه یی.

* په رووشی و په شیمانی بی کوّتا.

ئه مه له و پوه وه یه که خو ش ویستوانی دنیا به و ئه ندازه یه ی که مالّ و سه روه ت کو بکه نه وه، چاویان له دوا ی به ده ست هیّانی مالّ و سه روه تی زیاتره و ته ماشای ده ولّه مهنده کانی سه رووی خو یان ده کهن. (ده توانین بلّین سروشتی مروّ به جوړیکه

کهوا حەز بە زیاده دەکات لەمال و سەرودەدا و بەهیچ شتێ تێر نابێت، مەگەر خوڵ
تێری بکات! . وەرگێڕی کورد)

بە هەمان شێوە کە لە فەرموودەیەکی سەحیحدا لە پێنەمبەری خواوە (صلی اللہ
علیہ وسلم) هاتوو کە فەرموویەتی: ((لوکان لابن آدم وادیان من مال لا بتغی لهما
ثالثاً)).^{۶۹}

واتە: ((ئەگەر مڕۆڤ هێندە ی دوو شیو (دوڵ) سەرودە و سامانی هەبێ، ئارەزوو
دەکات کە خوژگە شیوێکی ترم هەبوایە، واتە داوای شیوی سییەمیش دەکات!!)).
ئێبن أبی دنیا دەگێڕێتەو کە: حەسەنی بەصری (خوای لی پازی بیّت) بو ئەم
مەبەستە نامەیەکی بو عومەری کوپی عەبدوالعەزیز (خوای لی پازی بیّت) نووسی:
((دوینا پێگەی سەفەرە، نەک شوینی مانەو، مڕۆڤ بو سزادان و تۆلە سەندنو
هاتوو تە ئەم دونیایەو. ! (دیارە مەبەست لەوێ کە مڕۆڤ بە مەبەستی تۆلە
سەندنو پەوانەی دنیا کراو. ! بو ئەو دەگەڕێتەو کە کاتی باوێ ئادەم و دایە
حەوا دەکەوێ ژێر کاریگەری پیلان و فڕوفیللەکانی شەیتان و لەبەری داری دەخوێ و
دواتر بە مەبەستی نا فرمانی کردن بەرامبەر بە فرمانەکانی خودا، پەرورەدگار بەو
مەبەستەو پەوانەی سەر زەوی کردن. وەرگێڕی کورد).

ئەو سەرکردە ی باوێرداران. ! چاکترین توێشووی دنیا واز هێنانە (لەخۆش
ویستن و وابەستە بوون بە دونیایە)، بێ نیاز بوون لە دنیا و ئەو نیازمەند بوون وایە،
دنیا هەر جارە و کەسێ دەکاتە قوربانی، ئەوێ کە دونیای خۆش دەوێ و دنیا
ویستە، بچوکی دەکاتەو و ئەو کەسەیش کە بەدوای کوێردنەوێ مال و
سەرودەوێ (بەبێ گوێدانە هاوکیشە شەریعیەکان لە ویست و نییەت و کڕین و
فڕۆشتنەکانیدا)، لە دواوژدا هەژار و بێ بەش دەبێت.

دونيای (که همووی بېټه مایه ی هم و خه م و وابهسته بوونی ئاده می و زیاده له پیوېست دلی پی خوش کات) وهك ئه وه وایه که یه کی له ئیمه ئاگایانه جامی ژهر بخواته وه و گیانی خو ی له ده ست بدا!.

ئهی گه وړه ی باوه پداران. ! تو له دنیا دا وهك که سی وابه که برین و زامی خو ی چاره سر ده کات و بو پاکردن و دهر بازبوونی له مهینه ت و نازاری درېژخایه ن خو پاکرو پاره ستاو ده بی له به رامبه ر ده وا و دهرمانی تال به مه به ستی چاره سر.

ئهی گه وړه ی باوه پداران. ! له م دنیا هه لڅه له تینه ره، پر له داو و ته له و خه یال و په ریشانی و که ساسیه یه به ئاگابه و وریابه. ! دنیایه ك که به جوړه ها فرو فیل و که ساسی و په ریشانی خو ی پازاندووه ته وه و مروغه کانی هه لڅه له تاندووه و به توندی تامه زرو ی چاوپیکه وتن و بینینی خوازیاره کانیه تی و وهك کچکی پازاوه وایه که چاوه کانی سه رسام و دله کانی گیوډه ی خو ی کردووه و ته وای خوازیته کانی تووشی شه ر و شوپ ده کات، نه گه ر توژی مه جالی بینین و گه یشتن به ئه ویندار و عاشقی بدات، هه لی ده خه له تینی و تووشی له خو بایی بوون و سه ریخی بوونی ده کات و دواپوژی له بیر ده باته وه و دلی ئه و سه رقال ده کات به خو یه وه و به ره و پیکه ی گومپایی هانی ده دات و به ره و پیشه وه ی ده بات و له کوتاییدا په شیمانی و پهنج و نازاری به قورسایي شاخیک ده خاته سه ر شانی و له ژیر نارپه حه تیبه کانی مردن و په شیمانییه کانی له ده ست دانی هه موو شتی له ناوی ده بات و تیکی ده شکینی.

به لام ئه وینداری که پی نه گات و نه بیبیت، ژیانی خو ی له نئو غه م و په ژاره و نیگه رانی دا نقووم ده کات و تووشی ته وای نارپه حه تیبه کانی ده بیته وه، به لام هیچ کات به ئامانجی خو ی ناگات و له کوتایی دا به بی تویشوو به جی ده هیلی و له قیامه تیشدا له شوینی و یستراو بی به ش ده بیټ.

ئهی گه وړه ی باوه پداران. ! له بری چاوچنوکی و چلیسی بو به ده ست هینانی دنیا، به توندی لی دور بکه وهره وه و دورره په ریژی لی بکه. ! چونکه هر کاتی که دنیا

په رستان ده که ونه نیو خوشی و که یف خوشییه که وه، زوری پی ناچی که ده که ونه نیو چهرمه سهری و ناره حه تی و نه زییه ت و ئازاره وه. ئالوده بوون و دل په نجان و ده و له مهندي و هه زاری له دنیا دا پی که وه گری دراو و له ناو چون تیدا له گه ل مانه وه مه و دایه کی که میان هه یه و که یف خوشی و خه م و ناره حه تی دنیا پی که وه تی که لی یه کتر بوون.

ناره زووه کانی هه موویان درو و ده له سهن و هیوا و ئومید بوون پی و ده نا ئومیدی و بی هیوایی وایه، پاکیه تی نه و شتی نییه جگه له پیس بوون و زیان تیدا شتی نییه جگه له په نج و ئازار و دهردی سهری نه بی.

نه گه ر په روه ردگاریش هه والکی لی نه دابای و نمونه یه کی لی نه ده هیتایه وه، نه واه فو تاوی و نابودی خودی دنیا خوئی، خه و تووه کانی له خه و پاده په پاند و نه زان و بی ئاگا کانشی هوشیار ده کرده وه، له کاتی که ده که په روه ردگار (جل جلاله) سه باره ت به په یوه ست بوون و سه رقال بوون (زیاد له پیویست وه که هوکاری له پیتا و په رستشدا) ئاگا داری داوه (ئاگا داری کردوونه ته وه).

به لای په روه ردگار وه دنیای (به بی ئیمان و باوه پ) هیچ نرخ و به ها و پله و پایه یه کی نییه و له و ساته وه که دروستی کردووه، به چاوی به به زهیی و میهره بانیه وه ته ماشای دنیا په رستانی، نه کردووه، (واته نه و که سانه ی که دنیا ده په رستن و پشتیان کردووه ته په روه ردگار و ناپه رستن و فرهاموشیان کردووه، وه رگپری کورد) کلیلی ته وای سهره و ت و سامان و خه زینه کانی دنیا یان دایه ده ست پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به لام ئاماده نه بوو که وا قبولی بکات. ! چونکه نه دیده ویست شتیکی خوش بوویت که وا بیته هوئی که مکردنه وهی خوش ویستنی خودا له دلیدا. ! وه بیخاته سه رتر له و شوینه ی خودا وه ند دایناوه. !

بوئه نه وهی - خوش ویستنی سهره و ت و سامان له پاده به دهر - له چاکه کاران و پاریزکاران و که سه پاکه کان دور خستووه ته وه، به لام بو هه لئه تاندنی دوزمن و

ناحه زه کانی بواړی پیداون و هه څه له تیڼراوه کان، نه وانه ی که سهرودت و سامانیان به ده ست هیڼاوه، هه ست ده کهن و گومان ده بن که په روه دگار به هو ی ده و له مه ندییانه وه پړزی گرتوون و پله و پایه یانی به رز کردووه ته وه و له بیریان چووه ته وه که: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ندی جار له تاو برسپیه تی دا به ردیگی ده به ست به سنگی خو یه وه!!).

حه سهنی به صری له شوینکی تر دا فهرموویه تی: ((که سانی که دونیایان زیاد له پیویست و به شیوه یه کی له پاده به دهر خوش بوویت، نه و دویا به دارا هه لیانده واسی و له ناویان ده بات. ! دویا به هیچ و پوچ و بچوک بزانی، چونکه ناسووده ترین و نارامترین باروودوختان بو ده سته به ر ده کات و فراهه م ده کات)).

قسه له سهر دویا و سزا و تولی دویا په رستان و شوینکه وتوانی دویا (که ته وای هه م و خه میان کوکړدنه وه ی سهرودت و سامانه و به س) زور فراوان و گه لی زوره .

گه وره ترین خه م و په ریشانی نه و که سانه ی که باوه پیان به دویای پاش مردن و بینینی په روه دگار نییه، نه وه یه که و به هه مان نه ندازه ی که له هه ول و کوشش دابوون بو کوکړدنه وه ی مال و سهرودت له دویادا، نه و به هه مان نه ندازه ش تووشی په شیمانی و خه م و خه فته ده بن.

گه ر ده ته ویت ټاگات له و په نج و ټازار و نا په حه تیبه بیت که دویا په رستان تووشی ده بن، نه و باروودوخی نه و انیش وه ک باروودوخی که سیکی نه ویندار و گپړوده هه ست پی بکه، که هه ر کاتی له یاره که ی نریک ده بیت ه وه، نه و یاره که ی پوی لی هه لده چه رخیڼی و به لینه که ی خو ی ناباته سهر، وازی لی ده هیڼی و به جیی دیلیت و له پیش چاو خوشه ویسته که ی دا له گه ل دوژمنه که ی دا ده بیت ه هاوړی و نه و له و کاته دا و له و باروودوخته دا له خراپترین و سزادارترین باروودوخی ژیانی دا جیگیر ده بیت. ! چونکه نه و یاره ی که نه و ناماده یه له پیڼاوی دا گیانی خو ی به خت بکات و

بیبه خشی، بی وه فا و پرپه له ئازار و دل ئیشان، له گهل ههرکه سیڤدا که ده بیته هاوپی خیرا بو لای خوئی پایدە کیشی، تهواو خیانهت کار و که سیڤکی ناپاکه و پرپه و پیشه ی نییه و ههر جاره و به جوئی پهنگی خوئی ده گوپی. دلدار و یاری که له گهل مال و سهروهت و گیانی نهوینداره که ی - که په ریشان و گیروده ی نهوه - ناپاکی دهکات، نهوینداری که هیچ کهس و هیچ شتی نابینی جگه له نهو و ههروه ها جگه له نهویش کهسی تر نانسئ و جگه له که یشتن و بوون له گهل نهودا هیچ ههم وخه میکی نییه. نهگه ر نهو نهویندار و عاشقه جگه له م عه و دال و شهیدا بوون و وابسته بوونه به و دلدار و یاره له دهست چوهی ههم و خه میکی تری نه ده بوو. نهوه بو ئازاردانی نهو بهس بوو له کاتیکدا نهو دلداره نهوی له تهواوی خوشی و تام و چیژه کانی تر بی بهش کردوه و سهدان بهرامبهری نهو خوشی و کهیف خوشییه ی نهوینداره ی له پهنج و ئازاردا ده بیته و له هه مووی خراپتر له کوکرنه وهی تویشووی دواپوژ و ههول و تیکوشان بو بهرژه وندی دنیا و بهخته وهی و کامه رانی دواپوژ بی ناگای کردوه.

__ پهنج و ئازاری هاوده می له گهل غهیری پهروه ردگارا :

مه بهست نهوه یه نهگه ر بیته و کهسی یاخود شتی له پیناو غهیری پهروه ردگارا خوش دهویت و له پیناو به ندایه تی کردن، په پرهوی کردن و په رستنی دا به کاری نه هیئت، هه مان نهو خوشه وسته ده بیته هوئی سزا و پهنج و ئازار و دهردی سهری و پیش نهوه ی دونه یی پاش مردنی بیت، نهو له م دونه یی دا تووشی سزا و به لا گه لیکی زور ده بیت.

هه رکاتی که پوژی دواپی بیته پیشه وه، تهواوی خوشه وستان جگه له وانه ی خوئی، ده سپیژیه دهستی یار و خوشه وسته کانیا و له گهل نهواندا له خوشگوزه رانی یاخود سزا و به ههشت و دوژه خدا دهکاته هاوپی.

له م په یوه ندیه دایه که و مال و سهروه تی که سیڤکی دهو له مه ند - بی ئیمان و ناپارێزکار - وه ک ماریکی ترسناکی لی دهکات و وه پیی ده لێن (من هه مان نهو

سه روهت و سامانه‌ی توّم، بَلّیسه و کلّیه‌ی ناگر ده‌کا به پوویدا که، نِیو چاوان و برو و پشتی نه و ده‌سووتیّنی^{۷۰}.

نه‌وانه‌ی که ته‌واوی هم و خه‌م و نه‌وین و تامه‌زیوئیان بو که سانی جوان و سه‌رنج‌پاکیش له پیگه‌ی حه‌رام و نا‌په‌واوه و بو ته‌ماشاکردن و به‌ده‌ست هینانی له پیگه‌ی نا‌په‌وا و پیگه‌ی پی نه‌دراوه‌وه که لک وهرده‌گرن، له گه‌ل یار و دلداره‌که‌یدا (معشوق) له جه‌ه‌ننه‌مدا له‌پال یه‌کتردا دایان ده‌نِین. (بو زیاتر پوونکردنه‌وه، مه‌به‌ست له‌وه‌ی سه‌ره‌وه نه‌وه‌یه که‌وا نه‌و که‌سانه‌ی که له پیگه‌ی نا‌په‌وا و حه‌رامه‌وه، ته‌ماشای که‌سانی پوومه‌ت جوان و دهم و چاو جوان ده‌کن و خویشیان ده‌وین، خوشه‌ویستییه‌کی وه‌ها که تووشی تاوان و لادانیان ده‌کات. که لی‌ره‌دا زیاتر مه‌به‌ستی ئافره‌تانه، چونکه پیاوان زیاتر ده‌که‌ونه ژیر کاریگه‌ری جوانی و ناسکی ئافره‌تانه‌وه، نه‌وا له دوا‌پوژدا له گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دا کو ده‌کرینه‌وه. وهرگی‌پی کورد).

په‌روه‌ردگاری که‌وره و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ زو‌خه‌ف ۶۷.

واته: ((دوستان و براده‌ران هه‌ر هه‌موو له‌و پوژده‌دا دوژمنی یه‌کترن، هه‌موو رقیان له یه‌ک ده‌بیته‌وه، جگه له‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر بنچینه‌ی ته‌قوا و خواناسین کو‌بوونه‌ته‌وه و براهه‌تیان به‌رپا کردووه)).

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ئاماژه‌ی به‌م راستی و حه‌قیقه‌ته کردووه که‌وا که‌سانی که له‌م دونیا‌یه‌دا له سه‌ر بناغه و بنه‌مای هاوه‌ل بریاردان و بی باوه‌پی (شرك و کفر) یه‌کتریان خو‌ش ده‌وی، له پوژی دوا‌یی دا نه‌فرین له یه‌کتر ده‌کن و به‌بی نه‌وه‌ی که‌سی یاخود شتی چاو‌دی‌ریان بکات و ئاگای لی‌یان بی‌ت، ده‌خرینه نِیو ناگری جه‌ه‌ننه‌مه‌وه.

دلدار و یار (عاشق) له دنیا و دواپوژدا له گهل ئه ویندار و خوشه ویسته که ی (معشوق) خویدا هاوپئ ده بیټ. له بهر ئه وهیه که په روه ردگاری مه زن و به ده سلات له دواپوژدا به بنده کانی خوئی ده فره مووټ: ((مه گهر ناداپه روه رانه یه، که نه گهر بیټ و هر که سیټ له گهل ئه و که سیدا که کردوویه تی به گه وره و خوشه ویستی خوئی له دنیا دا، بکه یته هاوپئ و هاوده می یه کتر)).

(لیره دا مه به ست ئه وهیه که واه ئه و که سیه که له دنیا دا له گهل که سانی تاوانبار و مله ووردا هاوپئ و هاوده م بووه و کردوونی به گه وره و خوشه ویستی خوئی، ئه واه په روه ردگار له دواپوژیشدا هر ده یانکاته هاوپئ و هاوده می ئه و که سانه و له گهل ئه و جوړه که سانه دا هلس و که وتیان له گهل ده کات و حه شریان ده کات و نه مه ش هیچ ناداپه روه رانه نییه، به لکو بگره کاریکی دادپه روه رانه و په وایه. وه رگپری کورد). پیغه مبه ری خوداش فره مووټی: ((المرء من احب)).^{۷۱}

واته: ((مروؤ له گهل خوشه ویسته که ی دا هاوده م و هاوپئ ده بی)). په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فره مووټ: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خُلُوًّا﴾ فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: ((پوژیک دټ سته مکار قه پ ده کات به هه ردو ده سته خویدا و گاز له هه ردو ده سته خوئی ده گرټ (له په شیمانی داو) ده لټت: خوژگه له گهل پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) پټبازی ئیمانم بگرتایه. ! مه رگ بو خوم، خوژگه فلان که سم نه کردایه ته هاوه ل و دوستی خوم (چونکه سه ری لی شیواندم). به راستی گومرا و سه ر لی شیاو و ویلی کردم له به رنامه ی خوا، دواي ئه وهی که پټم راگه یه نرابوو شه یتان هه می شه و به رده وام هانی مروؤ ده دات بو گونا و تاوان، له کاتی ته نگانه شدا پشته بهر ده دات!!)).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿اٰخٰشُرُوْا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاٰزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ (۲۲) مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاهْلُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ (۲۳) وَقَفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُوْلُوْنَ (۲۴) مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ﴾ صافات ۲۲ - ۲۵.

واته: ((خوای گه‌وره‌ فرمان ده‌دا به‌ فریشته‌کان هه‌موو ئه‌وانه‌ی سته‌میان کردووه‌ کو‌یان بکه‌نه‌وه‌، خو‌یان و هاوسه‌رانیان، خو‌یان و هاوشیوه‌یان و ئه‌و شتانه‌ش که‌ ده‌یانپه‌رست... له‌ جیاتی خوا، ئینجا پ‌ینماییمان بکه‌ن بو‌ پ‌یگه‌ی دۆزه‌خ، چونکه‌ ب‌ی باوه‌پ و تاوانبارن. له‌ کاتی پ‌اپ‌یچ کردنیاندا فه‌رمان ده‌دری‌ت: ئاده‌ی بیانوه‌ستی‌نن، بی‌گومان ئه‌وان په‌رسیار لی‌کراون. پ‌ییان ده‌وتری‌ت: ئه‌وه‌ چیتانه‌ بو‌ پشتی به‌کتر ناگرن، بو‌ به‌رگری له‌ به‌کتر ناکه‌ن؟!)).

حه‌زده‌تی عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب فه‌رمویه‌تی: ((ازواجهم! واته‌: هاوشیوه‌ و هاو ر‌ی‌بازانی ئه‌وان)).

خوای گه‌وره‌ ده‌فهرموویت: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ﴾ ته‌کویر ۷.

واته: ((کاتی گیانی هه‌رکه‌سی ده‌گه‌ر‌ی‌ته‌وه‌ بو‌ لاشه‌ی و جووت ده‌بی‌ته‌وه‌ له‌ گه‌ل‌یدا)).

هاوشیوه‌ و هاو‌پ‌یکان له‌ پال به‌کتردا داده‌ن‌ین و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و نزیک‌ی به‌کتر، چاکان له‌ گه‌ل‌ چاکاندا و خراپه‌کارانیش له‌ گه‌ل‌ که‌سانی خراپ‌دا کو‌ ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و هاو‌پ‌ی به‌کتر.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌وا هه‌ر که‌سی، که‌سی یا شتیکی تری جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگار (زیاد له‌ پ‌یویست و پ‌یگه‌ پ‌یدراو) خوش بو‌ویت، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی به‌ینی، یاخود نه‌توانی پ‌ی بگات، به‌و ئه‌ندازه‌ و پ‌یژه‌یه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی و خزمایه‌تی و نزیک‌ی له‌ گه‌لی دا هه‌یه‌، تووشی په‌نج و ئازار و په‌ر‌یشانی ده‌بی‌ت. بو‌ به‌ده‌ست ه‌ینانی، تووشی په‌نج و ئازارگه‌لیکی زو‌ر ده‌بی‌ت و گه‌ر له‌ ده‌ستی‌شی بدات، ه‌ینده‌ داخ و خه‌فه‌تی بو‌ ده‌خوات، ده‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و تام و چ‌یژ و خوشییه‌ی که‌ لی‌ی بینوه‌.

فما فی الارض اشقی من محب	وان وجد الهدی حلو المذاق
تراه باکیا فی کل حال	مخافه فرقه او لاشتیاق
فیکى ان نأوا شوقا الیهم	ویبکی ان دنوا حذر الفراق
فتسخن عینه عند التلاقی	وتسخن عینه عند الفراق

واته: ((چاره په شتر له نه ویندار (عاشق) له سهر پووی زهوی کهسی تر نییه، نه گهر چی وا گومان ده بات و ههست ده کات که وا شوینکه وتنی هه وا و ناره زو شیرینه. به لام هه میسه له باروودوخی گریانوی دا ده بیینی. ! چونکه به هوئی تامه زرویی بینینی یار، یاخود دورکه وتنه وه لیئی، هه میسه له ترس و دله پاوکی دایه. هه رکاتی یاره که ی (معشوق) پووی لی هه لده چه رخیئی و لیئی دور ده که ویتنه وه له تاو تامه زرویی بینینیدا دهست ده کات به گریان و فرمیسک پرستن و هه رکاتیکیش که دلداره که ی له پالیدا بیت به هوئی ترس و دوری و دابران تووشی نیگه رانی و په رووشی ده بیت. له کاتی بینینیدا چاوه کانی له تام هه نسک و فرمیسکا گهرم ده بن و له کاتی فیراق و دابرانیشدا دوباره چاوه کانی پر ده بن له فرمیسک و ده گریت)).

لیکولینه وه، به دوا داجوون، نه زموون و په ند وه رگرتن، نه م راستی و حقیقه ته مان بو پشت راست ده که نه وه. بویه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ((جگه له زیکرو یاد (به ندایه تی و په پیره وی کردن له پینوینی په روه ردگار) هه روه ها نه وه ی که ده بیت هه کامه رانی و خوشبه ختی مروفت، ته وای دنیا و نه وه ش که له دنیا دایه، نه فرینیان لی کراوه)).

زیکرو یادی خدوده ند به واتای ته وای جوړه کانی به ندایه تی و په پیره وی کردنه کانه، هه رکه سی له هه ر بواریکدا له فرمانه کانی په روه ردگار (جل جلاله) په پیره وی بکات و له قه دهغه کراوه کانی (نه هی) دورره په ریژی بکات، نه و کاره ی به زیکر و یاد و په رستشی په روه ردگار له قه له م دهری، نه گهرچی زمانیشی به زیکری خدوده ند پاراوه بیت و سه قال نه بیت له و کاته دا.

به لَام هه ركه سى له ژيانى دا پښگه ى به نډايه تى په روه دگار بگرېته بهر (وه له كارووبارى بژيوى ژيانيدا هاو ته ريب و هاوكيشه ئاينيه كان له بهرچاو بگرېت) به هيچ جوړى ناكه وېته بهر ئو نه فرين و له غنه ته وه.

__ بچووكى وهىچ وپوچى وابسته بوون به درووستكراوه كانه وه:

هو كارى حه و ته م سه باره ت به خوشبه ختى مروف، ئه وه يه كه له پشت به ستن و پوو تيكردن بو غه يري په روره دگار (جل جلاله) كه به دلتيا ييه وه خراپه و خراپه كاري و زهره ر و زيانى زورى به دواو ه يه ده بى دووره په ريزى بكات و لى دوور بكه وېته وه. خه لكانى كه بو به ده ست هينانى به رژه وه ندى و لابر دنى زهره ر و زيان له ژيان و دواو ژياندا - دونيا و قيامه ت - جگه له ئاين و پېنموني په روره دگار، له بيرو باوه پ و كاروكرده وه دا په يوه ست ده بن، به پېچه وانى هيو و ئاره زووه كانيان پووبه پووى گيرو گرفت، له مېهر و چاره نوو سيكي ته واو خراپ ده بنه وه، وه له هه مان لايه نه وه چاوه پېي سه ركه و تنيان ليوه ده كرد، تووشى شكست و تيشكان ده بنه وه و له برى ستايش و پيايه لدان، خراپه باس كردن و بچوك كردنه وه و پاش مله ده بيستن. ته واوى ئه وانى كه وتران، خاوه نى نيشانه كه ليكن له قورئان و سوننه تدا و ليكو لينه وه و ئه زمون ئه وانى سه لماندووه.

په روه دگارى مه زن و به ده سه لات ده فهرمو وېت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ (۸۱) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿مريم ۸۱ - ۸۲﴾.

واته: ((ئو بى باوه پانه له جياتى خوا جوړه ها شتى تريان كردو ته وه خواى خويان تا پايه دارى و ده سه لاتيان (به خه يالى خويان) ده ست بكه وېت. نه خير، وا نييه (خه ياليان خاوه)، ئو شتانه ى ئه وان ده يپه رستن، (له پوژى قيامه تدا) باوه پريان به په رستن ئه وان نييه و ناپه زايى ده رده بېن، به لكو به سه ختى دژايه تيان ده كه ن و به رپه رچيان ده ده نه وه)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ﴾ (۷۴) لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ یاسین ۷۴ - ۷۵.

واته: ((سه‌ره‌پای ئەم هه‌موو ناز و نیعمه‌ته ئاشکرایه، نه‌فامان: له جیاتی
خواپه‌رستی، بت و شتی تر ده‌په‌رستن و بو‌ئوه‌ی له ته‌نگانه‌دا کومه‌کی بکرین و سه‌ر
بخزین. به‌لام ناتوانن سه‌ریان بخه‌ن به‌لکو هه‌ر ئەمان بوونه‌ته سه‌ریاز و پاسه‌وان بو‌
بته‌کان و هه‌میشه له خزمه‌تیاندا ئاماده‌ کراون)).

واته ئەوانه به‌هۆی خوا ناپاست و درۆزینه‌کانیانه‌وه تووپه‌ ده‌بن و درووست وه‌ک
ئوه‌ی که چۆن سه‌ریازی به‌رگری له‌خاک و ولات و گه‌له‌که‌ی ده‌کات، له‌گه‌ل نه‌یارانیدا
ده‌جه‌نگی، له‌کاتی‌کدا ئەو خودا درۆزینانه به‌هیچ جوړی توانای به‌رگری کردن له
خوێان و سه‌رخستنی ئەوانیانی نییه و جگه له بارو بارگرانییه‌ک به‌سه‌ریانانه‌وه هیچی
تر نین.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَنْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتْبِيرٍ﴾
هود ۱۰۱.

واته: ((ئیمه سته‌ممان لی نه‌کردن به‌لکو هه‌ر خوێان سته‌میان له‌خوێان کرد، ئەوسا
ئەو په‌رستراوانه‌یان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده‌کردن، فریای هیچ شتێکیان
نه‌که‌وتن کاتی‌ک فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری تو‌هات، هیچیان بو‌زیاد نه‌کردن جگه له
تیاچوون نه‌بی‌ت!)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ شوعه‌را
۲۱۳.

واته: ((که واته ئەو ئیماندار، له‌گه‌ل خوادا هانا و هاوار بو‌به‌ناو خواپه‌کی تر
مه‌به، چونکه به‌هۆی ئەوه‌وه تو‌ش له سزا دراوان ده‌بی‌ت)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْنُولًا﴾ نه‌سرا

۲۲.

واته: ((ئهی ئینسان هه‌رگیز نه‌که‌یت خواجه‌کی تر بکه‌یته هاوتای خوا و هاوه‌لی بو
بریار بده‌یت، چونکه به‌و کاره‌ت زه‌بوون و خه‌جاله‌ت ده‌بیت)).

مروّقی هاوه‌ل بریارده‌ر (موشریک) له‌و خواجه‌ی که کردوو‌یه‌تی به‌ په‌روه‌ردگاری
خو‌ی، هه‌ندی جار چاوه‌پ‌یی سه‌رکه‌وتن و یارمه‌تی دان و هه‌ندی جاریش چاوه‌پ‌یی
ستایش و هاندانی ده‌کات. په‌روه‌ردگاری مه‌زن (جلّ جلاله) ئیمه و ئه‌وانی ئاگادار
کردوو‌ه‌ته‌وه و ت‌یی گه‌یاندووین که، درووست پ‌یچه‌وانه‌ی پ‌یش‌بینی و چاوه‌پ‌یوه‌انییه‌کانی
خو‌یان ده‌بینن و تووشی سه‌ر ل‌یش‌یواوی و نه‌گبه‌تی و چاره‌پ‌ه‌شی ده‌بنه‌وه.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که: پ‌ووت‌یکردن و پشت به‌ستن به‌ په‌روه‌ردگار له‌ بیروباوه‌پ‌و کارو
کرده‌وه‌دا (بیروباوه‌پ‌ی به‌کخواه‌پ‌ه‌ستی و کاروکرده‌وه‌ی شه‌ری و پ‌یگه‌ پ‌یدراو) هو‌کارو
بناغه‌ی ئه‌ساسی سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌ری مروّقه‌کانه له‌ هه‌ردوو دونیادا، به‌لام
پ‌ووت‌یکردن بو‌لای که‌سیکی تر جگه له (الله) و هه‌لم‌زینی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی
جگه له پ‌یگه‌ی پ‌ینموونی دا، ده‌بیته هو‌ و بناغه‌ی سه‌رل‌یش‌یواوی و چاره‌پ‌ه‌شی و
کلۆلی و سزای دنیا و دواپ‌وژ.

له‌ پ‌استی دا، خ‌یر و چاکه‌ی دل و به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی و ده‌رباز بوونی دل له
(به‌ندایه‌تی کردن و داوای یارمه‌تی کردن) له‌ په‌روه‌ردگاردایه و به‌س!

وه به‌دبه‌ختی و چاره‌پ‌ه‌شی و له‌ناو‌چوون و زه‌ره‌ر و زیانه‌ی که له‌ ئ‌سته و
داهاتوودا تووشی ده‌بن، له‌ (به‌ندایه‌تی کردن و داوای یارمه‌تی کردن) له
درووستکراوه‌کانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن.

ته وهري جه وتهم: دهسكه وتي درووستكهر و درووستكراو:

هوټكاري هه شته م سه بارهت به به خته وهري و خوشبه ختي مروټ، ناسيني ته م
 حه قيقهت و پاستييه يه كه، په روه ردگار ته واوي به خشش و نيعمه ته كاني له خزمهت
 مروټه كاندا داناوه و خوټي به ته واوي لټيان بيټي نياز و پټويستي پټيان نيبه.
 په روه ردگاري بيټي نياز، به خشنده، به به زه يي وميهره بانه و له گهټ بيټي نيازدا تيټكراي
 ته و شتانه ي كه پټويسته، له خزمهت درووستكراوه كانيدا دايانوان، به رامبه ر به
 درووستكراوه كاني ويست و ئيراده ي خيري هه يه و شه پي ليټي دور خستونه ته وه،
 ته وهش نهك له بري ته وه ي كه وا درووستكراوه كاني قازانچ و سوويكي بوټي فرهام
 بكن و شه پ و خراپه يه كي ليټي دور بخنه وه. چونكه په روه ردگار به و بوټنه ي وه
 درووستكراوه كاني خوټي به دي نه هټناوه، تا كه م و كوپي خوټي به ته واوي ته وان و
 لاوازي خوټي به هټنو تواناي ته وان چاره سر بكات و فرهام ي بكات و به هټچ جوټي
 پټويستي به درووستكراوه كاني نيبه و لټيان بيټي نياز، سه بارهت به وه ي كه وا پوټي
 ته و بدهن و كه لك و قازانچيكي پيټي بگه يهن و يا خود به رگري ليټي بكن.

په روه ردگاري مه زن و به توانا ده فره رموټي: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
 (٥٦) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا (٥٧) إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾
 زاريات ٥٦ - ٥٨.

واته: ((بيټگومان من په ري و ئاده ميزادم درووست نه كړدوه ته نها بوټي وه نه بيټي
 كه من بپه رستن و فره مان به ردارم بن. نه پوټيم لټيان ده ويټ نه خواردن و خواردنه وه!
 چونكه به پاستي هه ر خوا خوټي پوټي به خشه و خاوهني هټو و ده سه لاتي پته وه)).
 هه روه ها ده فره رموټي: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
 الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا﴾ نه سرا ١١١.

واته: ((بشلي: سوپاس و ستايش بوټي ته و خوايه ي كه كه سي نه كړدوه به پوټي
 خوټي و پوټي شي هه ر نيبه، هه روه ها له مولك و مه مله كه تيدا كه سي نه كړدوه به
 شهريك و هاوتاي خوټي، هه رگيز به هوټي بيټي ده سه لاتي و كه م توانينه وه كه سي

نه کړدووه به یاوهر و یاریده دهری خوئی، له بهر نه وه همیشه (الله اکبر) بلئی و نه و به
 گوره و مهن بزانه)).

سهرپرشتی و ناگاداری کردن له درووستکراوه کان له لایه ن پهره ردگار وه هیچ
 کات و به هیچ جوړی به هوئی لاوازی و که م و کوپی خوږه وه - خودی خوداوه ند -
 نییه، به پیچ وانه ی سهرپرشتی و خوش ویستن و ناگاداری کردنی مروځه کان له
 به کتر، خوداوه ند ته نیا له سهر پایه و بناغهی په حمه ت، خوشه ویستی و به به زه یی و
 چاکه ی خوږه وه یه تی که ه واداران و شهیدایانی خوئی خوش ده ویت و له گه لیاندا به
 به زه یی و میهره بانه.

به لام مروځه کان به و جوړه ن که پهره ردگار له باره یانه وه ده فهرمویت: ﴿...وَاللَّهُ
 الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ...﴾ موچه ممه د ۳۸.

واته: ((هر خوا خوئی ده وله مهن د بئی نیازه، هر ئیوه ن هژار و نه دار و که م
 ده ست و به نیان)).

مروځه کان به هوئی لاوازی و پیویتی و نیاز له ئیسته و داهاتوودایه که چاکه له
 گه ل یه کتر دا ده که ن، نه گهر به ئامانجی به ده سته ئیانی به رژه وه ندی و قازانجیکی
 ماددی و مه عنه وی نه ده بوو هیچ کاتی چاکه یان له گه ل یه کتر دا نه ده کرد و ناگایان له
 به کتر نه ده بوو. له پاستی دا که سی ناگاداری که ر و چاودیری که ر، ناگاداری له خوئی
 ده کات و چاکه و چاکه کردن له گه ل خه لکی دا به هوکاری ده زانی بو به ده ست هیئانی
 به رژه وه ندی و دوورخسته نه وه و لابرندی زهره ر و زیان و خراپه. ئامانج و مه به ستی
 ئاده می که و ناگاداری و چاودیری خه لکانی تر ده کات و هاوکارییان ده کات له دوو شت
 زیاتر نییه، یا نه مه یه که و ا چاوه پووانی نه وه یه که و ا پسته وخو له لایه ن نه و که سانه ی
 که چاودیری و هاوکاری کردون، بکه ویته به ر چاودیری و هاوکاریانه وه، یا خود
 له گه لیدا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه ویته به ر چاودیری و هاوکاریانه وه، یا خود
 له گه لی دا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه ویته به رستایش و پیا هه لانیانه وه، واته

له بهر نه وه ټاگدار و چاودېريان دهکات و پټويستيه که يان جي به جي دهکات، که خودی نه ویش پټويستی به هه مان چاودېری و هاوکاری و پټويستی ده بیت. له پاستیدا به چاودېری کردن و هاوکاری کردن و جي به جي کردن پټويستی و نیازه کانيان هاوکاری و چاودېری خوۍ کردوه.

يا خود ټامانچ و مه بهستی نه و نه و هیه که له دواړوژدا نه جر و پاداشتی په روه ردگار به ده ست بهیڼی و له م کاته شدا دیسان نه و که سه چاکه ی له گه ل خویدا کردوه و چاوه پټی نه وه دهکات، له پوژیکدا که هیچ سه روه ت و سامان و مال و مندالی که کیش و قورساییه کی وه هایان نییه، نه و کاره چاکه و جي به جي کردن پټويستی و نیازی خه لکییه، بیته هوۍ بی نیازی و پزگار بوونی، به لام نه و به هیچ جوړی له بهر نه م مه به ست و ټامانجه ناکه ویتته بهر تانه و توانچ و سه رکونه ی خه لکییه وه، چونکه نه و له و پوژده دا به ته و اوۍ نیازمه نده و هه ژاره و پټويستی و نیاز به شیکه له پټويستیه کانی نه و و که مالی و ته و اوۍ ئاده می نه و هیه که سه باره ت به به ده سته پټنانی به رژه وهندی و لابریدن و دوورخستنه وهی زهره ر و زیان و خراپه له خوۍ، کارا و پیداگر بی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلِمُوا تَشِيرًا﴾ نه سرا ۷.

واته: ((نه گه ر له کاتی ده سه لاتدا چاکه بکه ن، نه وه هه ر بو خوتان چاک و به سووده، نه گه ر خراپه و تاوانیش بکه ن نه وه هه ر په خه ی خوتان ده گریتته وه، جا کاتیک که نوره ی نه نجامدانی به لټنی دواچار دیت، ئیمانداران کاریکتان پی ده که ن که له پووخسارتاندا په نگ بداته وه (چونکه نه وان دلټیان که هه مو نه و به لا و ناخویشیانه ی به سه ر که لانی موسلماندا به گشتی، هاتوه به شیوه یه کی پاسته وخوۍ یان ناراسته وخوۍ دهستی نه وانی تیایه)، نه وسا ده با ئیماندار بچنه مزگه و ته وه وه کو

یه که مجار چوونه ناوی، ده با ئیتر ئیمانداران تۆلّهی خویان بکه نه وه و ده ستیان به سهر هه رچییه کدا ده پوات در یغی نه که ن (چونکه ئه وان له سته م و زۆرداری و خوین پژی در یغان نه کرد).^(۱)

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ به قه ره ۲۷۲.

واته: ((ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیدایه ت و پینموونی و موسلمان کردنی ئه و خه لکه له سهر تۆ نییه (چونکه تۆ ته نها گه یاندنی په یامه که ت له سهره) به لام خوا هیدایه ت و پینموونی هه ر که سیکی بوویت ده کات، (به مه رجیک ئه و که سه ش پوی دلی بکاته ئیمان) هه ر خیری کیش ئه نجام به دن، ئه وه قازانجه که ی بو خوتانه، ئیوه (ئهی بروداران) هیچ شتی که نابه خشن مه گه ر بو په زامه ندی خوا نه بیته و هه ر خیرو چاکه یه کیش ئه نجام به دن پاداشته که ی ده ستان ده که ویتته وه، ئه وسا ئیوه به هیچ شیوه یه که سته متان لی ناکریت)).

وه په روه ردگاری مه زن (جل جلاله) له فه رمووده یه کی قودسیدا، که پیغه مبه ری خوشه ویست (صلی الله علیه وسلم) باسی کردووه و خستویه تییه پوو ده فه رموویت: ((یا عبادی! أنکم لن تبلغوا نفعی فتنفعونی ولن تبلغوا ضرری فتضرونی)).
یا عبادی! انا هی أعمالکم أحصیها لکم، ثم أوفیکم ایاها، فمن وجد خیراً فلیحمد الله، ومن وجد غیر ذلك فلا یلمن إلا نفسه.^{۷۲}

واته: ((ئهی به نده کانم! له پاستی دا ئیوه ناگه نه جی و شوینی تاکو که لک و قازانجیکم پی بگه یه نن و ناگه نه جی و شوینی کیش، که زه ره ر و زیانیکم پی بگه یه نن.!

ئهی به نده کانم! ئه وه ی که ئه نجامی ده دن کاروکرده وه ی خوتانه، که بو تانی ده ژمی رم و تۆماری ده که م بو تان و کاروکرده وه کانتان ده که مه هو کاری مو عامه له

کردن له گه لټاندا، هر که سې خیر و چاکه نه نجام بدات، سوپاس و ستایشی په روږدگاری بکات و هر که سې به پیچه وانه ووه کاری کرد و جوولایه ووه، جگه له خوۍ که سټیکي تر نه خاته بهر سه رزه نشت و لوڼه کردنه ووه)).

__ ئاما نجی خه لکی که لک و قازا نجی تو نییه:

ئامانج و مه به سټی خه لکی له هاوکاری و یارمه تی دان و چاودیری کردنی تو به پله ی به که م خیر و چاکه و به رزه و ونډی تو نییه، به لکو پیش نه ووه، به دواۍ که لک و قازانج و به رزه و ونډی نیسته و داهاتوی خوځانن! . به لام په روږدگاری بی نیاز و ده ه ونډه، ئامانجیکي جگه له که لک و قازانج گه یانندن به تو ئامانج و مه به سټیکي تری نییه، که لک و قازانجیکي پاک، که هیچ دودلۍ له به ده ست هینانی قازانج و به رزه و ونډی و لابرډن و دوورخستنه ووهی زهره ر و زیان بو نه و به دواوه نییه. به لام نه و سود و قازانجه ی که خه لکی ده یه وې به نیوه ی بگه یه نی، هه ندی جار به زهره ر و زیانی تو ته واو ده بیت. نه گه ر چی ته نیا منه ت خستنه سه ربی به سه ر نیوه ووه.

له م باره یه ووه تی بفکره و بیر بکه ره ووه. ! چونکه پووتیکردن و سه رنجدان و ته گبر کردن له م باره یه ووه، له پاریزگاری کردن و دوور که وتنه ووه له پووتیکردن به ره و دروستکراو و پشت به ستن پیی دوورت ده خاته ووه و ده تپاریزی و وات لی ده کات که به پیچه وانه ی پینموونی شه ریه تی په روږدگار چاوه پووانی به ده ست هینانی که لک و قازانج و دوورخستنه ووهی زهره ر و زیانیان لی چاوه پی نه که یت و وابه سته یان نه بیت و دلیان پی خوش نه که یت، چونکه خه لکی پیش نه ووهی به دواۍ خیر و چاکه و به رزه و ونډی تو وه بن، به دواۍ قازانج و به رزه و ونډی خوځانه وون.

نه مه شتیکه که له نیوان زوږبه ی خه لکی دا باوه و له په یوه ندی و هه لس و که وتیاندا پوون و ناشکرایه. منډال له گه ل دایک و باوکی دا و ژن له گه ل هاوسه ره که ی دا و کریکار له گه ل خاوه ن کاره که ی دا و شه ریک له گه ل هاوکار و شه ریکه که یدا، هه مان نه م ئامانج و مه به سټیان هه یه و ده یگر نه بهر.

که سئ خوشبخت و کامه رانه که: ته نیا له پیناو په زامه ندى خداوه ندا (جلّ جلاله) چاودیری و هاوکاریان بکات و چاکه یان له گه ل دا بکات و سه بارهت به نه وان ترسیان له په روه ردگار هه بی، له ترسی په روه ردگاردا نه و نه که نه شه ریکی نه و هیوا و ئومیدی ته نیا به خداوه ند هه بی، له م هیوا و ئومیده دا نه وانی له گه ل خداوه ندا هاوته راز و هاوسان نه کات، نه وانی له بهر په زامه ندى و خاتری خوا خوش بوویت و له خوشه ویستیان له گه ل په روه ردگار دووره په ریزی بکات و دوور بکه ویته وه.

به هه مان شیوه که دۆستان و خوشه ویستانی په روه ردگار ده لّین: ﴿إِنَّمَا نُنْعِمُكُمْ لِرُوحِ اللَّهِ لَّا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ ئینسان ۹.

واته: ((ده لّین: بئگومان ئیمه نه م خوراکه تان هر له بهر خوا و بو به ده ست هینانی په زامه ندى نه و پی ده به خشین، نه پاداشتمان لیتان ده ویت و نه سوپاس)).

__ خه لکی که لک و قازانجی تو نازان:

هوکاری نویم نه وه یه که: خه لکی ته نیا کاتئ که لک و قازانج و بهرزه وه ندى تو د هزانن، که وا په روه ردگار پینان ناشنا بکات و ته نیا کاتئ نه و تواناییه یان هه یه که خداوه ند تواناییان پی ببه خشئ و ته نیا کاتئ ده توانن له نه ستویدا دربین که په روه ردگار ویست و ئیراده یان تیدا دهسته بهر بکات و بینیته دى.

که واته ته وای کاروباره کان له کوتاییدا بو په روه ردگارئ ده گه پیته وه که: هه موو شتئ له نه وه وه ده ستی پی کردووه و تیکرای خیر و چاکه کان له خزمهت نه و دایه و بو نه ویش ده گه پیته وه.

له نه نجامدا وابهسته بوون و په یوه ست بوون، ترس و پارانه وه و دلّه پاوکی و ئومید، پروتیکردن، پشت بهستن و به ندایه تی کردن و په رستشی نه وان، هه مووی زهره ر و زیانه و که لک و قازانجیکی نییه و هر قازانج و سوودیکیش که به ده ست بیت، دروست هه مان نه وه یه که په روه ردگار بریاری له سه ر داوه و خستوویه تیبه خزمهت.

__ به رژه وند خواری خه لک:

هوکاری دهیم ئه وهیه که: خه لکی به دواى جی به جی کردنی نیاز و پیوستیه کانی
خوایانه وهن له پیگه ی ئیوه وه!، ئه گهرچی به زهره و زیانی ئاین و دونیا شتان
کوژایی پی بیت و به دواى که لک و قازانج و به رژه وندى خوایانه وهن، ئه گهرچی زهره و
خرابه شی به دواوه بیت بو ئیوه.

به لام په روهردگاری مه زن خیر و چاکه و قازانجی ئیوه ی دهویت و به دواى
ئه وه وهیه که وا زهره و زیان و شه پ و خراپه تان لی دور بخاته وه، که واته چون پیگه
دهدنه که جگه له خوا هیوا و ئومیدتان به که سیکی تره بی و جگه له ئه وه
که سیکی تر بترسن.؟!

کورته ی ته وای ئه و شتانه ی که باس کران و خراپه پوو ناسینی ئه م حه قیقه ت و
پاستیه یه که: ((ئه گهر ته وای خه لکی کوژ ببنه وه و هاوکاری و ئاریکاری به کتر بکه ن
بو ئه وه ی زهره و زیانیکتان پی بگه یه نن، ناتوانن پیتان بگه یه نن جگه له وه ی که
په روهردگار (جل جلاله) برپاری له سه ر داوه ناتوانن زهره و زیانیکتان پی
بگه یه نن)).^{۷۳}

په روهردگاری مه زن ده فهرموویت:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

سوره تی ته ویه: ۵۱

واته: ((ئهی پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" توش بلی: هه رگیز له وه زیاترمان بو
پیش نایه ت و تووشمان نایه ت جگه له وه ی که خوا بو ی نوسیووین (هه رچیش بو مان
پیش دیت هه ر خیره بو مان)، ئه وه همیشه یارو یاوه ر و پشتیوانمانه، ده با ئیماندارن
هه ر پشت به و خوایه بیه ستن)).

ته وهری هه شته م: به شی کو تایی نه م په رتووکه:

نه ته نیا مروځ به لکو ته وای گیانله به ران به هوئی ویست و ئیراده وه ده ژین و هیچ به کی له وانه له (زانست و ویست و ئیراده) و کاری که له و ئیراده و ویسته وه سه رچاوه ده گری، بی به هره نین و هر به کیکیان خاوه نی خواست و بو گه یشتن پی پی پیکه یه ک ده گرنه بهر.

هه ندی جار له هوکاریکی تایبته به خوئی و هه ندی جاریش له ئامراز و هوکارگه لی له دهره وه ی بوونی خوئی و له هه ندی بابته و بواریشدا له ئامراز و هوکارگه لیکی دهروونی و دهره کی پیکه وه بو گه یشتن به ئامانج و مه به سته که ی که لک و هه رده گری. به گشتی سروشتی ته وای گیانله به ره کان به تایبته تی مروځ به جوړیکه که: داوای شتی ده که ن و ده توانن پی بگن و له نه ستوی دهریښ و بو گه یشتن به ئامانج و مه به سته خویان پشت به شتی ده به ستن.

ویست و ئامانجیش دوو جوړه:

یه که م: نه وانه ی که له خودی خویاندا (له ذاتی خویاندا) ئامانج و مه به ستن. دووهم: نه وه ی که به هوئی شتیکی تره وه وه ک ئامانج و مه به ستیان لی دیت. ئامراز و هوکارگه لی که بو هاوکاری و ئاریکاری له پیناو گه یشتن به و ئامانج و مه به سته به کاری دی و به واتایه کی تر یارمه تی و ده ست گروییان لی داوا ده کریت، نه وانیش دوو جوړن:

یه که م: نه وانه ی که له خودی خویاندا یارمه تی دهره هاوکارن.

دووهم: نه وانه ی که به شوینکه و ته وه و ئامرازی نه و دینه نه ژمار.

که واته سه باره ت به مه چوار بابته تهرج ده کرین:

۱. شتی که له ذاتی خویدا ئامانج و مه به سته.

۲. کاروباری که له په یوه ندی له که ل کاروبارهایه کی تر ده که ونه بهر

سه رنجدانه وه.

۳. شتانیک که له زاتی خویاندا یارمه‌تی د‌رو هاوکاری‌ک‌رن.

۴. له په‌یوه‌ندی به ئامراز و هوکار بوونه‌وه و به شیوه و جوړی‌کی تر ده‌که‌ونه به‌ر سه‌رنج‌دانه‌وه.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که‌وا گ‌ه‌ر دل‌ی ئامانج‌ی‌کی ه‌ب‌ی و پ‌ی‌ی ئاسوده بی‌یت و به‌دروستی خوشی بو‌ی‌یت و پ‌ی‌ویستی به شتی‌که که بو‌گ‌یشتن پ‌ی‌ی که‌ل‌گی ل‌ی و‌ه‌ر‌ب‌گ‌ری و داوای یارمه‌تی ل‌ی ب‌کات.

یارمه‌تی دانیش داواک‌راوه و به‌کاره‌ی‌ن‌راوه. په‌رستش و داوای یارمه‌تی کردن له زوړیک له بواره‌کاندا (مه‌سه‌له‌کاندا) پ‌ی‌ویست و پ‌ی‌ویست‌ک‌راوی (لازم و ملزوم) به‌ک‌ترین. ه‌ر شتی که دل له په‌یوه‌ندی له گ‌ه‌ل ژیان و گ‌وزه‌ران و یارمه‌تی دان و‌که‌ل‌گ و قازانجی خو‌ی و‌به‌سته‌ی بی‌ت و دل‌ی پ‌ی بدات، له به‌رام‌به‌ری دا گو‌ی‌رایه‌ل و ته‌س‌لیم ده‌بی‌ت، ئه‌گ‌ه‌ر چی له به‌ر زاتیشی خوشی نه‌وی‌ت، له پ‌وه‌وه خوشی ده‌وی‌ت، به‌لام ه‌ندی جار باروودوخ به‌سه‌ریدا زال ده‌بی و ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گ‌ری‌ت و له‌به‌ری زات و جه‌وه‌ر و که‌سایه‌تی (ماهییه‌تی) خوشی ده‌وی‌ت و ئه‌و ئامانج و مه‌به‌سته‌ی که لی‌ی ه‌ه‌بووه فه‌رامو‌شی ده‌کات.

ه‌ندی جار دل شتی‌کی خوش ده‌وی‌ت و به ئامانج و مه‌به‌ستی خو‌ی له قه‌ل‌می ده‌دات و ده‌یژم‌ی‌ری، به‌لام داوای یارمه‌تی و هاوکاری ل‌ی ناکات و بو‌گ‌یشتن پ‌ی‌ی پشت به شتی‌کی تره‌وه ده‌به‌ستی. وه‌ک که‌سی که‌وا که‌مال، پ‌له‌و پایه یاخود ژنی‌کی خوش بو‌ی‌ت و گ‌ی‌روده و عه‌ودالی بی‌یت، ئه‌گ‌ه‌ر بزانی دل‌داره‌که‌ی (معشوق) توانای فه‌راه‌م کردنی ئامانج و مه‌به‌ستی ئه‌وی ه‌یه، پشتی پ‌ی ده‌به‌ستی و له‌م کاته‌دا و به‌م شیوه‌یه (خوش ویستن و یارمه‌تی دانی) ئه‌و له‌سه‌ر یه‌ک ئامانج و مه‌به‌ست کو‌ ده‌بی‌ته‌وه. له ئه‌نجام‌دا مه‌سه‌له‌که چوار ته‌وه‌ر په‌یدا ده‌کات:

یه‌که‌م: خوشه‌ویست و دل‌داری که له‌به‌ر زات و نه‌فسی خو‌ی، ه‌م خوشه‌ویست و ه‌میش یارمه‌تی د‌ه‌ر ده‌بی‌ت، ئه‌مه به‌رزترین و گ‌ه‌وره‌ترین جوړه و هیچ که‌س و هیچ

شتی جگه له په‌روه‌ردگار (جلّ جلاله) به‌م جوړه نښه و جگه له‌و ده‌بی له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوش‌ویستنی ئه‌ودا بڼه خوشه‌ویست و وه‌ك نامراز و هو‌كار یارمه‌تی و هاو‌کاریان ئی وه‌ر‌یگر‌دری.

دووه‌م: شتی که به‌هوی زاتی شتیکی تره‌وه خوشه‌ویسته و داوای یارمه‌تیشیان ئی ده‌کړی، وه‌ك دل‌داری که توانای ئه‌وه‌ی هه‌بی که‌وا ئامانجی خوشه‌ویسته‌که‌ی (عاشق) به‌جی به‌ینی.

سییه‌م: خوشه‌ویست و که بو‌گه‌یشتن پیی، له‌که‌س و شتیك داوای یارمه‌تی بکړیت.

چوارهم: هاو‌کار و یارمه‌تی ده‌ری که داوای یارمه‌تی ئی کراوه، له‌به‌ر خاتری خوی نښه که ببیته خوشه‌ویست.

کاتی که ئه‌م کارووبارانه بناسرین، ئاشکرا ده‌بیت که، کامه له‌م چوار جوړه شایان و شایسته‌ی (به‌ندایه‌تی و داوای یارمه‌تی کردنیان) هه‌یه و خوش ویستن و داوای یارمه‌تی کردن له‌ غه‌یری ئه‌و ئه‌گه‌ر هو‌کاری نه‌بی بو‌ خوش ویستن و یارمه‌تی دانی ئه‌و ده‌بیته مایه‌ی زهره‌ر و زیان و شه‌ر و خراپه‌ی مرو‌ف و زهره‌ر و زیانی له‌ که‌لک و قازانجی زیاتره.

پیویسته له‌ کژتایدا بلّیم: "هه‌رچی که‌موکوپی و نات‌ه‌واوی و خه‌وش و نیازمه‌ندی هه‌یه، له‌ په‌روه‌ردگاری گه‌وره و زانا و کاربه‌جی و بی‌نیاز و به‌ ده‌سه‌لاته‌وه‌ دووره و ته‌واوی و کاملی و بی‌خه‌وش و غه‌شی و بی‌که‌موکوپی ته‌نیا بو‌ ئه‌وه و به‌س".

وه‌ر‌گړې

۲۴/۷/۲۰۱۰ زایینی (خورمال)

۱۲/شعبان/۱۴۳۱ ه‌.ک

ناوہرؤك

بابہ ت	لاپہرہ
پیشہ کی	۵
پیشہ کی وەرگیرانہ فارسیہ کہہ	۸
ژیاننامہ ی نیمام ئین قہیمی جہوزی	۱۲
سہ بارہ ت بہم پہرتووکہ (۱)	۱۵
سہ بارہ ت بہم پہرتووکہ (۲)	۱۷
پیشہ کی نووسہر	۲۰
بہشی یہ کہم: سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۲۹
سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۳۰
پلہ و پایہ ی دل:	۳۰
یہ کہم: دلکی تہ ندروست (صحیح):	۳۲
دووم: دلکی مردوو (میت):	۳۶
سییہم: دلکی نہ خوش (نہ خوش):	۳۷
شہیتان دوورہ لہ دلی تہ ندروستہ وہ:	۴۰
بہشی دووم: نیشانہ کانی سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۴۲
تہ وەری یہ کہم: نیشانہ کانی سہ لامہ تی و نہ خوشی دل	۴۳
پیناسہ ی نہ خوشی دل:	۴۳
ہست کردن بہ نہ خوشی دل:	۴۵
سہ ختی خوراکری لہ سہر دمرمان (دموا):	۴۵
نیشانہ کانی نہ خوشی دل:	۴۶
نیشانہ کانی سہ لامہ تی دل:	۴۷

- ۵۲ به کورتی:
- ۵۵ ته وهری دووهم: له نیوبه ره کانی دل و هوکاره کانی نه خوشکه وتنی:
- ۵۷ (له ناوبه ری یه کهم: زیاده رویی له تیکه لاوی کردن له گه ل خه لکی دا):
- ۶۶ له ناوبه ری دووهم: نارهم زووه دوور و دریزه کان:
- ۶۸ له ناوبه ری سییه م: خوشه ویستی بو غه ییری په رومردگار:
- ۷۱ له ناوبه ری چواره م: زیاده روی و دهست بلاوی له خواردن و خوراکدا:
- ۷۳ له ناوبه ری پینجه م: زیاده روی له خه وتندا:
- ۷۴ له ناوبه ری شه شه م: ته ماشا کردنه نا پیوسته کان:
- ۷۵ له ناوبه ری هه وته م: زور قسه کردن:
- ۷۷ به شی سییه م: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل
- ۷۸ ته وهری یه کهم: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل:
- ۷۹ جیاوازی هه لویست نواندن دل:
- ۸۱ قورن چاره سهر و دهوا و دهرمانی دله کانه:
- ۸۳ ته وهری دووهم: نامراز و هوکاری نه خوشییه کانی دل و جهسته
- ۸۳ نه خوشییه کانی جهسته و ریگه چاره کانیان:
- ۸۵ دل و دهکو جهسته وایه له نه خوشی و درنه خوشیدا
- ۸۷ کورته یه کهم له باروودوخی دل:
- به شی چواره م: ریگه کانی بهرگری کردن، له زال بوونی نه فس
- ۸۹ به سهر دندا
- ۹۰ ته وهری یه کهم: سهرچاوه نه خوشییه کانی دل
- ۹۰ په نابردن بو په رومردگار له خراپه و شهری نه فس:
- ۹۲ په رده له نیوان دل و به دیینه ردايه:

- ۹۳.....نیشانه‌ی نه‌فس یا خود، نه‌فسه‌کان؟
- ۹۵.....ته‌وه‌ری دووهم؛ نیشانه و خه‌سه‌تی نه‌فسه‌کان
- ۹۵.....نه‌فسی موتمه‌ئینه
- ۹۶.....نه‌فسی له‌مه‌اره
- ۹۸.....نه‌فسی له‌ووامه
- ۹۹.....گورآنکاریه‌کانی نه‌فس
- ۱۰۰.....ته‌وه‌ری سییه‌م؛ چاره‌سه‌ری نه‌خوشتی دل، له‌ریگه‌ی لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فسه‌وه
- ۱۰۰.....چاره‌سه‌ری نه‌خوشتی دل
- ۱۰۱.....قه‌ی پیشینان له‌باره‌ی موحاسه‌به‌کردنی نه‌فسه‌وه
- ۱۰۵.....نموونه‌یه‌ك بو‌چوئیه‌تی موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس
- ۱۰۸.....نه‌وه‌ی كه‌كاری موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس ئاسان ده‌كات
- ۱۰۹.....ته‌وه‌ری چواره‌م؛ لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فس
- ۱۰۹.....موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس پیش کرده‌وه و ده‌ست به‌کاربوون
- ۱۱۲.....موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس دوای کرده‌وه و ده‌ست به‌کاربوون
- ۱۱۳.....زه‌ره‌ر و زیانه‌کانی دوورکه‌وتنه‌وه له‌موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس
- ۱۱۴.....موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس سه‌باره‌ت به‌یه‌ك هه‌ئویستی و شوینکه‌وتن
- ۱۱۸.....پیویستی موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس
- ۱۲۰.....ته‌وه‌ری پینجه‌م؛ كه‌ك و قازا نجه‌کانی موحاسه‌به‌کردنی نه‌فس
- ۱۲۰.....۱. ناگایی و ناگاداری له‌كه‌م و كوری و خه‌وشه‌کانی نه‌فس
- ۱۲۳.....۲. لومه و سه‌ره‌نشت کردنی نه‌فس
- ۱۲۵.....۳. ناسینی په‌روم‌ردگار
- ۱۲۷.....موحاسه‌به‌ و لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فس

- به شی پینجه م: پاراستنی دل له به رانبهر زالبوون و ده سه لاتی**
 شه ییتاندا ۱۳۱
- ته وهری یه که م: چاره سهری نه خوشی زالبوونی شه ییتان به سهر دلدا** ۱۳۲
- بازنه ی زال بوونی شه ییتان به سهر مرو قدا:** ۱۳۲
- مه ترسی شه ییتان له مه ترسی نه فس ترسناکتره:** ۱۳۵
- په نا بردن بو په روهردگار له کاتی خویندنی قورئاندا:** ۱۳۸
- په ناگرتن له شه ییتانه کانی جین و ئینس:** ۱۴۴
- په یوهندی نیوان خوراکری و په ناگرتن:** ۱۴۷
- شه ییتان ده سه لاتی به سهر نه هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟** ۱۴۸
- ته وهری دووم: نامرازه کانی رووبه روو بوونه وه له گهل شه ییتاندا:** ۱۵۸
- به کورتی:** ۱۶۶
- به شی شه شه م: کاریگهری ئازاوه و تاوانه کان به سهر دلوه** ۱۶۷
- ته وهری یه که م: رووتیکردنی به لا و تاوانه کان بو سهر دل:** ۱۶۸
- ته وهری دووم: نیشانه و ناسه واره کانی تاوان به سهر دلوه:** ۱۷۳
- هه ست نه کردن به گه وهریی و شکومهندی په روهردگار:** ۱۷۳
- په یدا بوون و به دیار که ورتنی سام و ترس له دلدا:** ۱۷۶
- له ده ست دانی سه لامه تی و ته ندروستی دل:** ۱۷۸
- له ده ستدانی بینین و بینایی دل:** ۱۸۲
- ته وهری سییه م: په رده ی نیوان دل و خوی گه وره:** ۱۸۴
- به شی هه وته م: دلی زیندوو و پایه دار** ۱۸۷
- ته وهری یه که م: ژیا نی دل، بناغه و بنه مای ته وای خیر و به رژه وندییه کان** ۱۸۸
- ژیان و رووناکی دل، سهر چاوه ی خوشبه ختی:** ۱۸۸

- ۱۹۲..... نموونه يهك له ناو و ناگر:
- ۱۹۴..... درووستکردن و چاکسازی کردنی دل مهرداره به دوو بنه ماکه؟
- ۱۹۹..... ته و مری دووهم: ژيانی دل له پال تیگه یشتن و فیربوونی حهق دا
- ۱۹۹..... دوو هیزی زانست و ویست (العلم و الارادة):
- ۲۰۱..... ناسین و په پرموی کردن له حهق و راستی:
- ۲۰۷..... به ششی هه شته م: دهوا و دهرمانی نه خوشییه کانی دل
- ۲۰۸..... ته و مری یه که م: دیاریکردنی دهرمانه کانی نه خوشییه کانی دل
- ۲۰۸..... نه خوشییه کانی دل دوو جوړن:
- ۲۱۴..... ته و مری دووهم: قورنن هه لگری دهرمان و چاره سرگه لیکی دموونییه
- ۲۱۴..... قورنن و چاره سرکردنی نه خوشیه دوو دلی و گوماناییه کان:
- ۲۱۵..... قورنن چاره سرکردی راسته قینه:
- روو لینان و سهخت و دژوارکردنی کارووباره کان، له لایه ن قسه که روو
- ۲۱۶..... زاناکانه وه:
- ۲۱۹..... قورنن چاره سهری نه خوشی هه واونارمزووه کانه:
- ۲۲۳..... به ششی نویه م: خاوین کردنه وهی دل له ناپاکییه کان
- ۲۲۴..... ته و مری یه که م: پاکی دل و جهسته:
- ۲۲۴..... نایه تی: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾
- ۲۲۵..... مه به ست له وشه ی "ثياب":
- ۲۲۶..... واتای دیارو ناشکرای نایه ته که:
- ۲۲۶..... بوچوونیکی تر:
- ۲۲۷..... بوچوونی نیبه (نبین قه بیمی جهوزی):
- ۲۲۷..... بوئی پوشاک و خواردن له چیه تی و جهوهه ری دلدا:

- ۲۲۸..... ته وهری دووهم: کاریگه‌ری گویگرتنی نارپوا به سهر دله وه:
- ۲۲۸..... گویگرتن له شتی نارپوا، ده بیته هوئی لاوازکردنی حه‌ق و راستی:
- ۲۳۱..... ریگه ناده‌ن خراپه کاران بچنه به هه شته وه:
- ۲۳۲..... دوو جوړ پاکی:
- ۲۳۳..... واتای نرای ((اللهم طهرنی...))!
- ۲۴۰..... ته وهری سییه‌م: روئی خراپی گوناح و تاوان، به سهر دله وه.
- ۲۴۰..... پیسی و ناپاکی هاوئل بریاردان، زیناو نیربازی:
- ۲۴۱..... هاوئل بو خوا دانان دوو جوړه خراپه و پیسی هه‌یه:
- ۲۴۲..... کاریگه‌ری پیسی و خراپه به سهر دل و روچه وه:
- ۲۴۳..... نیشانه و شونه‌ماکانی هاوئل بریاردان (شرك):
- ۲۵۱..... تازه‌گه‌ری هاوشانی هاوئل بریاردانه بو خودا (البدعة قرينة الشرك):
- ۲۵۳..... جیاوازی له نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:
- ۲۵۵..... زینا و نیربازی، پیسترین و خراپترین تاوانن:
- ۲۵۶..... په یوه‌ندی نیوان خویش ویستن و شرك:
- ۲۵۸..... روئی زینا له دوورخستنه وهی دل له په‌روم‌دگار:
- ۲۶۱..... به‌شی ده‌یه‌م: گه‌شه‌سه‌ندن و پاک کردنه وهی دل.
- ۲۶۲..... ته وهری یه‌که‌م: گه‌شه‌سه‌ندن و خاوین‌کردنه وهی دل.
- ۲۶۲..... واتای خاوین‌کردنه وه "تزکیة":
- ۲۶۲..... خاوین‌کردنه وه دواي پاکیه‌تی:
- ۲۶۳..... سووده‌کانی چاو داخستن به‌رامبه‌ر کاری حه‌رام و نارپوا:
- ۲۶۷..... په‌ستی و زه‌بوونی سهرپیچی کردن و سهرفرازی په‌یره‌وی کردن:
- ۲۶۹..... پییش مه‌رجی خاوین‌کردنه وهی دل:

- ۲۷۱ _ جیاوازی نیوان خاوین کردندهوی نهفس و خو به خاوین زانین:
- ۲۷۳ _ واتای نایه تی ﴿قَدْ أُلْحَ مَنْ زَكَاها﴾:
- ۲۷۹ _ بهشی یازدهیه م: هوکاره کانی خوشبه ختی دل
- ۲۸۰ _ تهومری یه که م: خوشبه ختی راسته قینه کامه یه؟
- ۲۸۰ _ دهستکه وتی گشتی له قازانج و زهرمر:
- ۲۸۱ _ په یوه ندی نه م کاروویارانه به په رومردگاروه:
- ۲۸۳ _ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه رچاوهی خوشبه ختییه:
- ۲۸۴ _ نایه ته کانی یه کخوا په رستی (توحید):
- ۲۸۶ _ تهومری دووم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواروژ:
- ۲۹۰ _ نایا یه کخوا په رستی رپوویبیه ت به سه؟
- ۲۹۳ _ تهومری سییه م: نیاز و پیویستی مروق به په رستشی په رومردگار:
- ۲۹۴ _ په رستش کاریکی قورس نییه:
- ۲۹۵ _ په رستن هوکاری سه لاهه تی، گه ورهیی و خوشبه ختی:
- ۲۹۶ _ وه لاهدانه وهی پرسپاری:
- ۲۹۷ _ تهومری چواره م: خوشی بینینی په رومردگار له دواروژدا:
- ۲۹۷ _ گه وره ترین خوشی و به خشش
- ۳۰۰ _ خوشی بینین، شونه ما و شونه اتی ناسین:
- ۳۰۱ _ تهومری پینجه م: رۆزی و سه رکه وتن و ویستی په رومردگار:
- ۳۰۵ _ تهومری شه شه م: زیانه کانی وابه سته بوون به غهیری خواوه:
- ۳۰۶ _ زهرمر و زیانه کانی دنیا ویستی (وابه سته بوون به دنیاوه):
- ۳۱۱ _ رهنج و نازاری هاوده می له گه ل غهیری په رومردگارد:
- ۳۱۶ _ بچووی و هیج و پوچی وابه سته بوون به دروستکراوه کانه وه:

- ۳۱۹..... تەۋەرى جەۋتەم: دەسكەۋتى درووستكەر و درووستكراۋ:
- ۳۲۳..... _ ئامانجى خەلكى كەلك و قازانجى تۈنبيە:
- ۳۲۴..... _ خەلكى كەلك و قازانجى تۈنارازن:
- ۳۲۵..... _ بەرژمەۋەندخۋازى خەلك:
- ۳۲۶..... تەۋەرى ھەشتەم: بەشى كۈتايى نەم پەرتووكە:
- ۳۲۹..... ناۋەرۈك